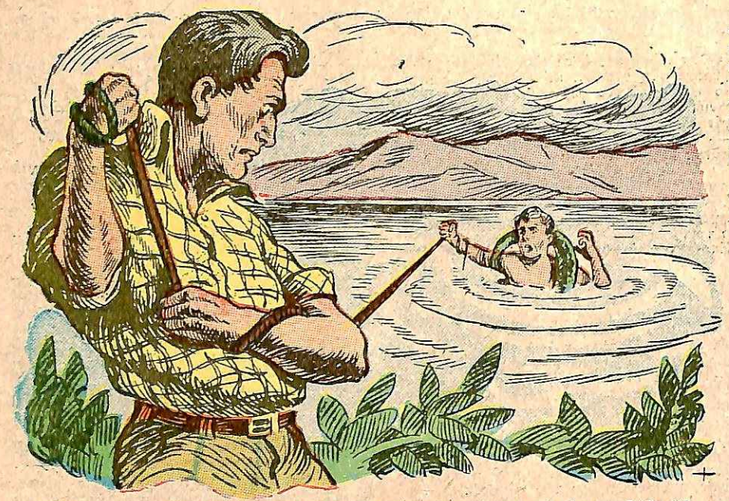

'Ο Γκρέγκορυ άρπαξε τὸ σκοινὶ κι' ὁ Χάμιλτον ἐπιχείρησε νὰ τὸν τραβήξη ἔξω...

Ἡ καταραμένη λίμνη

τοῦ ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ

Κρύβεται ἕνα τέρας στὰ νερά της;

Ἡ λίμνη Φουντοῦτζι εἶναι ἡ μυστηριωδέστερη τοῦ κόσμου. Μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ — ἂν δὲν φοβᾶται τὸν κίνδυνο — νὰ ἐξετάση τὸ νερό της, ὄχι ὅμως καὶ νὰ πάρη ἕνα δεῖγμα του γιὰ ἀνάλυσι! Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ μετρήση τὸ βάθος της. Ὅσοι ριψοκινδύνεψαν δὲ κάποτε μὲ βάρκες στὴν ἐπιφάνειά της, χάθηκαν καὶ δὲν ξαναφάνηκαν πιά!

Ἡ λίμνη αὐτὴ βρίσκεται στὴν καρδιὰ μιᾶς ὀρεινῆς περιοχῆς,στὸ δυτικὸ Τράνσβααλ, ὅπου ἐλάχιστοι λευκοὶ τολμοῦν νὰ εἰσχωρήσουν, γιατὶ ὑπάρχουν πύθωνες ὁ μέτρων, λιονταρια, πελώριοι σκορπιοὶ καὶ χιλιάδες ἄλλοι θανάσιμοι κίνδυνοι.

Ὅταν ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς Χάρρυ Μπουρνσάϊντ ἔμαθε τὴν ἀλλόκοτη φήμη πὼς ἡ λίμνη αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπει ν' ἀναλύσουν τὸ νερό της, ξεκίνησε μαζὶ μὲ δυὸ βοηθούς του, γιὰ νὰ τὴ διαψεύση. Εἶδαν κι' ἔπαθαν οἱ τρεῖς τους γιὰ νὰ βροῦνε τὸ δρόμο καὶ νὰ φτάσουν ὡς τὴ λίμνη. Οἱ ἰθαγενεῖς ἀρνήθηκαν νὰ τοὺς συνοδέψουν, γιατὶ ἔτρεμαν τὴν ὀργὴ τῶν «κακῶν πνευμάτων» ποὺ κατοικοῦσαν στὰ βάθη της.

'Ο Μπουρνσάϊντ γέμισε μὲ τὸ νερὸ τῆς λίμνης διάφορα μπουκάλια ἀπὸ γυαλί, πορσελάνη, βακελίτη καὶ καουτσούκ, τὰ βούλωσε καλὰ καὶ ξεκίνησε γιὰ νὰ γυρίση στὸ ἐργαστήριό του καὶ νὰ κάμη ἐκεῖ τὴν ἀνάλυσι. Τὴν ἴδια νύχτα ὅμως, ὅταν εἶχε ἤδη ἀπομακρυνθῆ ἀρκετὰ χιλιόμετρα ἀπ' τὴ λίμνη, ἔσκασαν ὅλα τὰ μπουκάλια καὶ χύθηκε τὸ περιεχόμενό τους!

Οἱ τρεῖς ἐπιστήμονες ξαναγύρισαν καὶ γέμισαν ἄλλα μπουκάλια. Ἀλλά, στὸ ταξεῖδι τῆς ἐπιστροφῆς, τὸ νερὸ ἐξατμίσθηκε μυστηριωδῶς, μὲ ἀνεξήγητο τρόπο!

Οἱ ἐπιστήμονες ξαναπῆγαν καὶ τρίτη φορά. Τώρα ὁ Μπουρνσάϊντ ἔκαμε ἐπὶ τόπου ἕνα πρόχειρο ἔλεγχο, βεβαιώθηκε πὼς τὸ νερὸ δὲν περιεῖχε δηλητηριώδεις οὐσίες ἢ ἀκαθαρσίες καὶ ἤπιε λίγο ἀπ' αὐτό. Ὕστερα ξαναγέμισε τὰ μπουκάλια του. Ὅταν ἔφτασε ὅμως στὴν Πρετόρια, τὰ βρῆκε ἀδειανά!

Μετὰ δυὸ μέρες, ἔπαθε μιὰ μυστηριώδη ἀσθένεια τοῦ στομάχου, ἀνεξήγητη γιὰ τοὺς γιατρούς, καὶ πέθανε μὲ τρομεροὺς πόνους. Ἡ νεκροψία δὲν μπόρεσε νὰ διαλευκάνη τὸ μυστήριο τοῦ θανάτου του. Ἦταν κι' αὐτὸς ἕνα θῦμα τῆς λίμνης Φουντοῦτζι...

Ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες, οἱ ἰθαγενεῖς Μπαντοὺ συνηθίζουν νὰ συγκεντρώνωνται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο στὶς ὄχθες τῆς λίμνης Φουντοῦτζι: γιὰ νὰ ἐξευμενίσουν μὲ τοὺς χορούς τους ἕνα τέρας ποὺ πιστεύουν πὼς κρύβεται σ' αὐτήν... Τρεῖς νέες κοπέλλες ἐξαναγκάζονται τότε νὰ μποῦνε στὸ νερό, ὡς τὸ λαιμό. Σὲ λίγο, τὶς ἁρπάζει κάποια ἀόρατη δύναμι, βουλιάζουν καὶ χάνονται γιὰ πάντα!

Ὅταν ἔμαθε τὶς ἱστορίες αὐτές, ὁ Ἰρλανδὸς Πάτρικ Μὰκ Μοῦρτυ, ἕνας νέος ποὺ εἶχε καταταγῆ στὴν ἀστυνομία τοῦ τόπου, ἀποφάσισε νὰ φωτογραφίση τὴ μυστηριώδη λίμνη. Μὴν πράγματι ὡς ἐκεῖ, μαζὶ μ' ἕνα σύντροφό του, ἀλλὰ δὲν ξαναγύρισε κανείς τους. Τὰ ἴχνη τους χάθηκαν, ὅπως καὶ τόσων ἄλλων...

Πέρυσί, δυὸ τολμηροὶ νέοι, ὁ Ρόναλντ Γκρέγκορυ κι' ὁ Τόμμυ Χάμιλτον, κυνηγοῦσαν γύρω ἀπ' τὴ λίμνη. Ἔκανε ζέστη πολλή. Κι' ὁ Γκρέγκορυ, μὴ δίνοντας σημασία στὶς συμβουλὲς τοῦ φίλου του, ἀποφάσισε νὰ κάμη ἕνα μπάνιο γιὰ νὰ δροσιστῆ.

Ἐνῶ λοιπὸν κολυμποῦσε στὰ ρηχά, τρία μέτρα μόνο μακρυὰ ἀπ' τὴν ὄχθη, ἔβγαλε ξαφνικὰ μιὰ φωνή. 'Ο Χάμιλτον τὸν εἶδε νὰ παλεύη, σὰν νἄθελε νὰ ξεφύγη ἀπὸ κάποιο μεγάλο, ὑποβρύχιο πλάσμα! Τοῦ πέταξε ἀμέσως ἕνα σκοινί. 'Ο Γκρέγκορυ τ' ἅρπαξε, κι' ὁ ἄλλος ἐπιχείρησε νὰ τὸν τραβήξη ἔξω. Μιὰ ἀκατανίκητη δύναμι ὅμως τὸν κρατοῦσε σὰν κολλημένο στὴν ἴδια θέσι. Σιγὰ - σιγὰ μάλιστα, ἄρχισε νὰ τὸν τραβᾶ βαθύτερα, παρασύροντας μαζὶ καὶ τὸ Χάμιλτον!

Ἐκεῖνος ἔδεσε τότε τὴν ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ σ' ἕνα δέντρο τῆς ὄχθης. Καί, ἀνίκανος πιὰ νὰ προσφέρη βοήθεια στὸ φίλο του, τὸν εἶδε μὲ φρίκη νὰ παρατᾶη τὸ σκοινὶ καὶ νὰ χάνεται γιὰ πάντα μέσα στὸ νερό!

Ἡ λίμνη Φουντοῦτζι δέχεται ἀπὸ διάφορα ποτάμια περὶ τοὺς 12.000 τόννους νερὸ τὴν ὥρα. Τί γίνεται ὅλη αὐτὴ ἡ ποσότης; Κανεὶς δὲν τὸ ξέρει...

Μιὰ ἄλλη περίεργη παρατήρησι εἶναι πὼς ἡ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης αὐτῆς ἀνεβοκατεβαίνει κανονικά, μὲ τὸ ρυθμὸ τῶν παλιρροιῶν τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ φαινόμενο ὅμως αὐτὸ μένει ἀνεξήγητο.

Κάποτε, ὁ κτηματίας Γκερχάρντους ντὲ Μπρουΐν, μαζὶ μὲ δυὸ συντρόφους του, θέλησαν νὰ μετρήσουν τὸ βάθος τῆς λίμνης Φουντοῦτζι. Ἀπομακρύνθηκαν λοιπὸν κάμποσο ἀπ' τὴν ὄχθη κι' ἔρριξαν ἕνα σκοινὶ μὲ βολίδα, μήκους 600 μέτρων, δίχως νὰ βροῦνε τὸ βυθό. Καθὼς ἀνέβαζαν ὕστερα πάνω τὸ σκοινί, τὸ ἅρπαξε κάτι τι κι' ἄρχισε νὰ τὸ τραβᾶη πρὸς τὰ κάτω μ' ἀπίστευτη δύναμι! Τὸ κόψανε τότε μ' ἕνα μαχαῖρι καὶ τράβηξαν γρήγορα κουπί, γιὰ νὰ γυρίσουνε στὴν ὄχθη. Ἐνῶ ὅμως ἀπείχαν μόλις 5 μέτρα ἀπ' αὐτήν, ἡ βάρκα τους ἄρχισε νὰ βουλιάζη.

Οἱ τρεῖς ἄντρες ἐπιχείρησαν νὰ γλυτώσουν κολυμπῶντας. Ἀλλὰ μόνον ὁ ντὲ Μπρουΐν τὸ κατώρθωσε. Οἱ δυὸ ἄλλοι χάθηκαν!

Ποιὸς θὰ μπορέση ἄραγε νὰ διαφωτίση τὸ φοβερὸ μυστήριο τῆς λίμνης Φουντοῦτζι;

✪✪

Κυνηγῶντας ρεκὸρ

Φαίνεται πὼς δὲν πρόκειται νὰ λείψουν ποτὲ οἱ κυνηγοὶ τῶν ἐξωφρενικῶν ρεκόρ. Τελευταίως, ἕνας Αὐστριακὸς 27 χρονῶν ἔμεινε ἐπὶ 130 ὧρες μισοκαθισμένος πάνω σ' ἕνα σκοινί, τεντωμένο στὸν ἀέρα, πάνω ἀπὸ μιὰ πλατεῖα τῆς Βιέννης. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ γυναῖκα του τοῦ πήγαινε κάθε τόσο ζεστὴ σοκολάτα καὶ καφέ.

Κάποιος Γκοὺς Σίμμονς, στὸ Σικάγο, κάθησε ἐπὶ 26 ὧρες σὲ μιὰ κολώνα πάγου, ἕνας ἄλλος, στὸ Ντητρόϊτ, ἔμεινε ὁπλισμένος ἐπὶ 9 ἡμέρες, 21 ὧρες καὶ 35 λεπτὰ στὴν κορυφὴ ἑνὸς κουταριοῦ, μὲ διάμετρο 45 πόντων. Στὸ τέλος, τὰ πόδια του εἶχαν πρηστῆ κι' εἶχαν γίνει διπλάσια στὸ μέγεθος.

Ἡ ἄσπρη γάτα

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΝΑΣ ἄντρας λεπτὸς κι' εὐκίνητος ἀνέβηκε στὸ βαγόνι, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ξεκινοῦσε τὸ τραῖνο. Ἀφοῦ κάθησε, κύτταξε τὸ μοναδικὸ ἐπιβάτη ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ, καὶ φώναξε:

—Ἐσεῖς, Τράστβορθ! Τὶ εὐχάριστη ἔκπληξι, νεαρέ μου φίλε!

'Ο νέος τοῦδωσε τὸ χέρι, κοκκινίζοντας ἀπὸ εὐχαρίστησι. Τὸν κολάκευε ἡ φιλία τοῦ διασήμου ντέτεκτιβ Τὸμ Μπρύαν.

Τοῦ ἐξήγησε ὕστερα πὼς πήγαινε κι' αὐτὸς στὸ Μπλοῦντελ, προσκεκλημένος ἀπ' τὴν Οὔνα Τρέντ, τὴν ἀρραβωνιαστικιά του.

—Πρόκειται νὰ κανονίσω κάτι περιουσιακὰ ζητήματα μὲ τὸν κηδεμόνα της, πρόσθεσε. Λέγεται Συμεὼν Σνέϊκερ κι' εἶναι ἕνας τύπος ἰδιότροπος. Ἔζησε ἀρκετὰ χρόνια στὴ Νότιο Ἀμερική. Ἔχει πάθος γιὰ τὰ χημεῖα.

—Ἄ, τὸν ξέρω, εἶπε ὁ ἀστυνομικός. Ἡ φυσιογνωμία του μ' ἐνδιέφερε κάποτε... Τὶ συγγένεια ἔχει μὲ τὴ μνηστὴ σας;

—Καμμία. 'Ο πατέρας τῆς Οὔνα τὸν εἶχε φίλο καὶ τὸν ἀφισε μὲ τὴ διαθήκη του διαχειριστὴ τῆς περιουσίας του ὥσπου νὰ ἐνηλικιωθῆ ἡ κόρη του.

Ὕστερα οἱ δύο φίλοι ἀρχισαν νὰ κουβεντιάζουν γιὰ χίλια-δυὸ πράγματα, γιὰ νὰ σκοτώσουνε τὶς μονότονες ὧρες τοῦ ταξιδιοῦ.

Μετὰ τρεῖς μέρες, ὁ νέος πῆγε ξαφνικὰ στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Μπρύαν.

—Πρέπει νὰ σᾶς μιλήσω... τοῦ εἶπε μὲ ταραχή. Ἴσως νἄναι κάτι ἀσήμαντο, μὰ ὡστόσο δὲν μ' ἄφισε νὰ κλείσω μάτι ὅλη τὴ νύχτα. Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ ἐπιβλεθῶ στὰ νεῦρα μου. Συμβαίνουν ἀνεξήγητα πράγματα στὸ σπίτι!

»Ἡ Οὔνα ἔχει μιὰ μεγάλη κι' ὡραία ἄσπρη γάτα, ποὺ τὴν ἀκολουθεῖ παντοῦ σὰν σκυλάκι. Κάθε βράδυ τὴν κλείνει στὴ βιβλιοθήκη, μέσα σ' ἕνα πανέρι. Κι' ὅμως, τὶς τελευταῖες μέρες, τὴν εὕρισκε τὸ πρωῒ στὴν κάμαρά της, στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ της.

»Χτὲς τὸ βράδυ λοιπόν, θυμήθηκα αὐτὴ τὴ συζήτησι ποὺ εἶχα κάνει μαζί της, ὅταν ἄκουσα κάτι πνιγμένα νιαουρητά, λίγο ἀφοῦ εἶχα πλαγιάσει. Σηκώθηκα καὶ βγῆκα ἀθόρυβα στὸ σκοτεινὸ διάδρομο. Εἶδα τότε ν' ἀνοίγη μὲ προφύλαξι ἡ πόρτα τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σνέϊκερ καὶ νὰ βγαίνη ὁ ἴδιος. Εἶχε ἕνα ὕφος διαβολικό! Κρύφτηκα γιὰ νὰ τὸν παρακολουθήσω.

»Προχώρησε, πατῶντας στὰ νύχια καὶ κρατῶντας γερὰ κάτω ἀπ' τὴ μασχάλη του τὴ γάτα, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ τοῦ ξεφύγη. Ἄνοιξε λίγο τὴν πόρτα τῆς κάμαρας τῆς Οὔνα, ἔβαλε μέσα τὴ γάτα, ξανάκλεισε καὶ γύρισε στὸ δωμάτιό του.

»Ἕνα ἐνστικτο μοῦ εἶπε τότε πὼς ἡ Οὔνα διέτρεχε κάποιο κίνδυνο, κι' ἀποφάσισα νὰ βγάλω τὴ γάτα ἀπ' τὸ δωμάτιό της. Ἔτρεξα καὶ πῆρα ἀπ' τὴν κουζίνα ἕνα ψάρι κι' ἄνοιξα τὴν πόρτα τῆς κάμαρας τῆς Οὔνα. Ἦταν, φαίνεται, λαδωμένη πρόσφατα, γιατὶ δὲν ἔκανε διόλου θόρυβο... Τέντωσα μέσα τὸ χέρι μου, ποὺ κρατοῦσε τὸ ψάρι. Ἡ γάτα τὸ μυρίστηκε, βγῆκε καὶ μ' ἀκολούθησε. Τὴν πῆγα στὴν κάμαρά μου καὶ τῆς ἔδωσα τὸ ψάρι. Ὕστερα τὴν κράτησα ἐκεῖ ὅλη τὴ νύχτα, πάνω σὲ μιὰ πολυθρόνα.

»Τί λέτε; Δὲν σᾶς φαίνεται πὼς ὑπάρχει κάτι τὸ ὕποπτο σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία;

'Ο ντέτεκτιβ ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα γράμμα.

—Ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ σᾶς, εἶπε στὸ νέο, ἔγραψα σ' ἕνα φίλο μου, ἄλλοτε ἀστυνομικὸ στὴ Νότιο Ἀμερική, καὶ τοῦ ζήτησα πληροφορίες γιὰ τὸ Συμεὼν Σνέϊκερ. Ἄκουστε λοιπὸν τὴν ἀπάντησί του: «Δὲν τὸν γνωρίζω προσωπικῶς. Ξέρω ὅμως πὼς βρίσκονταν ἄλλοτε στὸ Πατόσι, γιὰ μεταλλευτικὲς ἐρευνες. Εἶχε συνέταιρο κάποιο Ζάγκο. Οἱ δουλειές τους πήγαιναν καλά. Ξαφνικὰ ὅμως, πέθανε ὁ Ζάγκο. Εἶπε τότε ὁ κόσμος πὼς εἶχε δολοφονήσει ὁ συνέταιρός του, ποὺ εἶχε μαλώσει μαζί του τὴν προηγουμένη μέρα. Ἔγινε μιὰ ἔρευνα, ἀλλὰ δὲν ἀνακαλύφθηκε τίποτε. Ἐξακριβώθηκε μονάχα πὼς ὁ Ζάγκο εἶχε πεθάνει ἀπὸ μιὰ μικρὴ λεοπάρδαλι ποὺ εἶχε ξεπεράσει. Ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ὁ Σνέϊκερ γύρισε στὴν Ἀγγλία».

'Ο Μπρύαν κύτταξε τὸν Τράστβορθ ποὺ εἶχε χλωμιάσει κι' ἔσφιγγε τὶς γροθιές του.

—Μὴν πῆτε τίποτα στὴ μνηστή σας, τοῦ σύστησε. Εἶναι πειρττὸ νὰ τὴν ἀνησυχήσουμε. Φροντίστε ὅμως ν' ἀλλάξη ἀπόψε τὸ δωμάτιό της μὲ τὸ δικό σας, ὅταν θἄκουν πλαγιάσει ὅλοι στὸ σπίτι.

»Ἐγὼ θὰ περιμένω στὸν κῆπο. Θὰ μοῦ κάνετε σινιάλο, ἀναβοσβήνοντας τρεῖς φορὲς τὸ ἠλεκτρικὸ φανάρι σας, καὶ θὰ μοῦ ἀνοίξετε ἕνα παράθυρο γιὰ νὰ μπῶ... Τὰ ὑπόλοιπα εἶναι δουλειὰ δική μου!

Πραγματικά, τὸ ἴδιο βράδυ, κατὰ τὶς 11, σβύσανε ὅλα τὰ φῶτα τῆς βίλλας τοῦ Σνέϊκερ. Σὲ λίγο, ὁ Μπρύαν εἶδε τὸ συμφωνημένο σύνθημα. Σκαρφάλωσε ἀμέσως καὶ μπῆκε ἀπ' τὸ παράθυρο στὴν τραπεζαρία. 'Ο Τράστβορθ τὸν περίμενε.

—Ὅλα ἐν τάξει, τοῦ ψιθύρισε. Ἡ Οὔνα εἶναι στὴν κάμαρά μου, ἀνήσυχη καὶ νευρική. Τί θὰ κάνουμε τώρα;

—Θὰ δῆτε...

'Ο Μπρύαν ἔβγαλε τὰ παπούτσια του καὶ φόρεσε χοντρὰ πέτσινα γάντια.

—Ὅ,τι κι' ἂν συμβῆ, ἔλεγε συγχρόνως, μὴν ἀγγίξετε καθόλου τὴ γάτα! Ἡ ζωή σας ἐξαρτᾶται ἴσως ἀπὸ μιὰ κίνησι ποὺ θὰ κάνετε...

Ἀκολούθησε τὸ νέο καὶ κρύφτηκε στὸ διάδρομο, ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς Οὔνα.

'Ο Τράστβορθ μπῆκε στὸ σκοτεινὸ δωμάτιο καὶ περίμενε μ' ἀγωνία...

Πέρασαν δυὸ ὧρες.

Ὕστερα ἀκούστηκε ἕνα ἐλαφρὸ γλύστρημα στὸ δωμάτιο. 'Ο νέος ἐνοιωσε ἕνα ρεῦμα ἀέρος καὶ δοκίμασε τὴν ἐντύπωσι πὼς δὲν ἦταν πιὰ μόνος.

Εἶδε δυὸ πράσινα φωσφορίζοντα μάτια γάτας νὰ προχωροῦνε πρὸς τὸ κρεβάτι...

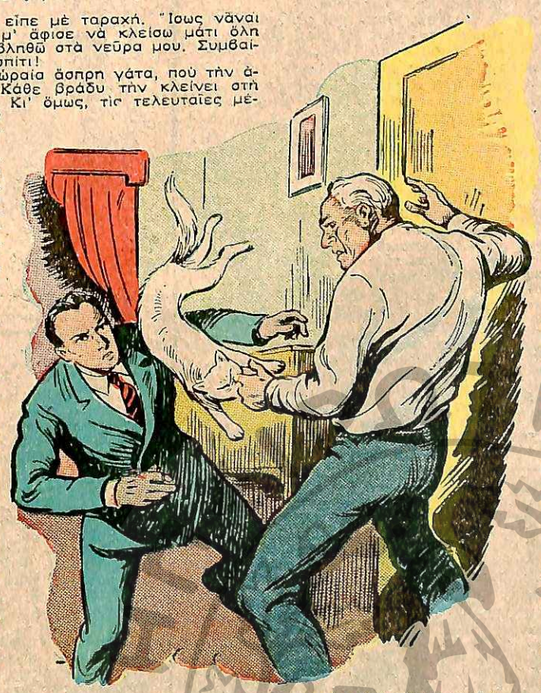

'Ο Σνέϊκερ τοῦ πέταξε στὸ πρόσωπο τὴ γάτα ποὺ κρατοῦσε...

Ξαφνικά, ἀκούστηκε θόρυβος πάλης καὶ μιὰ πνιγμένη βλαστήμια.

Τὸ φῶς ἄναψε καὶ φάνηκαν ὁ Μπρύαν κι' ὁ Σνέϊκερ. 'Ο δεύτερος εἶχε μιὰ ἔκφρασι τρόμου.

—Λυπᾶμαι γιατὶ σᾶς χαλάω τὰ σχέδια! τοῦ εἶπε εἰρωνικὰ ὁ ντέτεκτιβ.

Ἐκεῖνος τοῦ πέταξε τότε στὸ πρόσωπο τὴ γάτα ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του. Μὰ ὁ Μπρύαν τὸ εἶχε προβλέψει καὶ παραμέρισε μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι.

Συγχρόνως ἀκούστηκε ἕνα οὐρλιαχτὸ θυμοῦ, πόνου καὶ τρόμου. Κι' ὁ Σνέϊκερ ὥρμησε ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιο, μὲ τὸ δεξιὸ χέρι του γρατζουνισμένο βαθειὰ ἀπ' τὰ νύχια τῆς γάτας, ποὺ εἶχε ἀγριέψει καὶ τοῦ εἶχε ἐπιτεθῆ.

'Ο ντέτεκτιβ τὸν κυνήγησε στὸ διάδρομο ἀλλὰ δὲν πρόλαβε νὰ τὸν ἐμποδίση νὰ κλείστη στὸ ἐργαστήριό του καὶ νὰ κλειδώση πίσω του τὴν πόρτα.

'Η Οὔνα εἶχε τρομάξει καὶ βγῆκε ἀπ' τὴν κάμαρα τοῦ Τράστβορθ.

—Ἔρικ! Ἔρικ! Τί συμβαίνει; φώναξε.

'Η γάτα ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος της.

—Γιὰ τὸ θεό. Μὴ τὴν ἀγγίξετε καθόλου! τῆς φώναξε ὁ Μπρύαν, κατάχλωμος.

'Η κοπέλλα λιποθύμησε. 'Ο Τράνατβορθ τὴν πῆγε στὴν κάμαρά του, τὴν ἔπλωσε στὸ κρεβάτι, ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ πῆγε νὰ βοηθήση τὸ Μπρύαν, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ σπάση τὴν πόρτα τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σνέϊκερ, χτυπῶντας την μὲ τὸν ὦμο του.

Ὅταν τὸ καταφέρανε, βρῆκαν τὸ Σνέϊκερ νὰ ψυχομαχάη, πεσμένος στὸ πάτωμα.

Λίγο ἀργότερα, ὁ ντέτεκτιβ ἐξήγησε στὸ φίλο του:

—'Ο Σνέϊκερ ἦταν μιὰ ἐγκληματικὴ φύσι.

»Τὸ εἶχα καταλάβει ἀπὸ τότε ποὺ τὸν πρωτοείδα... Εἶχε κάμει λοιπὸν διάφορες καταχρήσεις εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῆς Οὔνα κι' ἔπρεπε νὰ τὸς δώση λογαριασμό, ὅταν θἀ ἐνηλικιωνόταν μετὰ 3 μῆνες.

»Στὴ Νότιο Ἀμερική, εἶχε γνωρίσει τὸ «κουράρε», τὸ τρομερὸ δηλητήριο τῶν ἰθαγενῶν, ποὺ φέρνει παράλυσι καὶ γρήγορο θάνατο.

»Ἄλειφε λοιπὸν τὰ μπροστινὰ νυχια τῆς γάτας μ' ἕνα μίγμα λίπους καὶ κουράρε καὶ τὰ πασπάλιζε μὲ λίγο κοκκινοπίπερο, γιὰ νὰ μὴ τὰ γλύφη τὸ ζῶο καὶ τὰ καθαρίση.

»Ἔβαζε ὕστερα τὴ γάτα μέσ' στὴν κάμαρα τῆς Οὔνα, μὲ τὴ σκέψι πὼς κάποτε θὰ τὴ γρατζούνιζε λίγο, παίζοντας, κι' ἔτσι θὰ τὴ δηλητηριάζε.

»Εὐτυχῶς, ἡ μνηστή σας φάνηκε τυχερὴ τὶς πρῶτες νύχτες... Ἀπόψε, ὅταν ὁ Σνέϊκερ μὲ εἶδε ζαφνικὰ καὶ κατάλαβε πὼς τάχα μαντέψει ὅλα, θέλησε νὰ πετάξη πάνω μου τὴ γάτα. Αὐτὸ ὅμως τοῦ στοίχισε τὴ ζωή, γιατὶ τὸ ζῶο ἀγρίεψε καὶ τὸν γρατζούνισε...

»Ὑποθέτω πὼς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο δολοφόνησε ἄλλοτε τὸ συνέταιρό του ὁ Σνέϊκερ, ἀλείφοντας μὲ κουράρε τὰ νύχια τῆς μικρῆς μου λεοπαρδάλεως...

ΤΟΡΝΤΟΝ ΧΕΘ

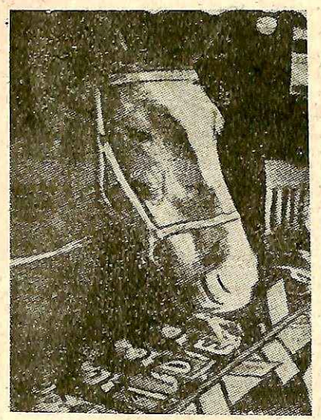

"Οταν θέλη νὰ δώση μιὰ ἀπάντησι, ἡ φοράδα ἀγγίζει μὲ τὸ μουσοῦδι της τὰ πλῆκτρα μὲ τὰ ψηφία ἢ τοὺς ἀριθμούς...

Η ΦΟΡΑΔΑ
ποὺ μαντεύει τὴ σκέψι!..

Τὸ ἀνεξήγητο φαινόμενο τῆς «Λαίδης - Θαῦμα»

Θέλετε νὰ μάθετε ποιὸς θὰ κερδίση τὸν πρῶτο ἀριθμὸ τοῦ λαχείου; "Η ἂν πρόκειται νὰ ἐπιτύχη ὁ γάμος σας;

Μπορεῖτε νὰ πάρετε τὶς σωστὲς ἀπαντήσεις... ἀπὸ ἕνα ἄλογο! 'Αρκεῖ μονάχα νὰ κάμετε ἕνα ταξειδάκι ὡς τὸ Ρίτσμοντ τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν, ὅπου ζῆ τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ ζῶο: μιὰ φοράδα, περίφημη σ' ὅλη τὴν 'Αμερική, ἡ «Λαίδη — Θαῦμα», ποὺ ἀνήκει στὴν κ. Κλώντια Φόντα.

Τελευταίως ἀκόμη, τὸ ἄλογο αὐτὸ ἀναστάτωσε πάλι τὴν ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη, μὲ τὴ βοήθεια ποὺ πρόσφερε γιὰ τὴ διαφώτισι ἑνὸς ἐγκλήματος. "Ενα παιδάκι 4 χρονῶν, ὁ Ντάνυ Μάτσον, εἶχε χαθῆ ἀπ' τὸ σπίτι του, ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια. Τέλος, σκέφθηκε κάποιος νὰ ρωτήση τὴ «Λαίδη — Θαῦμα». Κι' ἡ ἀπάντησί της ὡδήγησε στὴν ἀνακάλυψι τοῦ πτώματος τοῦ παιδιοῦ!

'Η κ. Φόντα ἀγόρασε αὐτὴ τὴ φοράδα τὸ 1928. Δὲν ἄργησε δὲ ν' ἀντιληφθῆ πὼς εἶχε μιὰ ἐκπληκτικὴ νοημοσύνη, ποὺ μεγάλωνε ὁλοένα.

Σήμερα, ἡ «Λαίδη — Θαῦμα» εἶναι 30 χρονῶν, μὲ μαῦρο τρίχωμα καὶ ἄσπρα πόδια. 'Η κυρία της ἔχει φτιάξει γι' αὐτὴν ἕνα εἶδος τεράστιας γραφομηχανῆς καὶ τὴν ἔχει ἐγκαταστήσει σ' ἕνα μικρὸ κτίριο, πίσω ἀπ' τὸ σπίτι της. "Οταν θέλη λοιπὸν νὰ δώση μιὰ ἀπάντησι, ἡ φοράδα σκέπτεται λίγο κι' ὕστερα ἀγγίζει μὲ τὸ μουσοῦδι της τὰ πλῆκτρα μὲ τὰ ἀντίστοιχα ψηφία ἢ ἀριθμούς, κι' ἡ μηχανὴ γράφει τότε τὶς λέξεις.

Συνήθως, βρίσκεται δίπλα της ἡ κυρία της, σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. 'Αλλά, κι' ὅταν ἀκόμα λείπη, δὲν παύουν νὰ εἶναι σωστὲς οἱ ἀπαντήσεις τοῦ ἀλόγου, στὰ 80 τοὶς 100 τῶν περιπτώσεων.

Οἱ περισσότερες ἐρωτήσεις τῶν ἐπισκεπτῶν ἀφοροῦν ζητήματα τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ γάμου. Κάποτε, ἕνας σύζυγος ρώτησε: «Μοῦ εἶναι πιστὴ ἡ γυναίκα μου;» Κι' ἡ φοράδα ἀπάντησε μὲ χιοῦμορ: «'Εσεὶς τὴς εἴσαστε;»

'Η «Λαίδη - Θαῦμα» ξέρει ἀκόμη νὰ λύνη προβλήματα τῆς ἀριθμητικῆς, κάνοντας μὲ εὐκολία προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις.

'Ακόμη ἐκπληκτικώτερη ὅμως εἶναι ἡ ἱκανότης της νὰ μαντεύη ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ κάθε ἐπισκέπτη: ὄνομα, ἐπίθετο, ἡλικία, ἐπάγγελμα, ἑβδομαδιαῖο εἰσόδημα, τόπο διαμονῆς, τὸ μέρος ποὺ σπούδασε, ἂν εἶναι παντρεμένος ἢ ὄχι, πόσα παιδιὰ ἔχει, κλπ.

"Αν τυχὸν δὲ μπορῆ νὰ βρῆ κάτι ἀπ' ὅλ' αὐτά, δὲν ἀπαντάει. Σπάνια ὅμως δίνει ἀπάντησι λανθασμένη. "Αν συμβῆ δὲ νὰ κάνη ἕνα λάθος, σπεύδει νὰ τὸ διορθώση ἀμέσως.

Κι' ὅμως πρόκειται συνήθως γιὰ ἐπισκέπτες τελείως ἄγνωστους, ποὺ δὲν τοὺς εἶχε ξαναδῆ ποτὲ ἡ φοράδα, οὔτε ἡ κυρία της!

Οἱ προφητεῖες τῆς «Λαίδης - Θαῦμα» εἶναι ἀπίστευτα ἀκριβεῖς. "Ετσι, στὸ διάστημα τῆς δεύτερης προεδρικῆς θητείας τοῦ Φραγκλίνου Ρούζβελτ, ἡ φοράδα πρόβλεψε πὼς θὰ ξαναεκλεγότανε Πρόεδρος καὶ γιὰ τρίτη φορά.

Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1940, προφήτεψε πὼς ἡ 'Αμερικὴ θὰ ἔμπαινε στὸν πόλεμο μετὰ ἕνα χρόνο.

'Ωστόσο, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι προφῆτες, ἔπεσε κι' αὐτὴ ἔξω, ὅταν τὴν ρώτησαν, τὸ 1948, ἂν θὰ νικοῦσε στὶς προσεχεῖς ἐκλογὲς ὁ Τροῦμαν ἢ ἡ Ντιούεϊ. "Εγραψε τότε μὲ τὴ «γραφομηχανή» της τ' ὄνομα τοῦ δευτέρου. Φαίνεται δὲ ὅτι, ἡ ἐκλογὴ τοῦ Τρούμαν τὴν κατέπληξε, γιατὶ δικαιολογήθηκε κατόπιν σὲ κάποιον ποὺ τῆς ζήτησε ἐξηγήσεις γιὰ τὴν ἀποτυχία της: «Παράξενο, ἤμουν τόσο βέβαιη».

"Ενας ἐπισκέπτης ρώτησέ τὴ «Λαίδη - Θαῦμα» ποιὸς ἦταν ὁ μεγαλύτερος Βρετανὸς ποιητής. Περίμενε πὼς θὰ ὠνόμαζε τὸ Σαίξπηρ. 'Αλλὰ ἡ φοράδα προτίμησε τὸ Μπέρνς.

«Τί εἶναι ὁ Θεός;» τὴ ρώτησε κάποιος. Κι' ἐκείνη ἀπάντησε: «Μνήμη».

"Ενας ἄλλος τῆς ἔκαμε μιὰ ἐρώτησι στὴν κινεζικὴ γλῶσσα, ἀλλ' ἡ φοράδα ἀπάντησε ἀγγλικά.

Μιὰ γυναίκα τὴ ρώτησε: «Ποῦ πρόκειται νὰ πάω ἀπόψε;» 'Η φοράδα φάνηκε πὼς δυσκολεύθηκε ἀρκετὰ νὰ βρῆ τὴν ἀπάντησι, ἐπιτέλους ὅμως "ἔγραψε" τὴν ἀπάντησι: «'Αννάπολις».

Καὶ πραγματικά, ἡ ἐπισκέπτρια σκόπευε νὰ πάη σ' αὐτὴ τὴν πόλι. Αὐτὸ ὅμως ἦταν κάτι ποὺ τὸ ἤξερε μόνο ἡ ἴδια!

Πῶς ἐξηγοῦνται οἱ καταπληκτικὲς αὐτὲς ἱκανότητες τῆς «Λαίδης - Θαῦμα»;

Μερικοὶ τὶς ἀποδίδουν σὲ τηλεπάθεια. Πιστεύουν δηλαδὴ ὅτι κατορθώνει νὰ διαβάζη τὶς ἐρωτήσεις καὶ τὶς ἀπαντήσεις μέσα στὸ μυαλὸ τῶν ἐπισκεπτῶν. Κι' ἂν ἀκόμη αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια, φαίνεται ἀπίστευτο γιὰ ἕνα ἄλογο νὰ διαβάζη τὴ σκέψι καὶ νὰ ξέρη ἀγγλικά!

"Αλλοι εἰδικοὶ δὲν παραδέχονται αὐτὴ τὴν ἐξήγησι, ἀλλὰ καὶ δὲν κατορθώνουν νὰ διατυπώσουν καμμιὰ ἄλλη.

Τὸ 1928, δυὸ καθηγηταὶ τῆς ψυχολογίας ἐρεύνησαν τὴν περίπτωσι αὐτὴ καὶ ἀπέκλεισαν κατηγορηματικὰ κάθε πιθανότητα πὼς ἡ ἰδιοκτήτρια τῆς φοράδας μεταχειρίζεται κάποιο κόλπο — πὼς ὑποδεικνύει π. χ. στὸ ζῶο μὲ σήματα τὶς σωστὲς ἀπαντήσεις.

Τὴν ἴδια γνώμη διατύπωσε, τὸ 1946, ὁ διακεκριμένος Νεοϋορκέζος ψυχολόγος δόκτωρ Γκάρετ, καὶ χαρακτήρισε ὡς «γνήσιο φαινόμενο» τὴ «Λαίδη - Θαῦμα».

'Η φοράδα, ὅταν τὴ ρώτησαν κάποτε πῶς τὰ καταφέρνει ἔτσι περίφημα, ἀπάντησε μὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ λέξι: «Σκέψι».

— *Παιδιά, φαίνεται πὼς ἡ μαμᾶ ἀνακάλυψε τὴν κρυφὴ τσέπη στὸ παντελόνι τοῦ μπαμπᾶ!...*

— *'Επὶ 25 χρόνια ἤμουν ἕνας εὐτυχισμένος ἄνθρωπος...*

— *Κι' ὕστερα;*

— *"Υστερα γνώρισα τὴ γυναῖκα μου!...*

— *Κατίνα, μοῦ κρατᾶς σε παρακαλῶ, αὐτὸ τὸ καρφάκι γιὰ νὰ τὸ καρφώσω;...*

— *Σᾶς εἶπα νὰ μὴ ξαναπατήσετε τὸ κατῶφλι τῆς πόρτας μου!...*

— *Μὰ δὲν τὸ πάτησα!...*

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΟΙ
τοὺς γιατροὺς

Καὶ πῶς οἱ γιατροὶ τοὺς ἀρρώστους

Ποιὰ εἶνε τὰ «θανάσιμα ἁμαρτήματα» τῶν γιατρῶν, κατὰ τὴν ἀντίληψι τῶν ἀσθενῶν τους; Καί, ἀντίστοιχα, ποιὰ εἶνε τὰ «θανάσιμα ἁμαρτήματα» τῶν ἀσθενῶν, κατὰ τὴν ἀντίληψι τῶν γιατρῶν ποὺ τοὺς περιποιοῦνται;

Μιὰ σχετικὴ ἔρευνα στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες ἔδωσε τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Τὰ δέκα «θανάσιμα ἁμαρτήματα» τῶν γιατρῶν

1) 'Αγένεια. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις οἱ γιατροὶ φέρνονται μὲ ἀγένεια στοὺς ἀσθενεῖς καὶ στὸ περιβάλλον τῶν τελευταίων. Δὲ δέχονται καμμιὰ ἀπολύτως συζήτησι, ἀπαιτοῦν τὰ λόγια τους νὰ γίνωνται δεκτὰ σὰν χρησμοὶ καὶ ἀποστομώνουν ἐκεῖνον ποὺ θὰ τολμοῦσε νὰ τοὺς ζητήση μιὰ ἐξήγησι.

2) Περιέργεια. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις ὁ ἄρρωστος δὲν εἶνε γιὰ τοὺς γιατροὺς ἕνας δυστυχισμένος ἄνθρωπος ποὺ κλήθηκαν νὰ θεραπεύσουν,, ἀλλ' ἕνα πειραματόζωο ποὺ προσφέρεται στὴν ἐπιστημονικὴ περιέργειά τους. Τὸν βασανίζουν τότε μὲ ἕνα σωρὸ ἐξετάσεις καὶ παραμελοῦν τὴ θεραπεία του.

3) 'Ασάφεια. 'Ο ἀσθενὴς θέλει, πρὸ παντός, νὰ μάθη ποιὰ εἶνε ἡ ἀρρώστια του. 'Ο γιατρός, ὅμως, ἀντὶ νὰ ἱκανοποιήση αὐτὴ τὴ λογικὴ ἐπιθυμία του, τοῦ ἀπαντάει μὲ τρόπο τελείως ἀόριστο.

4) Σκληρότης. "Αλλοι γιατροί, ἀντίθετα, περιγράφουν μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια τὴν ἀσθένεια ποὺ διέγνωσαν στὸν ἀσθενῆ καὶ τὸν τρομοκρατοῦν ἀπαριθμῶντας του ὅλες τὶς πιθανὲς συνέπειες. "Αλλοτε πάλι, μεταχειρίζονται ὠμὲς ἐκφράσεις ποὺ πανικοβάλλουν τὸν ἀσθενῆ. Παράδειγμα: «Τί θὰ γίνη μὲ τὸ σηκότι μου, γιατρέ;» —«"Αφησε νὰ σὲ σχίσωμε πρῶτα κι' ἔπειτα θὰ ἰδοῦμε».

5) Τὰ ὑπονοούμενα. Μερικοὶ γιατροὶ ἀποφεύγουν νὰ ἐκφραστοῦν σαφῶς καὶ μιλᾶνε ὅλο μὲ ὑπονοούμενα. Κάθε φράσις τους καταλήγει σὲ ἀποσιωπητικά. 'Ο ἀσθενής, ὅπως εἶναι φυσικό, μεγαλοποιεῖ μέσα στὸ μυαλό του τὴ σοβαρότητα τῆς ἀσθενείας του.

6) Τυποποίησι. Μερικοὶ γιατροὶ δὲν βλέπουν τὸν ἀσθενῆ ποὺ ἔχουν μπροστά τους, ἀλλὰ τὴν ἀσθένειά του. "Ανδρας, γυναῖκα, παιδί, νέος, γέρος, εἶναι γι' αὐτοὺς τὸ ἴδιο.

7) Εἰδίκευσι. Τί εἶναι ὁ εἰδικὸς γιατρός; Νὰ ἕνας ἐπιγραμματικὸς ὁρισμός: «'Ο εἰδικὸς γιατρὸς ξέρει ὅ,τι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀγνοοῦν, ἀλλ' ἀγνοεῖ ὅ,τι ξέρουν ὅλοι οἱ ἄλλοι».

'Ο εἰδικὸς γιατρὸς βλέπει ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς παρωπίδες τῆς εἰδικότητός του. Καί, φυσικά, τὸ ὀπτικό του πεδίο εἶναι πολὺ περιωρισμένο.

8) 'Οκνηρία. 'Η ὀκνηρία δὲν συνίσταται μόνον στὸ ὅτι ὁ γιατρὸς ἐκτελεῖ ἀπρόθυμα τὰ καθήκοντά του ἀπέναντι τῶν ἀσθενῶν του. 'Υπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη μορφὴ ὀκνηρίας, ἡ διανοητική, ποὺ συνίσταται στὸ ὅτι ὁ γιατρὸς δὲν παρακολουθεῖ τὶς προόδους τῆς ἐπιστήμης του.

9) 'Επιπολαιότης. Πολλοὶ γιατροὶ πιάνονται ἀπὸ ἕνα σύμπτωμα καὶ ἐκφέρουν ἀμέσως τὴ διάγνωσί τους. Αὐτὴ ἡ ἐπιπολαιότης εἶναι κάποτε ἐγκληματική.

10) 'Ανυπομονησία. Μιὰ ἄλλη μορφὴ τῆς ἐπιπολαιότητος. 'Ο γιατρὸς βιάζεται γιὰ νὰ βγάλη τὴ διάγνωσί του καὶ δὲν ἔχει τὴν ὑπομονὴ ν' ἀκούση τὸν ἀσθενῆ του.

Τὰ δέκα «θανάσιμα ἁμαρτήματα» τῶν ἀσθενῶν

1) Φιλαργυρία. "Ολοι οἱ ἄνθρωποι δείχνονται ἐξαιρετικὰ φιλάργυροι ὅταν πρόκειται νὰ πληρώσουν τοὺς φόρους τους καὶ νὰ ἐξοφλήσουν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ γιατροῦ τους. 'Η φιλαργυρία τοὺς κάνει ἐπίσης νὰ μὴ πηγαίνουν στὸ γιατρό τους.

2) 'Απιστία. Πολλοὶ ἀσθενεῖς «προδίδουν» τὸ γιατρὸ ποὺ τοὺς περιποιεῖται καὶ ἐπισκέπτονται καὶ ἄλλους, ὡς που, στὸ τέλος, δὲν ξέρουν ποιὰ συμβουλὴ ν' ἀκολουθήσουν.

3) 'Ανυπακοή. Συνηθέστατο ἐλάττωμα. Τὸ καταπληκτικώτερο εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀσθενεῖς, ἐνῶ δὲν ἐκτελοῦν καμμιὰ ἀπὸ τὶς συμβουλὲς τοῦ γιατροῦ τους, ἀποροῦν κατόπιν γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κάμη καλά.

4) "Ελλειψι ἐμπιστοσύνης. Πολλοὶ ἀσθενεῖς μπαίνουν στὸ γραφεῖο τοῦ γιατροῦ μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ μὴ δώσουν πίστι στὰ λόγια του. "Αλλοι ἀμφιβάλλουν προκαταβολικὰ γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ποὺ τοὺς συνιστᾶ ὁ γιατρός τους καί, κάποτε, εὐχαριστοῦνται γιὰ τὴν ἀποτυχία της, γιατὶ ἔτσι ἡ δυσπιστία τους δικαιώνεται ἀπὸ τὰ πράγματα.

5) Εἰρωνεία. Πολλοὶ ἀσθενεῖς εἰρωνεύονται τὸ γιατρό τους καὶ δὲν δίνουν καμμιὰ σημασία στὶς συμβουλές του. Ἐκεῖνοι ποὺ βγαίνουν μετανοιωμένοι εἶναι, φυσικά, οἱ ἴδιοι.

6) 'Υποκρισία. Συνηθέστατο ἁμάρτημα ἰδίως τῶν γυναικῶν. Δὲν λένε ποτὲ τὴν ἀλήθεια στὸ γιατρό τους καὶ ὑποκρίνονται ὅτι αἰσθάνονται γιὰ νὰ μεγαλοποιήσουν τὴν ἐνόχλησι γιὰ νὰ μεγαλοποιήσουν τὴν πάθησί τους. "Αλλοτε, ὅταν τὶς βοηθάη ἡ φαντασία, ἀραδιάζουν ἕνα σωρὸ ψέμματα καὶ παριστάνουν τὰ πράγματα ὁλότελα διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι εἶναι. "Ετσι ὁ γιατρὸς δὲν κατορθώνει νὰ σχηματίση σαφῆ ἀντίληψι γιὰ τὴν κατάστασί τους.

7) Αὐθάδεια. Πολλοὶ ἀσθενεῖς νομίζουν πὼς ὁ γιατρός, ἐπειδὴ τὸν πληρώνουν, εἶναι δοῦλος τους. Καὶ τοῦ φέρνονται μὲ περισσὴ αὐθάδεια.

8) Χυδαιότης. Μερικοὶ ἀσθενεῖς μεταχειρίζονται χυδαῖες ἐκφράσεις γιὰ νὰ περιγράψουν τὴν φράσεις γιὰ νὰ περιγράψουν τὴν πάθησί τους στὸ γιατρό. "Ετσι τὸν ἀποκαρδιώνουν προκαταβολικά.

9) "Ελλειψι κατανοήσεως. Δὲν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἄλλα λέει ὁ γιατρὸς καὶ ἄλλα καταλαβαίνει ὁ ἄρρωστος. Σὲ ἄλλες περιπτώσεις, ὁ ἄρρωστος θέλει σώνει καὶ καλὰ νὰ κάμη τὸ γιατρὸ νὰ παραδεχτῆ τὴ δική του γνώμη.

10) 'Εχθρότης. Μερικοὶ ἀσθενεῖς βλέπουν τὸ γιατρὸ σὰν ἐχθρὸ καὶ οὔτε λίγο οὔτε πολὺ τὸν θεωροῦν ὑπεύθυνο γιατὶ ἀρρώστησαν. "Αλλοτε πάλι πιστεύουν πὼς τοὺς ὁρίζει αὐτὴ τὴ δίαιτα ἢ ἐκεῖνα τὰ φάρμακα ὄχι γιὰ νὰ τοὺς κάμη καλά, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς παιδέψη.

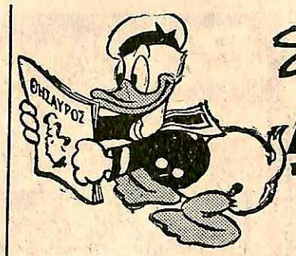

Εὔθυμη ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

Τεχνητὴ φωτογένεια

Καλὰ λένε, λοιπόν, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν τὰ δίνει ὅλα στὸν ἄνθρωπο. Κι' ἂν δὲν τὸ πιστεύετε, πάρτε παράδειγμα ἐμένα, ποὺ ἔχω ἕνα σωρὸ ἄλλα προσόντα, ἀλλὰ μοῦ λείπει ἡ φωτογένεια.

Κι' ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους, ὁ μεγαλύτερος ἴσως καϋμὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ὅτι δὲν πετυχαίνω στὶς φωτογραφίες.

'Ο ἄτιμος ὁ φακὸς μὲ ἀδικεῖ τρομερά. Κι' εἶναι, στ' ἀλήθεια, μυστήριο πρᾶμα πῶς διάολο τὰ καταφέρνει καὶ δὲν ἀποθανατίζει μήτε τὴν ἐπιβλητικὴ κατατομή μου, μήτε τὴ γλύκα τῆς ἐκφράσεώς μου, μήτε τὴν τσαχπινιά μου, μήτε τὴ λάμψι τῶν σπινθηροβόλων κι' ἐξυπνων ματιῶν μου.

Παλλινκάρι σὰν τὸ κρῦο νερὸ στὴν πραγματικότητα, Κουασιμόδος στὶς φωτογραφίες. Σ' ὅλες γενικὰ τὶς φωτογραφίες ποὺ βγάζω.

—Μωρέ, σπουδαῖα τὰ λάχανα! θὰ μοῦ πῆτε μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα ποὺ σᾶς διακρίνει καὶ μὲ τὴν ἀδιαφορία ποὺ δείχνουμε ὅλοι μας γιὰ τοὺς πόνους καὶ τὰ βάσανα τοῦ πλησίον μας.

Κακὸ κι' ἀσχημο κι' ὁλέθριο γιὰ τὸν πᾶσα ἕνα ἡ ἔλλειψι φωτογενείας. Κι' ἰδίως γιὰ μένα ποὺ τυγχάνει νὰ θέλω νὰ παντρευτῶ μιὰ καλὴ κοπέλλα μὲ μιὰ καλύτερη προίκα. Παράλληλα, ὅμως, τυγχάνει καὶ νὰ μὴν ἔχω γνωριμίες — «κύκλο», ποὺ λένε — γιὰ νὰ κυκλάρω προσεκτικὰ καὶ νὰ καμακώσω τὴ σκορδόπιστη.

Γι' αὐτὸ νταραβερίζομαι μὲ τὶς ἐφημερίδες καὶ μὲ τὶς στῆλες τῶν «Συνοικεσίων». Κι' ἄμα μυριστῶ ἐνδιαφέρον καὶ συμφέρον, σπεύδω νὰ ὑποβάλω ὑποψηφιότητα. Συντάσσω μιὰ σοβαρὴ ἐπιστολὴ ἐκθέτοντας καταλεπτῶς ὅλες τὶς χάρες καὶ τὶς ἀρετές μου, κι' ἐσυκλείω καὶ μιὰ φωτογραφία μου, μιὰ καλὴ καὶ ὅλες οἱ νυφάδες θέλουνε καλὰ καὶ σώνει νὰ δοῦνε καὶ τὴ φάτσα ἐκείνου, ποὺ ἴσως γίνη μιὰ μέρα ὁ σύντροφος τῆς ζωῆς τους κι' ἡ κολώνα τοῦ σπιτιοῦ τους.

Κι' ἐνέκα πού, ὅπως σᾶς εἶπα, ὁ φωτογραφικὸς φακὸς μ' ἐχθρεύεται καὶ μοῦ καταστρέφει τὸ ὡραῖο μου σύνολον, ἀπάντησι δὲν λαβαίνω.

'Αλλὰ ὁ ἄνθρωπος ζῆ γιὰ μιὰ καλὴ ἀποκατάστασι. Κι' ὅταν δὲν μπορῆ νὰ ἐκτελέση τὸν προορισμό του, κάνει τὸ κέφι του, κάνει τὴ φρεσκάδα του, τὸ παίρνει κατάκαρδα καὶ μαραζώνει.

Μαράζωσα, λοιπόν, κι' ἐγώ, ποὺ νὰ πάρη καὶ νὰ σπκώση καὶ τὶς φωτογραφίες καὶ τὸν σατανᾶ ποὺ τὶς βρῆκε. Καὶ στὴν τραγικὴ ψυχικὴ κατάστασι ποὺ βρισκόμουνα, ἀπορῶ κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος πῶς δὲν ἔκανα μπάμ! νὰ σκάσω, ὅταν διάβασα στὴ στήλη τῶν «συνοικεσίων» τὴν πάρα κάτω ἀγγελία:

«ΚΟΡΗ 23 ἐτῶν ἀκριβῶς, ὡραιοτάτης ἐμφανίσεως καὶ ἠθικωτάτων ἀρχῶν, πράου χαρακτῆρος καὶ ἐξαιρετικῆς μορφώσεως, μὲ κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν συμποσουμένην εἰς 7.000 περίπου χρυσᾶς λίρας, ζητεῖ ὡς σύζυγον νέον σοβαρὸν 32—35 ἐτῶν, εὐπαρουσιάστου, μορφωμένον καὶ ἀξιοπρεπῆ. Γράψατε εἰς τὸν πατέρα της ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Φ.Ξ.Ψ., ἐσωκλείοντες καὶ μίαν φωτογραφίαν».

'Απὸ τὴν ἀπελπισία μου κι' ἀπὸ τὴ λύσσα μου μὲ πήρανε τὰ κλάμματα κι' ἀρχισα νὰ σκούζω σὰν μωρὸ ποὺ ἔθρεξε τὶς φασκιές του κι' ἀργοῦν νὰ τὸ ἀλλάξουνε.

—Τί ἔχεις, βρὲ Κλέαρχε; μὲ ρώτησε ὁ φίλος μου ὁ Θαναάκης, ποὺ κατατρόμαξε βλέ-

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

— *Δὲν σοῦ τὸστειλα ἐγώ, Θανάση μου, αὐτὸ τό... τηλεγράφημα!*

(Τοῦ 'Αρχέλαου)

ποντάς με σ' αὐτὸ τὸ ἀξιοθρήνητο χάλι.

—Εἶμαι θῦμα τῆς φωτογένειας, Θανασάκη μου, τοῦ ἐξήγησα μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς.

—Δηλαδή; ἀπόρησε ὁ Θανασάκης.

Τοῦ ἐξέθεσα μὲ λίγα λόγια τὴν περίπτωσί μου.

—Καὶ γιὰ τέτοιες ψιλοδουλειὲς χολοσκᾶς; μὲ παρηγόρησε. Πράγματα ποὺ διορθώνονται νὰ μὴ σὲ στενοχωροῦν.

—Πῶς διορθώνονται, βρὲ Θανάση;

—Δὲν ἔχεις ἀκούσει τὴν παροιμία ποὺ λέει «τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξέρει κι' ἄλλο μονοπάτι»;

—Καὶ βέβαια τὴν ἔχω ἀκούσει.

—Ἔ!, αὐτὸ θὰ κάνης κι' ἐσύ! Θὰ πάρης δηλαδὴ τὸ ἄλλο μονοπάτι.

Μὲ χτύπησε προστατευτικὰ στὴν πλάτη, μοῦ χαμογέλασε ἐγκάρδια καὶ συνέχισε:

—Ἀφοῦ δὲν ἔχεις φυσικὴ φωτογένεια, θὰ φροντίσης ν' ἀποκτήσης τεχνητή.

—Πῶς, βρὲ Θανασάκη;

—Πᾶμε στὸ σπίτι μου, γιατὶ δὲν χρειάζονται λόγια, ἀλλὰ ἔργα! Κι' ἔχε ἐμπιστοσύνη σὲ μένα καὶ στὴ γυναίκα μου.

Τὸν ἀκολούθησα πειθήνια, γεμᾶτος ἐλπίδες. Καὶ φρόνιμα-φρόνιμα, ἀφέθηκα στὶς περιποιήσεις τῆς γυναίκας του, ποὺ ἀνέλαβε νὰ δώση στὸ πρόσωπό μου τὴν τεχνητὴ φωτογένεια. Μὲ πασάλειψε μὲ διάφορες κρέμες, μὲ πασπάλισε μὲ πούντρα, μοῦ τόνωσε τὰ φρύδια καὶ τὰ τσίνορα μὲ μπλὲ κραγιόνι, μοῦ χτένισε τὰ μαλλιά μου φλοῦ καί, γενικά, μὲ κατασκεύασε σὰν κινηματογραφικὸ ἀστέρα, ἕτοιμο ν' ἀρχίση τὸ «γύρισμα» ταινίας.

—Μπράβο, γυναῖκα! φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ Θανασάκης. Τὰ κατάφερες σπουδαῖα.

Καί, γυρίζοντας σὲ μένα, πρόσθεσε:

—Βγάλε ἔτσι μιὰ φωτογραφία καὶ στεῖλτηνε στὸν ὑποψήφιο πεθερὸ νὰ τὸν μπαφιάσης ἀπὸ φωτογένεια!

—Ναί, ἀλλὰ πῶς νὰ πάω ἔτσι βαμμένος νὰ φωτογραφηθῶ; τοῦ εἶπα. Θὰ γίνη διαδήλωσις ἀπὸ πίσω μου.

—Κι' αὐτὸ διορθώνεται, μὲ καθησύχασε ὁ ἐξυπηρετικὸς ὁ Θανασάκης. Θὰ φωνάξουμε φωτογράφο ἐδῶ!

Ἔτσι ἔγινε. Ἦρθε ἕνας φίλος του φωτογράφος, μὲ καμάρωσε προφίλ, ἂν φὰς καὶ τρουὰ κὰρ καὶ μοῦ τράβηξε τρεῖς μεγαλοπρεπεῖς πόζες, γιὰ νὰ διαλέξω τὴν πιὸ ἑλκυστική.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ διαλέξω, ἀφοῦ ἡ μία πόζα ἦταν καλύτερη ἀπὸ τὴν ἄλλη; Κι' ἀπὸ φωτογένεια ἄλλο τίποτα! Νὰ φᾶνε καὶ τὰ σκυλιά, ποὺ λέει ὁ λόγος!

Ἀκολούθησα, λοιπόν, τὴ συμβουλὴ τοῦ Θανασάκη καὶ στὸ γράμμα ποὺ ἐξέθετα μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σῖγμα τὰ προσόντα μου, ἐσώκλεισα καὶ τὶς τρεῖς πόζες.

—Αὐτὴ τὴ φορὰ σὲ νίκησα ἄτιμη φωτογένεια, μουρμούρισα καθὼς ταχυδρομοῦσα τὴν ἐπιστολή. Δὲν θὰ περιμένω ἀδίκως ἀπάντησι. Σὲ μιὰ βδομάδα τὸ ἀργότερο θὰ τὴν ἔχω στὰ χέρια μου!

Λάθος! Τὴν εἶχα μονάχα σὲ δύο μέρες. Ἔσκισα μὲ λαχτάρα τὸν φάκελλο, ξεδίπλωσα τὸ γράμμα καὶ διάβασα:

«Λυποῦμαι, ἀλλὰ ἔγινε κάποια παρανόησις. Ἐγὼ ζητῶ γαμπρὸ γιὰ τὴν κόρη μου καὶ ὄχι... νύφη γιὰ τὸ γυιό μου!»

Καὶ τώρα σᾶς ρωτῶ: Ἂν τὸν καρυδώσω τὸν Θανασάκη, ποιὸς δικαστὴς θὰ βρεθῆ νὰ μὲ καταδικάση;

Ὄχι καὶ... νύφη κοτζὰμ μαντράχαλος, Θανασάκη! Μὲ τί μοῦτρα θὰ κυκλοφορήσω στὴν κοινωνία, πανάθεμά σε;...

Γ. ΓΙΑΝ.

Παιχνίδια

Συλλαβικὸ ρομβόλεξο

Γύρω ἀπὸ τὸν κάθε ἀριθμὸ τοῦ σχεδίου μας θὰ τοποθετήσετε μιὰ τετρασύλλαβη λέξι. Θ' ἀρχίζετε πάντοτε ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρίσκεται τὸ μικρὸ

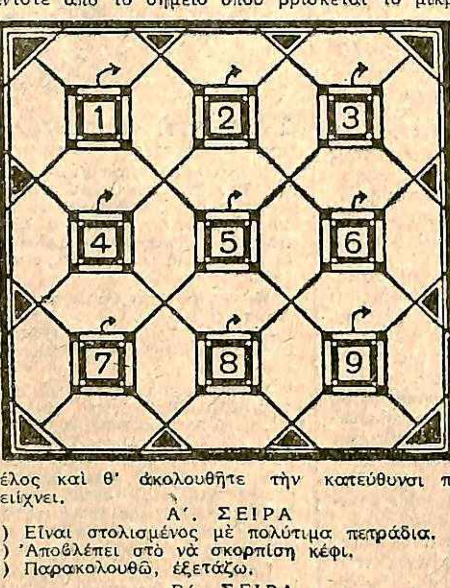

βέλος καὶ θ' ἀκολουθῆτε τὴν κατεύθυνσι ποὺ δείχνει.

Α'. ΣΕΙΡΑ
1) Εἶναι στολισμένος μὲ πολύτιμα πετράδια.
2) Ἀποβλέπει στὸ νὰ σκορπίση κέφι.
3) Παρακολουθῶ, ἐξετάζω.

Β'. ΣΕΙΡΑ
4) Πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος τοῦ νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος.
5) Μεταδίδω εἴδησι ἢ πληροφορία.
6) Μαγειρικὸν σκεῦος (πληθ.).

Γ'. ΣΕΙΡΑ
7) Φυτὸ ποὺ λέγεται κοινῶς φραγκοστάφυλο.
8) Ἀπασχόλησις.
9) Χώρα τῆς Ἀφρικῆς ποὺ πῆρε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν ποταμὸ ποὺ τὴν διασχίζει.

Δ.

Μικρὰ προβλήματα

1) Μέσα σὲ 14 μέρες, 12 ἐργάτες κάνουν τὸ ἥμισυ μιᾶς ὡρισμένης ἐργασίας. Μέσα σὲ πόσο χρονικὸ διάστημα θὰ τελειώσουν τὴν ὑπόλοιπη ἐργασία ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν μειωθῆ κατὰ 4;

★

Ἕνας πλασιὲ ποὺ ταξιδεύει μὲ ἄλογο διανύει μέσα σὲ τρεῖς μέρες μιὰ ἀπόστασι 74 χιλιομέτρων. Δεδομένου ὅτι κάθε μέρα διανύει μιὰ ἀπόστασι ἴση μὲ τὰ 3)4 ἐκείνης ποὺ διέτρεξε τὴν προηγουμένη, μπορεῖτε νὰ βρῆτε πόσα χιλιόμετρα ἔκανε τὴν πρώτη μέρα τοῦ ταξιδιοῦ του;

★

3) —Βλέπω πῶς σ' ἀρέσουν πολὺ οἱ σκύλοι μου, εἶπε ὁ Λέανδρος στὸ φίλο του Ἀγησίλαο. Σοῦ χαρίζω, λοιπόν, τὸ ἕνα τρίτο τοῦ συνόλου τῶν σκύλων ποὺ ἔχω καὶ τὸ 1)3 ἑνὸς σκύλου. Θὰ μείνη ἔτσι σ' ἐμένα μονάχα ἕνας σκύλος.

Πόσους σκύλους ἔχει ὁ Λέανδρος καὶ πόσους θὰ δώση στὸ φίλο του Ἀγησίλαο;

★

4) Μιὰ κληρονομιὰ 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρέπει νὰ μοιραστῆ σὲ ἕξη ἀδέλφια εἰς τρόπον ὥστε ὁ καθένας νὰ πάρη 600 χιλιάδες δραχμὲς περισσότερες ἀπὸ τὸν ἀμέσως μικρότερό του.

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε πόσα θὰ πάρη τὸ καθένα ἀπὸ τὰ ἕξη ἀδέλφια;

★

5) Μοιράσετε τὸ 45 σὲ τέσσερες μικρότερους ἀριθμούς, οὕτως ὥστε προσθέτοντας 2 στὸν ἕνα, ἀφαιρῶντας 2 ἀπὸ τὸν ἄλλο, πολλαπλασιάζοντας μὲ 2 τὸν τρίτο καὶ διαιρῶντας μὲ τὸ 2 τὸν τέταρτο νὰ ἔχετε πάντοτε τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα.

Ἀριθμητικὸ παιγνίδι

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ δυὸ διψηφίων ἀριθμῶν εἶναι 12. Πολλαπλασιάζοντάς τους μεταξύ τους ἔχομε ἕνα γινόμενο ποὺ εἶναι κατὰ 352 μικρότερο ἀπ' ὅτι θὰ ἦταν ἂν αὐξάναμε καὶ τοὺς δυὸ ἀριθμοὺς κατὰ 4 μονάδες. Ποιοὶ εἶναι οἱ δυὸ ζητούμενοι ἀριθμοί;

Ἡλικίες

Σὲ μιὰ οἰκογένεια, ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μεταξὺ τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ πατέρα εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴ διαφορὰ ἡλικίας ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ πατέρα καὶ γυιοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς ἡλικίες ἀποτελοῦνται ἀπὸ συνεχόμενα ψηφία καὶ τὸ σύνολό τους ξεπερνᾶ τὸν ἕνα αἰῶνα. Ποιὰ εἶναι ἡ ἡλικία τῶν τριῶν προσώπων;

Λογοπαικτικὸς λεξίγριφος

Εὔκολα θὰ σχηματίσης
κάποιο ἀγώνισμα ἀρχαῖο
ἂν μπορέσης δὶς νὰ λάβης
μικρὰ νῆσο στὸ Αἰγαῖο.

Μαγικὴ εἰκὼν χωρὶς εἰκόνα

—Τέλος πάντων, ἡ μαμᾶ θὰ χαρῆ πολύ, ἔγραψα τοῦ ἀδελφοῦ μου.

— Σὲ ποιὸν ἀπὸ τοὺς δυὸ ἔγραψες;

—Μὰ δὲν ἄκουσες ποὺ στὸ εἶπα;

Αἴνιγμα

Σοσιαλισμὸς κι' ἰσότης
βασιλεύουν ἐδῶ πέρα.
Πιὸ μπροστὰ ἀπ' τὴν κυρία
βρίσκεται ἡ καμαριέρα!
Καὶ τοῦ στρατηγοῦ ἐπίσης
ὁ λοχίας προηγεῖται!
τέτοια ἀλλόκοτα ἐδῶ μέσα
ἕνα πλῆθος θὲ νὰ δῆτε.

Μεταμορφώσεις

1) Τὸ ΔΑΣΟΣ μὲ 6 μεταμορφώσεις νὰ γίνη ΟΡΟΣ.

2) Ὁ ΟΙΝΟΣ μὲ 7 μεταμορφώσεις νὰ γίνη ΖΥΘΟΣ.

Μπορεῖτε κάθε φορὰ ν' ἀλλάξετε, νὰ ἀφαιρέσετε ἢ νὰ προσθέσετε ἕνα γράμμα.

Στοιχειόγριφος

Ἀπαραίτητη τροφή,
ἂν τῆς βγάλης ἕνα γράμμα
εὐθὺς γίνεται θεριό.
Τί παράξενο τὸ θάμα.

Σωστὸ — Λάθος

Ἀπὸ τὶς δυὸ λέξεις ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ ποὺ συνοδεύουν καθεμιὰ ἀπὸ τὶς κατωτέρω φράσεις, διαγράψετε ἐκείνη ποὺ δὲν ταιριάζει:

1) Τὸ Μπρόντγουαιη εἶναι ὁ δρόμος στὸν ὁποῖο βρίσκονται οἱ μεγάλες Τράπεζες τῆς Νέας Ὑόρκης: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

2) Ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἦταν αὐστριακῆς καταγωγῆς: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

3) Στὸ θερμόμετρο Φαρενάϊτ, οἱ 100 βαθμοὶ ἀντιστοιχοῦν μὲ τὴ θερμοκρασία στὴν ὁποία τὸ νερὸ ἀρχίζει νὰ βράζη: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

4) Τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὑπερβαίνει τὰ 150 ἑκατομμύρια: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

5) Ἡ καμηλοπάρδαλις ἔχει κέρατα: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

Λαβύρινθος

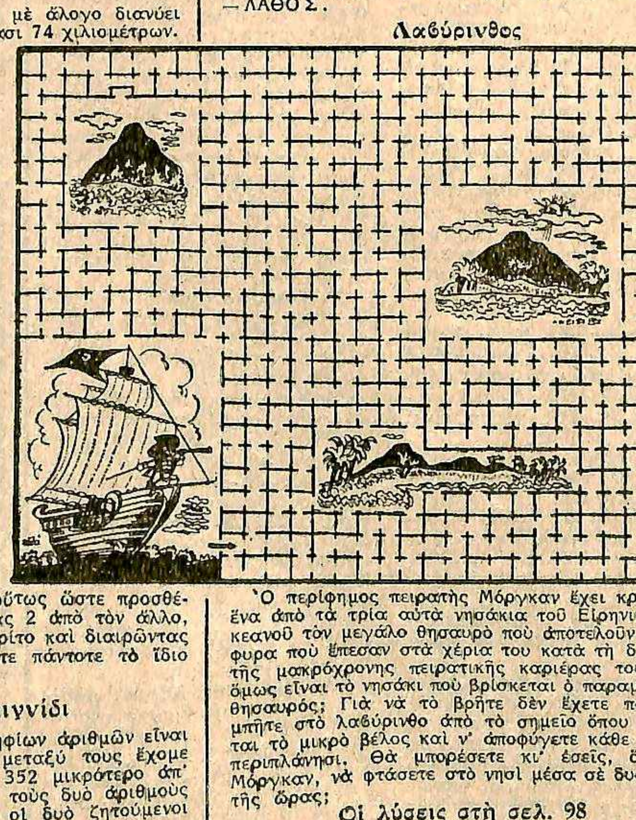

Ὁ περίφημος πειρατὴς Μόργκαν ἔχει κρύψει σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ νησάκια τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ τὸν μεγάλο θησαυρὸ ποὺ ἀποτελοῦν τὰ λάφυρα ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μακρόχρονης πειρατικῆς καριέρας του. Ποιὸ ὅμως εἶναι τὸ νησάκι ποὺ βρίσκεται ὁ παραμυθένιος θησαυρός; Γιὰ νὰ τὸ βρῆτε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ μπῆτε στὸ λαβύρινθο ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου βρίσκεται τὸ μικρὸ βέλος καὶ ν' ἀποφύγετε κάθε ἄσκοπη περιπλάνησι. Θὰ μπορέσετε κι' ἐσεῖς, ὅπως ὁ Μόργκαν, νὰ φτάσετε στὸ νησὶ μέσα σὲ δυὸ λεπτὰ τῆς ὥρας;

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 98

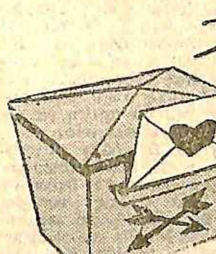

Ἐρωτικὸ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ

Νοσηρὴ ζήλεια

Τ. Τ. Ε. Ν. Ζ. Κ.: Πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω, πὼς βρίσκομαι σὲ πολὺ δύσκολη θέσι, προκειμένου ν' ἀπαντήσω στὸ δεύτερο γράμμα σας. Γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο, ὅτι ἐσεῖς ἀναφέρεστε στὸ περιεχόμενο τῆς πρώτης ἐπιστολῆς, ποὺ μοῦ διαφεύγει ἐντελῶς. Πῶς μπορῶ νὰ θυμᾶμαι ὅλες τὶς περιπτώσεις τῶν φίλων τῆς στήλης αὐτῆς; Γι' αὐτὸ θὰ περιορισθῶ, ἀναγκαστικῶς, στὰ στοιχεῖα, ποὺ μοῦ δίνει τὸ καινούργιο σας γράμμα. Ἀπ' αὐτό, λοιπόν, φθάνω στὸ ἑξῆς συμπέρασμα: Ὅτι αὐτὴ ἡ ζήλεια σας γιὰ τὴ νέα, ποὺ σᾶς ἐστέρησε τὴ σχέσι μὲ τὸν ἀδελφικό σας φίλο, εἶναι κάπως νοσηρή. Τόση εὐαισθησία καταντᾶ στὸ τέλος ὕποπτη, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ δώση λαβὴ σὲ παρεξηγήσεις εἰς βάρος σας... Ἀλλὰ γιατὶ δὲν σκέπτεστε πιὸ ρεαλιστικά; Στὴ ζωὴ εἶναι μοιραῖο νὰ χωρίζωνται οἱ ἄνθρωποι, ἀκολουθῶντας ὁ καθένας τὸ δρόμο του καὶ τὰ συμφέροντά του. Δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἀπ' ὅλους τὴν ἀξίωσι νὰ μένουν πάντα πιστοὶ στὰ αἰσθήματα καὶ στὶς διαθέσεις τους. Γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς κάνω μιὰ πρακτικὴ ὑπόδειξι: Νὰ μὴ δώσετε πιὰ ἰδιαίτερη σημασία στὴν συμπεριφορὰ τοῦ φίλου σας καὶ τὸ καλύτερο ποὺ ἔχετε εἶναι νὰ τόν... μιμηθῆτε! Νὰ κυττάξετε καὶ σεῖς τὴ δουλειά σας, γιὰ τὴν ὁποία, ὅπως γράφετε, δὲν δείχνετε τὸ ἀπαραίτητο ἐνδιαφέρον, γιατὶ μπορεῖ νὰ προκαλέσετε τὴ δυσφορία τῶν προϊσταμένων σας, μὲ ἄσχημες ἴσως συνέπειες γιὰ σᾶς. Καὶ ὅσο γιὰ τὸ κενὸ ποὺ νοιώθετε, λογικευθῆτε καὶ ἀντιδρᾶστε: Φροντίστε νὰ τὸ γεμίσετε μὲ τὴν ἀγάπη μιᾶς καλῆς κοπέλλας, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τύχη στὸν δρόμο σας.

Λιτσάκι, Καστέλλα: Εἶσθε ἀρραβωνιασμένη, μοῦ γράφετε, μὰ ἀπὸ τὸν ἀρραβωνιαστικό σας χωρίσατε γιὰ λόγους «ἀσυμφωνίας». Στὸ μεταξὺ συνδεθήκατε μὲ κάποιον ἄλλο. Τώρα παρουσιάζεται ὁ πρώην μνηστήρας σας, ὁ ὁποῖος φαίνεται μετανοιωμένος καὶ σᾶς δηλώνει ὅτι θέλει νὰ σᾶς παντρευτῆ. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὰ ἐκδηλώση ὅλ' αὐτὰ τὰ νέα του αἰσθήματα φανερά, σᾶς γυρεύει νὰ τὰ κρατήσετε μυστικά, ὥστε στὸ μεταξὺ νὰ ἑτοιμασθῆ καὶ νὰ κάνετε αἰφνιδιαστικὰ κάπως τὸ γάμο σας. Κι' ἐσεῖς βρίσκεστε σὲ ἀμηχανία, γιατὶ ἔχετε νὰ κάμετε καὶ μὲ τὸν δεύτερο, καὶ δὲν ξέρετε πῶς νὰ τὰ βγάλετε πέρα. Γι' αὐτὴν τὴν παράξενη κι' ἀνεξήγητη στάσι τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ σας, δυὸ ἐξηγήσεις ὑπάρχουν: Ἡ μιὰ εἶναι ὅτι ἔχει τὴν ἀπόφασι νὰ σᾶς παντρευτῆ ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ θέλει ὡς τότε νὰ κρατήσετε κρυφὸ τὸ σύνδεσμό σας, ἐπειδὴ ντρέπεται, πιθανώτατα, τοὺς δικούς σας καὶ τὸν ἄλλο κόσμο, ποὺ φέρθηκε στὴν ἀρχὴ ἔτσι ἀνάρμοστα καὶ βεβιασμένα. Ἡ ἄλλη ἐξήγησι ποὺ φαντάζομαι, εἶναι ὅτι δὲν ἔχει εἰλικρινῆ ἀπόφασι νὰ σᾶς παντρευτῆ, γι' αὐτὸ καὶ θέλει νὰ κρατήση μυστικὸ τὸ δεσμὸ τώρα, ἐπειδὴ ἴσως ἔμαθε ὅτι σχετίζεστε μὲ ἄλλον καὶ θέλει νὰ σᾶς ἀποσπάση ἀπ' αὐτόν, ἀπὸ ἀνόητο ἐγωϊσμό. Μὰ καὶ στὴ μιὰ καὶ στὴν ἄλλη περίπτωσι ἔχω τὴ γνώμη ὅτι δὲν εἶναι ἀξιοπρεπὴς ἡ στάσι του. Τί λογικώτερο κι' ἐντιμώτερο παρὰ νὰ ἐμφανιζόταν σεμνὰ στοὺς δικούς σας καὶ νὰ τοὺς ἐξηγήση ὅτι τώρα πιὰ πῆρε ὁριστικὴ ἀπόφασι νὰ σᾶς παντρευτῆ; Γιατὶ κρύβεται καὶ σᾶς συναντάει ἐπίσης κρυφά; Αὐτὸ εἶναι παράξενο καὶ σ' αὐτὸ πρέπει νὰ δώση ὁ ἴδιος ἐξήγησι. Ἔπειτα εἶναι καὶ ὁ ἄλλος, ποὺ καθὼς μαντεύω, τοῦ δείχνετε μεγαλύτερη συμπάθεια. Βέβαια, ἂν αὐτὸς σᾶς ἀγαπάει ἀληθινά, ὥστε νὰ σᾶς ἐμπνεύσουν ἐμπιστοσύνη, τὰ λόγια καὶ οἱ ὑποσχέσεις του, γιὰ σᾶς ἴσως θὰ ἦταν προτιμώτερος ὁ γάμος σας μ' αὐτόν. Ἀλλὰ αὐτός, πάλι, ὅπως μοῦ γράφετε δὲν δείχνει κανένα ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον, ἔξω ἀπὸ τὸ σύνηθες τὸ αἰσθηματικό. Ἔτσι καὶ τοῦ δευτέρου ἡ στάσι πρέπει νὰ σᾶς κάνη ἐπιφυλακτική. Νὰ προσέξετε τί θὰ κάνετε, γιατὶ «ὅποιος κυνηγάει πολλοὺς λαγούς...»

Ἀνάμεσα σὲ δυὸ καρδιές: Μοῦ κάνει κατάπληξι τὸ ὅτι μοῦ γράψατε, ὅπως λέτε, δυὸ φορὲς καὶ ὅμως δὲν πήρατε ἀπάντησι. Ἕνα καὶ μόνο γράμμα σας πῆρα στὰ χέρια μου, αὐτὸ τώρα, στὸ ὁποῖον καὶ σᾶς ἀπαντῶ. Δὲν ξέρω τί συμβαίνει. Μήπως, κατὰ λάθος, δόθηκε στὴ συνάδελφό μου, ποὺ ἀπαντᾶ ἐπίσης στὸ «Ἐρωτικὸ Γραμματοκιβώτιο» καὶ σᾶς ἔχει ἀπαντήσει ἡ ἰδία στὴ στήλη της; Γιὰ κυττάξτε προηγούμενα τεύχη γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε γι' αὐτό. Ὅσο, τώρα, γιὰ τὸ ζήτημά σας, ἀπ' ὅσα μοῦ γράφετε, ἔχω νὰ σᾶς πῶ τὰ ἑξῆς: Ἀφοῦ ἀπὸ ἐγωϊσμὸ διαλύσατε τὸ δεσμό σας μὲ τὸν πρῶτο, ποὺ ἀπὸ τότε ἔχει ἐξαφανιστῆ ἀπὸ τὴ ζωή σας, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπασχολῆτε τὴ σκέψι σας μ' αὐτόν. Ἐκεῖνο ποὺ ἤδη ἐμφανίζει σοβαρώτατο ἐνδιαφέρον γιὰ σᾶς καὶ εἶναι, πραγματικά, εὐκαιρία γιὰ τὴν ἀποκατάστασί σας, εἶναι ἀκριβῶς ἡ πρότασι τοῦ ἄλλου νέου, ποὺ θέλει νὰ σᾶς παντρευτῆ καὶ ποὺ οἱ ἀπόψεις τῶν γονέων σας εἶναι τόσο ἱκανοποιητικές. Σᾶς συνιστῶ νὰ δῆτε τὰ πράγματα καλύτερα, καὶ νὰ δώσετε τὴ συγκατάθεσί σας, χωρὶς ἄλλο! Τὸ ὅτι δὲν τὸν ἀγαπᾶτε ἐξαιρετικὰ αὐτόν, δὲν εἶναι καὶ τόσο... φοβερό: Θὰ τὸν ἀγαπήσετε, ὅταν θὰ ξέρετε πιὰ πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι δικός σας! Ἔπειτα, ἀπὸ ἀγάπη θὰ ἔχετε πικρὴ πεῖρα...

Τρελλὸ ἔρωτα: Μὲ λύπη μου μεγάλη, σᾶς λέω, ὅτι τὸ αἴσθημα, ποὺ νοιώσατε γιὰ τὸν συγγενή σας, δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα ἔρωτας, ἀλλὰ μεγάλο σφάλμα! Σφάλμα ἠθικὸ καὶ κοινωνικό. Πρῶτα γιατὶ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴ Χριστιανικὴ θρησκεία ἕνας τέτοιος δεσμός. Καὶ δεύτερον, γιατί, ἀπ' ὅ,τι μπορῶ νὰ συμπεράνω ἀπὸ τὸ γράμμα σας, εἶστε καὶ οἱ δύο ἄμυαλοι νέοι! Ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ καταλαβαίνετε, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ πάρω στὰ σοβαρὰ τὰ σχέδιά σας. Εἶμαι βέβαιη, πὼς ἂν σκεφθῆτε σοβαρά, θὰ ἀντιληφθῆτε πόσο ἀσυγχώρητο εἶναι τὸ σφάλμα σας. Γι' αὐτὸ σᾶς συμβουλεύω, ὅσο τὸ δυνατὸν συντομώτερα, ν' ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὸ συγγενή σας, γιατὶ προβλέπω γιὰ σᾶς μεγάλους μπελάδες...

Ὄνειρο τῆς Ρίτας: Εἶστε μιὰ πολὺ καλὴ κοπέλλα ἀπ' ὅσα διαβάζω στὸ γράμμα σας. Νὰ τὰ ὁμολογήσετε ὅλα στὴ μητέρα σας καὶ νὰ τὴ συμβουλευέστε γιὰ ὅλα. Ἐκείνη θὰ φροντίση νὰ μάθη τοὺς σκοποὺς τοῦ νέου καθὼς καὶ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά του. Πάντως μὴν ἐνθουσιάζεστε τόσο εὔκολα μὲ τὰ μικροδῶρα του, καθὼς καὶ μὲ τὰ βιβλία, ποὺ σᾶς δίνει νὰ διαβάζετε, καὶ μὴ νομίζετε ὅτι, ἐπειδὴ σᾶς εἶπε δυὸ λόγια εὐγενικά, πρέπει καὶ νὰ παρασυρθῆτε. Ἂν σᾶς ἀγαποῦσε πραγματικά, δὲν θὰ σᾶς ἔκανε ποτὲ μιὰ τέτοια πρότασι. Καὶ ἂν τύχη καὶ σᾶς ξαναμιλήση γιὰ ἀγάπη, νὰ τὸν παραπέμψετε στοὺς γονεῖς σας γιὰ νὰ ξεκαθαριστῆ αὐτὸ τὸ ζήτημα, ποὺ ἀρχίζει νὰ σᾶς ἐκθέτη στὸ γραφεῖο σας. Ἂν φέρη ὅμως ἀντιρρήσεις, τότε νὰ τὸν ἀπομακρύνετε γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ σᾶς κάνη δυστυχισμένη.

ΕΡΗ

✪✪

Οἰκογενειακὴ ζωὴ

Ἡ Εὐρυδίκη τῆς Μαγνησίας εἶναι μιὰ κοπέλλα ὄμορφη καὶ πλουσία, φρόνιμη καὶ ἠθική, ὅπως μοῦ γράφει, κι' ἐπέρασε τὰ εἴκοσί της χρόνια κλεισμένη στὸ σπίτι της. Οἱ μόνες της ἀπασχολήσεις εἶνε τὸ νοικοκυριὸ καὶ ποῦ καὶ ποῦ τὸ διάβασμα. Ψυχαγωγίες καὶ διασκεδάσεις δὲν ἔχει, γιατὶ ὁ πατέρας της δὲν τὴν ἀφήνει νὰ πάη σὲ ξένα σπίτια. Τώρα ὅμως τελευταῖα ἦρθαν στὸ σπίτι της οἱ ἐξαδέλφες της ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ποὺ τῆς φούντωσαν τὸ κεφάλι μὲ τὶς διάφορες περιγραφὲς διασκεδάσεων καὶ «πάρτυ», ποὺ γίνονται ἐδῶ, κι' αὐτὸ τὴν ἔκανε νὰ μελαγχολήση. Ἔφυγαν οἱ ἐξαδέλφες, ἀλλ' ἄφησαν πίσω τους μιὰ δυστυχισμένη κοπέλλα, ποὺ μὲ ρωτάει τώρα πῶς θ' ἀποκτήση τὴν ἐλευθερία της κι' ἑπομένως τὶς «χαρὲς τῆς ζωῆς». Καὶ τῆς ἀπαντῶ: Δὲν πρέπει νὰ καθιστᾶ ὑπευθύνους τοὺς γονεῖς της γιὰ τὶς διασκεδάσεις ποὺ τῆς λείπουν.

Οἱ γονεῖς της εἶχαν ὡρισμένες ἀρχές, καὶ πάνω σ' αὐτὲς ἐβάσισαν τὴν οἰκογενειακή τους εὐτυχία. Ἂς μὴ στενοχωρῆται, λοιπόν, ἡ φίλη μας, γιατὶ κέρδισε πολλὰ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἐκέρδισε πρῶτα τὴν καλὴ φήμη τῆς ἠθικῆς κοπέλλας. Ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρός, οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς θὰ φροντίσουν γιὰ τὴν ἀποκατάστασί της, κι' ὅταν παντρευτῆ, θὰ χαρῆ μὲ τὸν ἄντρα της, ὅσα νομίζει ὅτι ἔχασε στὸ παρελθόν.

Ἀμποὺ-Κεμπίρ: Εὐχαριστῶ γιὰ τὶς εὐχές σας. Τὸ ἴδιο εὔχομαι καὶ γιὰ σᾶς. Διάβασα τὸ γράμμα σας μὲ προσοχὴ καὶ κατάλαβα ὅλες τὶς καλές σας διαθέσεις. Στὰ γράμματα ποὺ λαβαίνομε, ἀπαντοῦμε στὴ στήλη αὐτὴ καὶ ἔπειτα τὰ καταστρέφαμε. Δὲν κρατᾶμε διευθύνσεις, οὔτε ξέρομε ποιὸς μᾶς γράφει. Σᾶς συμβουλεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶστε τόσο ἐνθουσιώδης. Οἱ ἰδέες σας βέβαια μ' ἀρέσουν ἀλλὰ πρέπει νὰ στηρίζωνται καὶ σὲ κάποια βάσι. Γιατὶ ποιὸ τὸ κέρδος νὰ παντρευτῆ κανεὶς κι' ἔπειτα νὰ ὑποφέρη κι' αὐτὸς κι' ἡ γυναῖκα, πολὺ περισσότερο δὲ τὰ παιδιά του, ὅταν δὲν θὰ ὑπάρχουν τὰ βασικὰ ἐφόδια γιὰ νὰ εὐτυχήση μιὰ οἰκογένεια; Ἀναμετρήσετε, λοιπόν, τὶς δυνάμεις σας, κι' ἔπειτα μὲ θάρρος παίρνετε τὴν ἀπόφασι νὰ παντρευγιὰ νὰ εὐτυχήση μιὰ οἰκογένεια; Οἱ εὐκαιρίες δὲν θὰ σᾶς λείψουν.

Τρεῖς φίλες, Νάουσα: Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπορῶ.

Τζέημς Ντὴν Ν. Ε.: Εὐχαριστῶ γιὰ τὶς εὐχές σας. Εὔχομαι κι' ἐγὼ νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ ὄνειρά σας.

Διάβασα τὸ γράμμα σας καὶ προσπάθησα νὰ καταλάβω τὸ χαρακτῆρα σας. Εἶσθε πολὺ ἐπικίνδυνος κι' αὐτό, γιατὶ βγήκατε ἀπὸ τὴ σχολή, ποὺ μοῦ γράφετε. Ἔχω γνωρίσει πολλοὺς μ' αὐτὸ τὸ «παρελθὸν» καὶ ξέρω ὅτι ἔκαναν δυστυχισμένες πολλὲς κοπέλλες. Μὴ ξαφνιάζεστε ποὺ σᾶς γράφω τὴν ἀλήθεια, ἀφοῦ καλὰ-καλὰ κι' ἐσεῖς ὁ ἴδιος δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε ἀπ' αὐτὴ τὴν κοπέλλα, οὔτε εἶστε εἰλικρινὴς μαζί της. Σκεφθῆτε ὅτι μιὰ μέρα θὰ γίνετε ἐπιστήμων καὶ θὰ ἔχετε τύψεις γιὰ τὴ διαγωγή σας. Ὅταν ἐκείνη σᾶς λέη ὅτι ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα διέκοψε τὶς σχέσεις μὲ τὸν νέο ποὺ πρωτογνώρισε, πρέπει νὰ τὴν πιστέψετε καὶ νὰ περιμένετε ὅτι καὶ μὲ σᾶς θὰ συμβῆ τὸ ἴδιο, ἂν συνεχίσετε νὰ μὴ τὴ σέβεστε καὶ νὰ τὴν ἐξευτελίζετε. Πολὺ περισσότερο ἂν μιὰ μέρα γίνη γυναῖκα σας. Σᾶς συμβουλεύω, λοιπόν, μὴ τὴν παρασύρετε στὸ κακὸ δρόμο. Περίμενα ἀπὸ σᾶς περισσότερη σοβαρότητα, καὶ ὑπεράσπισι, ἀφοῦ ἐξ ἄλλου εἶναι ὀρφανὴ ἀπὸ πατέρα.

Δύο ἀγαπημένες φίλες Χ. Τ.: Ἡ ἐπιστολή σας μοῦ ἔκανε κατάπληξι. Δὲν γέλασα ὅ-

ΤΑ ΔΥΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στὴ μεγαλειώδη «πρεμιέρα» τοῦ φίλμ «Τὸ στιγματισμένο ρόδο» ἡ Μαίριλυν Μονρόε ἔφτασε συνοδευομένη ἀπὸ τὸν Μάρλον Μπράντο. Τὸ γεγονὸς σχολιάστηκε ποικιλοτρόπως καὶ στὴν ἔξοδο, πιεζόμενοι ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους, οἱ δυὸ καλλιτέχνες ὑποχρεώθηκαν νὰ διαψεύσουν ὅτι ὑπάρχει μεταξύ τους ἔστω καὶ ἴχνος αἰσθηματικοῦ δεσμοῦ. Ἡ Μονρόε ἔμεινε κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὴν ἑρμηνεία τῆς Ἄννας Μανιάνι στὸ φίλμ αὐτὸ καὶ δήλωσε ὅτι ἔχει μεγάλες πιθανότητες νὰ κερδίση τὸ Ὄσκαρ κατὰ τὴν προσεχῆ ἀπονομὴ τῶν βραβείων.

πως νομίζατε. Αντιθέτως λυπήθηκα πολύ. Συνήθως, αυτές που καταλήγουν έκεί που θέλετε να πάτε έσείς, είναι πάντοτε οι απογοητευμένες. "Αν δήτε και καμμιά νέα, αυτή παρεσύρθη από πολύ μικρή και έμεινε από συνήθεια. Πολλές όμως απ' αυτές τις νέες δραπετεύουν, γιατί βλέπουν ότι άλλοΰ είναι το «όνειρο και άλλοΰ το θάμα». Έσείς δεν έχετε κανένα σκοπό. Δεν είσθε καμωμένες γιά μιά τέτοια θυσία, δεν έχετε καν την ψυχική διάθεση. Το πώς σάς μπήκε στο κεφάλι μιά τέτοια ιδέα, δεν το καταλαβαίνω. Έξ άλλου δεν άναμετρήσατε ούτε τη σκληρή ζωή, ούτε τις ψυχικές και σωματικές στερήσεις. Κάθε γυναίκα έχει ένα προορισμό: να δημιουργήση οικογένεια και να χαρή την εύτυχία που της προσφέρει η ζωή.

Κοριτσια — σκάνδαλο: Οταν άρχισα να διαβάζω το γράμμα σας, κατάλαβα πώς θα έχετε ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Γιατί δεν άρκεί να λέγη κανείς ότι είναι τίμιος. Πρέπει να είναι σέ όλα και προπάντων να σέβεται τον έαυτό του. Έσείς τά κάνατε θάλασσα! Γιατί στείλατε τά γράμματα; Γιά να τον βάλετε σέ άνησυχία; Γιά να τον πειράξετε; Γιά να δήτε άν είναι έξυπνος κι' άν θά σάς άνακαλύψη; Βλέπετε πώς ή τακτική σας ήταν άφελής.

Υπάρχει μιά λύσι γιά νά έπανορθώσετε αύτό τουλάχιστον το τελευταίο κακό. Νά στείλετε ένα γράμμα και νά τοΰ ζητήσετε συγγνώμη, επειδή τον παρεξηγήσατε. Αύτο όμως δέν θά το πήτε ούτε σέ φίλο, ούτε σέ γνωστό. Και άπο δώ κι' έμπρός νά έχετε περισσότερο σεβασμό γιά τον έαυτό σας και νά μήν πειράζετε τον κόσμο. Γιατί κανείς ποτέ δέν θά νομίση δτι θέλετε άπλώς νά γελάσετε.

Τακτική άναγνώστρια. Αύτό που αίσθάνεστε δέν είναι ούτε αγάπη ούτε σεβασμός. Είναι άπλούστατα «θαυμασμός» γιά έναν άνθρωπο που έχει τόσα προτερήματα.

Ούτε ή θέσι του ούτε ή περίπτωσί του, ούτε ή ήλικία δέν έπιτρέπουν νά σκεφθήτε ένα τέτοιο πράγμα. Μ' όλα αύτά που κάνετε, τον έκθέτετε. Έκείνος σάς δείχνει καλωσύνη, ένώ έσείς προσπαθείτε νά τον ταπεινώσετε χωρίς νά το καταλαβαίνετε με τη συμπεριφορά σας.

Ένώ είσθε λογική, γίνεσθε κωμική στά μάτια των συμμαθητριών σας. Γιατί λοιπόν νά τον ρεζιλεύετε και νά μήν πειράζετε τον κόσμο. Γιατί κανείς ποτέ δέν θά νομίση δτι θέλετε άπλώς νά γελάσετε.

Τακτική άναγνώστρια. Αύτό που αίσθάνεστε δέν είναι ούτε αγάπη ούτε σεβασμός. Είναι άπλούστατα «θαυμασμός» γιά έναν άνθρωπο που έχει τόσα προτερήματα.

Ούτε ή θέσι του ούτε ή περίπτωσί του, ούτε ή ήλικία δέν έπιτρέπουν νά σκεφθήτε ένα τέτοιο πράγμα. Μ' όλα αύτά που κάνετε, τον έκθέτετε. Έκείνος σάς δείχνει καλωσύνη, ένώ έσείς προσπαθείτε νά τον ταπεινώσετε χωρίς νά το καταλαβαίνετε με τη συμπεριφορά σας.

Ένώ είσθε λογική, γίνεσθε κωμική στά μάτια των συμμαθητριών σας. Γιατί λοιπόν νά τον ρεζιλεύετε και νά μήν πειράζετε τον κόσμο. Γιατί κανείς ποτέ δέν θά νομίση δτι θέλετε άπλώς νά γελάσετε.

Τον φέρνετε σέ δύσκολη θέσι, γιατί είναι καλός. Δέν θά θέλη ποτέ νά σάς κακομιλήση, ούτε νά σάς μαλώση γιά νά μή σάς δυσαρεστήση. Όχι από άγάπη όπως νομίζετε, άλλά άπλούστατα από καλωσύνη. Άφήστε τον, λοιπόν, ήσυχο και μή τοΰ δημιουργήτε καταστάσεις που δέν θά ήθελε ποτέ νά μπλέξη σ' αύτές και νά χάση την έκτίμησι τοΰ κόσμου.

Ζωντοχήρα: Το ζήτημά σας δέν είναι και τόσο άπλό όσο τό νομίζετε. Άγαπιόσαστε από μικρά παιδιά, "Οσον μεγαλώσατε, συζητήσατε την κατάστασι και βγάλατε τό συμπέρασμα ότι θά έπρεπε νά παντρευτήτε. Κι' οι γονείς σας σάς πάντρεψαν, μπρός στην έπιμονή σας. Άλλά τρείς μόνον μήνες μετά το γάμο σας, νομίσατε ότι άγαπάτε κάποιον άλλον. Έκτεθήκατε, πικράνατε τον άνθρωπο που έκανε τόσα όνειρα γιά σάς, κι' έπειδή είχατε την ύπόσχεσι τοΰ άλλου, ότι θά σάς παντρευτή, ζητήσατε διαζύγιο. Το πήρατε, λοιπόν, άλλ' ό άλλος έξαφανίσθηκε. Τώρα μετανοείτε και λέτε πώς θ' αύτοκτονήσετε. Τί τό όρελος; Τί έχετε νά κερδίσετε; Τίποτα!

Ωστόσο ύπάρχει ό παληός φίλος τών παιδικών σας χρόνων, ό άνθρωπος, που σάς άγαποΰσε πραγματικά. Ό άνθρωπος αύτός δέν ήταν μόνο σύζυγος, άλλά και φίλος. Το είδατε μόνη σας. Παρ' όλο που τον πικράνατε, μόλις τοΰ ζητήσατε τό διαζύγιο δέν άρνήθηκε, γιά νά μή σάς δυσαρεστήση. Αύτό λέγεται, μεγάλη και είλικρινής άγάπη. Δέν έχετε, λοιπόν, νά κάνετε τίποτ' άλλο παρά νά σοΰ ζητήσετε συγγνώμη, και νά ξαναπάτε μαζί του. Νά τον ξαναπαντρευτήτε!

ΜΙΡΑΝΤΑ

Απαντήσεις επιστολών

Θλιμένο Βαρωσιώτη Φ. Κ.: Το περιστατικό που μοΰ περιγράφετε λέγεται «πρόωρος άνάπτυξις». Θάθελα όμως νά μοΰ γνωρίζατε μερικά πράγματα από το ιστορικό σας: "Αν άρρωστήσατε ποτέ, από ποιά νοσήματα και την έφαρμοσθείσα θεραπεία. Πρός το παρόν μπορείτε νά παίρνετε 4 χάπια Ν. Multi B.B. 12 την ήμέρα και νά κάμετε μιά άκτινογραφία θώρακος και σπονδυλικής στήλης.

Α. Ε. Μ. 201: Δέν είμαι σέ θέσι λόγω έλλείψεως δεδομένων, νά έχω γνώμη. Νομίζω όμως ότι αύτό που πρόκειται νά κάμετε, θά άποβή βλαβερόν γιά την ύγείαν σας. Γι' αύτό θά συνιστοΰσα νά φροντίσετε προηγουμένως νά σταθεροποιήσετε την ύφισταμένη κατάστασι της ύγείας σας κι' άκολούθως νά προβήτε στην πραγματοποίησι των σκέψεων, που μοΰ γράφετε.

Νέον 23 έτών από τη Άθήνα: Ζητάει κανείς τη βοήθεια τοΰ γιατροΰ έφ' όσον πάσχει από κάποιο νόσημα. Έσείς όμως δέν παρουσιάζετε νόσημα που νά έχη άνάγκη ίατρικής βοηθείας. Άπλώς ύπάρχει σέ σάς μιά ψυχική διαστροφή, έξαρτωμένης της ίάσεώς της από σάς.

Έπαρχιώτη Β. 95: Από τό περιεχόμενο της έπιστολής σας συμπεραίνω τά της περασμένης σας ζωής, και φθάνω στο συμπέρασμα: ότι ή παροΰσα κατάστασις κατά ένα μεγάλο ποσοστόν όφείλεται στο παρελθόν. Βεβαίως συμμετέχει και ή ώριμος ήλικία, στην όποίαν σήμερα βρίσκεστε. Έφαρμόζοντας την κατωτέρω θεραπεία θά σταθεροποιήσετε τουλάχιστον την παροΰσα κατάστασι. Άνά δίμηνον 10—15 ένέσεις Arenorm τών 25 μλγρ. δύο την έβδομάδα. Έν συνεχεία τρία χάπια ήμερησίως πρό τοΰ φαγητοΰ από το ίδιο φάρμακο τών ένέσεων.

Θεσσαλονικιάτι Σ. Α.: Μοΰ είναι τελείως άδύνατο από μόνη την άφήγησί σας νά βγάλω ένα συμπέρασμα. Έκείνο που μπορώ μόνον έκ τοΰ άσφαλοΰς νά σάς διαβεβαιώσω είναι ότι ό πόνος στην προκάρδιο χώρα, καμμιά άπολύτως σχέσιν δέν έχει μέ τη συνήθειά του. Πρόκειται γιά κάτι άλλο, που γι' αύτό θά τον έξετάση γιατρός.

Άνάπηρο Κ. Μ.: Είμαι και έγώ σύμφωνος ότι στην περίπτωσι που περιγράφετε στην έπιστολή σας έφαρμόζεται ή θεραπεία τών ένέσεων, άφοΰ όμως προηγουμένως έφαρμοσθή θεραπεία μέ φάρμακα, τά όποία θά άποδείχθοΰν άνεπαρκή. Το φάρμακο είναι κατ' έξοχήν δραστικό και έχει πολλές άντενδείξεις. Γι' αύτό στην περίπτωσι έφαρμογής του θά πρέπη νά γίνη αύτή μόνο σέ νοσοκομείο.

Φοιτήτρια Δ.: Δέν συγχωρείται σέ μιά φοιτήτρια τέτοια παράλειψι. Τώρα καλό θά ήταν νά σάς έβλεπε ένας άλλος γιατρός. Έφόσον δέν θά σάς δή, θά κάμετε χρήσι της crème Phyllis σέ συνδυασμό μέ τη Mousse Phyllis. Και μοΰ γράφετε άποτελέσματα.

Έλελίνα, Ρόδο: Λυποΰμαι πολύ γιατί ίατρικώς δέν έχω την δυνατότητα, νά σάς βοηθήσω. Η κατάστασι μόνον έκ μέρους σας πιθανόν νά βελτιωθή κατόπιν βεβαίως μεγάλης προσπαθείας και έπιμονής. "Οσον άφορά τη χειρουργική έπέμβασι, αύτό είναι θέμα τοΰ είδικοΰ χειρουργοΰ, μετά σύμφωνη γνώμη τοΰ ένδοκρινολόγου γιατροΰ.

Γρηγόρη Π.: Σάς είδαν πολλοί είδικοί γιατροί γιά ρινοπλαστικές έγχειρήσεις και δέν καταρθώσατε νά πείσθητε και νά άκολουθήσετε την ύπόδειξιν κανενός άπό αύτούς. Πώς θέλετε, λοιπόν, έγώ, άφ' ένός καθόλου είδικός γιά τις ρινοπλαστικές έπεμβάσεις και άφ' έτέρου χωρίς νά σάς δώ, νά σάς πώ τη γνώμη μου;

Σ. Δ. Τ., Ζάκυνθο: Οί φυματιολόγοι έχουν τη γνώμη ότι ό κλινικώς ίαθείς φυματικός έπανέρχεται στην προτέραν κατάστασι, δυνάμενος έπομένως νά έπιδοθή στην έργασία του. "Εχω διαφορετική γνώμη. Συνιστώ πάντοτε μιά ζωή έπιφυλακτική και ποτέ δέν μετενόησα γι' αύτό.

Κυρία Ε. Μ.: Μοΰ περιγράφετε την ύποτιθεμένη πάθησί σας και γράφετε ότι ό γιατρός, που σάς έξέτασε, σάς συνέστησε νά έξετασθήτε από γυναικολόγο γιατρό. Άκολουθήστε λοιπόν τη συμβουλή του.

Κύριον Κ. Λ.: Το αίτιον που προκαλεί την παροΰσα κατάστασι τοΰ γυιοΰ σας, δέν είναι εύκολο νά διαγνωσθή μέ άπλη άλληλογραφία. Πρέπει νά καθοριστή ό βασικός μεταβολισμός και άναλόγως τοΰ άποτελέσματος θά καθορισθή ή ένδεικνυομένη θεραπευτική άγωγή (βιταμίνες, ορμόνες). Το καλύτερο είναι, όταν θά άποφασίσετε νά έλθετε έδώ, νά άποταθήτε σ' έ-άρμόδιο.

Άτυχήσαντα Ε. Μ., Πειραιά: Είναι έλαχίστη και άνεπαρκής ή έφαρμοσθείσα θεραπεία. Ούδεμία σημασία έχει ότι ή κατά Βάσερμαν άντίδρασις ήταν άρνητική. Όπωσδήποτε πρέπει νά όλοκληρώσετε τη θεραπεία σας. Μοΰ κάνει κατάληψι πώς σάς βεβαίωσαν ότι ή γενομένη θεραπεία είναι έπαρκής. Νά έξακολουθήσετε τη θεραπεία σας.

392 Σ.Α. Σ.Τ.Γ. 913γ, Κατερίνη: Πλείστα όσα νοσήματα συμβαίνει νά έχουν τις ίδιες γιά τό μάτι τοΰ μή είδικοΰ έκδηλώσεις. Όσο και άν προσπαθήση ό άρχωστος νά περιγράψη την περίπτωσί του, δέν θά κατορθώση νά πλησιάση κάν. Επομένως θά έπρεπε νά σάς δή γιατρός. Μέχρις ότου καταρθωθή αύτό, μπορείτε νά κάμετε χρήσι της σκευασίας Selsun και Abbott.

Αναγνώστη άνώνυμο: Δέν είναι δυνατόν νά σάς πώ τη γνώμη μου στην περίπτωσι που μοΰ άναφέρετε, μόνο μέ τη δική σας περιγραφή. Νομίζω ότι θά πρόκειται πιθανόν περί είδικής παθήσεως τοΰ άρχάνου, ή ύδροκήλης ή ένδεχομένως περί κιρσοκήλης, που είναι τό συνηθέστερο γι' αύτό τό μέρος. Πάντως δέν είναι δυνατόν νά σάς πή τη γνώμη του ένας γιατρός, χωρίς νά σάς έξετάση προηγουμένως.

Μητέρα: Δέν βρίσκω δικαιολογημένες τις άπορίες σας, καθώς και τους φόβους σας. Το παιδάκι σας πέρασε μιά βαρειά λοιμώδη άσθένεια έμπύρετον της οποίας οί συνέπειες δέν μπορούσε νά ήταν διαφορετικές άπ' αύτές, που μοΰ περιγράφετε. Πρέπει νά είσθε εύχαριστημένη γιατί είναι νόσημα, που δέν άφήνει ύπολείμματα. Τώρα θά τοΰ έφαρμόσετε ύπερσιτισμό και

πρωΐ - μεσημέρι - βράδυ ένα κουταλάκι τοΰ γλυκοΰ Lig. Beboc. 12.

Α. Λ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Ματωμένο περιστέρι, Άργοστόλι: Πρόκειται περί δευτεροπαθοΰς ώοθηκικής άνεπαρκείας. Γιά την τακτοποίησί σας θά παίρνετε άμέσως μετά την περίοδο τρία δισκία ήμερησίως έκ τοΰ φαρμάκου Tabl. Ormonal, όχτώ δέ ήμέρες πρό της άδιαθεσίας, θά κάνετε τρείς ένέσεις έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Estro - Prol έπί τρεις ήμέρες συνεχώς. Η θεραπεία θά έπαναληφθή έπί τρίμηνον.

Πονεμένη Αίγυπτιοπούλα Δ. Τ., Χαρτούμ: Η άνωμαλία και τά ένοχλήματά σας χρονολογοΰνται από την πρώτη έμφάνισι της έμμήνου ροής, όπως μοΰ γράφετε, και αύτή ή πάθησις ονομάζεται πρωτοπαθής άνεπάρκεια των ώοθηκών και των άδένων ίσως της έσω έκκρίσεως. Γιά την τακτοποίησί σας θά κάνετε άμέσως μετά την περίοδο πέντε ένέσεις και μιά κάθε δυό ήμέρες έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Ovocycline - Ciba τοΰ 1 μλγρ., κατόπιν θά συνεχίσετε έσωτερικώς μέ τρία δισκία έκ τοΰ φαρμάκου Caps. E - Vita και τέλος όχτώ ήμέρες πρό της άναμενομένης άδιαθεσίας θά κάνετε τρείς ένέσεις Amp. Lutocycline τών 10 μλγρ. κατά καθημερινώς μιά. Η θεραπεία θά έπαναληφθή έπί τρίμηνον.

Κωπηλασία 127, Κάϊρο: Η έλαφρά ή και μετρία γαστρική πτώσις, δέν έχει δυσμενή έπίδρασι έπί μελλούσης έγκυμοσύνης ή τεκνοποιήσεως. Η θεραπεία της σπλαγχνοπτώσεως, συχνά έπιτυγχάνεται μέ την άπόκτησι μερικών όκάδων, έπί ισχνών άτόμων, πράγμα που μπορείτε νά έπιτύχετε και σείς έάν έχετε άδυνατίσει. Πρός το παρόν ή χρήσις τοΰ κορσέ (ζώνη στομάχου) έπιβάλλεται.

Απελπισμένη νέα Φ., Βέρροια: Είσθε άπολύτως φυσιολογική στην περίπτωσί σας. Δέν πρέπει νά άπελπίζεστε.

Λ. Π., Κων)πολι: Η ψυχρότης δέν έμποδίζει την τεκνοποίησι. Λόγω τοΰ θέματος σάς γράφω λεπτομερώς.

Φράουλα — Β. Ή., Κων) πολι: Στην περίπτωσι της άποφράξεως των σαλπίγγων, όπως έδειξε ή σαλπιγγογραφία, μόνον μιά λύσις ύπάρχει, ή χειρουργική άποκατάστασις της διαβατότητος των σαλπίγγων, ή όποία στην ίατρική γλώσσα όνομάζεται σαλπιγγοναστόμωσις. Στις Ηνωμένες Πολιτείες αύτή ή έγχείρησις έφαρμόζεται μέ άρκετή έπιτυχία.

Λουΐζα, Κυκλάδες: Η θεραπεία θά συνεχισθή έπί τρίμηνον ώς έξής: Αμέσως μετά την περίοδο θά παίρνετε τρία δισκία την ήμέρα έκ τοΰ φαρμάκου Tabl. Ormonal. Έν συνεχεία τρείς κάψουλες την ήμέρα έκ τοΰ φαρμάκου E - Vita — Vitarine και όχτώ ήμέρες πρό της άναμενομένης άδιαθεσίας θά κάνετε έπί τρεις ήμέρες καθημερινώς μιά ένεσι Estro - Prol.

Νίσα Κ., Κων)πολι: Σάς γράφω λεπτομερώς.

Ν. Δρ., Κέρκυρα: Απαντώ λεπτομερώς.

Δρόμο τοΰ Γολγοθά, Ηράκλειο Κρήτης: Δέν πρέπει νά άπελπίζεστε, άλλά άντιθέτως νά έπιμείνετε στην θεραπείαν και τόνωσι των ώοθηκών. Βοηθητικώς θά κάμετε άμέσως μετά την περίοδόν, πέντε ένέσεις και άνά δύο ήμέρες μιά έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Ovormol B. τών 50.000. Έν συνεχεία

Θέλετε νά μάθετε γραφομηχανή — όχι άπλώς γιά νά λέτε ότι έμάθατε — άλλά γιά νά είσθε έτοιμοι γιά όποιαδήποτε θέσι;

ΣΤΟ

NEOTYP

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9

(Στοά Εύριπίδου)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ

Διά στομαχικάς διαταραχάς

Δυσπεψίαν

Άλκα-Σέλτζερ

"Ενα έως δύο δισκία σ' ένα ποτήρι νερό

Προϊόν των Άμερικανικών Έργοστασίων MILES LABORATORIES Inc. U.S.A.

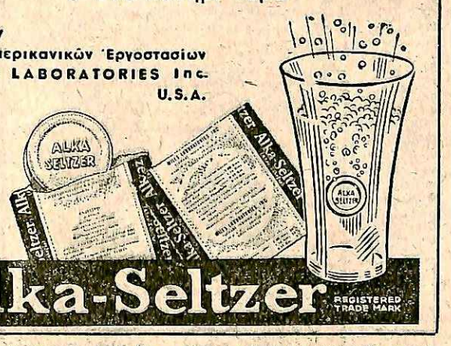

Alka-Seltzer REGISTERED TRADE MARK

θά παίρνετε έσωτερικώς τρία δισκία την ήμέρα, έκ τοΰ φαρμάκου Caps E - Vita, όχτώ δέ ήμέρες πρό της άναμενομένης άδιαθεσίας θά κάνετε τρείς ένέσεις και καθημερινώς μία, έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Estro - Prol. Η θεραπεία θά έπαναληφθή έπί τρίμηνο.

Katy - Garif, Congo Belge: Σάς στέλνω τη συνταγή γιά τις ένέσεις Ovocycline - Lutocycline, στη διεύθυνσι που μοΰ γράφετε.

Κυρία Κατ. Γ. Μπ.: Μετά την έγχείρησι δέν είναι δυνατόν νά γνωρίζω την κατάστασι. Θεωρώ άπαραίτητη μιά γυναικολογική έξέτασι. Βοηθητικώς θά παίρνετε γιά το σκοπό που μοΰ γράφετε, άμέσως μετά την περίοδο, τρία δισκία την ήμέρα έκ τοΰ φαρμάκου Caps. E - Vita, όχτώ δέ ήμέρες πρό της άδιαθεσίας θά κάνετε τρείς ένέσεις έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Estro - Prol.

Κουκολέζου, Βελγικό Κογκό: Απαντώ λεπτομερώς στη διεύθυνσι που μοΰ γράφετε.

Πονεμένη Αίγυπτιοπούλα Δ. Τ., Χαρτούμ: Η άνωμαλία και τά ένοχλήματά σας χρονολογοΰνται από την πρώτη έμφάνισι της έμμήνου ροής, όπως μοΰ γράφετε, και αύτή ή πάθησις ονομάζεται πρωτοπαθής άνεπάρκεια των ώοθηκών και των άδένων ίσως της έσω έκκρίσεως. Γιά την τακτοποίησί σας θά κάνετε άμέσως μετά την περίοδο πέντε ένέσεις και μιά κάθε δυό ήμέρες έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Ovocycline - Ciba τοΰ 1 μλγρ., κατόπιν θά συνεχίσετε έσωτερικώς μέ τρία δισκία έκ τοΰ φαρμάκου Caps. E - Vita και τέλος όχτώ ήμέρες πρό της άναμενομένης άδιαθεσίας θά κάνετε τρείς ένέσεις και μιά καθημερινώς μιά. Η θεραπεία θά έπαναληφθή έπί τρίμηνον.

Κωπηλασία 127, Κάϊρο: Η έλαφρά ή και μετρία γαστρική πτώσις, δέν έχει δυσμενή έπίδρασι έπί μελλούσης έγκυμοσύνης ή τεκνοποιήσεως. Η θεραπεία της σπλαγχνοπτώσεως, συχνά έπιτυγχάνεται μέ την άπόκτησι μερικών όκάδων, έπί ισχνών άτόμων, πράγμα που μπορείτε νά έπιτύχετε και σείς έάν έχετε άδυνατίσει. Πρός το παρόν ή χρήσις τοΰ κορσέ (ζώνη στομάχου) έπιβάλλεται.

Απελπισμένη νέα Φ., Βέρροια: Είσθε άπολύτως φυσιολογική στην περίπτωσί σας. Δέν πρέπει νά άπελπίζεστε.

Λ. Π., Κων)πολι: Η ψυχρότης δέν έμποδίζει την τεκνοποίησι. Λόγω τοΰ θέματος σάς γράφω λεπτομερώς.

Φράουλα — Β. Ή., Κων) πολι: Στην περίπτωσι της άποφράξεως των σαλπίγγων, όπως έδειξε ή σαλπιγγογραφία, μόνον μιά λύσις ύπάρχει, ή χειρουργική άποκατάστασις της διαβατότητος των σαλπίγγων, ή όποία στην ίατρική γλώσσα όνομάζεται σαλπιγγοναστόμωσις. Στις Ηνωμένες Πολιτείες αύτή ή έγχείρησις έφαρμόζεται μέ άρκετή έπιτυχία.

Λουΐζα, Κυκλάδες: Η θεραπεία θά συνεχισθή έπί τρίμηνον ώς έξής: Αμέσως μετά την περίοδο θά παίρνετε τρία δισκία την ήμέρα έκ τοΰ φαρμάκου Tabl. Ormonal. Έν συνεχεία τρείς κάψουλες την ήμέρα έκ τοΰ φαρμάκου E - Vita — Vitarine και όχτώ ήμέρες πρό της άναμενομένης άδιαθεσίας θά κάνετε έπί τρεις ήμέρες καθημερινώς μιά ένεσι Estro - Prol.

Νίσα Κ., Κων)πολι: Σάς γράφω λεπτομερώς.

Ν. Δρ., Κέρκυρα: Απαντώ λεπτομερώς.

Δρόμο τοΰ Γολγοθά, Ηράκλειο Κρήτης: Δέν πρέπει νά άπελπίζεστε, άλλά άντιθέτως νά έπιμείνετε στην θεραπείαν και τόνωσι των ώοθηκών. Βοηθητικώς θά κάμετε άμέσως μετά την περίοδόν, πέντε ένέσεις και άνά δύο ήμέρες μιά έκ τοΰ φαρμάκου Amp. Ovormol B. τών 50.000. Έν συνεχεία γραφή κατόπιν προσεκτικής γυναικολογικής έξετάσεως.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

Ξενοφών Αφρική και Ελλάδα, Κύπρος: Σάς γράφω ιδιαιτέρως λόγω της φύσεως τοΰ θέματος. Περιμένω γράμμα σας με λεπτομέρειες έπί τοΰ ζητήματος.

Δυστυχισμένη μικρή, Βόλος: Είναι πολύ φυσικό μετά τις τόσες έγχειρήσεις της σπονδυλικής στήλης και τις ίσαριθμες άποτυχίες, νά ύποχωρήση ή άντοχή των νεύρων σας. Αίσθημα κατωτερότητος γιά την άναπηρία τοΰ σώματός και τη διακοπή των μαθημάτων σας έχουν προστεθή ώς δυσμενείς παράγοντες. Έχουν κάμει πολύ σωστή διάγνωσι οί συνάδελφοι Οί ταχυπαλμίες, φοβίες, κεφαλαλγία, τρόμος χειρών, άϋπνία, κλπ. είναι οί άρρωστημένες νευρικές άντιδράσεις. Νά έπισκεφθήτε τον γυναικολόγο σας άπαραιτήτως. Αύτό μόνον μπορώ νά προσθέσω έγώ στις συμβουλές των γιατρών σας. Είναι άνάγκη έπιτακτική νά τακτοποιηθή το ζήτημα της περιόδου.

Ε. Γ., Γαλάτσι: Η θεραπεία κάθε άρρώστειας είναι δύο είδών, παθολογική και συμπτωματική. Όπου είναι δυνατόν γίνεται ή πρώτη, που άποτελεί και τον ιδεώδη τρόπον θεραπείας. Άλλοΰ γίνονται και οί δύο, δηλαδή ναρκωτικά την αίτια καταπολεμοΰνται και τά συμπτώματα. Όπου όμως το αίτιο είναι άγνωστο, ή ή έπιστήμη δέν διαθέτη άποτελεσματικό φάρμακο, ή τέλος οί ζημιές είναι άνεπανόρθωτες, τότε γίνεται μόνον συμπτωματική θεραπεία, ένώ ή άρρώστεια έξακολουθεί την πορείαν της. Αύτό άκριβώς γίνεται μέ το Aftane. Δέν θεραπεύει την άρρώστεια, άλλα έξαφανίζει τα σπαστικά φαινόμενα. Επομένως κάθε διακοπή του δέν μάς έπαναφέρει στην προηγουμένη κατάστασι, κατά την έναρξιν της χορηγήσεώς του, άλλα σ' αύτην που εν τώ μεταξύ έχει φθάσει ή άρρώστεια έν τη έξελίξει της.

Ε. Κ., Βαρώσια Κύπρος: Η τελευταία λέξις ώς πρός την θερα-

Επιστημονικά Καλλυντικά

LYDIA P

ΓΑΛΑ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ: Γιά ξηρό δέρμα Νο 1. Γιά κανονικό Νο 2. Γιά λιπαρό Νο 3.

ΚΡΕΜΑ βιταμίνης Α γιά κανονικό και ξηρό δέρμα. Πωλοΰνται είς τά Φαρμακεία.

Παρακαταθήκη Σέκερη 4.— Τηλ. 612-450.

πεία της άσκληρύνσεως κατά πλάκας» είναι: Tab. Rimifon 50 μλγρ. ήμερησίως δέκα. Δίς της έβδομάδος Amp. Bédoc 1000 γ. Η θεραπεία αύτη πρέπει νά συνεχισθή τουλάχιστον έπί έξάμηνον. Νά γίνεται προσεκτική παρακολούθησις των συμπτωμάτων, ώστε νά διαπιστωθή άν κερδίζωμε έδαφος μέ τη θεραπεία.

Μαμένο ρόδο, Κομοτηνή: Πρόκειται γιά μελαγχολία μέ όλες τις έκδηλώσεις και τά συμπτώματα, που μοΰ γράφετε. "Ολα όφείλονται έκεί. Μία είναι ή άρρώστεια σας, ή μελαγχολία. Η πλέον σπουδαία θεραπεία είναι τά ήλεκτροσόκ. Πρέπει όπωσδήποτε νά ύποβληθήτε στη θεραπεία αύτή. Γίνονται στην κλινική, άλλά και στο ίατρείον. Ο «Εύαγγελισμός» δέν έχει ψυχιατρικόν τμήμα. "Οταν έλθετε έδώ, ν' άποταθήτε σέ αίσθητικό γιατρό γιά το δέρμα σας. Οί σχέσεις δέν βλάπτουν.

Γέλα 24, Ιωάννινα: Νά πάρετε Tab, Rimifon 50 μλγρ. άπό δέκα ήμερησίως, συνεχώς έπί δύο μήνες. Δίς της έβδομάδος Amp. Bédoc 1000 γ. ένδομυϊκώς. Θά κρατήσετε ήμερολόγιο της άρρώστειας σας γιά κάθε σύμπτωμα χωριστά, ώστε μέσα σ' αύτο το χρονικό διάστημα νά παρακολουθήσετε την έν γένει πορεία. Μετά τη θεραπεία αύτη νά μέ ένημερώσετε.

Α. Α. Α., Ένταύθα: Η άρρώστεια δέν είναι μόνον κεντρικής φύσεως. Είναι όργανική, ψυχογενής και περιφερική. Θεραπεία μπορεί νά γίνη άναλόγως της αίτιολογίας της. Μιά έξέτασί σας είναι άπαραίτητος. Είμαι στη διάθεσί σας, γιά νά σάς δώσω κατευθύνσεις.

Π. Μ. 30 ΛΥΣΠ. Σ.Τ.Γ. 916Β: Πρόκειται γιά κόπωσι τοΰ νευρικοΰ συστήματος. Νά κάμετε Amp. Calcibromine No 10, Amp. Multi - B. No 10. Εσωτερικώς νά πάρετε Tab. Sedamyl fl. No 1, άπό τρία την ήμέρα. Η στενοχώρια είναι θοηθητικός παράγων. Καλό είναι νά την άποφεύγετε.

Πονεμένος πατέρας, Ένταύθα: Η έμφάνισι της άδιαθεσίας φέρνει πολλές φορές άνωμαλίες ψυχικές και νευρικές, οί όποίες μέσα σέ μικρό χρονικό διάστημα παρέρχονται. "Οταν όμως λαμβάνουν τη μορφή και την έκτασι της κόρης σας, τότε πρέπει νά σκεφθοΰμε κατι πολύ πιό σοβαρό. Υποψιάζομαι ότι πρόκειται γιά ήβηφρενία, δηλαδή τη σχιζοφρένεια της έφηβικής ήλικίας. Γι' αύτη την περίπτωσι, δέν πρέπει νά γίνετε καθόλου καιρό. Νά είσαχθή άμέσως στην κλινική και νά ύποβληθή σέ ίνσουλινοθεραπεία. Είναι το μόνο άποτελεσματικό θεραπευτικό μέσον, έφόσον είναι άκόμη καιρός.

Κυριάκον, Ένταύθα: Βεβαίως ή κατάχρησις, έπαιξε τον ρόλον της στο σημερινό κατάντημα τοΰ νευρικοΰ σας συστήματος. Πλην όμως δέν εύθύνεται έξ όλοκλήρου γι' αύτο. Θά ήθελα νά μάθω λεπτομερώς όλες τις θεραπείες, που έκάματε μέχρι σήμερα, γιά νά μορφώσω γνώμη και νά σάς θάσω κατευθύνσεις γιά το μέλλον. Πάντως, «ούκ' έστιν πρός θάνατον!

Ρ. Π., Ένταύθα: Πρέπει νά σάς ίδή γιατρός και μάλιστα νευρολόγος την ώρα της κρίσεως. Το πιό σωστό είναι γιά λίγον καιρό νά είσαχθήτε σέ νευρολογική κλινική, γιά νά γίνουν ώρισμένες έξετάσεις και νά διαπιστωθή το αίτιο των κρίσεων. Η διάγνωσι στρέφεται γύρω άπό την ύστερία και την έπιληψία. Η θεραπεία είναι διαφορετική γιά την κάθε περίπτωσι.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ ἀνδάδες ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Ὁ καλικάντζαρος

Ὁ συνοικισμὸς σοῦλος τὸ ξέρει πῶς κάθε χρόνο οἱ καλικάντζαροι τώρα τὸ δωδεκαήμερο παρατοῦνε τὸ δέντρο, ποὺ πριονίζουν μέσα στὰ σπλάγχνα τῆς γῆς καὶ ἔρχονται στὸν κόσμο. Κι' ὅπως τὴν νοικοκυρὰ τριγυρίζουν οἱ ὀρνίθες καὶ χορσπηδοῦν γύρω της, τὴν ὥρα ποὺ τὶς ταΐζει, ἔτσι κι' αὐτοὶ περικυκλώνουν καὶ πειράζουν τσ' ἄνθρωποι.

Τὸ πίστευαν αὐτό, καὶ πιὸ πολὺ πίστευαν τὴ φωνὴ τοῦ παπᾶ Βαγγέλη, ποὺ χοντρὰ - χοντρὰ ἀντηχοῦσε μέσα στὴν καρδιά τους.

— Προσοχὴ αὐτὲς τὶς μέρες τοὺς καλικαντζάρους — τοὺς ἤλεγε αὐστηρὰ — ὥσπου ν' ἀγιαστοῦνε τὰ νερά, καὶ τότε θὰ φύγουν, θὰ κρυφτοῦν κι' αὐτοὶ σὰν τοὺς Ἑβραίους κατὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ...

Δυστυχῶς ὅμως, φέτο, τὴν παραμονή, μιὰ μελαγχολία, μιὰ προαίσθησι συμφορᾶς εἶχε καπλαντίσει τὸν μαχαλᾶ. Ἀνήσυχες, φοβισμένες ὅλη νύχτα οἱ γυναικοῦλες κουβεντιάζανε γιὰ τὸν καλικάντζαρο ποὔδανε γκιόζ - γκιορινὲ στὸ καρσινὸ ταρλά.

Κι' ἀπ' τὴ φασαρία, τὸ ταβατοῦρι, καὶ τὸ σούσουρο πήρε χαμπάρι κι' ἡ Ἐφταλία καὶ περίεργη ἀρριβάρισε.

— Τί τρέχει, καλέ, νυχτιάτικα;

— Τί θὲς νὰ τρέχη, Φταλία μου; Μᾶς ἦρθε ἕνας καλικάντζαρος!... ξεφώνισαν τρομαγμένες κι' ἕνας σπασμὸς τὶς συνεκλόνισε σουρουσούλες.

— Τὸν εἴδαμε μὲ τὸν σκοῦφο του, μὲ ποδάρια τράγου καὶ γένεια ὡς μιὰ ὀργυιά! ξεφώνησε ἄλλη.

— Νά τος! Νά τος! φώναξε ἡ γυναῖκα τοῦ μανάβη.

Περίεργη ἡ Ἐφταλία, πῆγε στὸ ντουρσέκι, καὶ εἶδε πράγματι μιὰ μαύρη σκιά, σὰν τετράποδο, νὰ βόσκη στὸ βάθος τοῦ ταρλά.

— Ἀκοῦστε με, εἶπε τότε στὴν γυναικογειτονιά, ἐγὼ εἶμαι σαββατογεννημένη καὶ δὲν μὲ πειράζουν τὰ ξωτικά, καὶ οἱ καλικάντζαροι. Ἔπειτα, λέω τὸ «Θεοτόκε Παρθένε», ἔχω πάντα τρία σπυριὰ λιβάνι στὸν κόρφο μου, καὶ βαστῶ τὸ κερὶ τοῦ ἐπιταφίου.

— Μπράβο, Φταλία μου! Ὁ Ἅη Φανοῦργος σὲ φανέρωσε!...

Ἡ Ἐφταλία γέλασε πονηρὰ καὶ συνέχισε μὲ στιγουράντσα:

— Σὲ λίγο θὰ σᾶς φέρω ἐδῶ τὸν καλικάντζαρο ἀπ' τ' αὐτιά!...

— Δὲν μᾶς χρειάζεται, κυρὰ Φταλία μου, Θεὸς φυλάξει! ξεφώνισαν περίτρομες οὔλες ματζί.

— Ἐσεῖς, ὅση ὥρα θὰ λείπω — προσέθεσε ἡ πανοῦργα κι' αὐτὸ γιὰ νὰ γελάση μὲ τὸ φόβο τους — νὰ κάνετε μετάνοιες, καὶ νὰ λέτε: «Ξύλα, κούτσουρα, δαυλιὰ καμμένα...»

Ὅταν λοιπὸν ἡ Ἐφταλία ἤφτασε στὸν ταρλά, εἶδε ἕνα γεραλέο ξεσαμάρωτο γάϊδαρο νὰ βόσκη. Ἀμέσως τὸν πῆρε καὶ γύρισε ντουροῦ στὸ ντουρσέκι.

— Ἀκοῦστε, εἶπε στὶς γυναικοῦλες ποὖχαν πάθει σαρλίκι καὶ τσιριτιτί, νὰ ὁ καλικάντζαρος!

— Ἤβοι, ὁ γάϊδαρος τοῦ μανάβη!...

— Αὐτὸς εἶνε, φώναξε ἡ Ἐφταλία, ποὺ δούλεψε τόσα χρόνια, χωρὶς νὰ πάρη σύνταξι, καὶ τρώει πολὺ ξύλο, καὶ λίγο σανό. Κι' ἔτσι σᾶς ἐκδικήθηκε. Ἄσκ - ὁλσούν!...

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

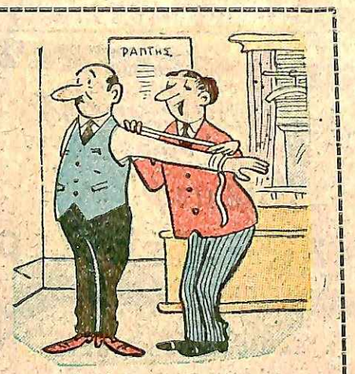

— Εἶσθε παντρεμμένος, κύριε, γιὰ νὰ σᾶς βάλω καμμιὰ κρυφὴ τσέπη;

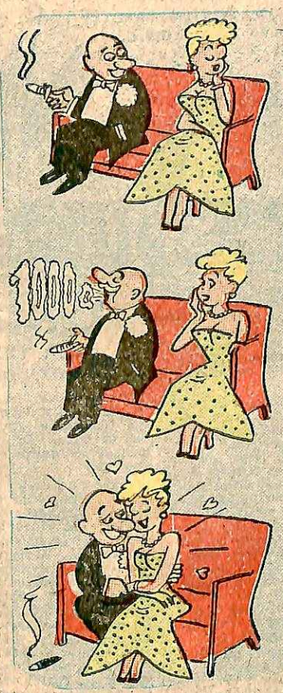

Ἡ γοητεία τῶν ἀριθμῶν...

— Γιανγάκη, ἑτοιμάσου γιὰ μιὰ εὐχάριστη εἴδησι!...

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
γιὰ εἰρηνικοὺς σκοπούς

"Ἕνας ἀπολογισμὸς τῶν ἐργασιῶν ποὺ ἔγιναν μέχρι σήμερα

Δέκα κυρίως εἶναι τὰ κράτη ποὺ ἀπασχολοῦνται συστηματικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. Οἱ ἐργασίες τοῦ καθενὸς πάνω στὸν ἀτομικὸ τομέα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΑΓΓΛΙΑ.— "Ἐχει δύο πειραματικοὺς ἀντιδραστῆρες. Σχεδιάζει τὴν κατασκευὴ ἄλλων δύο.

Ἡ Ἀγγλία σχεδιάζει ἐπίσης τὴν κατασκευὴ 25 πυρηνικῶν ἠλεκτρικῶν ἐργοστασίων. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἄρχισε ἤδη ἡ κατασκευή.

Οἱ "Αγγλοι ἐπιστήμονες χρησιμοποιοῦν κυρίως τὸ θόριον, ποὺ ἡ χημικὴ ἐπεξεργασία του εἶναι πιὸ ἁπλή. "Ενας τόννος θορίου ἔχει τὴν ἴδια ἐνέργεια μὲ 7 τόννους οὐρανίου.

Στὸν τομέα τῆς ἰατρικῆς, οἱ "Αγγλοι ἐπιστήμονες ἐπέτυχαν μερικὲς νέες μεθόδους θεραπείας τοῦ καρκίνου, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ «καισίου», ποὺ εἶναι ἕνα κατάλοιπον τῶν ἀτομικῶν διασπάσεων.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ.— "Ενας πειραματικὸς ἀντιδραστὴρ σὲ σχέδιο.

Ὁ δόκτωρ Κόστα Ριμπέϊρο χρησιμοποιεῖ ἕνα ραδιενεργὸ ὑγρὸ γιὰ τὴν ταχύτερη διάγνωσι τῶν ἀσθενειῶν ἀπὸ ἔντομα.

ΓΑΛΛΙΑ.— "Εχει δύο πειραματικοὺς ἀντιδραστῆρες.

Οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες χρησιμοποιοῦν τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια γιὰ τὴν παραγωγὴ ἀμιγοῦς γραφίτου μεγάλης ἀντοχῆς.

Πρόκειται γὰ τεθοῦν προσεχῶς σὲ ἐνέργεια δύο ἀντιδραστῆρες τῶν 50.000 κιλοβάτ καθένας.

ΕΛΒΕΤΙΑ.— "Εχει 1 πειραματικὸ ἀντιδραστῆρα καὶ σχεδιάζει τὴν κατασκευὴ δευτέρου.

Κατὰ τοὺς Ἑλβετοὺς ἐπιστήμονες οἱ κίνδυνοι ἀπὸ τὴ ραδιενέργεια ἔχουν μεγαλοποιηθῆ.

ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ.— "Εχουν 10 πειραματικοὺς ἀντιδραστῆρες καὶ 8 ἐν σχεδίῳ.

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες λειτουργεῖ ἕνα ἀτομικὸ ἠλεκτρικὸ ἐργοστάσιο καὶ ἄλλα 13 βρίσκονται ἐν σχεδίῳ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἀνεκάλυψαν τρία νέα στοιχεῖα ποὺ εἶναι βαρύτερα ἀπὸ τὸ οὐράνιον καὶ ποὺ τοὺς ἔδωσαν τὰ ὀνόματα τῶν Ἀϊνστάϊν, Φέρμι καὶ Μέντελγιεφ. Ἡ προσοχή τους ἔχει συγκεντρωθῆ σήμερα στὸ νὰ τιθασεύσουν τὸ ἄτομο τοῦ ὑδρογόνου. Μελετοῦν ἐπίσης τὴν παραγωγὴ οὐρανίου ἀπὸ τὰ φωσφορικὰ ἅλατα κατὰ τὴ μετατροπὴ τους σὲ λιπάσματα καθὼς καὶ τὴν ἄμεση μετατροπὴ τῆς ραδιενεργείας σὲ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια καὶ φῶς.

Κατὰ τὸν δόκτορα Νιοῦμαν, ἡ ἐναπόθεσι στροντίου καὶ πλουτωνίου στὰ ὀστᾶ μπορεῖ νὰ προκαλέση καρκῖνο. Ἡ ἰατρὸς Λιάνα Ράσσελ, ἐξ ἄλλου, συνιστᾶ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ ἀκτῖνες Χ στὶς ἔγκυες γυναῖκες.

Τὰ ραδιενεργὰ στοιχεῖα χρησιμοποιοῦνται σήμερα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν παρασιτικῶν ἐντόμων, γιὰ τὴ διατήρησι τῶν γεωμήλων, τὴν ἀποστείρωσι τῶν κρεάτων, τὴ μελέτη τῆς ροῆς τῶν ὑδάτων, τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν δασῶν καὶ τοῦ πλούτου τῶν θαλασσῶν κτλ.

ΙΝΔΙΕΣ.— "Ενας πειραματικὸς ἀντιδραστὴρ σὲ σχέδιο.

Ὁ δόκτωρ Κανολκὰρ χρησιμοποιεῖ τὸ ραδιενεργὸν θεῖον ἐναντίον τῆς λέπρας.

ΙΤΑΛΙΑ.— "Ενας πειραματικὸς ἀντιδραστὴρ σὲ σχέδιο. Ἐπίσης ἐν σχεδίῳ ἕνα πυρηνικὸν ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον.

Ὁ δόκτωρ Νικόλαος Φραντζέσκο ἐπέτυχε μὲ τὴ βοήθεια διαφόρων ραδιενεργῶν στοιχείων νὰ κάμη τὸ σιτάρι νὰ ὡριμάση μέσα σὲ 60 ἡμέρες.

ΚΑΝΑΔΑΣ.— "Εχει δύο πειραματικοὺς ἀντιδραστῆρες. Ὁ Καναδᾶς προπαρασκευάζει τὴν κατασκευὴ τοῦ μεγαλυτέρου πυρηνικοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου. Θὰ εἶναι δυνάμεως 200.000 ὡριαίων κιλοβάτ.

ΡΩΣΙΑ.— "Εχει 4—5 πειραματικοὺς ἀντιδραστῆρες. Στὴ Ρωσία λειτουργεῖ ἐπίσης ἕνα πυρηνικὸν ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον. Ἡ τιμὴ κόστους τοῦ παραγομένου ρεύματος κυμαίνεται κατὰ ὡριαῖον κιλοβάτ μεταξὺ 64 λεπτῶν καὶ 1 δραχμῆς καὶ 27 λεπτῶν.

Μελετᾶται ἤδη ἡ κατασκευὴ ἑνὸς νέου πυρηνικοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου, δυνάμεως 100.000 ὡριαίων κιλοβάτ.

Οἱ Ρῶσοι ἐπιστήμονες ἔχουν σημειώσει μεγάλες προόδους στὴν τεχνικὴ τῆς ἀνιχνεύσεως τοῦ οὐρανίου ἀπὸ ἀεροπλάνο. Ὁ δόκτωρ Βινογκραντώφ ἐπενόησε μιὰ μέθοδο ἐξακριβώσεως τῆς περιεκτικότητος ἑνὸς ἐδάφους σὲ οὐράνιο μὲ τὴ χημικὴ ἀνάλυσι τῆς πανίδος του.

Στὴ Ρωσία χρησιμοποιεῖται σήμερα τὸ ραδιενεργὸ κοβάλτιο ἐναντίον τῶν κακοήθων ὄγκων τοῦ δέρματος καὶ τοῦ φάρυγγος. Οἱ ὄγκοι τοῦ ἐγκεφάλου θεραπεύονται μὲ μιὰ μέθοδο καίχμαλωτίσεως τῶν οὐδετερονίων».

Οἱ Ρῶσοι γεωπόνοι διεπίστωσαν ὅτι τὸ ραδιενεργὸ κοβάλτιο ἐπιταχύνει τὴν ἀνάπτυξι τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν.

ΣΟΥΗΔΙΑ.— "Εχει ἕνα πειραματικὸν ἀντιδραστῆρα καὶ μελετᾶ τὴν κατασκευὴ δευτέρου. Μελετᾶ, ἐξ ἄλλου, τὴν κατασκευὴ ἑνὸς πυρηνικοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου.

Τὸ μαραγκαριτάρι μου

Περπατοῦσα στὴ γέφυρα κι' ἀνάπνεα τὸν ἀέρα τῆς θάλασσας ἐκείνη τὴ νύχτα, τὴ φεγγαρόλουστη. Πήγαινα στὴ Γιοκοχάμα ὡς ἀκόλουθος τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας, θέσι ποὺ δὲν μοῦ ἄρεσε καὶ πολύ. "Ημουν μελαγχολικὸς καὶ μόνο ἡ γυναίκα μου, ἡ Τζούντυ, μὲ παρηγοροῦσε, ποὺ μὲ συνώδευε στὸ ταξίδι μου ἀπ' τὴ Νέα Ὑόρκη.

Κατέβηκα ἔπειτα στὸ μπὰρ καὶ συνάντησα ἐκεῖ τοὺς κυρίους Καίηνορ καὶ Σέπαρ, ποὺ μᾶλλον τοὺς ἀντιπαθοῦσα. Ἀργότερα, στὴν τραπεζαρία τοῦ ὑπερωκεανείου, τοὺς βρῆκα νὰ κάθωνται στὸ τραπέζι μας.

— Σᾶς περιμέναμε, μοῦ εἶπε ὁ Καίηνορ, εἶστε καὶ οἱ δυό σας τόσο συμπαθητικοί.

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, εἶπα ξερά.

Ἀρχίσαμε νὰ τρῶμε. Πρόσεξα πῶς ὅλη τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, τὰ βλέμματα τοῦ Καίηνορ ἦταν στυλωμένα στὴ Τζούντυ, ποὺ εἶνε, πρέπει νὰ τὸ πῶ, πολὺ ὡραία γυναίκα. Αὐτὸ μὲ νεύριασε πολύ. Ὁ Καίηνορ τὸ κατάλαβε καὶ εἶπε:

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΔΙΚΗΓΗΜΑ

—Κυττάζω διαρκῶς τὸ κολλιὲ τῆς γυναίκας σας. Τί θαυμάσια μαργαριτάρια, τί καθαρά!

— Καταλαβαίνετε ἀπὸ μαργαριτάρια τόσο πολύ, ὥστε νὰ ξεχωρίζετε τ' ἀληθινὰ ἀπὸ τὰ ψεύτικα; τὸν ρώτησα.

— Φυσικά, ἀπάντησε ὁ Καίηνορ. Ἔχω μεγάλη πεῖρα. Ἴσως νὰ μὴν ξέρετε ὅτι τὸ κοσμηματοπωλεῖο Καίηνορ τῆς Νέας Ὑόρκης, στὴν 5η Λεωφόρο, εἶναι τὸ δικό μου. Τὸ κολλιὲ τῆς γυναίκας σας εἶναι μιὰ ὁλόκληρη περιουσία!...

— Τί χρειάζεται νὰ μάθουμε ἂν τὰ μαργαριτάρια μου εἶν' ἀληθινὰ ἢ ψεύτικα; εἶπε μὲ ἀμηχανία ἡ γυναίκα μου.

— Γιατί ὄχι; τῆς ἀπάντησα. Βγάλε τὸ κολλιέ σου μιὰ στιγμὴ νὰ τὸ ἐξετάση ὁ κ. Καίηνορ...

Ὅσο τὸ ἐξέταζε, τὸ πρόσωπό του εἶχε πάρει μιὰν ἔκφρασι θαυμασμοῦ καὶ ἱκανοποιήσεως. Κύτταξα μιὰ στιγμὴ τὴ γυναίκα μου: ἦταν τόσο χλωμή, τόσο φοβισμένη, ποὺ μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι. Ὁ Καίηνορ, δίχως νὰ σηκώση τὰ μάτια του ἀπ' τὸ κολλιέ, εἶπε:

— Εἶναι τὰ πιὸ ὡραῖα μαργαριτάρια ποὺ ἔτυχε νὰ πιάσω, ἐδῶ καὶ χρόνια, στὰ χέρια μου. Ἀξίζουν τουλάχιστον 40.000 δολλάρια!...

Ἐξαφνα, ἡ Τζούντυ λιποθύμησε. Σηκώθηκα, πῆρα τὸ κολλιὲ καὶ τὸ ἔκρυψα στὴν τσέπη μου, καὶ κρατώντας τὴ γυναίκα μου στὴν ἀγκαλιά μου, τὴν πῆγα στὴν καμπίνα μας καὶ τὴν ξάπλωσα στὸ κρεβάτι. Ὅταν κατάφερα νὰ τὴ συνεφέρω, τῆς εἶπα:

—Ὥστε ἔτσι; Ἀγόρασες τὸ κολλιὲ αὐτὸ εἴκοσι δολλάρια;

— Σοῦ τὸ ὁρκίζομαι, Ἄλεξ!... ψιθύρισε ἐκείνη.

—Ἐξηγήσου!... Πῶς εἶναι, δυνατὸ ἕνα κολλιὲ ποὺ ἀξίζει 40.000 δολλάρια νὰ στὸ πούλησαν μόνο γιὰ εἴκοσι;

— Δὲν θὰ μπορούσα νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω. Σοῦ ὁρκίζομαι ὅμως πὼς τόσο τ' ἀγόρασα...

— Σὲ συμβουλεύω νὰ πῆς τὴν ἀλήθεια, γιατὶ θὰ τὴ μάθω ὁπωσδήποτε. Πρόσεξε, Τζούντυ, εἶμαι ἱκανὸς γιὰ ὅλα!...

Ἐκείνη ἄρχισε νὰ κλαίη, μὰ δὲ διαμαρτυρήθηκε. Ἡ ὀργή μου τὴν εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφο, γι' αὐτὸ βγῆκα στὴ γέφυρα ν' ἀναπνεύσω...

Καπνίζοντας, ἀναρωτιόμουν μήπως ἡ Τζούντυ εἶχε κλέψει τὸ κολλιέ. Μήπως τὸ εἶχε βρῆ; Μὰ τότε γιὰ ποιὸ λόγο θὰ μοῦλεγε ψεύτικα. Ποιὸς ὅμως; Ποιός;...

Ξαναγύρισα στὴν καμπίνα, ὅταν χάραζε πιά. Ἡ Τζούντυ κοιμόταν ἡσυχη σὰν παιδί. Πῶς; Δὲν εἶχε τύψεις; Πλάγιασα μὲ τὰ ροῦχα μου... Ἀναρωτιόμουν πῶς ἦταν δυνατὸ νὰ ὑποπτευθῆ τὴ γυναίκα μου ποὺ μοῦ ἦταν πάντα ἀφοσιωμένη. Πῶς μπορούσα νὰ ἀμφιβάλλω γι' αὐτή; Γιατί νὰ μὴν τὴν πιστέψω; Μοῦρθε ἡ ἰδέα νὰ τὴν ξυπνήσω καὶ νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμη. Ἀλλὰ δὲν τόκανα. Ἔμεινα ἄγρυπνος καὶ σκεφτόμουν.

Ἐξαφνα εἶδα τὴν Τζούντυ νὰ σηκώνεται, νὰ προχωρῆ μὲ προφύλαξι, νὰ πλησιάζη στὴν μικρὴ κρεμάστρα, νὰ ψάχνη τὸ σακάκι μου καὶ νὰ παίρνη ἀπ' τὴν τσέπη μου τὸ μαργαριταρένιο κολλιέ. Ἔπειτα, ἦρθε κοντά μου καὶ σὰν εἶδε πὼς κοιμόμουν— ἔκανα τὸν κοιμισμένο — ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς καμπίνας καὶ βγῆκε. Πετάχτηκα πάνω ἀμέσως, γιατὶ κατάλαβα τὸ σκοπό της. Πρὶν προφτάση νὰ πετάξη τὸ κολλιὲ στὴ θάλασσα, τῆς τὸ εἶχα ἁρπάξει. Μὲ κύπταξε σὰν νὰ ἔβλεπε ἕνα φάντασμα.

— Δὲν τὰ κατάφερες, τῆς εἶπα σαρκαστικά. Ἤθελες νὰ τὸ ξαφανίσης γιὰ νὰ πῆς πὼς τόχασα ἐγώ. Ἔτσι θὰ ὑποστήριζες τὸ ψέμμα σου. Τί εἶν' αὐτὸ ποὺ μοῦ κρύβεις;

Εἶδα κάποιον νὰρχεται κι' ἔρυγα. Πήγα στὸ μπὰρ τοῦ Βαπορίου καὶ παράγγειλα οὐΐσκυ. Ἀγαποῦσα τὴν Τζούντυ, μὰ τώρα ἤμουν ἀποφασισμένος, ὅταν θὰ φτάναμε στὴν Γιοκοχάμα, νὰ ζητήσω διαζύγιο.

★

Πρὸς τὸ μεσημέρι, ξέσπασε μιὰ φοβερὴ τρικυμία. Περνώντας ἀπὸ τὶς καμπίνες ἄκουγα τὶς φωνὲς ἐπιβατῶν ποὺ ὑπέφεραν. Μπῆκα στὴν καμπίνα μας καὶ βρῆκα τὴν Τζούντυ πεσμένη χάμου νὰ βογγάη καὶ νὰ κλαίη. Τὴ λυπήθηκα, τὴ σήκωσα καὶ τὴν ξάπλωσα στὸ κρεβάτι. Μὲ κύπταζε μὲ βλέμμα γεμάτο ἱκεσία. Γιὰ νὰ μὴ λυγίσω, τὴν ἄφησα μόνη καὶ βγῆκα ἀπὸ τὴν καμπίνα.

Ἡ τρικυμία ὅσο πήγαινε δυνάμωνε καὶ τὰ κύματα ξεσποῦσαν ἄγρια, θεόρατα, στὴ γέφυρα. Οἱ ἐπιβάτες ἄρχισαν νὰ φοβοῦνται. Ἔνοιωσα τύψεις, ποὺ εἶχα ἀφήσει τὴν Τζούντυ ὁλομόναχη. Δὲν ξέρω πῶς κατάφερα νὰ φτάσω στὴν καμπίνα μας. Ἡ πόρτα ἦταν ἀνοιχτὴ καὶ ἡ γυναίκα μου δὲν ἦταν μέσα. Ἄρχισα νὰ τρέχω, ὅπως μποροῦσα, μέσα σ' αὐτὴ τὴν τρικυμία, ποὺ κλυδώνιζε τὸ ὑπερωκεάνειο σὰν καρυδότσουφλο καὶ νὰ φωνάζω: «Τζούντυ! Τζούντυ!»

Τὴ γύρευα παντοῦ δίχως νὰ τὴ βρίσκω. Ἔξαφνα, σὰν μακρυνὴ ἠχώ, ἄκουσα τ' ὀνομά μου. Ἦταν ἡ ἀπελπισμένη φωνὴ τῆς γυναίκας μου. Ἡ φωνὴ ἐρχόταν ἀπὸ τὴ γέφυρα. Ἔτρεξα πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ τὴν εἶδα νὰ κρατιέται ἀπόψε σκοινί. Τὴν τράβηξα μὲ ὅση δύναμι εἶχα καὶ κατάφερα μὲ κόπο νὰ μποῦμε καὶ οἱ δυὸ στὸ σαλόνι τοῦ βαποριοῦ.

— Μὴ φοβᾶσαι, τῆς εἶπα, εἶμαι κοντά σου.

Ἡ τρικυμία εἶχε φτάσει στὸ ζενίθ. Τὸ ὑπερωκεάνειο κινδύνευε, μ' ὅλη τὴν προσπάθεια τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

— Συχώρα με, συχώρα με, μοῦ εἶπε ἡ Τζούντυ. Δὲν ξέρω, μπορεῖ νὰ πνιγοῦμε. Ὅταν ὁ θάνατος εἶναι κοντά, δὲν πρέπει νὰ λὲη κανεὶς ψέμματα. Πρέπει νὰ μὲ πιστέψης, Ἄλεξ. Μονάχα ἑσένα ἀγάπησα, μονάχα ἑσένα. Ἤταν κι' ἕνας ἄλλος ἄντρας στὴ ζωή μου, μὰ δὲν ἦταν ὁ ἔρωτας ποὺ μ' ἔφερε κοντά του. Ἦταν ἄλλοι λόγοι: λίγη κακία ποὺ ἔνοιωθα γιὰ σένα, γιατὶ συχνὰ μ' ἄφηνες μόνη. Στὸ τέλος, συχάθηκα τὸν ἑαυτό μου γι' αὐτὴ τὴν τρέλλα μου... Θάδινα τὴ ζωή μου γιὰ νὰ γύριζα πίσω, ὅπως ἤμουν ἀγνή, δική σου, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ σὲ κυττάζω δίχως τύψεις. Πολλὲς φορὲς θέλησα νὰ πετάξω τὸ δῶρο τοῦ ἄλλου, τὸ κολλιὲ ποὺ μοῦ ἔκαμε τὸ λατμό. Ποιὸς ξέρει ὅμως γιατὶ δὲν τὸ ἔκανα; Ἴσως γιὰ νὰ πληρώσω τὸ ἁμάρτημά μου!

Θέλησα νὰ τὴ σκοτώσω ἀπὸ ζήλεια, ἀλλὰ μιὰ φωνὴ μέσα μου ἔλεγε πὼς δὲν εἶχα φερθῆ τίμια κι' ἐγὼ στὴ γυναίκα μου τὰ πέντε αὐτὰ χρόνια τοῦ γάμου μας. Τὴν εἶχα ἀπατήσει κι' ἐγὼ ἀρκετὲς φορές, τὴν εἶχα παραμελήσει.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ τρικυμία ἄρχισε νὰ κοπάζη. Σὲ δυὸ ὧρες, εἶχε σταματήσει...

Τώρα ὅλα πέρασαν. Τώρα ξέρω καλὰ πὼς τίποτα πιὰ δὲ θὰ μὲ χωρίση ἀπὸ τὴ γυναίκα μου. Ἀφοῦ φτάσαμε στὸ βάθος τῆς ἀγωνίας μας, ξαναγυρίσαμε σὲ μιὰ καινούργια ζωὴ μὲ περισσότερη δύναμι καὶ ὅλα αἰσθήματα.

ΡΕΝΕ ΜΑΣΣΟΝ

Τὴ λυπήθηκα, τὴ σήκωσα καὶ τὴν ξάπλωσα στὸ κρεβάτι...

Ἀνατολίτικο ΧΙΟΥΜΟΡ

Τὸ μπουγιουρντί

Κάποτε ὁ Νασπραδὶν Χότζας ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ πῆγε νὰ δουλέψῃ στὴν ὑπηρεσία ἑνὸς πλούσιου πασᾶ στὸ Ἰκόνιο.

Ἄδικα ἡ δύστυχη Φατμὲ ἔστελνε τὸν ἕνα ὕστερ' ἀπὸ τὸν ἄλλο, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους τους, γιὰ νὰ καταφέρουν τὸ Χότζα νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κονάκι του.

—Μὴ χάνετε τὸν καιρό σας μὲ τὶς κλάψες τῆς γυναίκας μου! τοὺς ἔλεγε ὁ Νασπραδίν. Ἐγὼ δὲν γυρίζω πίσω στὸ χωριὸ γιὰ νὰ δουλεύω στὸ χέρσο χωράφι μου γιὰ ἕνα πιάτο φασόλια!...

Καὶ γύριζε πάλι κοντὰ στὸν πασᾶ, ποὺ τὸν διασκέδαζε μὲ τὶς εὔθυμες ἱστορίες του. Ἔτσι, εἶδε κι' ἀπόειδε ἡ Φατμὲ κι' ἀποφάσισε νὰ ξαναπαντρευτῇ. Μὰ χρειαζότανε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν 'Ιμάμη καὶ τὸν Καδῆ, μιὰ ποὺ ὁ Χότζας ζοῦσε ἀκόμη καὶ ἦτανε ὁ νόμιμος ἄντρας της.

—Στ' ὄνομα τοῦ Μεγάλου Προφήτη, Καδῆ μου, βρὲς τί ποτα στὰ χαρτιὰ σου καὶ στὰ φιρμάνια τοῦ Σουλτάνου, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ξαναπαντρευτῶ! ἄρχισε νὰ παρακαλῇ ἡ Φατμέ, κλαίγοντας, τὸν Καδῆ ἐφέντη.

Μὰ ἐκεῖνος τὴν ἀποπῆρε μὲ τὶς φωνές του.

—Ντροπή σου, Φατμέ ποὺ ξαναμωράθηκες καὶ θέλεις παντρειές. Φύγε ἀπὸ μπρός μου καὶ νὰ μὴ σὲ ξαναδῶ!

Τοῦ λόγου της ὅμως δὲν ἔχασε τὸ κουράγιο καὶ τράβηξε γραμμὴ γιὰ τὸ τζαμί.

—Εὐλογημένος νὰ εἶναι ὁ Ἀλλάχ, ἰμάμη μου, μὰ φρόντισε καὶ γιὰ μένα πούμεινα χήρα, χωρὶς νὰ εἶμαι... ἄρχισε πάλι ἡ Φατμὲ νὰ τὸν παρακαλῇ. Δῶσε μου τὴν ἄδεια νὰ ξαναπαντρευτῶ...

Ἀλλὰ κι' ἐκεῖ δὲν βρῆκε καλύτερη ὑποδοχὴ ἡ Χότζαινα. Κατακόκκινος ἀπ' τὸ θυμό του ὁ ἰμάμης τὴν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ ντέρτι της. Καὶ μόλις κρατήθηκε νὰ μὴ τῆς δώσῃ τὴν κατάρα του.

Καὶ ἡ δύστυχη Φατμὲ τότε ἄρχισε νὰ κλαίῃ τὴ συμφορά της. Μοιρολογοῦσε ἀπ' τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ, καὶ μέρα μὲ τὴ μέρα ἔλυωνε σὰν τὸ κερὶ ἀπὸ τὸ ντέρτι της.

Ἄδικα μαζευόντουσαν οἱ γειτόνισσες γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσουν μὲ γλυκόλογα. Ἡ Φατμὲ δὲν ἔλεγε ν' ἀλλάξῃ γνώμη.

—Ἀλλοίμονό μου, τί ἔπαθα ἡ κακομοίρα! Ἔμεινα μόνη μου στὸν κόσμο. Χωρὶς νοικοκύρη καὶ χωρὶς στήριγμα στὸ σπιτικό μου...

Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως, ὅλα αὐτὰ ἔφτασαν στ' αὐτιὰ τοῦ Χότζα, ποὺ ἄρχισε νὰ στενοχωριέται στ' ἀλήθεια γιὰ τὴν κατάντια τῆς γυναίκας του καὶ νὰ νοιώθῃ τύψεις. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ στείλῃ «μπουγιουρντι» στὸν καδῆ καὶ στὸν ἰμάμη γιὰ νὰ ἐπιτρέψουν στὴ Φατμὲ νὰ ξαναπαντρευτῇ, μιὰ ποὺ αὐτὸς δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρησι.

Ἀλλὰ κι' οἱ δυὸ τους ἀρνήθηκαν νὰ δεχτοῦν τὸ «μπουγιουρντι» τοῦ Χότζα καὶ μάλιστα τὸν κατηγόρησαν γιὰ ἀναιδῆ καὶ αὐθάδη. Ἔξω φρενῶν τότε ὁ Νασπραδὶν πῆγε στὸν πασᾶ καὶ τοῦ ζήτησε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία του. Ὁ πασᾶς ὅμως, ποὺ διασκέδαζε μὲ τὰ χωρατά του, ἀρνήθηκε καὶ τοῦ εἶπε:

—Ὅ,τι ἄλλο θέλεις, τζάνουμ, μὰ μὴ μοῦ ζητᾶς νὰ μοῦ λείψῃ ἡ συντροφιά σου!

Ὁ Χότζας σκέφτηκε τάχα γιὰ λίγο καὶ εἶπε κατόπιν:

—Θὰ μείνω κοντά σου, πολυχρονεμένε μου, ἂν βγάλῃς φιρμάνι καὶ τὸ στείλῃς στὸν καδῆ νὰ παντρευτῇ τὴ γυναίκα μου. Ἀλλοιῶς πρέπει νὰ φύγω καὶ νὰ πάω κοντὰ στὴ Φατμὲ ποὺ λυώνει ἡ δύστυχη, ἔτσι ἐρημη καὶ σκότεινη ποὺμεινε.

Ὁ πασᾶς τότε, γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴ συντροφιὰ τοῦ Νασπραδίν, ἔστειλε φιρμάνι ἰμάμη νὰ τοὺς παντρέψῃ τὴ Φατμὲ καὶ στὸν Χότζα τρελλὸς ἀπ' τὴ χαρά του, ἔστειλε κι' αὐτὸς γράμμα στὸν καδῆ καὶ στὸν ἰμάμη καὶ τοὺς ἔλεγε:

«Μὲ γειὰ τὴ νύφη, καδῆ μου, καὶ μὲ γειὰ τὰ στέφανα, ἰμάμη μου!» Ὅσο γιὰ μένα, μὴ μὲ κατηγορήσετε πολύ, ἀφεντάδες μου. Ἀφοῦ δὲν σᾶς ἔφτανε τὸ «μπουγιουρντι» τοῦ Χότζα καὶ θέλατε σώνει καλὰ «φιρμάνι» ἀπ' τὸ πασᾶ, καλὰ νὰ τὰ πάθετε!...».

Τὰ βάσανα τοῦ Καραμπὲτ

ΜΠΑΤΙΡΙΣΜΑ

Κουζούμ, τί εἶναι τοῦτο, γιάχο! Γιορτὲς περάσανε, Χριστούεννα, Πιρωτοχρονιὰ — ὡραῖα ἦτανε, ἄμμμα μὰ τὸ Θεὸς σὲ λέω, μπατιρισμένος εἶμαι. Χειρὶα μοῦ στὶς τσέπες μου ἐβάζω, ἄμα χίτς τίποτα ντὲν ἰμπορῶ νὰ εὑρίσκω. Ἐγὼ καλὰ ἄντιρωπο εἶμαι, χιτς τὰ λεπτὰ λογαριασμένα ντὲν ἐκάνω, ὅτι ἦταν νὰ ψωνίσω ἰψώνισα, ὅτι μπουναμάδες ἦταν νὰ ἐκάνω, ἔκανα. Νά, μὰ τὸ Θεὸς σὲ λέω κανένας παραπανεμένο ντὲν ἄφισα. Καὶ τὸ Σουρπουΐτσα μου μπουναμὲ ἰπῆρα καὶ κάτι ἄλλα — μεταξύ μας — κοριτσάκια, μωριτσάκια φελιὰν φιστίκ, σὲ ὅλους κάτι παρμένο ἔκανα.

Ἄμα, γιαβρούμ, ἕξοδα αὐτὲς τὶς ἡμέρες χίτς τελειωμένα ντὲν ἴνονται. Τοῦτο νὰ σὲ πῶ μονάχα. ἀνήμερα πιρωτοχρονιὰ ἔμεινα μὲ λίγα ψιλὰ — κάτι ταλληράκια, μαλληράκια, φελιὰν φιστίκ, αὐτὸ τὸ ἑβδομάδα περασμένο νὰ ἐκάνω.

Τὸ λοιπὸν χτυπᾶ ἡ πάρτα.

— Τί εἶναι γιαβρούμ; λέω.

— Χρόνια πολλά! μὲ λένε. Ὁ ταχυδρόμος εἶναι!

Ταϋδρόμος ἦτανε ἄμμμα μπουναμὰ ἤθελε. Τί νὰ κάνω; Μπουναμὰ τοῦ δίνω, χρόνια πολλὰ λέει, ὕστερα πόρτα μου πάλι χτυπημένο ἐνεται.

— Τί εἶναι γιαβρούμ; λέω.

— Χρόνια πολλὰ μὲ λένε, ὁ σκουπιδιάρης εἶναι!

Σκουπιδιάρης ἦτανε ὅμμμα μπουναμὰ ἤθελε. Τί νὰ ἐκάνω; Μπουναμὰ τοῦ δίνω, χρόνια πολλὰ λέει, ὕστερα πόρτα μου πάλι χτυπημένο ἐνεται.

— Τί εἶναι γιαβρούμ; λέω.

— Χρόνια πολλά, μὲ λένε. Ὁ τηλεγραφητὴς εἶναι.

Τηλεγραφητὴς ἦτανε, ἐγὼ τηλεγραφήματα οὔτε ἴστέλνω, οὔτε ἰπαίρνω, ἄμμμα τὸ τηλεγραφητὴ μπουναμὰ ἤθελε. Τί νὰ ἐκάνω; Μπουναμὰ τοῦ δίνω, χρόνια πολλὰ λέει, ὕστερα πόρτα μου πάλι χτυπημένο ἐνεται.

— Κούζουμ, τί εἶναι πάλι; λέω.

— Χρόνια πολλά, μὲ λένε. Ὁ νεροκράτης εἶναι.

Νεροκράτης ἦτανε, ἄμμμα μπουναμὰ ἤθελε. Τί νὰ ἐκάνω; Τσέπη μου ἰσκαλισμένο ἰκάνω, ὅτι ἔμεινε μπουναμὰ ἐδῶ. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἦταν τίποτα κούζουμ. Αὐτὸ τὸ ἄϊες ἡμέρες ὅπου νὰ πηαίνω καὶ ὅ,τι ψωνισμένο νὰ ἔκανα μπουναμὰ ἤθέλουνε. Στὸ μπαρμπέρικο ἰμπῆκα. μαλλιά μου κομμένα ἔκανα, ξούρα μου ἰτράβηξα.

— Χρόνια πολλὰ Καραμπέτ, μὲ λένε.

Ἄμα χρόνια πολλὰ σὲ λένε, μπουναμὰ ἠθέλουν, χέρι σου στὸ τσέπη πρέπει νὰ ἐβάζῃς. Ὅπου νὰ πήαινα, ὅπου νὰ ψώνιζα, χρόνια πολλὰ μὲ λέανε καὶ ἐγὼ χέρι μου στὸ τσέπη μου βαλμένο ἔκανα. Τὸ λοιπὸν τώρα γιορτὲς φύανε ἄμμμα μαζί τους ὅλα τὰ λεφτά μου φύανε χίτς τίποτα πεντάρα ντὲν ἔμεινε. Χέρι μου ἀπὸ δῶ χωμένο ἰκάνω, ἀπὸ ἐκεῖ, στὸ σακκάκι μου, στὸ παντελόνι μου, στὸ παλτό μου, ὅλο τὸ τσέπες μου ἀναποδογυρισμένες ἐνονται, σκαλίζω ἐδῶ, σκαλίζω ἐκεῖ, χίτς τίποτα ντὲν ἰβρίσκω.

— Σουρπουΐτσα μου, λέω, μπατιρισμένος ἔνομαι. Καλὰ φάαμε, καλὰ ἤπιαμε, καλὰ τὸ γιορτὲς γιορτασμένο ἐκάναμε, ἄμμμα τώρα μέσα κλεισμένοι θὰ ἰνόμαστε.

— Γιατί, Καραμπετάκι μου;

— Δὲν ἀκοῦς γιαβρούμ; Μπατιρισμένος ἔναμαι.

—Ὑγεία νἄχουμε, Καραμπετάκι.

—Ὑγεία ἔχουμε ἄμμμα λεφτὰ ντὲν ἔχουμε. Τὸ λοιπὸν ζωναράκι μας ὡραῖα ὡραῖα σφιγμένο νὰ ἐκάνουμε, λοιπασμό μας νὰ ἰβρίσκουμε.

Ἀπάνω ἐκεῖ πόρτα χτυπάει:

— Νὰ τὰ ποῦμε;

— Τί νὰ πῇτε, γιάχο;

—Σήμερα τὰ φῶτα καὶ ὁ φωτισμός!...

— Φωτισμός, μωτισμὸς ντὲν ἤξέρω. Νὰ τὰ λέτε ἄμα μπουναμὰ ντὲν ἔχει. Χίτς φιλὴ ντὲν ἔμεινε. Νά! Ἰδλέπετε;

Καὶ τὸ τσέπες μου πάλι ἀναποδοῦρισμένο ἐκάνω. Ἴστὲ μπού!...

Ὁ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Οἱ ἰδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

Ἀλογοουρά

Ἤθελα νἄξερα, δηλαδή, τί θέλει νὰ παραστήσῃ αὐτὸς ὁ τριχοειδὴς θύσσανος, ποὺ ἔχετε δημιουργήσει στὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς σας, ἀξιότιμος δεσποινίς. Μάλιστα, γι' αὐτὴ τὴ λεγόμενη ἀλογοουρὰ π.χ. ἀκούεται. Τί ἐννοεῖ, δηλαδή; Πῶς; Εἶναι τὸ ἰδιότροπο χτένισμα τῶν γυναικῶν; Τὸ γνωρίζω, διότι τὸ βλέπω καθημερινῶς καὶ μὲ καταλαμβάνει ἀπέχθεια γι' αὐτὴ τὴν ἀναίδεια καὶ ἀνοησία ποὺ διακοσμεῖ τὰς κενὰς κεφαλὰς τῶν θηλέων. Δὲν ἐφαντάζόμουν, ὅμως, ὅτι αὐτὴ τὴν ἀνοησία θὰ τὴν ἔβλεπα καὶ στὴν ἰδικήν σας κεφαλή, ὄχι διότι εἶχα καμμιὰ ἐκτίμησι πρὸς τὴν ἀνύπαρκτη σοβαρότητά σας, ἀλλὰ διότι εἶχα τὴν ἀφέλεια νὰ πιστεύω στὴν ἀμφισβητήσιμη σοβαρότητα τοῦ κυρίου ἰμπαμπᾶ σας, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύεται καὶ τοῦ λόγου του πρώτης ταξεως τρίχας.

Μάλιστα, δεσποινίς. Διότι ὀφείλω νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἀναιδέστερο καὶ θρασύτερο θέαμα ἐπὶ γυναικείας κεφαλῆς δὲν ἔχω ξαναϊδῆ. Ἐσεῖς οἱ γυναῖκες, ἔχετε κάνει τὸ κεφάλι σας κατὰ καιροὺς ἀνθοδοχεῖο, καρνάβαλο, φτερὸ τοῦ ξεσκονίσματος καὶ πολλὰ ἄλλα σχέδια. Μόνον εἰς ἀπίσθια ἵππου, μετὰ συγχωρήσεως, δὲν τὸ εἴχατε μεταβάλει ἀκόμα καὶ ἰδοὺς ποὺ τὸ κατορθώσατε καὶ αὐτό. Καὶ περπατᾶτε καὶ πάει κι' ἔρχεται αὐτὴ ἡ ἀλογοουρὰ καὶ τινάζεται καὶ μαζεύεται καὶ κινεῖται δεξιὰ καὶ ἀριστερά, σὰν νὰ διώχνη ἀλογόμυιγες. Αἴσχος! Ἤθελα νὰ ἤμουν μέσα στὸ ἄδειο σᾶς κεφαλάκι, γιὰ νὰ πληροφορηθῶ τί νὰ σκέπτεται ἄραγε, τὴν ὥρα ποὺ τινάζεται ἡ ἀλογοουρά. Σᾶς περνάει, μήπως ἡ ἰδέα ὅτι κάνετε, ἐντύπωσι καὶ ὅτι προκαλεῖτε τὸν κοινὸ θαυμασμό; Τρομάρα νὰ σᾶς ἔρθῃ, δυστυχισμένα πλάσματα.

Διότι αὐτὴ ἡ ἀλογοουρὰ εἶναι ἀναιδής, εἶναι τὸ θράσος, τριχοποιημένον, εἶναι πρόκλησις πρὸς τὴ δημοσία αἰσθητική. Ὁρίστε κατάστασις! Χαθήκανε τὰ καθὼς πρέπει χτενίσματα καὶ πήγατε καὶ μοῦ φτιάξατε οὐρὲς ἀλόγων. Καὶ ἀργότερα ἴσως οὐρὲς κατσίκας, οὐρὲς γαλοπούλας καὶ ποιός ξέρει τί ἄλλου εἴδους οὐρὲς καὶ σχέδια καὶ σχήματα, ἀνάξια πλάσματα. Καὶ μοῦ παίρνετε καὶ μιὰ πόζα, σὰν νὰ κάνατε κανένα μεγάλο καὶ ἀξιοθαύμαστο κατόρθωμα, πανάθεμά σας.

Ξέρετε, μωρέ, τί σᾶς χρειάζεται; Νὰ πάρω ἕνα καμουτσίκι, νὰ σταθῶ στὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ νὰ σταματάω κάθε μιὰ ἀπὸ σᾶς:

—Γιατί ἔχεις ἀλογοουρά, κοπέλλια μου; Θὲς νὰ παραστήσῃς τὸ ἄλογο; Νά, λοιπόν! Ἄρπα καὶ τούτη, ἄρπα κι' ἐκείνη.

Αὐτὸ σᾶς χρειάζεται, γιὰ νὰ συμμορφωθῆτε. Τί νὰ κάνω; Ἔχετε χάρι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ γίνω δικτάτωρ, γιὰ νὰ σᾶς μαντρώσω ὅλες καὶ νὰ σᾶς κουρέψω μὲ τὴν ψιλὴ μηχανή, νὰ βγάλω τὸ ἄχτι μου. Ἀλλὰ μοῦ κυκλοφορεῖτε μ' αὐτὴ τὴν ἀλογοουρά, γιὰ νὰ ἐρεθίζετε τὰ νεῦρα μου. Καὶ ὅσο γιὰ σᾶς δεσποινίς, κρῖμα ποὺ ξέρω καὶ τὸν πατέρα σας καὶ τὴν ἐκτίμησι ποὺ τοῦ εἶχα. Δὲν τὸ περίμενα ἀπὸ σένα κυρ-Θοδωράκη, ν' ἀνέχεσαι τέτοιο κατάντημα. Ἂς εἶναι ὅμως. Θὰ τὰ ξαναποῦμε. Γιὰ τὴν ὥρα, δεσποινίς, πηγαίνετε στὸν ἀδιμπάϊνη νὰ περιποιηθῇ τὴν ἀλογοουρά σας.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ δὸν Φερναντέζ

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο — ἄρχισε ὁ γεωγράφος Φερνάντο Περὲζ — ἤμουν ἕνας ἅγριος, ποὺ τὸ ἐνστικτό του ἦταν ἰσχυρότερο ἀπ' τὴν ἀντίληψι. Ἤμουν ἄσχημος, ἀσχημότερος ἀπ' ὅσο εἶμαι σήμερα... Μ' εἶχε περιμαζέψει κάποιος κτηματίας, ὁ δὸν Φερναντὲζ, μετὰ τὸ θάνατο τῶν δικῶν μου. Καὶ μοῦ εἶχε ἀναθέσει νὰ φροντίζω γιὰ τ' ἄλογα καὶ τὰ σκυλιά του.

»Ἦταν ἕνας ἄντρας τρομερὸς καὶ ὡραῖος, σὰν θεὸς τῆς Ἰδηρίας. Ὅλοι τρέμανε μπροστά του. Μποροῦσε νὰ σκοτώσῃ ἄνθρωπο μὲ μιὰ γροθιά. Ἵππευε σὰν κένταυρος, πετοῦσε τὸ «λάσσο» μ' ἀξιοθαύμαστη τέχνη κι' ἦταν ἱκανὸς νὰ σκοτώσῃ ἕνα θηρίο μὲ μιὰ σφαῖρα, ἀπὸ ἑκατὸ μέτρα μακρυά...

»Τὸν ἀγαποῦσα καὶ τὸν φοβόμουνα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς μ' εἶχε συμπαθήσει—γιατὶ οἱ ἄλλοι τὸν φοβόντανε χωρὶς νὰ τὸν ἀγαπᾶνε.

»Ἡ γυναῖκα του ἦταν ὡραιότατη. Τὴν εἶχε πάρει φτωχή, θεωρῶντας τὴν ὁμορφιά της βασιλικὸ θησαυρό. Ἤμουν κι' ἐγὼ τῆς γνώμης τους. Ἡ σενόρα Ἐνκαρνατσιὸν μ' εἶχε μαγέψει, μὲ τὰ μεγάλα παθητικὰ μάτια της, τὰ κατακόκκινα χείλη της καὶ τὴν ψηλὴ κι' ἁρμονικὴ κορμοστασιά της.

»Τὴ θαύμαζα, σὰν τρελλός. Μὰ δὲν μποροῦσα νὰ σκεφθῶ κἂν πὼς τὴν ἀγαποῦσα. Δὲν θὰ τολμοῦσα!...Δὲν μὲ καταλαβαίνετε ἴσως. Ὡστόσο, πολλοὶ ἀπὸ σᾶς θὰ συναντήσατε γυναῖκες, ποὺ θὰ μπορούσατε νὰ τὶς ἀγαπήσετε παράφορα, ἂν δὲν σᾶς συγκρατοῦσε τὸ συναίσθημα τοῦ ἀδυνάτου.

Μέσα στὶς φλόγες δὲν ἔβαλε οὔτ' ἕνα στεναγμό, οὔτε τὴν παραμικρὴ φωνή...

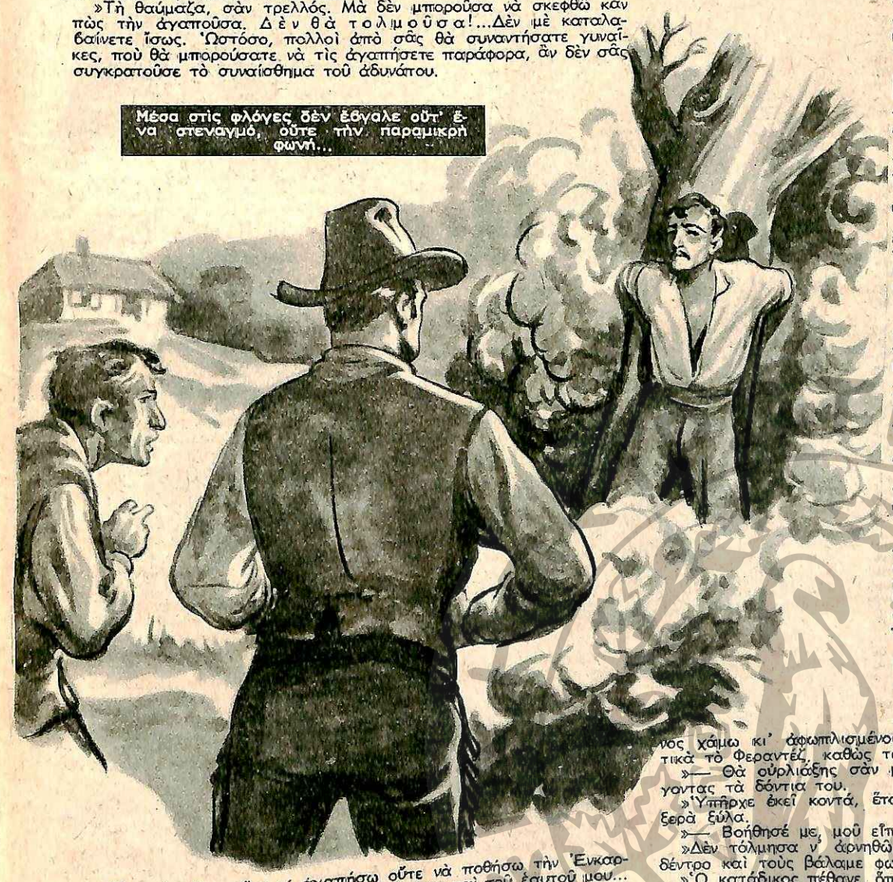

»Δὲν τολμοῦσα οὔτε ν' ἀγαπήσω οὔτε νὰ ποθήσω τὴν Ἐνκαρνατσιόν, ἐξ αἰτίας τῆς ἰδίας, τοῦ ἀνδρός της καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου... Ἡ γυναῖκα ἐκείνη χρωστοῦσε τὰ πάντα στὸ Φερναντέζ. Ἤξερε πὼς κανεὶς ἄντρας δὲν ἦταν ὡραιότερος, δυνατώτερος, καλύτερος ἀπ' αὐτόν. Κι' ὅμως τὸν πρόδωσε μ' ἕναν ἄλλον.

»Μὰ ὁ δὸν Φερναντὲζ ἦταν διορατικός. Δὲν ἄργησε νὰ καταλάβῃ ὅλη τὴν ἀλήθεια.

»Μιὰ νύχτα, μὲ ξύπνησε καὶ μοῦ εἶπε ξερά:

»—Ἔλα μαζί μου!

»Ὑπάκουσα, χωρὶς νὰ παραξενευτῶ, γιατὶ ἤξερα πὼς εἶχε συχνὰ τὶς ἰδιοτροπίες του. Μᾶς ἀκολούθησαν τέσσερα μεγαλόσωμα σκυλιὰ τοῦ Φερναντέζ. Ζῶα τρομερά.

»Καταλάβα πὼς ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ κάτι τὸ σοβαρό...

»Βγήκαμε ἀπ' τὸ σπίτι καὶ προχωρήσαμε πρὸς τὰ σύνορα τῆς Παραγουάης. Τὸ φεγγάρι εἶχε ἀνεβῇ πιὰ ἀπ' τὸν ὁρίζοντα, ὅταν φτάσαμε σὲ μιὰ ἐρημικὴ καλύβα.

»—Ἐδῶ εἶναι αὐτή... μοῦ εἶπε ὁ δὸν Φερναντέζ. Δὲν χρειάζεται νὰ σοῦ ἐξηγήσω. Ξέρεις πὼς μ' ἀπάτησε... Ἴσως θὰ μποροῦσες νὰ μοῦ τὸ πῇς!

»— Δὲν τόλμησα... τραύλισα.

»— Αὐτὸ σκέφθηκα κι' ἐγώ... Μὰ ἂς ἀφίσουμε τὰ περιττὰ λόγια. Ἡ ἐνοχη βρίσκεται ἐκεί, μέσ' στὴν καλύβα. Πάρτην! Σοῦ τὸ ἐπιτρέπω, εἶναι δική σου!

»Κάτι σὰν παραλήρημας μὲ κυρίεψε. Ἔχασα κάθε ἐπιβολὴ στὸν ἑαυτό μου. Γιὰ νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ μοῦ ἐπέτρεπε ὁ ἀφέντης μου, μοῦ φαινόντανε πὼς θἄδινα καὶ τὴ ζωή μου ἀκόμα!...

»Μπῆκα στὴν καλύβα. Ἕνας ἀναμένος δαυλός, στερεωμένος σ' ἕνα σιδερένιο γάντζο, φώτιζε τὴν Ἐνκαρνατσιόν, ποὺ ἦταν δεμένη χάμω μὲ μιὰ ἁλυσίδα.

»Τὰ πελώρια μαῦρα μάτια της καρφώθηκαν στὰ δικά μου, πλημμυρισμένα ἀπὸ τράμο...

»— Σώστε με! ψιθύρισε, μὲ φωνὴ ραγισμένη.

»Συνῆλθα ἀπότομα ἀπ' τὴν τρέλλα ποὺ μ' εἶχε κυριέψει, καὶ πρόφερα μερικὰ λόγια καθησυχαστικά... δὲν ξέρω τί ἀκριβῶς. Ὕστερα ἔμεινα κυττάζοντάς την ἀμίλητος.

»Πέρασε ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα... Ὅταν βγῆκα ἐπιτέλους ἀπ' τὴν καλύβα, ὁ Φερναντὲζ νόμισε πὼς εἶχα ἐκτελέσει τὴ διαταγή του. Γέλασε τότε ἄγρια καὶ φώναξε:

»— Εἶσ' εὐχαριστημένη, Ἐνκαρνατσιόν; Σοῦδωσα ἕνα διαλεχτὸ φίλο... τὸν ὡραιότερο ἄντρα τοῦ τόπου μας! Ὕστερα ἀπὸ τέτοια εὐτυχία, μπορεῖ κανεὶς νὰ πεθάνῃ!

»Ἀπ' τὴν ὀρθάνοιχτη πόρτα τῆς καλύβας φαινόταν τὸ ὁμορφο πρόσωπο τῆς νέας γυναίκας, τὰ πλούσια μαῦρα μαλλιά της, τὰ μάτια της, καμωμένα γιὰ νὰ χαρίζουνε τὴν εὐτυχία...

»—Ἐμπρός, Πούμα, ἀπάνω της!

»Τὸ τρομερώτερο ἀπ' τὰ σκυλιὰ χύμηξε πρῶτο, ὑπακούοντας στὴ διαταγὴ τοῦ ἀφέντη του. Ἀκολούθησαν καὶ τ' ἄλλα...

»Τρελλὸς ἀπὸ φρίκη κι' ἀπὸ ἔρωτα, θέλησα νὰ τρέξω, νὰ βοηθήσω τὴν Ἐνκαρνατσιόν. Μὰ ὁ Φερναντὲζ μὲ πέταξε χάμω μὲ μιὰ γροθιά...

»Γιὰ λίγη ὥρα, ἄκουγα ἀνατριχιαστικὰ οὐρλιάσματα καὶ βογγητά...

»Ὁ Φερναντὲζ παρακολουθοῦσε μὲ προσοχὴ τὴ φριχτὴ σκηνή. Ὅταν τελείωσαν ὅλα, φώναξε:

»—Ὁ ἄλλος τώρα!

»Ὁ συνένοχος τῆς Ἐνκαρνατσιὸν ἦταν δεμένος σ' ἕνα δέντρο, κοντὰ στὸ ποτάμι. Αὐτὸς δὲ φοβόταν, ἡ τουλάχιστον δὲν τὸδειχνε... Ὅταν εἶδε τὸ Φερναντέζ, ἄρχισε νὰ τὸν βρίζῃ. Τὸν εἶπε δειλό, γιατὶ τἄβαζε μ' ἕνα ἀντίπαλο ἀνίκανο ν' ἀμυνθῇ.

»Τότε ὁ ἀφέντης μου τὸν ἔλυσε καὶ τοὔδωσε τὸ μαχαῖρι του.

»—Ἔλα νὰ μετρηθοῦμε, τοῦ εἶπε. Ἐγὼ εἶμαι ἄοπλος!

»Ἐκεῖνος χύμηξε πάνω του. Μά, τὴν ἄλλη στιγμή, βρισκόταν πεσμένος χάμω κι' ἀφοπλισμένος. Κύτταξε ἀγέρωχα καὶ περιφρονητικὰ τὸ Φεραντὲζ, καθὼς τὸν ξανάδενε στὸ δέντρο.

»— Θὰ οὐρλιάξῃς σὰν μικρο παιδί! τοῦ εἶπε ἐκεῖνος, σφίγγοντας τὰ δόντια του.

»Ὑπῆρχε ἐκεῖ κοντά, ἕτοιμος, ἕνας σωρὸς ἀπὸ φρύγανα καὶ ξερὰ ξύλα.

»— Βοήθησέ με, μοῦ εἶπε ὁ Φερναντέζ.

»Δὲν τόλμησα ν' ἀρνηθῶ. Στοιβάξαμε τὰ ξύλα γύρω ἀπ' τὸ δέντρο καὶ τοὺς βάλαμε φωτιά...

»Ὁ κατάδικος πέθανε, ὅπως λέγεται πὼς πέθαιναν οἱ Ἐρυθρόδερμοι φύλαρχοι τοῦ Βαρδᾶ. Μέσα στὶς φλόγες, δὲν ἔβγαλε οὔτ' ἕνα στεναγμό, οὔτε τὴν παραμικρὴ φωνή!

»—Ἦταν παλιάνθρωπος, μὰ εἶχε θάρρος, εἶπε στὸ τέλος ὁ ἀφέντης μου.

Ὁ γεωγράφος τελείωσε τὴν Ἱστορία του.

—Ὁ Φερναντὲζ σας ἦταν ἕνας αἱμοβόρος κακοῦργος, ἕνα θηρίο! φώναξε κάποιος ἀπ' τοὺς φίλους του.

—Ἔχετε δίκηο, ἀπάντησε ὁ Κάρλος Περέζ. Εἶχε ψυχὴ τραχειά, σκληρή. Στὴν περίπτωσι αὐτή, ὡστόσο, πίστευε, μ' ὅλη του τὴν ψυχὴ καὶ τὴ συνείδησι, πὼς ἐκτελοῦσε ἕνα ἔργο δικαιοσύνης!...

Ζ. PONY

Η εβδὸς τῆς γυναίκας

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΟΛΗ ἡ προτίμησις τῆς μόδας κλείνει πρὸς τὰ φασονταὶ ὑφάσματα ἐφέτος. Καὶ μέσα στὴ λέξι «φασονταὶ» περιλαμβάνονται ὄχι μόνον συνδυασμοὶ χρωμάτων, ἀλλὰ καὶ συνδυασμοὶ σχεδίων σὲ μεγάλη ποικιλία.

Πρῶτα ἔχουμε τὰ σκωτσέζικα κι' ἔπειτα τὰ καρρώ, τὰ ριγέ, ὅλα δὲ συναγωνίζονται σὲ ἁρμονία, γιὰ νὰ πάρουν τὴν πρώτη θέσι στὴ γυναικεία γκαρνταρόμπα.

Θὰ νομίζετε, βέβαια πὼς οἱ γυναῖκες τὰ χάνουν μὴ ξέροντας τί νὰ διαλέξουν. Κάθε ἄλλο ὅμως παιρὰ αὐτὸ συμβαίνει. Κάθε γυναῖκα ξέρει νὰ δώση στὸ κάθε ὕφασμα τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἁρμόζει. Ξέρει πὼς μὲ ἕνα σκωτσέζικο ὕφασμα θὰ κάμη μιὰ ὄμορφη πλισσεδωτὴ φούστα, ποὺ θὰ τὴ φορῆ μὲ μιὰ μονόχρωμη σὲ σχετικὸ χρῶμα βέστα. Καὶ ὅταν λέμε «σχετικὸ» ἐννοοῦμε πὼς θὰ διαλέξη γιὰ νὰ κάμη τὴ βέστα της, ἕνα ὕφασμα, ποὺ νάχη ἕνα ἀπὸ τὰ χρώματα ποὺ σχηματίζουν τὰ σκωτσέζικα σχέδια.

Ξέρει ἐπίσης πὼς μὲ ἕνα ὕφασμα νταμιὲ ἢ καρρώ, θὰ κάμη ἕνα ὡραῖο σύνολο, δηλαδὴ φούστα, βέστα ἢ ταγιὲρ καὶ ἐπανωφόρι, ἀναλόγως μὲ τί ταιριάζει στὴ σιλουέττα της. Τὸ ἐπανωφόρι στὴν παλὰ ἀνοιχτά. Ἔπειτα ἔρχεται τὸ σατὲν μὲ διάφορα σχέδια μικρὰ καὶ μεγάλα. Τὰ σχέδια φυσικὰ εἶναι σκουρότερα ἀπὸ τὸ φόντο καὶ εἶναι ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ σατέν. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλα σατέν, ποὺ ἔχουν σχεδιάκια βελουτὲ καὶ φυσικὰ παρουσιάζουν σύνολο πολὺ πιὸ λουσάτο. Τέλος ἀνάμεσα στὰ φασονταί, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ βραδυνὲς τουαλέττες, εἶναι καὶ τὰ λαμὲ μὲ τὴν τόση ποικιλία σὲ χρώματα καὶ σχέδια μὲ βάσι πάντα τὸ ἀσῆμι ἢ τὸ χρυσάφι...

ΤΟΥΑΛΕΤΤΙΤΣΕΣ

Τουαλεττίτσα λέμε τὸ φόρεμα ποὺ δὲν εἶναι ἐντελῶς ἁπλό, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ λουσάτο. Μποροῦμε νὰ τὸ φορέσωμε γιὰ νὰ πᾶμε σὲ μιὰ ἀπογευματινὴ συγκέντρωσι, ποὺ μπορεῖ νὰ παραταθῆ λίγο ὡς τὴν ὥρα τοῦ γεύματος ἢ καὶ νὰ καταλήξη σὲ γεῦμα, ὄχι ἐπίσημο.

Τὸ καταλληλότερο ὕφασμα γιὰ μιὰ τέτοια τουαλεττίτσα εἶναι τὸ ζέρσεϋ. Εἶναι ἕνα ὕφασμα ἁπαλὸ ποὺ πέφτει μὲ ὄμορφες πτυχὲς πάνω στὸ σῶμα καὶ γίνεται ὅ,τι σχέδιο θέλομε. Δὲν εἶναι ὑφασμα καταλληλο γιὰ παχειές, γιατὶ ἔχει τὸ μειονέκτημα νὰ ξεχειλώνη, γιὰ τὶς λεπτὲς ὅμως εἶναι περίφημο. Τὸ βλέπομε σὲ χρώματα βιολέ, μπορντώ, μώβ, «λὶ - ντὲ - βέν», πορτοκαλλί, ταμπά, γκρί, κόκκινο καὶ μαῦρο. Καθὼς βλέπετε ἡ ποικιλία εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ μπορῆ ἡ κάθε μιὰ νὰ διαλέξη ποιὸ χρῶμα τῆς πηγαίνει.

Τὸ κορσὰζ γίνεται σχεδὸν πάντα ἐφαρμοστὸ καὶ ἐνίοτε ἔχει μερικὲς πένσες, ποὺ σχηματίζουν τὸ στῆθος. Ἄλλοτε πάλι παρουσιάζει κάποια πρωτοτυπία ὅπως εἶναι μερικὲς πιέτες ποὺ συντελοῦν στὸ νὰ δώσουν στὸ κορσὰζ μιὰ ἐμφάνισι ζιλὲ ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ φθάνει μὲ σχῆμα μυτερὸ λιγάκι ψηλότερα ἀπὸ τὴ μέση. Βλέπομε ἐπίσης κορσάζ, ποὺ ἔχουν πιέτες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα δίνοντας μιὰ νότα σπορτὶβ στὸ σύνολον. Ἄλλα κορσὰζ ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὴ μεγάλη μόδα τῆς καζάκας συνεχίζονται ὡς κάτω ἀπὸ τὴ μέση καὶ φθάνουν ὡς τοὺς γοφούς, ὅπου καὶ ἐνώνονται μὲ τὴ φούστα.

Τὰ μανίκια εἶναι τοποθετημένα χαμηλὰ καὶ δὲν γίνονται πολὺ φαρδιὰ παρὰ μόνον ὅταν ἀκολουθοῦν τὴν «κοῦπ» ζαποναί.

Ὁ λαιμὸς εἶναι μᾶλλον κλειστός, πότε μὲ γιακαδάκι κατεβαστό, πότε μὲ γιακαδάκι ὄρθιο καὶ πότε χωρὶς διάλου γιακά. Ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦμε λιγάκι καὶ τὶς φοῦστες, ποὺ ἔχουν αὐτὲς οἱ τουαλεττίτσες. Τί γραμμὴ ἀκολουθοῦν, τί φάρδος;

Κι' ἐδῶ παρατηρεῖται μεγάλη ποικιλία. Βλέπομε φοῦστες σουρωτὲς γύρω ἀπὸ τὴ μέση, ποὺ καταλήγουν σὲ περισσότερο φάρδος κάτω, βλέπομε φοῦστες κομμένες ἀν φὰρμ ποὺ σχηματίζουν φαρδειὰ κλός, ἄλλες μὲ πολλὰ μικρὰ φύλλα στενὰ ἐπάνω καὶ φαρδύτερα ὅσο προχωροῦν πρὸς τὰ κάτω, πολλὲς πλισσεδωτὲς ἰδίως ὅταν ἡ φούστα συνδυάζεται μὲ μακρόταλλα κορσὰζ καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς γοφούς.

Ἀλλ' ἀνάμεσα σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς φοῦστες, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν «ἐβδὸς» γραμμὴ μᾶς ἐμφανίζεται σὰν χτυπητὴ ἀντίθεσι καὶ ἡ εὐθυγραμμία μὲ τὴν ὁλόϊσια φούστα, ποὺ ἄλλοτε ἔχει ἀνοίγματα στὰ δύο πλάγια, χαμηλά, γιὰ νὰ δίνη ἄφεσι στὸ περπάτημα, ἄλλοτε ἔχει μιὰ ἢ δυὸ κουρτὲς πιέτες πίσω.

Ἂς σημειώσωμε ἀκόμη σχετικὰ μὲ τὰ ζέρσεϋ πὼς ἡ τελευταία ἰδιοτροπία τῆς μόδας, τὰ ποικίλλει μὲ χρυσὲς ἢ ἀσημένιες κλωστές, ποὺ μπερδεύονται μέσα στὴν ὕφανσι καὶ δίνουν στὸ ὕφασμα μιὰ πιὸ λουσάτη ἐμφάνισι.

Αὐτὰ τὰ εἴδη τῶν ζέρσεϋ, χρησιμοποιοῦνται ἰδίως γιὰ φορέματα, ποὺ πρόκειται νὰ φορεθοῦν σὲ κάπως πιὸ ἐπίσημη ἀπογευματινὴ συγκέντρωσι ἢ καὶ σὲ γεῦμα φιλικό.

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΒΕΣΤΕΣ

Τὰ ἐπανωφόρια καὶ οἱ βέστες ἀκολουθοῦν δύο γραμμές: Αὐτὴν ποὺ παρουσιάζει ἀρκετὸ φάρδος καὶ τὴν ἄλλη ποὺ παρουσιάζει εὐθεῖα γραμμή. Τόσο εὐθεῖα, ὥστε νὰ πλησιάζη πολὺ τὴν ρεδιγκότα.

Στὰ ἐπανωφόρια ποὺ εἶναι πλατειά, τὸ φάρδος ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς ὤμους ποὺ γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀλλὰ καὶ γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τὴ μόδα, οἱ ὦμοι γίνονται χαμηλοὶ ἢ ἐφαρμόζουν τὴν «κοῦπ» ραγκλάν. Τὰ κουμπώματα παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία. Συνηθίζονται πολὺ τὰ σταυρωτὰ μὲ δύο σειρὲς κουμπιὰ καὶ τὰ ἴσια μὲ μιὰ μόνον σειρὰ κουμπιά, ποὺ φθάνουν ὡς ψηλὰ στὸ λαιμὸ καὶ τελειώνουν λίγο κάτω ἀπὸ τὴ μέση.

Στὶς δύο σειρὲς κουμπιὰ δὲν ἀκολουθοῦμε πάντα τὴν κλασσικὴ κάθετη τοποθέτησι, ἀλλὰ μία κάπως διαγώνια μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς γωνίας πρὸς τὰ πάνω.

Τὸ ἀπαραίτητο καί, —μποροῦσε νὰ ποῦμε— τὸ σπουδαιότερο, γαρνίρισμα στὰ ἐπανωφόρια καὶ στὶς βέστες εἶναι οἱ τσέπες.

Χωρὶς νὰ ἀποκλείωνται οἱ κοφτές, προτιμοῦνται οἱ ραφτές, γιατὶ θεωροῦνται πιὸ διακοσμητικὲς καὶ μάλιστα ὅταν ἔχουν καὶ καπάκια σὲ διάφορα σχήματα. Γίνονται μάλλον μεγάλες καὶ τοποθετοῦνται κάποτε πολὺ μπροστὰ στενώτερες ἐπάνω, καὶ φαρδύτερες κάτω. Καὶ τὰ καπάκια παρουσιάζουν κάποια ἰδιοτροπία στὴν τοποθέτησι. Ἄλλοτε εἶναι τοποθετημένα ἐντελῶς ἐφαρμοστὰ στὸ ἄνοιγμα τῆς τσέπης καὶ ἄλλοτε λίγο ψηλότερα καὶ τότε φυσικὰ εἶναι κάπως μεγαλύτερα γιὰ νὰ φθάνουν ὡς τὸ ἄνοιγμα.

Ἄλλο ὄμορφο στόλισμα εἶναι οἱ διάφορες ντεκούπ, ποὺ τοποθετοῦνται στὶς τσέπες, στὰ μανίκια, ἀκόμα καὶ στοὺς ὤμους.

Οἱ γιακάδες τόσο στὶς βέστες ὅσο καὶ στὰ ἐπανωφόρια, σᾶς ἀφίνουν ἀπόλυτη ἐλευθερία στὴν ἐκλογή.

Συνηθίζονται πολὺ οἱ κλασσικοὶ γιακάδες μὲ τὰ τυπικὰ ἀνδρικὰ ρεβέρ, δὲν ἀποκλείονται ὅμως καὶ τὰ μικρὰ ὄρθια γιακαδάκια καὶ οἱ μεγάλοι γιακάδες, ποὺ τυλίγουν καλὰ τὸν λαιμὸ καὶ αὐτοὶ ποὺ καταλήγουν σὲ ἐσάρπες. Αὐτὴ ἡ τελευταία μόδα σᾶς ἐπιτρέπει νὰ κάνετε διάφορα δεσίματα κι' ἔτσι νὰ δίνετε στὸ σύνολον τὴν προσωπικότητά σας.

Τὰ μανίκια παρουσιάζουν κι' αὐτὰ τὶς ἰδιοτροπίες τους. Φαρδύτερα στὰ ἐπανωφόρια, πιὸ στενὰ στὶς βέστες. Ὅσο γιὰ τὸ μάκρος τους ποικίλλει. Εἶναι τρουὰ - κὰρ, λίγο μακρύτερα καὶ ἐντελῶς μακρειά, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φθάνουν ὡς τὸ τέλος. Εἶναι λιγάκι 1—2 πόντους κοντύτερα, τόσο ποὺ ἄλλοτε θὰ τὰ λέγαμε ἐλαττωματικά. Αὐτὰ εἶναι τὰ παράξενα τῆς μόδας.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

★ Θέλετε νὰ ἀλλοίξετε ἐντελῶς τὴν ἐμφάνισι μιᾶς βραδυνῆς τουαλέττας σας, ποὺ τὴν φορέσατε κάμποσες φορές; Εἶναι πολὺ εὔκολο καὶ θὰ ξοδέψετε ἐλάχιστα.

Στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορσὰζ καὶ στὴ μέση ἀκριβῶς τοῦ ντεκολτέ, κάνετε μιὰ μεγάλη ἀριζόντια κουμπότρυπα. Ἀπ' αὐτὴ τὴν κουμπότρυπα περνᾶτε μιὰ μουσουλινένια ἐσάρπα σὲ χρῶμα, ποὺ νὰ ταιριάζη μὲ τὴν τουαλέττα σας. Ἡ μιὰ ἄκρη τῆς ἐσάρπας σκεπάζει τὸν ἕνα ὦμο καὶ ἡ ἄλλη τὸ ἐπάνω μέρος τῆς πλάτης καὶ φτάνει στὸν ἄλλο ὦμο, ὅπου καὶ δένεται σ' ἕνα μεγάλο φιόγκο. Φυσικά, μπορεῖτε νὰ ἔχετε καὶ δυὸ καὶ τρεῖς ἐσάρπες σὲ διαφορετικὰ χρώματα κι' ἔτσι νὰ φρεσκάρετε τὴν τουαλέττα σας καὶ νὰ τῆς δίνετε κάτι τὸ ἀνάλαφρο.

★ Ἂν θέλετε νὰ μετατρέψετε ἕνα ἀπογευματινὸ φορεματάκι, θὰ μεταχειρισθῆτε πάλι μιὰ ἐσάρπα, ἀλλὰ διαφορετική. Ἀπὸ ζωρζέττα πλισσεδωτὴ ἢ καὶ ἀπὸ σατέν. Δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ λουρίδα σὲ πλάτος 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ μῆκος 90 ἑκ. Κάβετε τὶς δυὸ ἄκρες νὰ σχηματίζουν ὀξεῖα γωνία καὶ δίνετε νὰ σᾶς τὸ πλισσάρουν στὴ μηχανή. Στὸν γύρο θὰ σᾶς κάμουν ἕνα τελείωμα μὲ τὴ γνωστὴ μπιμπίλα. Ἡ ἐσάρπα σας εἶναι ἕτοιμη καὶ θὰ στολίση τὸ φορεματάκι σας δίνοντάς του ἕναν εὔθυμο τόνο.

Ἡ ἐσάρπα δένεται στὸ λαιμὸ μ' ἕνα φιογκάκι στὸ πλάϊ ἢ μὲ τὶς δύο ἄκρες ριγμένες πίσω.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Ἀριστερά: Νεανικὴ τουαλεττίτσα ἀπὸ κόκκινο ζέρσεϋ μὲ μικρὸ γιακαδάκι καὶ φεστονάκι στὸν γῦρο. Τὰ μανίκια εἶναι κολλημένα χαμηλὰ καὶ ὁ μποῦστος ἔχει πένσες στὰ δύο πλάγια. μποῦστο ἐφαρμοστό. Ὡραῖες λοξὲς τσέπες τὸ γαρνίρουν καὶ ἕνας ὄρθιος μεγάλος γιακᾶς.

Δεξιά: Σύνολον σὲ χαριτωμένη «κοῦπ» μὲ στενὴ φούστα καὶ μποῦστο ἐφαρμοστό. Ὡραῖες λοξὲς τσέπες τὸ γαρνίρουν καὶ ἕνας ὄρθιος μεγάλος γιακᾶς.

1

2

3

1) Φορεματάκι σπορτίφ πρωϊνὸ ἀπὸ λαινὰζ σὲ χρῶμα μπέζ. Ὁ μποῦστος εἶναι σχηματισμένος μὲ πιέτες ἐκατέρωθεν τοῦ κουμπώματος καὶ τὰ μανίκια εἶναι σὲ μάκρος τρουὰ-κὰρ. 2) Τρουὰ-κὰρ ζακέττα, ποὺ φαρδαίνει πρὸς τὰ κάτω. Στὸ τελείωμά της γαρνίρεται μὲ 3 σειρὲς γαζιὰ καὶ ἔχει ὡς μόνο στόλισμα δυὸ μεγάλες τσέπες μὲ καπάκια. 3) Καὶ ἄλλη μία τουαλεττίτσα ἀπὸ ζέρσεϋ μὲ τὸ κορσὰζ ἀρκετὰ μακρόταλλο, ποὺ ἑνώνεται μὲ τὴν πλισσεδωτὴ φούστα στοὺς γοφούς. Φορίεται μὲ γόβες σὲ ἴδιο χρῶμα.

Τουαλεττίτσα ἀπὸ μπορντὼ ζέρσεϋ. Γιὰ νὰ φτέκεται ὄμορφα ἡ φούστα φορίεται μὲ ταφταδένιο μισοφόρι. Τὸ κορσὰζ σχηματίζεται μὲ στενὲς πιετίτσες.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΑΡΙ ΖΟΡΝΤΑΝ

Το μωσαϊκό

ΤΗΣ ΞΑΝΘΕΙΑΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Ο ΗΛΙΟΣ πήγαινε να βασιλέψη. Οι ντανιάδες άρχισαν να μαζεύουν τα παιδιά από τα δρομάκια του μεγάλου πάρκου για να γυρίσουν στα σπίτια τους. Κι' όταν πιά έφυγαν όλοι, δεν έμενε παρά ένα μικρό κορίτσι καθισμένο σ' ένα παγκάκι.

Ήταν ώς δώδεκα χρόνων, χλωμό κι' άβγατο, μα με εύγενικιά φυσιογνωμία.

Κρατούσε στά γόνατά του ένα χαρτονένιο κουτί γεμάτο κάρτες, που γύριζε και τις πολλούσε.

Την ήμερα εκείνη είχε πουλήσει πολύ λίγες. Και καθόταν εκεί συλλογισμένο, γιατί τα λεφτά που βρισκόντουσαν στην άκρη του κουτιού, ήταν πολύ λίγα.

Γύρισε έπειτα το κεφαλάκι του και είδε πώς είχε απομείνει μόνο μέσα στο πάρκο.

Σηκώθηκε τότε να φύγη. Μά μιά φωνή άκούστηκε πίσω του, που έκανε το κοριτσάκι να τρομάξη:

— Μή φεύγης άκόμη!...

Η μικρούλα, γυρίζοντας το κεφάλι της, αντίκρυσε μιά γρηά καμπουριασμένη με ροῦχα κουρελιασμένα. Το πρόσωπό της το είχε μισοσκεπασμένο μ' ένα μαῦρο σάλι.

Η γρηά κρατοῦσε ένα πανεράκι με κοῦκλες, μέ λαστιχένια ζῶα κι' άλλα φτηνά παιχνιδάκια.

Μέ συγανή άλλά και βαρειά φωνή ξαναεῖπε:

— Στάσου μιά στιγμή. Δέν θ' άγοράσουν καμμιά κοῦκλα;

— Κοῦκλα; άπόρησε ή μικρή σκύβοντας το κεφάλι της.

Η γρηά έκανε τότε πώς ψάχνει στό πανεράκι της. Και χωρίς νά τήν κυττάξη, της είπε συγανά:

— Κάνε πώς διαλέγεις και πάρε έκείνην μέ το κόκκινο φόρεμα...

— Μά δέν μοῦ περισσεύουν χρήματα γιά κοῦκλες! ψιθύρισε το κοριτσάκι.

— Σούτ! μή μιλᾶς... Κάνε πώς διαλέγεις και πάρε τήν κοῦκλα μέ το κόκκινο φόρεμα. Δός μου και λίγες δεκάρες γιά νά φανῆ ὅτι τήν άγόρασες. Περισσότερα δέν μπορῶ νά σοῦ πῶ, γιατί μάς παραμονεύουν. Ἐσύ δέν εἶσαι ἡ Ἀνναμπέλλα;

— Ναί, πρόφτασε νά πῆ ἡ μικρή κι' άπλωσε νά πάρη τήν κοῦκλα.

— Μόλις φτάσης σπίτι σου βγάλε τήν περροῦκα τῆς κούκλας. Θά βρῆς κάτι, ποὺ σ' ένδιαφέρει...

Η Ἀνναμπέλλα πῆρε τήν κοῦκλα κι' έτοιμάσθηκε νά φύγη.

— Πρόσεχε! Νά κυττάξης κάτω άπό τά μαλλιά τῆς κούκλας! τῆς ξανάπε ἡ γρηά καί χάθηκε εὐθύς άνάμεσα στά δέντρα τοῦ πάρκου.

Η Ἀνναμπέλλα σφίγγοντας τήν κοῦκλα στήν άγκαλιά, ἤθελε άπό περιέργεια, νά σταθῆ στό δρόμο γιά νά βγάλη τήν περροῦκα της κούκλας. Μά τά λόγια τῆς γρηᾶς «Μᾶς παραμονεύουν» τήν έκαναν δυστακτική.

Κύτταξε γύρω της. Το πάρκο ἦταν ἔρημο. Τράβηξε κατά τήν ἔξοδο συλλογισμένη. Τά μάτια της δέν ξεκολλοῦσαν άπό τή φτηνή κοῦκλα. Τί νάκρυβε ἄραγε κάτω άπό τήν περροῦκα; Μήπως ὁ Θεός τή λυπήθηκε ποὺ δέν εἶχε ἔστειλνε καμμιά λίρα;

Η Ἀνναμπέλλα ἄρχισε νά περπατάτη τώρα πιό γρήγορα. Δέν τῆς πέρασε καθόλου άπό το μυαλό ἡ σκέψι μήπως τήν εἶχαν κοπῶ ἡ γρηά ἐκείνη ἦταν καμμιά μάγισσα. Άλλά πάλι τῆς ἦρθε νά γελάση, ποὺ έκανε μιά τέτοια σκέψι. Ἦταν άρκετά μυαλωμένη, ὥστε νά μήν πιστεύη αὐτά τά πράγματα καί ἤξερε πώς μόνο στά παραμύθια ὑπάρχουν μάγισσες.

Ἕνας λοιπόν τρόπος ὑπῆρχε γιά νά λύθῆ το μυστήριο: Νά γυρίση πιό γρήγορα στό σπίτι της.

Εἶχε πιά νυχτώσει κι' ἡ Ἀνναμπέλλα άρχισε νά τρέχη. Οἱ δενδροστοιχίες τοῦ πάρκου ἦταν βυθισμένες στό μισοσκόταδο.

Ξαφνικά, πίσω άπό ἕνα δέντρο ξεπρόβαλαν δυό ἄντρες. Προχώρησαν πρός το μέρος της. Μά ἡ μικρούλα, ποὺ ἦταν συνηθισμένη νά γυρίζη μόνη σ' όποιαδήποτε ὥρα, δέν φοβήθηκε.

Όταν ἐφτασαν κοντά της, οἱ ἄγνωστοι χωρίστηκαν γιά νά τήν άφήσουν νά περάση ἀνάμεσά τους.

Καί πρίν προφτάση νά καλοκαταλάβη, ἡ Ἀνναμπέλλα ἔνοιωσε νά τή σπρώχνουν μέ δύναμι. Το χαρτονένιο κουτί της ἔπεσε κάτω καί οἱ κάρτες της σκορπίστηκαν δεξιά κι' άριστερά.

Ἔσκυψε τότε νά τίς μαζέψη, μά ὁ ἕνας άπό τούς ἀγνώστους ἔπεσε άπάνω της κι' άρπάζοντας τήν κοῦκλα, τό̃βαλε στά πόδια άκολουθούμενος άπό το σύντροφό του.

Η Ἀνναμπέλλα ἔμεινε λίγες στιγμές άπολιθωμένη.

Όταν συνῆλθε καί κύτταξε γύρω της, οἱ ἄγνωστοι εἶχαν ἐξαφανιστῆ.

— Μήπως ὀνειρεύομαι; ἀναρωτήθηκε ἡ μικρούλα. Ἀλλά ὄχι! Γιά νά μοῦ κλέψουν αὐτοί τήν κοῦκλα, κάτι θᾶταν κρυμμένο κάτω άπό τήν περροῦκα της.

»Ἕνα γράμμα ἴσως, κανένα διαμαντικό! Εἶχε δίκηο ἡ γρηά ποὺ μοῦ εἶπε ὅτι μᾶς παραμονεύουν...

Ἔτσι άπελπισμένη ὅπως ἦταν ἡ Ἀνναμπέλλα, εἶδε γιά καλή της τύχη, νάρχεται πρός το μέρος της ἕνα ἀγόρι. Κρατοῦσε κάτω άπό τή μασχάλη του ἕνα μάτσο ἐφημερίδες καί συνοδευόταν άπό ἕνα μεγάλο σκυλί.

Η μικρούλα πῆρε τότε θάρρος, ἔτρεξε κοντά στό φίλο της καί φώναξε:

— Ρισάρ, βοήθεια! Μέ κλέψανε!..

— Τί σοῦ κλέψανε;

— Μιά κοῦκλα!...

Κι' ἐπειδή ὁ Ρισάρ χαμογελοῦσε, ἡ μικρή τοῦ διηγήθηκε τή συνομιλία της μέ τή γρηά καί τήν ἐπίθεσι ποὺ τῆς ἔκαναν οἱ δυό κλέφτες.

— Δυό ἄντρες σοῦκλεψαν τήν κοῦκλα! άπόρησε ὁ Ρισάρ.

— Ναί, δυό ἀγνωστοι ! Άπό κεῖ ἔφυγαν!... Πρέπει Ρισάρ νά ξαναβροῦμε τήν κοῦκλα. Ἐχει κάτι πολύ χρήσιμο γιά μένα!

Ὁ Ρισάρ ἀκούμπησε κάτω τίς ἐφημερίδες του.

— Ἔλα, Λύκο! φώναξε κατόπιν τοῦ σκύλου του.

— Ἦταν μιά ξανθή κουκλίτσα μέ κόκκινο φόρεμα! φώναξε στό Ρισάρ ἡ Ἀνναμπέλλα, καθώς τόν ἐβλεπε νά φεύγη.

Β΄

Εἶχε περάσει ἀρκετή ὥρα, ὅταν ἡ Ἀνναμπέλλα εἶδε το Ρισάρ νά ξαναγυρίζη. Ἔτρεξε στό βάθος τῆς δενδροστοιχίας γιά νά τόν συναντήση καί γεμάτη ἀγωνία τόν ρώτησε:

—Τούς βρῆκες;

—Ὄχι! Δέν ἄφησα γωνιά ποὺ νά μήν ψάξω. Σ' ὅλο το πάρκο δέν ὑπάρχει ψυχή. Μά, ἡ γρηά μέ τά σάλι, ἡ κούκλα, οἱ ἄγνωστοι, ὅλ' αὐτά μοῦ φαίνονται ἀπίστευτα...

—Τί λές, Ρισάρ! Άπό το μυαλό μου θά

—Μά δέν μοῦπες, μπαμπᾶ, πώς στά γενέθλιά μου μπορῶ νά προσκαλέσω ὅλους τούς φίλους μου;

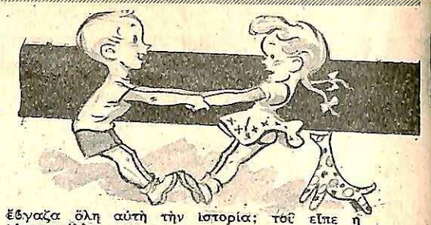

ἔβγαζα ὅλη αὐτή τήν ἱστορία; τοῦ εἶπε ἡ Ἀνναμπέλλα.

—Καλά, μή θυμώνης! Ἤθελα νά πῶ: Ἐσένα βρῆκαν νά σοῦ παίξουν ἕνα τέτοιο άσκημο παιχνίδι;

—Ἔχεις δίκηο, Ρισάρ, νά μή θέλης νά μέ πιστέψης... Γιατί καί μένα τήν ἴδια μέ παραξενεύει.

—Ἀνναμπέλλα, γιά πές μου τα τώρα άπ' τήν ἀρχή, μ' ὅλες τίς λεπτομέρειες... εἶπε ὁ Ρισάρ, μαζεύοντας άπό ικάτω τίς ἐφημερίδες του.

Κάθισε λοιπόν στό παγκάκι κοντά στήν Ἀνναμπέλλα, σάν νά ἤθελε νά τήν προφυλάξη άπό νέα ἐπίθεσι κι' άκουσε προσεχτικά ὅλη τήν ἱστορία της.

Όταν πιά σηκώθηκαν νά φύγουν, ὁ πιστός του σκύλος άκολούθησε τά δυό παιδιά. Εἶχε το κεφάλι ικατεβασμένο καί τήν οὐρά άνάμεσα στά πόδια του, σάν νά ντρεπόταν ποὺ δέν μπόρεσε νά βοηθήση το μικρό του ἀφεντικό νά βρῆ τούς κλέφτες τῆς κούκλας.

Στό δρόμο, ποὺ πήγαιναν, ἡ Ἀνναμπέλλα περιέγραφε στό Ρισάρ τήν ἐντύπωσι ποὺ τῆς εἶχαν κάνει οἱ δυό ἄγνωστοι. Τῆς εἶχαν φανῆ πολύ ψηλοί καί ντυμένοι μέ σκοῦρα ροῦχα. Δέν θυμόταν περισσότερες λεπτομέρειες γιατί τή στιγμή ἐκείνη δέν εἶχαν ἀνάψει τά φῶτα τοῦ πάρκου.

—Ἄν τούς ξανάβλεπες, θά τούς γνώριζες; τή ρώτησε ὁ Ρισάρ.

—Ὄχι, δέν φαντάζομαι...

—Οὔτε τή γρηά μέ το πανέρι, ποὺ σοῦ εἶπε ν' ἀγοράσης τήν κοῦκλα;

—Τήν γρηά θά τή γνώριζα καί μάλιστα, ἄν μοῦ μιλοῦσε..

—Τήν εἶχες ξαναδῆ στό πάρκο;

—Ποτέ! Ἄν καί ξέρω ὅλους τούς ἐμπόρακους τοῦ πάρκου, ὅπως κι' αὐτοί θά ξέρουν ἐμένα...

—Κι' ἄν ἦτανε μασκαρεμένη κι' εἶχε ἐπίτηδες σκεπασμένο το πρόσωπό της μέ το σάλι; Ποιός ξέρει κιόλας ἄν πουλοῦσε στ' ἀλήθεια παιχνίδια! Μπορεῖ νά τόκανε αὐτό γιά νά σέ πλησιάση...

—Καί γιά νά μή τήν γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ θά ἔλεγε πῶς τήν παραμονεύουν. Νά δῆμος ποὺ δέν το κατάφερε...

—Μπορεῖ ὅμως καί νά μήν ἦταν γυναῖκα, ἀλλά ἄντρας.

Η Ἀνναμπέλλα κοντοστάθηκε.

—Καί γιατί; ρώτησε άπορῶντας το Ρισάρ.

—Ξέρω κι' ἐγώ; Αὐτή ἡ ἰδέα πέρασε άπό το μυαλό μου. Γιατί νά ριψοκινδυνέψη μιά γυναῖκα, δίνοντάς σου τήν κοῦκλα; Γι' αὐτό εἶπα μέσα μου πῶς ἴσως ἦταν ἄντρας...

—Ὄχι, Ρισάρ, άποκρίθηκε ἡ μικρή, γυναῖκα ἦταν! Η φωνή της ἦταν βραχνή κι' ἐμοιαζε μέ ἀνδρική, μά ἡ ἴδια ἦταν κοντή καί μικροκαμωμένη. Αὐτό ποὺ μέ κάνει ὅμως νά διστάζω, εἶναι αὐτό: Γιατί νά εἶναι τόσο κουκουλωμένη μέ το σάλι μέσα στήν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ; Μά εἴτε ἄντρας ἦταν εἴτε γυναῖκα, δέν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι νά βρεθῆ ἡ κοῦκλα.

—Ἔχεις δίκηο, ἀπάντησε ὁ Ρισάρ. Πρέπει νά ξαναβροῦμε τήν κοῦκλα, μά πῶς; Ἄν ὁ Λύκος μου ἦταν ἀστυνομικὸ σκυλί, θά τά κατάφερνα περίφημα!

—Μά γιά νά βρῆ τούς κλέφτες ὁ Λύκος, εἶπε ἡ Ἀνναμπέλλα χαϊδεύοντας το σκύλο, ἔπρεπε νά τούς εἶχε δῆ...

—Τότε βέβαια, θᾶταν εὔκολο! Ἔτσι δέν εἶναι Λύκο; Κρῖμα... Καί νά σκέπτωμαι πῶς, ἄν ἐρχόμουν λίγα λεπτά νωρίτερα..

Τά δυό παιδιά εἶχαν προχωρήσει ἀρκετά. Ἐκεῖ κοντά σέ μιά λαϊκή συνοικία βρισκόταν το σπίτι τῆς Ἀνναμπέλλας.

Η μικρή σταμάτησε.

—Καλησπέρα, Ρισάρ, εἶπε στό φίλο της. Μέ συγχωρεῖς ποὺ μέ τήν ἱστορία αὐτή χασομέρησες ἀπ' τή δουλειά σου.

—Καθόλου δέν χασομέρησα! ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἔπρεπε νά σέ βοηθήσω. Καί λυποῦμαι πολύ ποὺ δέν κατώρθωσα νά βρῶ τούς κλέφτες. Γι' αὐτό πρέπει νά σέ πάω ὡς το σπίτι σου, μήν τύχη καί ξαναπαρουσιαστοῦν ἐκεῖνοι οἱ ἄγνωστοι...

—Μά τώρα γιατί νά φοβᾶμαι; Οἱ δρόμοι εἶναι φωτισμένοι καί γεμᾶτοι κόσμο! Πιό πολύ φοβᾶμαι τή θειά Ὀνωρίνα, ποὺ θά δῆ πῶς τῆς φέρνω πιό λίγα λεφτά. Γιατί ἔβδωσα άπό τήν ἐσπραξι τρία φράγκα γιά τήν κοῦκλα καί μερικά μοῦπεσαν.

—Δέν θά τῆς πῆς τί σοῦ συνέβη; ρώτησε ὁ Ρισάρ.

—Ἀποτελεύσαι; "Αν μάθη μάλιστα πῶς ἔδωσα λεφτά γιά ν' ἀγοράσω κούκλα, εἶναι ἱκανή νά μέ δείρη. "Αν τῆς πῶ, πῶς στήν περροῦκα τῆς κούκλας ὑπῆρχε κάτι, θά νομίση πῶς ἦταν ἐκεῖ κρυμμένα λεφτά ἡ διαμαντικά.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ἡ Κρινιὼ καὶ τὸ βασιλόπουλο

Μιά φορά ζοῦσε σ' ἕνα δάσος ἕνας φτωχὸς ξυλοκόπος μέ τή γυναῖκα του καί το κοριτσάκι του, τή Κρινιώ.

Τήν ἔλεγαν ἔτσι γιατί το πρόσωπό της ἦταν ἄσπρο σάν κρῖνο κι' ἡ ψυχή της ἀγνή σάν κι' αὐτό. Δέν ἤξερα τί θά πῆ ψέμμα κι' ἦταν πάντα χαρούμενη καί γελαστή.

Μιά μέρα ἡ Κρινιὼ κυνηγοῦσε μιά πεταλούδα. Μά δέν ἤθελε νά τήν πιάση γιατί θά τῆς χαλοῦσε τά ὄμορφα φτερά της. Ἤθελε μόνο νά τήν καμαρώση άπό κοντά.

Ἐκεῖ λοιπὸν ποὺ ἔτρεχε, βλέπει ἕναν καβαλλάρη, ποὺ στό στῆθος του ἔλαμπε ἕνα χρυσό ἀστέρι. Ὁ καβαλλάρης στάθηκε, κατέβηκε άπ' το ἄλογό του καί τῆς λέει:

—Μικρή μου, ἔχασα το δρόμο. Μήπως ξέρεις πῶς μπορῶ νά γυρίσω στήν πόλι;

—Ἄρχοντά μου, ἀπαντάει σεμνά ἡ Κρινιώ, δέν ἔχω πάει ποτέ μου στή χώρα. Μά μπορῶ νά σοῦ δείξω το δρόμο...

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ πήγαιναν, ὁ ἕνας πλάϊ στόν ἄλλο, ὁ καβαλλάρης τή ρωτάει:

—Ποιό εἶναι το ὄνομά σου;

—Κρινιὼ μέ λένε... ἀποκρίνεται ἐκείνη.

—Το πρόσωπό σου δείχνει ὅτι εἶσαι εὐχαριστημένη ποὺ κάθεσαι στό δάσος. Μά γιά πές μου δέν ἔτυχε ποτέ νά λυπηθῆς;

—Ἔχει πολλὲς ὁμορφιὲς ὁ κόσμος, ποὺ μέ γεμίζουν χαρά. Μά ἔχει καί ἀσκήμιες. Καί τότε συλλογίζομαι ὅτι δέν εἶναι σωστό νάμαι πάντα χαρούμενη... ὡμολόγησε ἡ Κρινιώ.

—Καί ποιές εἶναι οἱ ἀσχήμιες; Μπορεῖ νά βρῶ τρόπο νά τίς διορθώσω ἐγώ...

Η Κρινιὼ ἔβαλε τά γέλια.

—Καί τί εἶσαι σὺ ποὺ μπορεῖς νά διορθώσης τίς ἀσχήμιες τοῦ κόσμου; ἀπόρησε.

—Εἶμαι ὁ ἴδιος ὁ βασιλιᾶς! Καί τώρα ποὺ σέ γνώρισα, θάρρης μαζί μου στό παλάτι; Μή φοβᾶσαι! Θά στείλω μήνυμα στούς γονεῖς σου γιά νά μή νομίσουν ὅτι χάθηκες στό δάσος. Θέλω νά μοῦ κάνης μιά μεγάλη χάρι.

Η Κρινιὼ πείστηκε μέ τά λόγια του καί δέχτηκε. Ὁ βασιλιᾶς τότε τήν ἀνέβασε στ' ἄλογό του κι' ὕστερα καβαλίκεψε κι' αὐτός. Κι' ὅταν θγῆκαν ἀπό το δάσος τῆς λέει:

—Καί τώρα ἄκουσε τή χάρι ποὺ ζητάω ἀπό σένα. Ἔχω ἕνα γυιό, μεγαλύτερό σου, ποὺ ὅλοι τον λένε «Λυπημένο βασιλόπουλο». Ὅταν ἦταν μικρός, ἦταν χαρούμενος. Πάνε ὅμως μῆνες ποὺ δέν μιλάει, δέν γελάει καί ποτέ του δέν εἶναι εὐχαριστημένος μέ ὅσα τοῦ χάρισε ὁ Θεός. Ἔφερα γιατροὺς νά μοῦ ποῦνε τήν αἰτία, μά κανείς τους δέν τή βρῆκε. Κι' ὁταν εἶδα ἑφτένα ἀμέριμνη, ἀγνή καί γελαστή, σκέφθηκα, ὅτι ἡ δική σου συντροφιά ἴσως καταφέρη καί διώξη τίς θλιβερὲς ἔγνοιες, ποὺ λυώνουν το παιδί μου. Τί λές λοιπόν, Κρινιώ; Θά βοηθήσης νά γίνη καλά το βασιλόπουλο;

—Ὅ,τι περνάει άπό το χέρι μου θά γίνη, ἀποκρίθηκε ἡ μικρή.

Κι' ὅταν πιά ἔφτασαν στό παλάτι, ὁ βασιλιᾶς ἔδωσε τήν Κρινιὼ στίς κυρίες τῆς τιμῆς νά τήν πάνε στό πολυτελέστερο δωμάτιο. Ἐκείνη, κουρασμένη ὅπως ἦταν, ἔζαπλωσε στά μεταξωτά ποπλώματα κι' εὐθύς τήν πῆρε ὁ ὕπνος.

Το πρωῒ ἤρθαν οἱ κυρίες νά τή ντύσουν. Η Κρινιὼ ὅμως δέν θέλησε, γιατί εἶχε συνηθίσει νά ντύνεται μονάχη της. Κι' ἔτσι, μέ τά φτωχικά της, τήν ὁδήγησαν σέ μιά μεγάλη κάμαρα. Ἐκεῖ οἱ βαρειὲς κουρτίνες δέν ἄφηναν τόν ἥλιο νά μπῆ μέσα.

Τά μάτια τῆς Κρινιώς, ἔπεσαν τότε σ' ἕνα χλωμό παιδί μέ πρόσωπο λυπημένο, ποὺ καθόταν σέ μιά πολυθρόνα. Πλάϊ του βρισκόταν ἕνα παράξενο ἀνθρωπάκι μέ παρδαλά ροῦχα καί κουδούνια στό σκουφί του. Ἦταν ὁ γελωτοποιός, ποὺ πάλευε τοῦ κάκου νά κάνη το βασιλόπουλο νά μιλήση ἤ νά γελάση.

—Ὑψηλότατε, λέει σέ λίγο ὁ γελωτοποιός, ἡ ζητιάνα αὐτή ἤρθε νά πάρη τή θέσι μου, ἀφοῦ ἐσύ δέν εἶσαι εὐχαριστημένος. Κι' ἄν ἐξακολουθήσης νά μή μιλᾶς, θά πάψω κι' ἐγώ νά σοῦ μιλάω.

—Πήγαινε ἔξω! φωνάζει τότε θυμωμένο το χλωμό βασιλόπουλο.

Κι' ὅταν ἐκεῖνος ἔφυγε, ρωτάει τή μικρή:

—Ποιὰ εἶσαι σὺ καί ποιός σ' ἔφερε ἐδῶ;

—Κρινιὼ μέ λένε κι' ἤρθα νά ἐπισκεφθῶ το παλάτι, ἀποκρίνεται ἐκείνη.

Το βασιλόπουλο δὲ μίλησε, ἀλλ' ἄρχισε νά χαϊδεύη το σκύλο του. Η Κρινιὼ ἔκαμε το ἴδιο γιατί ἀγαποῦσε τά ζῶα.

—Λές νάναι δυστυχισμένο ποὺ εἶναι σκυλί; ρωτάει σέ λίγο το βασιλόπουλο.

—Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ εἶναι πιό δυστυχισμένοι, ἀποκρίνεται ἡ Κρινιώ.

—Ἐγὼ δὲν βλέπω τέτοιους ἀνθρώπους. Ὁ πιὸ δυστυχισμένος εἶμ' ἐγώ! λέει ἀναστενάζοντας το βασιλόπουλο.

—Μά γιατί νά εἶσαι δυστυχισμένος; Δέν ἔχεις νά φᾶς; Δέν ἔχεις νά ντυθῆς; Σοῦ λείπει τίποτα; Φτωχὸς δὲν μπορεῖ νά εἶσαι, ἀφοῦ ἔχεις πατέρα βασιλιᾶ!

—Φτωχός; Τί θά πῆ φτωχός; ἀπόρησε το βασιλόπουλο.

—Φτωχὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ βλέπει ὅσους ἀγοπάει νά στεροῦνται τά πάντα χωρὶς νά μπορῆ νά τοὺς βοηθήση...

Η Κρινιὼ κάθισε τότε κοντά του καί τοῦ διηγήθηκε γιά τοὺς γείτονές της, γιά τὸν πατέρα της ποὺ γιά νά ζήση τὴν οἰκογένειά του ἔτρεχε στά δάση κι' ἔκοβε ξύλα ποὺ τά πουλοῦσε νά κερδίση το ψωμί του...

—Κρινιώ, τῆς λέει το βασιλόπουλο, ἔλα νά βγοῦμε ἔξω, χωρὶς νά μὲ δοῦν. Θέλω νά πᾶμε νά μοῦ δείξης τοὺς φτωχούς...

Ἔτσι ἡ Κρινιὼ τὸν ὡδήγησε σὲ μιά γρηά καμπουρισμένη ἀπὸ τά βάσανα.

—Κυρούλα μου, γιατί εἶσαι φτωχιά: τή ρωτάει το βασιλόπουλο,

—Γιατί, γυιόκα μου, ἀποκρίνεται ἐκείνη, πέθανε ὁ ἄντρας μου, πέθανε κι' ὁ γυιός μου, ἀφίνοντάς μου τέσσερα ὀρφανά. Ποιὸς θά δουλέψη λοιπὸν το χωράφι; Κοντά σὲ μένα πεινοῦν καί τά παιδιά καί δὲν ἔχουν ροῦχα νά φορέσουν. Εἶπα νά πάω στό βασιλιᾶ, μά οἱ φρουροὶ εἶναι κακοὶ καί δὲν θ' ἀφήσουν νά τόν δῶ. Ἀλλά ποιὸς εἶσαι ἐσύ, παιδί μου;

Καὶ πῆγε νὰ τραβήξη τά μανδύα του.

—Ἐ! κυρούλα! φωνάζει τότε ἡ Κρινιώ, μὴν ἀγγίζης το παιδί! Μπορεῖ νά εἶναι ἄγγελος, σταλμένος ἀπὸ το Θεό, γιά ν' ἀνακουφίση τὴ δυστυχία σου!

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΣΑΣ

Γενάρης

—Μαμᾶ, χτυποῦν τὴν πόρτα! Θἄναι οἱ πρόσκοποι παιχνιδια νὰ ζητήσουν, καὶ στὰ φτωχὰ μετὰ θὰ πᾶνε σ' αὐτὰ λίγη χαρὰ γιὰ νὰ σκορπίσουν!

★

Τὰ πιὸ γερὰ τἄχω χωρίσει.
Γι'ὰ δές, περίφημα βαστοῦν ὡς τόσο!
Ἀπὸ χαρὰ ἔχω γεμίσει
ἀφοῦ κι' ἐγὼ μπορῶ κάτι νὰ δώσω.

★

Καλῶς μᾶς ἤρθες, νέε χρόνε!
Σὲ χαιρετῶ ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὰ βάθη,
σὲ σένα τὸ χρωστῶ καὶ μόνο,
ποὺ τὴν ἀληθινὴ χαρὰ ἔχω μάθει!...

Κ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Το βασιλόπουλο πῆρε τότε τήν Κρινιὼ καὶ γύρισαν στὸ παλάτι.

—Κρινιώ, τῆς λέει, δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί καλὸ μοῦ ἔκαναν τὰ λόγια σου. Ποτὲ πιὰ δὲν θᾶμαι λυπημένος. Ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς θὰ φροντίζω νὰ κάνω ἐλεημοσύνες καὶ θὰ βοηθάω τοὺς φτωχούς...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη μπῆκε ὁ βασιλιᾶς. Εἶχε ἀκούσει τὰ λόγια τοῦ παδιοῦ του.

—Πατέρα μου! φωνάζει το βασιλόπουλο, πέφτοντας στὴν ἀγκαλιά του. Ἐγὼ κι' ἡ Κρινιὼ κάναμε ἕναν περίπατο. Ἔτσι ἔμαθα ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι φτωχοί. Ἀπὸ σήμερα, λοιπόν, σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσης τὴν ἄδεια νὰ τοὺς βοηθάω... Ἔτσι θὰ πάψω νὰ συλλογίζωμαι τὸν ἑαυτό μου καὶ νὰ λυπᾶμαι. Κι' αὐτὸ το χρωστάω στὴν καλή μου Κρινιώ.

Η Κρινιὼ τότε ζήτησε ἡ ἄδεια τοῦ βασιλιᾶ νὰ γυρίση στοὺς γονεῖς της. Μά ὁ βασιλιᾶς δὲν δέχτηκε. Κάλεσε τὸν ξυλοκόπο καὶ τὴ γυναῖκα του στὸ παλάτι. Κι' ὅταν πέρασαν λίγα χρόνια πάντρεψε τὴν Κρινιὼ μὲ το βασιλόπουλο κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Γιὰ νὰ μὴν τρομάξη!...

Ὁ Μάκης ἔχει φοβερὸ πονόδοντο κι' ἡ μητέρα του ἀποφασίζει νὰ τὸν πάη στὸν ὀδοντογιατρὸ γιὰ νὰ τοῦ βγάλη τὸ δόντι.

—Ἄντε, Μάκη, πήγαινε ντύσου γιὰ νὰ πᾶμε στὸ γιατρό, τοῦ λέει.

Ὁ Μάκης, μὲ κρύα καρδιά, πηγαίνει στὴν κάμαρά του, ἐτοιμάζεται καὶ βγαίνει ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα μ' ἕνα ἐπίδεσμο γύρω στ' αὐτιά του!

—Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ ἔκανες; τὸν ρωτάει παραξενεμένη ἡ μητέρα του.

—Ξέρω ἐγὼ τί ἔκανα, ἀπαντάει ἐκεῖνος.

—Μά, παιδί μου, ἀφοῦ σοῦ πονάει το δόντι, ξέρεις ποῦ θὰ πᾶμε;

—Στὸν ὀδοντογιατρό! ἀπαντάει σοβαρὰ ὁ Μάκης.

—Γιατί τότε ἔδεσες τ' αὐτιά σου;

—Μά, καλὲ μαμᾶ, δὲν καταλαβαίνεις ἐπὶ τέλους; φωνάζει μὲ νευράκια ὁ Μάκης. Ἔδεσα τ' αὐτιά μου, γιὰ νὰ μὴν τρομάξω ἀπ' τὶς φωνὲς ποὺ θὰ βγάλω, ὅταν ὁ γιατρὸς θὰ μοῦ τραβάη το δόντι!

ΜΙΚΥ ΜΑΟΥΣ

Χιούμορ

Ἀλέκος: Πίπη, ἁπλῶς εἶδα στὸν ὕπνο μου τὴν ξαδέρφη μας τὴ Σοφία.

Πίπης: Μ' ἀφοῦ ἡ Σοφία ἦταν ἐδῶ, πῶς ἐσὺ τὴν εἶδες στὸν ὕπνο σου;

★

Η μαμᾶ βλέπει τὸν Νικάκη νὰ κάνη ἀταξίες καὶ τοῦ λέει:

—Κατάλαβα ὅτι θέλεις νὰ φᾶς ξύλο!

Καὶ ὁ Νικάκης ἀφελέστατα:

—Κάνεις λάθος, μαμᾶ μου, δὲν... πεινῶ!

★

Η νουνὰ γυρίζει ἀπὸ το ταξεῖδι της καὶ λέει στὸ βαφτισιμιό της:

—Μίμη, ἔμαθα πῶς ἐμεινες στὴν ἴδια τάξι. Κι' ὁ Μίμης:

—Νουνά μου, δὲν ἔμεινα ἐγώ, μ' ἀφήσανε οἱ δασκάλοι!

Η Ζωΐτσα και το εὔθραυστο παιγνιδάκι

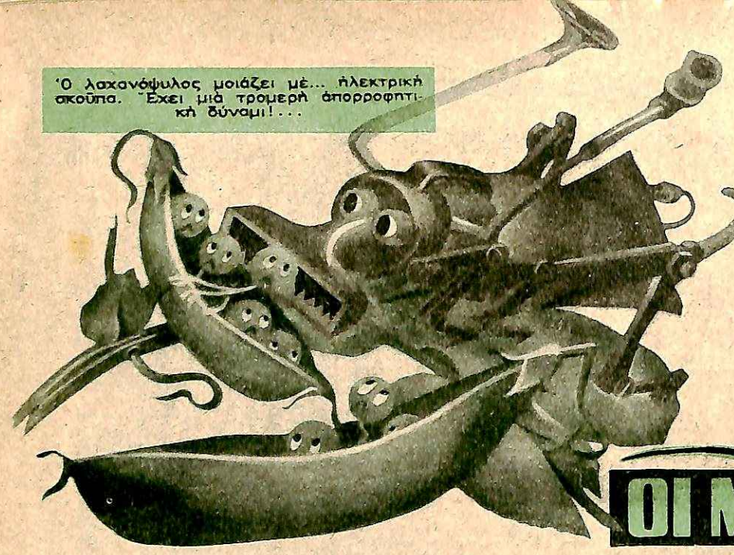

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΧΘΡΟΙ τοῦ χωριοῦ

Δουλεύει δυὸ ὧρες τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ χορτάση τὰ ἔντομα τοῦ χωραφιοῦ του

Οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, μέσα στὴ φύσι, δὲν εἶναι τὰ θηρία. Αὐτὰ κάνουν πολὺ πιὸ μικρὲς ζημιὲς σχετικὰ μὲ τὶς καταστροφὲς ποὺ προκαλεῖ ἕνα μικροσκοπικὸ ἔντομο...

Ἡ θαυμαστὴ ποικιλία τῶν ὅπλων ποὺ διαθέτουν τὰ ἔντομα, ἐπιτρέπει στ' ἀναρίθμητα τάγματά τους νὰ μᾶς διαφιλονικοῦν συνεχῶς τὴν πρώτη θέσι μέσα στὸν κόσμο. Καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ κυριαρχήσουν μιὰ μέρα, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀριθμοῦ τους, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὰ δραστικὰ ἐντομοκτόνα ποὺ ἐφευρίσκει, δὲν παύει νὰ πολλαπλασιάζη αὐτὰ τ' ἀδηφάγα τέρατα μὲ τὴν ὁλόερα πιὸ ἐντατικὴ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους.

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὰ ὅπλα τῶν ἐντόμων, πρέπει νὰ τὰ κυττάξωμε ἀπὸ πολὺ κοντά. Δόντια σὰν πριόνια, φαρμακερὰ ἀγκιστρα, καμάκια, νυστέρια, κεντριά, δηλητήρια, ὅλα τὰ σύνεργα τῆς καταστροφῆς καὶ οἱ ἐπινοήσεις τοῦ ὁλέθρου. Ἀστόσο δὲ μᾶς προξενοῦν καμμιὰ ἐνιύπνωσι ἐπειδὴ εἶναι σχεδὸν ἀθέατα. Ἂν ὅμως αὐτὴ ἡ πανοπλία ἦταν στὸ ἀναστημά μας, τὰ ἔντομα θὰ σκορποῦσαν τὸν πανικὸ σὲ ὅλα τὰ ἐμψυχα τῆς οἰκουμένης!

Ἂς πάρωμε, πρῶτα, τὴ γνωστή μας ἀκρίδα, αὐτὸ τὸ φτερωτὸ τερατάκι ποὺ τὸ βλέπωμε νὰ τινάζεται σὰν ἐλατήριο μπροστά μας μ' ἕνα γοργὸ ἀνοιγοσφάλισμα τῶν φτερῶν του. Ὑπάρχει τίποτα τὸ φοβερὸ σ' αὐτὸ τὸ φαινομενικὰ ἄκακο ἔντομο; Ρωτῆστε καλύτερα τοὺς γεωργοὺς νὰ σᾶς ἀπαντήσουν. Τοὺς γεωργοὺς ποὺ ἐπλήρωσαν μὲ ὁλόκληρη συγκομιδὴ τὸ ὁλέθριο «πέρασμα» τοῦ πράσινου σαλτατόρου.

Τὸ ρύγχος τῆς ἀκρίδας μπορεῖ νὰ μὴν ἔχη τὸ σχῆμα τοῦ κλαδευτηριοῦ ὅπως τὸ παριστάνει ὁ σχεδιαστὴς μας, κάνει ὅμως τὴν ἴδια ἀκριβῶς δουλειὰ μ' ἐκεῖνο. Οἱ σιαγόνες ἀνοιγακλείνουν μὲ μηχανικὴ ταχύτητα, κόβοντας τὰ πράσινα φύλλα. Ἀπέραντες φυτεῖες εἶναι δυνατὸν νὰ γυμνωθοῦν μέσα σ' ἐλάχιστες ὧρες, ὁλόκληρος γεωργικὸς πληθυσμὸς μπορεῖ νὰ καταστραφῆ σὲ μιὰ μέρα.

Τὰ κηπευτικὰ ἔχουν μόνιμους ἐχθρούς. Θέλεγε κανεὶς πῶς ἡ φύσι δημιουργεῖ ἐπίτηδες τὰ ἔντομα γιὰ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐξαντλητικὴ ἐκμετάλλευσι τοῦ ἐδάφους ἀπ' τὸν ἄνθρωπο. Μόλις καλλιεργήσωμε καὶ καταστήσωμε βράσιμο ἕνα ἄγριο φυτικὸ εἶδος, ἀμέσως, σὰν ἀπὸ πεῖσμα, ἡ φύσι γεννᾶ ἕνα νέο εἶδος ἐντόμου, καταστρεπτικοῦ τῆς νέας καλλιεργείας. Θ' ἀναφέρωμε τὸ λαχανόψυλο, ἕνα μικροσκοπικώτατο ζωῦφιο ποὺ παραμονεύει ἐπάνω στὰ φύλλα τῆς μπιζελιᾶς. Τὸ σχῆμα του εἶναι κοινώτατο, ἀλλὰ ὁ τρόπος ποὺ ἐνεργεῖ τὸ ἐξομοιώνει μὲ τὴν... ἠλεκτρικὴ σκούπα. Ἔχει μιὰ τρομερὴ ἀπορροφητικὴ δύναμι. Δὲν καταδροχθίζει, οὔτε ροκανίζει τὰ μπιζέλια, ἀλλὰ εἰσδύει κάτω ἀπ' τὸ προστατευτικό τους φλοῦδι καὶ πίνει τὸ χυμό τους, τὴ θρεπτικὴ οὐσία τους, τὸ αἷμα τους. Εἶναι ὁ βρυκόλακας τῶν μπιζελιῶν! Οἱ καταστροφὲς ποὺ προκαλεῖ εἶναι ἀνυπολόγιστες. Ἀνήκει σὲ μιὰ οἰκογένεια ποὺ καθένας ἀπ' τοὺς πολυάριθμους κλάδους της εἶναι εἰδικευμένος γιὰ τὴν καταστροφὴ ὡρισμένου φυτοῦ. Ὑπάρχουν λαχανόψυλοι γιὰ τὰ λαχανικά, γιὰ τὰ λουλούδια, γιὰ τὰ δημητριακὰ καὶ γιὰ τὰ καρποφόρα δέντρα ἀκόμη. Καὶ ἡ φυλλοζήρα ἀνήκει στὴν ἴδια οἰκογένεια.

Οἱ λαχανόψυλοι πολλαπλασιάζονται μὲ ρυθμὸ φανταστικό. Τὸ καλοκαῖρι ἡ μιὰ γενεὰ διαδέχεται τὴν ἄλλη σὲ διάστημα μερικῶν λεπτῶν καὶ χωρὶς τή... μεσολάβησι ἀρσενικῶν ἐντόμων. Στὸ εὐτυχισμένο βασίλειο τῶν ζωϋφίων αὐτῶν τὰ θηλυκὰ γίνονται μητέρες μὲ πολλὴ ἀξιοπρέπεια. Τὸ φθινόπωρο μονάχα τὰ θηλυκὰ καταδέχονται καὶ ζευγαρώνουν μὲ τὰ ὀκνὰ ἀρσενικά, γιὰ νὰ γεννηθῆ ἕνα βελτιωμένο εἶδος φτερωτῶν λαχανόψυλλων, ποὺ θ' ἀποδημήσῃ ἀμέσως καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ νέες ἀποικίες σὲ γειτονικὰ περιβόλια. Μπροστὰ σὲ τέτοια γονιμότητα τί νὰ κάνουν τὰ ἐντομοκτόνα;...

Ὑπάρχει καὶ μιὰ μυῖγα, γνωστὴ στὸ γεωργικό μας πληθυσμὸ μὲ τ' ὄνομα καρπόκαψα. Αὐτὴ ἔχει πολὺ ἐξευγενισμένα γούστα. Στὴν περίοδο τῆς ὠοτοκίας της πηγαίνει καὶ διαλέγει τόπον εὐωδερὸ γιὰ ν' ἀποθέση τ' αὐγά της. Προτιμᾶ τὰ ἄνθη τῆς μηλιᾶς, τὸν ὡραῖο κάλυκα τῆς ἀχλαδιᾶς, τὸ λουλοῦδι τῆς ροδακινιᾶς. Ἀπὸ τὰ αὐγὰ αὐτὰ ἐκκολάπτεται ἕνα δύσμορφο τέρας, ἡ πραγματικὴ καρπόκαψα - κάμπη.

Τὴν ἔξερετε καλὰ καὶ τὴν... καμαρώνετε, ὅταν, κάθοντας ἕνα ζουμερὸ ἀχλάδι, ροδάκινο, μῆλο, ποὺ ἡ ὄψι του δὲν παρουσιάζει τίποτα τὸ ὕποπτο, ἀντικρύζετε ἕναν ἀηδιαστικὸ ἔνοικο, ξαπλωμένον σ' ἕνα μικρὸ τούνελ, ποὺ φθάνει μέχρι τὴν καρδιὰ τοῦ καρποῦ. Πῶς ἀλλοιῶς θὰ μποροῦσε νὰ φανταισθῆ κανεὶς τὴν καρπόκαψα, παρὰ σὰν ἕνα τρυπάνι ποὺ εἰσχωρεῖ στὴν ὑγιᾶ σάρκα τοῦ καρποῦ, σκάβοντας ὕπουλα μέσα της μιὰ ὑπόνομο;... Ἂν δὲν προλάβωμε νὰ ἐξοντώσωμε στὸν καιρὸ της αὐτὴ τὴ φιλαυθῆ μυῖγα, κινδυνεύομε νὰ μὴν ἔχουμε φροῦτα τὸ καλοκαῖρι!

Μιὰ χρονιὰ ὅλη ἡ μηλοπαραγωγὴ τῆς νοτίου Ἰταλίας καταστράφηκε ἀπὸ τὴν καρπόκαψα!

Ἂς κυττάξωμε μιὰ χαριτωμένη πεταλούδα.

Βλέποντας κανεὶς σ' ἕνα λουλουδισμένο ἀνθάκηπο τὶς πεταλοῦδες, χαίρεται αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς πολυχρωμίας καὶ τῶν ἰριδισμῶν, ποὺ σκορπίζουν τὰ φτερά τους. Ποιός μπορεῖ νὰ ὑποψιασθῆ πὼς αὐτὰ τ' ἀθῶα φτερὰ εἶναι βλαβερὰ γιὰ τὰ λουλούδια; Σίμφωνα μὲ τὰ λόγια τῶν ποιητῶν οἱ πεταλοῦδες ζοῦν μὲ τὴ δρόσο σ' οὐρανοῦ καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ αἰθέρος... Κανέναν δὲν βλάπτουν, κανέναν δὲν ἐνοχλοῦν. Εἶναι τὸ στόλισμα τῶν περιβολιῶν καὶ ἡ χαρὰ τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ἂς μᾶς συγχωρήσουν ὅμως οἱ ποιηταὶ ἂν θὰ κάνωμε μιὰ ἱεροσυλία, ἀποκαλύπτοντας πόσο ὀλέθριες εἶναι αὐτὲς οἱ ἀγνὲς ψυχοῦλες τῆς ἐφήμερης χαρᾶς. Ὅλοι ξέρομε πὼς οἱ πεταλοῦδες μετὰ τὸν αἰθέριο γάμο τους σκορπίζουνε παντοῦ τὰ μικροσκοπικὰ αὐγά τους, κι' ἀπ' αὐτὰ δὲν βγαίνουν βέβαια ἀθῶες μικρὲς πεταλουδίτσες ἀλλὰ κάτι σιχαμερὰ σκουλήκια ποὺ ἡ ζωή τους ἔχει πολλαπλάσιαστα διάρκεια ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς πεταλούδας. Τὸ λέει καὶ στὴ «Φοινικιὰ» του ὁ Παλαμᾶς:

«Καταχωμένο, ἀνήλιαγο ζῆ τὸ σκουλῆκι
γιὰ νὰ χαρῇ ἡ μεταξοφτέρουγη ψυχούλα
μιᾶν ὥρα μόνο τῆ ζωὴ καὶ νὰ πεθάνῃ...»

Ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ τὴ μεταμόρφωσι αὐτὴ τῆς πεταλούδας, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἂν ἐκείνη ἦταν ἕνα χάδι γιὰ τὸ λουλούδι, τὸ σκουλῆκι της γίνεται ὁ τάφος του...

Μιὰ ὡραία νυκτόβια πεταλούδα μὲ ἀτλαζένια φτερὰ γεννᾶ στὶς ἀρχὲς τοῦ καλοκαιριοῦ τὸ φοβερὸ σκουλῆκι ποὺ λέγεται σπυραλὶς τοῦ ἁραβοσίτου. Σπὰ θερμὰ κλίματα, μόλις γεννηθῆ, ἀρχίζει τὴν ἐπίθεσί του στὰ φυτὰ καὶ στὰ λουλούδια, προτιμῶντας πάντα τ' ἁραποσίτια, στὰ ὁποῖα ὀφείλει καὶ τ' ὄνομά του. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἀφανίζει τὸν καρπὸ τῆς καλαμποκιᾶς εἶναι πολὺ περίεργος. Θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς τὸ σκουλῆκι αὐτὸ διαθέτει πραγματικὰ μηχάνημα γιὰ νὰ ξεφλουδίζῃ καὶ ν' ἀλέθῃ τ' ἁραποσίτια. Ἔπρεπε νὰ φαντάζεται καὶ ὁ σχεδιαστής, — μακρουλό, γυαλιστερὸ μ' ἕνα κεφάλι — ἀλεστικὴ μηχανή. Ὅπου ἐπιπέση, ἡ πρᾶσινη βλάστησι νεκρώνεται!...

Μὲ τὰ λίγα παραδείγματα αὐτὰ μπορεῖτε νὰ καταλάβετε πῶς ἀποδεκατίζεται κάθε χρόνο ὁ συγκομιδὴ μας. Ἕνας γεωπόνος ποὺ θέλησε νὰ παρουσιάσῃ, ὄχι μὲ ἀφηρημένους ἀριθμούς, ἀλλὰ κάπως παραστατικώτερα, τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν, ποὺ προκαλοῦν τὰ ἔντομα, γράφει τὰ ἑξῆς: «Γιὰ κάθε ἡμέρα ἐργασίας στὴν κάμπι, στὸ περιβάλι, στὸ λαχανάκηπο, δυὸ ὧρες πάνω χαμένες. Δυὸ ὧρες ἐργασίας ἀφιερώνονται ἀναγκαστικὰ γιὰ τὴ διατροφὴ τῶν σκουληκιῶν καὶ τῶν ἐντόμων!»

Κάθε γεωργός, λοιπόν, ποὺ δουλεύει στὸ χωράφι του, εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὄχι, χαρίζει τὸ ¼ ἀπ' τὸ μεροκάματό του στ' ἀπρόσκλητα αὐτὰ παράσιτα, ποὺ κάποτε γίνονται τόσο ὀχράτναγα, ὥστε νὰ μὴν ἀφίνουν τίποτα γιὰ μᾶς, πού, ἐπὶ τέλους, εἴμαστε οἱ προσωρινοὶ ἔστω κυρίαρχοι τῆς γῆς!..

1) Ἡ ἀκρίδα, ποὺ μπορεῖ νὰ τὴν παρομοιάσῃ κανεὶς μὲ κλαδευτῆρι, καταστρέφει μὲ μηχανικὴ ταχύτητα ἀπέραντες φυτεῖες... 2) Ἡ «πυραλὶς τοῦ ἀραβοσίτου» ἀλέθει κυριολεκτικὰ τ' ἀραποσίτια. 3) Θὰ μποροῦσε ἰκανένας νὰ φαντασθῆ τὴν καρπόκαψα σὰν ἕνα τρυπάνι, ποὺ εἰσχωρεῖ στὴ σάρκα τοῦ καρποῦ. 4) Ἕνα ἄλλο παράσιτο, σὰν τὴν καρπόκαψα κι' αὐτό, μοιάζει μὲ ἠλεκτρικὸ τρυπάνι!...

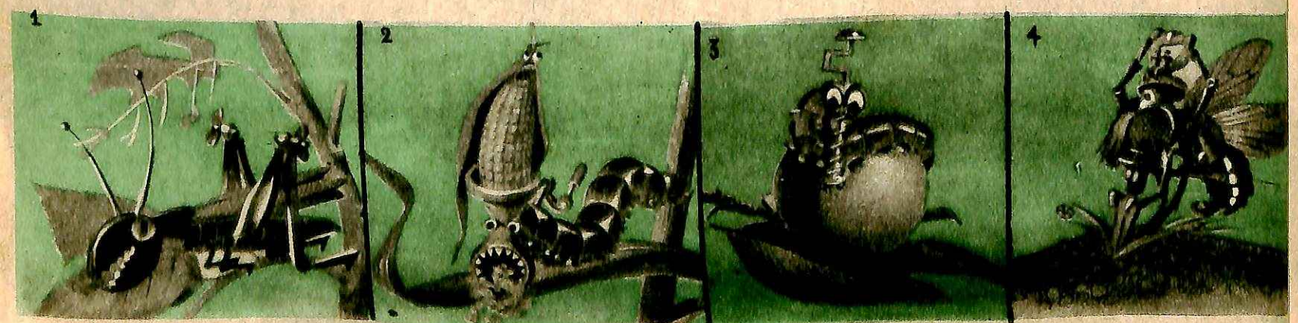

Συναρπαστικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα ὑπὸ ΤΖΕΪΜΣ ΤΣΕΪΖ

Τὸ συνδυασμὸ τῶν δολοφόνων

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ὁ ἀστυνομικὸς Κόνραντ, βοηθὸς τοῦ εἰσαγγελέως, ἀναγκάζεται νὰ κακοκαρδίση τὴ γυναίκα του, ποὺ περιμένει νὰ βγοῦν ἔξω τὸ βράδυ, γιατὶ τὸν εἰδοποιοῦν ξαφνικὰ γιὰ ἕνα φριχτὸ ἔγκλημα. Ἡ γυναίκα του, ἡ Τζάνετ, θυμώνει καὶ τοῦ δηλώνει πὼς θὰ βγῆ μοναχὴ της καὶ θὰ γλεντήση ὅπως τῆς ἀρέσει. Ὁ Κόνραντ πηγαίνει στὴ βίλλα τῆς στάρ τοῦ κινηματογράφου Τζόιν Ἄρνοτ. Ἐκεῖ τὸν περιμένει ὁ ἀστυνόμος Μπάρντιν καὶ τοῦ ἐκθέτει τὴν κατάστασι: Ὅλοι οἱ ὑπηρέτες τῆς Ἄρνοτ βρέθηκαν δολοφονημένοι, κι' ἡ ἴδια ξεκοιλιασμένη κι' ἀποκεφαλισμένη μέσα στὴν πισίνα της. Ἡ Ἄρνοτ εἶχε φίλο της τὸν ἠθοποιὸ Ράλφ Τζόρνταν, ποὺ ἔπαιρνε ναρκωτικά. Διαδίδεται ὅμως πὼς εἶχε συγχρόνως ἐρωτικὲς σχέσεις καὶ μὲ τὸ Μάουρερ, ἕνα φοβερὸ γκάνκστερ, ἀρχηγὸ συμμορίας, ποὺ ὁ Κόνραντ ἔχει ὁρκισθῆ νὰ τὸν ἐξοντώσῃ. Οἱ ἐνδείξεις ἐπιβαρύνουν γιὰ τὸ ἔγκλημα τὸ Τζόρνταν. Οἱ ἀστυνομικοὶ πηγαίνουν σπίτι του καὶ τὸν βρίσκουν νεκρὸ κι' αὐτό. Ἔχει κομμένο τὸ λαιμό του μὲ ξυράφι, κι' ὅλα δείχνουν πὼς αὐτοκτόνησε, ἀφοῦ ἔκαμε τὸ ἔγκλημα. Μὰ Κόνραντ ἀμφιβάλλει καὶ ὑποπτεύεται πὼς ὅλ' αὐτὰ εἶναι δουλειὰ τοῦ Μάουρερ. Πηγαίνει νὰ ἐξετάσῃ κάποια Φράνσις Κόλεμαν, ποὺ εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν Ἄρνοτ περίπου τὴν ὥρα τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ δὲν τὴ βρίσκει σπίτι της. Ἔχει ἐξαφανισθῆ, καταλαβαίνοντας πὼς κινδυνεύει ἡ ζωή της ἀπὸ τοὺς γκάνγκστερς. Ὁ Κόνραντ βρίσκει μιὰ φωτογραφία της, κι' ἡ ὁμορφιά της τὸν μαγεύει. Ὁ εἰσαγγελεὺς Φόρεστ θέλει κι' αὐτὸς νὰ ἐξοντώση τὸ Μάουρερ καὶ ἀφίνει στὸ βοηθό του ἐλευθερία δράσεως. Πρέπει ὅμως ν' ἀποδειχθοῦν οἱ ἐρωτικὲς σχέσεις τῆς Ἄρνοτ μὲ τὸ Μάουρορ, κι' αὐτὸ εἶναι τὸ δύσκολο, γιατὶ ὅλοι τρομοκρατοῦνται καὶ σωπαίνουν, ὅταν ἀκοῦνε τ' ὄνομα τοῦ γκάνγκστερ. Ὁ εἰσαγγελεὺς συνιστᾶ φιλικὰ στὸν Κόνραντ νὰ προσέχῃ τὴ γυναίκα του, γιατὶ τὴν εἶδανε μοναχὴ καὶ μεθυσμένη σ' ἕνα κέντρο τοῦ Μάουρερ. Ἐκεῖνος τῆς κάνει παρατηρήσεις, ἀλλ' αὐτὴ τοῦ ἀπαντᾶει πὼς θὰ κάνη ὅ,τι τῆς ἀρέσει. Ἡ Φλόρενς Πρέσερ, μιὰ γυναίκα ἐλαφρῶν ἠθῶν, φιλενάδα τοῦ σωφὲρ τοῦ Μάουρερ, πηγαίνει στὸν Κόνραντ καὶ τοῦ ζητάει νὰ ξαναβρῇ τὸ φίλο της ποὺ ἐξαφανίσθηκε ξαφνικά. Ἀπὸ διάφορα στοιχεῖα, ὁ Κόνραντ συμπεραίνει ὅτι ὁ Παρέτι βοήθησε τὸ Μάουρερ στοὺς φόνους τῆς βίλλας τῆς Ἄρνοτ κι' ὅτι ὕστερα ἐκεῖνος τὸν σκότωσε, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχη μάρτυς ἐναντίον του. Γιὰ νὰ βεβαιωθῆ, πηγαίνει στὸ σπίτι τῆς Φλόρενς. Μόλις ὅμως φτάνει ἐκεῖ, ἀκούει σπαραχτικὲς φωνὲς ἀπ' τὴν κάμαρά της.

Ἀντήχησε καὶ δεύτερο οὐρλιασμα, κι ὕστερα ἔπαψε ἀπότομα. Ὁ Κόνραντ ἀνέβηκε τὰ σκαλοπάτια τέσσερα — τέσσερα. Καταριότανε τὴν ἀνοησία ποὺ εἶχε κάνει νὰ μὴν πάρη μαζί του ρεβόλβερ.

Ὅταν ἔφτασε στὸ κεφαλοσκαλο, εἶδε μιὰ πορτα μισανοιχτή. Ὥρμησε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τὴν ἴδια στιγμὴ, ἄνοιξε διάπλατη ἡ πόρτα καὶ βγῆκε ἕνας ἄντρας πανύψηλος καὶ γοντρός. Φορούσε ἕνα μαῦρο καπέλλο μὲ χαμηλωμένο μπόρ. Ὅταν εἶδε τὸν Κόνραντ, ἔπνιξε μιὰ βλαστήμια κι' ἔχωσε τὸ δεξιὸ του χέρι κάτω ἀπ' τὸ παλτό του.

Ὁ Κόνραντ πῆρε φόρα, ἔσκυψε καὶ τὸν χτύπησε δυνατὰ μὲ τὸ δεξιὸ ὦμο του στὴν κοιλιά. Κυλίστηκαν χάμω κι' οἱ δυό.

Ὁ κολοσσὸς εἶχε βγάλει τὸ ρεβόλβερ του καὶ προσπαθοῦσε νὰ χτυπήση μὲ τὴ λαβὴ τὸν Κόνραντ στὸ πρόσωπο. Μὰ ἐκεῖνος προφυλαγότανε μὲ τὸ μπράτσο του. Ἅρπαξε μὲ τ' ἀριστερὸ χέρι του τὸ δεξιὸ καρπὸ τοῦ ἀντιπάλου του καὶ τοῦ κατάφερε μιὰ γροθιὰ στὸ πρόσωπο, μ' ὅλη του τὴ δύναμι.

Ἔπειτα τοῦ χτύπησε πολλὲς φορὲς τὸ χέρι στὸν τοῖχο, γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάση ν' ἀφίση τὸ ὅπλο του.

Ἕνα χτύπημά του στὸ κεφάλι τὸν ζάλισε. Εἶδε νὰ περνᾶνε χιλιάδες πολύχρωμες σπίθες μπροστὰ ἀπ' τὰ μάτια του...

Ὁ ἄλλος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐλευθερωθῆ καὶ τοῦ κατάφερε μιὰ κλωτσιὰ στὸ στῆθος. Σηκώθηκε ὕστερα ὄρθιος, σφίγγοντας στὸ χέρι του τὸ ρεβόλβερ.

Ὁ Κόνραντ τὸν ἅρπαξε ἀπ' τοὺς ἀστραγάλους καὶ τὸν ἀνασήκωσε, μ' ὅλη του τὴ δύναμι. Ὁ κολοσσὸς ἔχασε τὴν ἰσορροπία του κι' ἔπεσε προς τὰ πίσω, ἐνῶ μιὰ πιστολιὰ τράνταξε τὰ τζάμια τῶν παραθύρων.

Ὁ Κόνραντ πρόφτασε νὰ σηκωθῆ πρὶν ἀπ' τὸν ἄλλον. Ἔπεσε καὶ δεύτερη πιστολιά, κι' ὁ Κόνραντ ἔνοιωσε ἕνα κάψιμο στὸ μαγουλό του. Ἡ σφαῖρα εἶχε περάσει πολὺ κοντὰ ἀπ' τ' αὐτί του.

Μιὰ καινούργια γροθιά του, μ' ὅλη τὴ δύναμι καὶ τὸ βάρος του, βρῆκε στὸ στόμα τὸν κολοσσό. Ἐκεῖνος μούγκρισε, ἄφισε νὰ πέση τὸ ρεβόλβερ του καὶ προσπάθησε νὰ σταθῆ ὄρθιος, στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι. Ὁ Κόνραντ χύμηξε καὶ τὸν ξαναχτύπησε, στὸ στομάχι τώρα.

Ὁ κολοσσὸς βόγγησε βραχνά, λύγισε στὰ δυό, ἔπεσε, κατρακύλησε τὰ σκαλιά, κι' ἔμεινε ἀκίνητος στὸ κεφαλόσκαλο τοῦ τρίτου πατώματος, μὲ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του ἀνοιχτά.

Ὁ Κόνραντ τὸν κύτταξε μιὰ στιγμή, ἀπὸ ψηλά. Καθὼς γύριζε ὕστερα γιὰ νὰ μπῆ στὸ διαμέρισμα τῆς Φλό, ἄκουσε τὶς σειρῆνες τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων.

Μπῆκε σ' ἕνα μακρόστενο δωμάτιο, ἐπιπλωμένο δίχως γούστο. Ἡ Φλὸ κειτότανε πάνω στὸ ντιβάνι. Φοροῦσε μονάχα ἕνα ζευγάρι μαῦρες κάλτσες νάϋλον, μὲ ροὺ καλτσοδέτες.

Ἕνας μυτερὸς σιδερένιος γάντζος ἦταν βαθειὰ χωμένος στὸ λαιμό της, λίγο πιὸ κάτω ἀπ' τ' αὐτί. Δὲν χρειάστηκε δὲ νὰ τὴν ἀγγίξῃ ὁ Κόνραντ, γιὰ νὰ καταλάβῃ πὼς ἦταν νεκρή!

Τὸ ἔγκλημα ἦταν φανερὸ πὼς εἶχε γίνει ἀπὸ «ἐπαγγελματία» φονιά. Ἡ μύτη τοῦ γάντζου εἶχε κόψει τὸ νωτιαῖο μυελό.

Ὁ Κόνραντ μουρμούρισε μιὰ βλαστήμια, ἔτριψε τὸν ὦμο του ποὺ πονοῦσε, κι' ἔψαξε νὰ βρῆ ἕνα τσιγάρο.

Κύτταζε ἀκόμα τὸ πτῶμα τῆς Φλό, ὅταν ὥρμησαν μέσα στὸ δωμάτιο δυὸ ἀστυφύλακες, μὲ τὸ ρεβόλβερ στὸ χέρι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Ὁ ἀστυνόμος Χάρλαν Μὰκ Κὰν ἦταν γεροφτιαγμένος, σὰν ἡρακλῆς. Εἶχε ἕνα κεφάλι μὲ σχῆμα ὠδίδας, στημένο πάνω ἀπὸ δυὸ ὤμους παλαιστοῦ. Κάτω ἀπ' τὰ μαλλιά του, κομμένα κοντά, τὸ κόκκινο προσωπο του φαινόταν σκαλισμένο στὴν πέτρα. Τὰ μικρὰ καὶ ζωηρὰ μάτια του ἦταν βαθειὰ χωμένα στὶς κόγχες, κι' ὅταν θύμωνε πετοῦσαν σπίθες.

Τὸ βράδυ αὐτό, ἦταν ντυμένος μὲ πολιτικά. Φοροῦσε κασετοῦμι καφὲ καὶ μαλακὴ ρεστοῦμι μπουμπλικὸ χωμένη ὡς τὰ μάτια του. Ὁδηγοῦσε τ' αὐτοκίνητό του στὸ Βουλεβάρτο Λώρενς, κρατῶντας σφιχτὰ τὸ βολὰν μὲ τὰ χοντρὰ καὶ τριχωτὰ χέρια του.

Ἀκολούθησε ὕστερα τὸ Βουλεβάρτο Πάσιφικ. Ἀφισε πίσω του τὰ κατάφωτα ξενοδοχεῖα, τὸ καζίνο, τὰ νυκτερινὰ κέντρα μὲ τὶς φωτεινὲς ἐπιγραφές, κι' ἔφτασε στὴν ἄκρη τῆς προκυμαίας, ὅπου βρισκόταν ἡ Λέξχη Παράδεισος, κρυμμένη πίσω ἀπὸ τοίχους τέσσερα μέτρα ψηλούς.

Μπῆκε σ' ἕνα στενὸ δρομάκι καὶ προχώρησε ἄλλα 300 μέτρα, μέσ' στὸ βαθὺ σκοτάδι. Κάθε τόσο, ἔρριχνε μιὰ ματιὰ στὸ καθρεφτάκι ποὺ εἶ-

Μικρὲς ἱστορίες

Ἡ σφραγίδα ποὺ προδίδει

Ὁ Γιαννάκης Χάνος, ὑπάλληλος στὸ γραφεῖο ἑνὸς πλουσίου ἀγγελεμπόρου, δὲν τὰ πάει καθόλου καλὰ μὲ τὰ οἰκονομικά του, γιατὶ ὁ μισθός του εἶνε μικρός. Ἡ γυναίκα του, ὅμως, ἕνα κουκλίστικο πλάσμα μὲ μεγάλο ἐρωτικὸ παρελθόν, παρὸν καί... μέλλον, ἀγαναχτεῖ:

— Ζήτησε καὶ καμμιὰ αὔξησι!... τοῦ λέει:

— Ζητάω, χρυσή μου, τῆς ἐξηγεῖ ὁ Χάνος, ἀλλὰ ὁ προϊστάμενος δέν... συμφωνεῖ.

— Ἂν ἤσουν κατάστος, ἀπαντάει ἐκείνη ναζιάρικα θὰ τὸν ἔκανες νὰ συμφωνήσῃ.

— Ἀδύνατον!...

Ἡ γυναίκα τοῦ Γιανάκη πεισμώνει τώρα γιὰ καλά.

— Ἐ, λοιπόν, τοῦ λέει μιὰ στιγμή, θὰ πάω ἐγὼ καὶ θὰ δῆς ποὺ θὰ πετύχω ἀμέσως τὴ δουλειά!...

Καὶ πραγματικά, ἀφοῦ ντύνεται, ὅσο γίνεται πιὸ προκλητικά, τραβάει μιὰ καὶ δυὸ γιὰ τὸ γραφεῖο τοῦ κ. διευθυντοῦ. Κι' ἐκεῖ ἀρχίζει ἀμέσως νὰ τὸν παρακαλῆ γιὰ νὰ δοθῆ αὔξησι στὸ σύζυγό της, ἐνῶ ὁ διευθυντής, ποὺ τὴ βρίσκει πάρα πολὺ ὀρεκτική, παίζει νευρικὰ μὲ τὶς διάφορες ἐμπορικὲς σφραγίδες, ποὺ ἔχει μπροστά του. «Τοὶς μετρητοῖς», «Δωρεάν», «Ἐπὶ πιστώσει» κλπ. Τελικά, ἡ κ. Χάνου γιὰ νὰ πείσῃ ὁριστικὰ τὸν διευθυντή, τοῦ δίνει ἕνα φιλί!...

Ἔτσι ἡ αὔξησι χορηγεῖται ἀμέσως, μὰ προηγουμένως τὸ μπρατσάκι τῆς συζύγου τοῦ Γιαννάκη, στὴν προσπάθειά της ν' ἀγκαλιάσῃ τὸ διευθυντή, ἀκουμπάει σὲ μιὰ ἀναποδογυρισμένη σφραγίδα τοῦ γραφείου.

Κι' ὅταν γύρισε στὸ σπίτι, λέει στὸν ἄνδρα της θριαμβευτικά:

— Βλέπεις; Σοῦ πῆρα τὴν αὔξησι!...

Ἐκεῖνος ὅμως κυττάζει μελαγχολικὰ τὸ μπράτσο της, ποὺ ἔχει κατὰ σαταγικὴ σύμπτωσι ἀποτυπωμένη τὴ σφραγίδα: «Ἐπὶ ἀνταλλάγματι»...

χε μπροστά του, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ πὼς δὲν τὸν παρακολουθοῦσαν.

Μιὰ σιδερένια καγκελλόπορτα ξεπρόβαλε ξαφνικὰ μπροστά του, στὸ φῶς τῶν προβολέων τοῦ αὐτοκινήτου. Ἔκοψε τότε ταχύτητα, ἔσκυψε μπροστὰ κι' ἀναδόσβυσε τὰ φῶτα του τέσσερες φορὲς — τὶς δυὸ πολὺ γρήγορα καὶ τὶς ἄλλες δυὸ ἀργά

Ἡ καγκελλόπορτα ἄνοιξε τότε. Τ' αὐτοκίνητο προχώρησε σιγὰ — σιγὰ καὶ σταμάτησε μπροστὰ στὸ σπιτάκι τοῦ φύλακα.

Ἕνας ἄντρας μεγαλόσωμος, μὲ κασκέτο, κύτταξε ἀπ' τὸ παράθυρο κι' ἔκαμε ὕστερα νόημα στὸ Μὰκ Κὰν νὰ προχωρήσῃ.

Ἐκεῖνος ἀκολούθησε τὴν κυκλικὴ ἀλλέα, ποὺ ὁδηγοῦσε στὴ λέσχη. Σταμάτησε ἔξω ἀπὸ μιὰ πλαγινὴ πόρτα καὶ βγῆκε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο. Ἕνας ἄλλος μὲ κασκέτο παρέλαβε τότε τ' αὐτοκίνητο καὶ τὸ πῆγε σ' ἕνα γειτονικὸ γκαράζ.

Ὁ Μὰκ Κὰν ἀνέβηκε τὴν ἐξωτερικὴ σκάλα καὶ χτύπησε τέσσερες φορὲς τὴν ἐξώπορτα συνθηματικὰ μὲ τὸ μπρούτζινο ρόπτρο. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μιὰ φωνὴ εἶπε, στὰ σκοτεινά:

— Καλησπέρα σας, κύριε.

Ὁ Μὰκ Κὰν ἀπάντησε μονάχα μ' ἕνα μουγκρητό. Ἔκαμε ἕνα βῆμα μπροστά. Ἄκουσε τὴν πόρτα νὰ ξανακλείνῃ πίσω του. Ἀνάψαν συγχρόνως τὰ φῶτα.

Ὁ ἀστυνόμος ἀκολούθησε ἕνα διάδρομο, χωρὶς νὰ κυττάξῃ καθόλου πίσω του, καὶ σταμάτησε μπροστὰ σὲ μιὰν ἄλλη πόρτα. Χτύπησε πάλι συνθηματικά, ὅπως καὶ πρίν.

Τοῦ ἄνοιξε τώρα ὁ Λοΐς Σέγκελ, ἐπίσημος σωματοφύλακας τοῦ Μάουρερ καὶ διευθυντὴς τῆς Λέσχης Παράδεισος. Ἦταν ψηλός, μελαχροινός, ὀμορφόπαιδο. Πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια, ἡ ἀστυνομία κι' οἱ συνάδελφοί του στὸν ὑπόκοσμο τὸν ξέρανε μὲ τ' ὄνομα «Ὄμορφος Λοΐς». Μὰ ἀφ' ὅτου εἶχε μπῇ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μάουρερ, ἀπαιτοῦσε νὰ τοῦ μιλᾶνε μὲ τὸ ἐπίθετό του, γιὰ λόγους ἀξιοπρεπείας.

Ἦταν 29 ὡς 30 χρονῶν κι' εἶχε τετράγωνο σαγόνι, γαλανὰ μάτια καὶ δέρμα ἡλιοκαμένο. Ἕνα παλιὸ σημάδι πληγῆς τοῦ αὐλάκωνε τὸ πρόσωπο, ἀπὸ τ' ἀριστερὸ μάτι ὡς τὴ μύτη. Καὶ τὸ ἐπιτηδευμένο χαμόγελό του, ποὺ ξεσκέπαζε τὰ ἄσπρα καὶ μεγάλα δόντια του, ἀποτελοῦσε ἐγγύησι ἐπιτυχίας μὲ τὶς γυναῖκες.

— Περᾶστε μέσα, κύριε ἀστυνόμε, εἶπε. Τ' ἀφεντικὸ θάρθῃ ἀμέσως. Τί θέλετε νὰ πιῆτε;

Ὁ Μὰκ Κὰν τὸν κύτταξε μὲ τὰ μικρὰ καὶ διαπεραστικὰ του μάτια.

— Ἕνα οὐΐσκυ, ἀπάντησε ξερά.

Δύσκολα κατάφερνε νὰ φερθῇ εὐγενικὰ στὸν ὡραῖο ἐκεῖνο καὶ ραφιναρισμένο παληάνθρωπο... Ἔριξε μιὰ ματιὰ στὸ πολυτελὲς δωμάτιο, ἐπιπλωμένο μὲ γοῦστο, καὶ πῆγε νὰ σταθῇ κοντὰ στὸ τζάκι.

Ὁ Σέγκελ πλησίασε στὸ μπάρ, σερβίρισε ἕνα οὐΐσκυ καὶ τὸ πῆγε στὸ Μὰκ Κάν.

— Τ' ἀφεντικὸ παραξενεύτηκε λίγο, ὅταν πῆρε τὸ μήνυμά σας... εἶπε Ἐπρόκειτο μάλιστα νὰ πάῃ στὸ θέατρο, ἀλλὰ τὸ ἀνέβαλε... Ἐλπίζω νὰ μὴ συμβαίνῃ τίποτα σοβαρό!

Ὁ Μὰκ Κὰν ἀπάντησε, μ' ἕνα γέλιο ποὺ ἔμοιαζε μὲ γαύγισμα:

— Ἔτσι φαντάζεσθε;... Ἐγὼ λοιπὸν σᾶς λέω πὼς, ἂν δὲν βάλετε μυαλό, θὰ τιναχτῆτε μονάχοι σας στὸν ἀέρα!

Ὁ Σέγκελ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του. Ἀντιπαθοῦσε κι αὐτὸς τὸ Μὰκ Κάν, ὅπως τὸν ἀντιπαθοῦσε κι' ἐκεῖνος.

— Καλὰ λοιπόν, θὰ βάλουμε μυαλό, ἀπάντησε.

Καὶ πράσθεσε, μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο:

— Ἄλλωστε, τὸ ἔχουμε βάλει ἀπὸ καιρό!

— Χμ, πολὺ ἀμφιβάλλω... γκρίνιασε ὁ Μὰκ Κάν, μανιασμένος μὲ τὴν ἡρεμία τοῦ Σέγκελ.

Μιὰ πόρτα ἄνοιξε τὴ στιγμὴ ἐκείνη κοντὰ στὸ μπάρ, καὶ μπῆκε ὁ Τζὰκ Μάουρερ, μαζὶ μὲ τὸ δικηγόρο του Ἄμπε Γκόλλοβιτς.

Ὁ Μάουρερ ἦταν κοντός, μικροκαμωμένος, ὡς 50 χρονῶν, μὲ πρόσωπο λίγο πλαδαρό, μαλλιὰ πυκνά, μαῦρα καὶ λιπαρά, λίγο ψαρὰ στοὺς κροτάφους, καὶ μὲ μιὰ ματιὰ φειδιού.

Ὁ Γκόλλοβιτς — ἕνας ἀπ' τοὺς ξακουστότερους δικηγόρους τῆς Καλιφορνίας - εἶχε ὅμοια σωματικὴ διάπλασι μὲ τὸ Μάουρερ, ἦταν ὅμως πιὸ παχὺς ἀπ' αὐτόν, πιὸ προχωρημένος στὰ χρόνια καὶ μὲ ἀρχὴ φαλάκρας. Εἶχε παρατήσει τὴν ἀρκετὰ ἀποδοτικὴ πελατεία του, γιὰ νὰ ἀφοσιωθῇ ἀποκλειστικὰ στὴ διεκπεραίωσι τῶν νομικῶν ὑποθέσεων τοῦ Μάουρερ. Κι' εἶχε γίνει γρήγορα τὸ δεξί του χέρι.

— Χαίρω πολὺ ποὺ σᾶς βλέπω, κύριε ἀστυνόμε, εἶπε ὁ Μάουρερ σφίγγοντας τὸ χέρι τοῦ Μὰκ Κάν. Ἕνα ποῦρο;...

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Εἶχε τὸ σύστημα νὰ μὴν ἀρνῆται ποτὲ τίποτε.

— Περίφημα τὰ ποῦρα σας, κύριε Μάουρερ, πρόσθεσε.

— Ναί, τὰ φτιάνουν εἰδικὰ γιὰ μένα... Λούϊς, φρόντισε νὰ στείλῃς χίλια ποῦρα στὸν κύριο ἀστυνόμο.

— Μὰ ὄχι, δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ἕνα τέτοιο δῶρο! διαμαρτυρήθηκε ὁ Μὰκ Κάν, χαμογελῶντας ὅμως ἐνθουσιασμένα.

— Ἐπιμένω! εἶπε ὁ Μάουρερ, ἐνῶ καθότανε σὲ μιὰ πολυθρόνα.

Ὁ Γκόλλοβιτς παρακολουθοῦσε αὐτὰ τὰ προκαταρκτικὰ μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ἀνυπομονησία. Πῆρε τὸ ποτῆρι μὲ τὸ οὐΐσκυ ποὺ τοῦ πρόσφερε ὁ Σέγκελ, καὶ κάθησε κοντὰ στὸ Μάουρερ.

— Τί συμβαίνει λοιπόν; ρώτησε χωρὶς προλόγους. Τίποτε σοβαρό;

— Θὰ σᾶς τὸ πῶ καὶ θὰ κρίνετε μόνοι σας, ἀπάντησε ὁ Μὰκ Κάν. Ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες, δολοφονήθηκαν ἡ Τζοὺν Ἄρνοτ καὶ ἕξη ὑπηρέτες της. Ἡ Ἄρνοτ βρέθηκε ἀποκεφαλισμένη καὶ ξεκοιλιασμένη. Μέσ' στὸν κῆπο ἦταν πεταγμένο ἕνα ρεβόλβερ μὲ τ' ἀρχικὰ τοῦ Ράλφ Τζόρνταν.

»Ὁ Μπάρντιν κι' ὁ Κόνραντ πῆγαν ἀμέσως στὸ σπίτι τοῦ Τζόρνταν καὶ τὸν βρήκανε μέσα στὴ μπανιέρα του, μὲ κομμένο τὸ λαιμό του καὶ μ' ἕνα ξυράφι στὸ χέρι. Στὸ βεστιάριό του βρέθηκε τὸ μαχαίρι ποὺ εἶχε χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴ δολοφονία τῆς Τζοὺν Ἄρνοτ.

— Γιατί μᾶς τὰ διηγεῖσθε, ὅλ' αὐτά; διέκοψε ὁ Γκόλλοβιτς μ' ἀνυπομονησία. Τὰ διαβάσαμε στὶς ἐφημερίδες. Τί σχέσι ἔχουνε μαζί μας;... Ὁ Τζόρνταν σκότωσε τὴ φιλενάδα του κι' αὐτοκτόνησε ὕστερα. Τὰ πράγματα εἶναι ὁλοκάθαρα, νομίζω!

Ὁ Μὰκ Κὰν γέλασε σαρκαστικά.

— Ἔτσι φαίνονται τουλάχιστον, εἶπε. Ὁ Μπάρντιν ἔμεινε ἱκανοποιημένος. Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Ὄχι ὅμως κι' ὁ Κόνραντ.

Τὰ μικρὰ του μάτια εἶχαν καρφωθῇ στὸ Μάουρερ, ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ καπνίζῃ, μ' ἕνα ὕφος ἀπόλυτης ἀδιαφορίας.

— Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει καθόλου τί σκέπτεται ὁ Κόνραντ, ἀπάντησε νευρικὰ ὁ Γκόλλοβιτς.

— Ἴσως Μὴ ξεχνᾶτε ὅμως πὼς ὁ Κόνραντ εἶναι τετραπέρατος! Καὶ τοῦ ἔχει καρφωθῇ μιὰ ἰδέα στὸ κεφάλι: Φιλοδοξεῖ νὰ σᾶς ἐξοντώσῃ, κύριε Μάουρερ.

Ὁ Μάουρερ σήκωσε τὰ μάτια του καὶ χαμογέλασε.

— Ἡ δική του γνώμη εἶναι πὼς ὁ Τζόρνταν δολοφονήθηκε. πρόσθεσε ὁ Μὰκ Κάν.

Τὸ χαμόγελο τοῦ Μάουρερ δυνάμωσε.

— Καὶ πιστεύει, φυσικά, πὼς εἶμαι ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος! εἶπε. Φτάνει νὰ κόψῃ ἔν' αὐτοκίνητο ἕνα σκύλο, γιὰ νὰ πῇ πὼς φταίω ἐγώ!

— Ναί, μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ εἶν' ἀλλοιώτικα τὰ πράγματα. Ἄκουσε νὰ λένε πὼς ἡ μὶς Ἄρνοτ καὶ σεῖς βρισκόσαστε σὲ ἄριστες σχέσεις... Νὰ τί ἔβαλε λοιπὸν στὸ νοῦ του: ὅτι ἀνακαλύψατε πὼς ἡ μὶς Ἄρνοτ ἦταν φιλενάδα τοῦ Τζόρνταν, ὅτι πήγατε σπίτι της μαζὶ μὲ τὸν Παρέτι κι' ὅτι τὴ σκοτώσατε, ἐνῶ ὁ Παρέτι ἀνέλαβε τοὺς ὑπηρέτες. Ὕστερα ὁ Παρέτι πῆγε στοῦ Τζόρνταν, τοῦκοψε τὸ λαιμό, τοῦβαλε στὸ χέρι ἕνα ξυράφι κι' ἔβγαλε κατόπιν τ' αὐτοκίνητό του ἀπ' τὸ γκαράζ, γιὰ νὰ φανῇ πὼς εἶχε καπνίσει ναρκωτικὸ καὶ δὲν εἶχε πιὰ τὰ λογικά του. Στὸ τέλος, ἦρθε νὰ σᾶς ἀναφέρῃ τί ἔκανε, καὶ σεῖς τὸν σκοτώσατε γιὰ νὰ τοῦ κλείσετε τὸ στόμα.

Ὁ Μάουρερ ἔσκασε στὰ γέλια καὶ χτύπησε δυνατὰ τὸ γόνατό του μὲ τὸ ἄσπρο καὶ παχουλό του χέρι.

— Τί λὲς ἐσὺ γι' αὐτό, Ἄμπε; φώναξε. Εἶδες τί ἔξυπνο παιδί, αὐτὸς ὁ Κόνραντ;

Ὁ Μὰκ Κὰν ἔγειρε πρὸς τὰ πίσω στὴν πολυθρόνα του μὲ μιὰ ἔκφρασι ἀνακουφίσεως. Ὁ Γκόλλοβιτς ἔτριψε τὸ σαγόνι του μὲ κάποια ἀμηχανία. Δὲν φαινόταν νὰ βρίσκῃ τὸ πρᾶγμα τόσο ἀστεῖο, ὅπως ὁ Μάουρερ...

— Ποιὲς ἀποδείξεις ἔχει; ρώτησε.

— Μὴ λὲς βλακεῖες, Ἄμπε, τοῦ εἶπε ἤσυχα ὁ Μάουρερ. Δὲν μπορεῖ νἄχῃ καμμιὰ ἀπολύτως. Μὰ ὁ δικηγόρος ἐπέμεινε, κυττάζοντας τὸ Μὰκ Κάν:

— Ποιὲς ἀποδείξεις ἔχει; Ὁ Σέγκελ παρακολουθοῦσε τὴ συζήτησι. Ὑπῆρχε στὰ μάτια του μιὰ ἔκφρασι κακοδιαθεσίας, ποὺ ἄρχιζε νὰ ἐνοχλῇ τὸ Μὰκ Κάν...

— Ἔχει τὴν ἀπόδειξι πὼς ὁ Μάουρερ κι' ἡ μὶς Ἄρνοτ ἦσαν στενὰ συνδεδεμένοι καὶ πὼς ὁ Τζόρνταν φοβότανε τὸ Μάουρερ, εἶπε ἀργὰ ὁ Μὰκ Κάν. Ἔχει πάρει μάλιστα μιὰ ἐνορκο κατάθεσι γι' αὐτό.

— Ποιανού; ρώτησε ξερὰ ὁ Γκόλλοβιτς.

— Τοῦ καμαριέρη τοῦ Τζόρνταν.

Ὁ Μὰκ Κὰν κι' ὁ Γκόλλοβιτς κύτταξαν τὸ Μάουρερ, ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ χαμογελᾶῃ.

— Καὶ τί μ' αὐτό; εἶπε ἐκεῖνος μ' ἀδιαφορία. Ποιὸς ἄλλος ἔχει δώσει κατάθεσι;

— Ἡ Φλὸ Πρέσερ πῆγε καὶ βρῆκε τὸν Κόνραντ, σήμερα τὸ πρωΐ. Τοῦ ἀνάφερε τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Παρέτι. Τοῦ διηγήθηκε πὼς ὁ φίλος της εἶχε νὰ κάμῃ μιὰ δουλειὰ γιὰ τὸν κ. Μάουρερ, τὸ βράδυ τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ τὶς 7.

Ὁ Γκόλλοβιτς ἔκαμε μιὰ χειρονομία.

— Μπᾶ, ἡ κατάθεσι μιᾶς γυναίκας τέτοιου ποιοῦ δὲν ἀξίζει σπουδαῖα πράγματα... εἶπε. Ἔπειτα;

— Ἡ Φλὸ δολοφονήθηκε, δυὸ ὧρες περίπου μετὰ τὴν ἐπίσκεψί της στὸν Κόνραντ, πρόφερε ὁ Μὰκ Κάν, κυττάζοντας τὸ Σέγκελ.

— Ποιὸς τὴ σκότωσε;

— Κάποιος Τὲντ Πασκάλ, ἕνας ἀπ' τοὺς κακοποιοὺς τοῦ Μπρούκλιν.

Ὁ Μάουρερ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Δὲν τὸν ξέρω... Οὔτε καὶ φταίω ἐγώ, βέβαια, γιατὶ σκοτώσανε μιὰ κοκοτίτσα!

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ταραχὴ ποὺ εἶχε περάσει ὁ Μὰκ Κάν, ἀκούγοντας τὴν ἀναφορὰ τοῦ Κόνραντ στὸν εἰσαγγελέα, ἡ τόση ἀδιαφορία τοῦ Μάουρερ τὸν ἔκανε νὰ βράζῃ ἀπὸ θυμό.

— Ποῦ εἶναι ὁ Παρέτι, κύριε Μάουρερ; ρώτησε ἀπότομα.

— Ὁ Τόνι βρίσκεται στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπάντησε ἤσυχα ὁ Μάουρερ. Τὸν ἔστειλα νὰ εἰσπράξῃ κάτι λεφτὰ ποὺ μοῦ χρωστάγανε. Πῆρε τ' ἀεροπλάνο τῶν 7.

— Καλὰ θὰ κάνετε νὰ τὸν εἰδοποιήσετε νὰ γυρίσῃ ἀμέσως πίσω. Ὁ Κόνραντ θέλει νὰ τὸν δῇ... Βρῆκε στὸ σπίτι του ἕνα σχεδιάγραμμα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Τζόρνταν.

Ὁ Γκόλλοβιτς ἔρριξε μιὰ ἐρωτηματικὴ ματιὰ στὸ Μάουρερ. Ἐκεῖνος ἔκαμε μιὰ ἀόριστη χειρονομία.

— Δὲν τὰ πιστεύω, αὐτὰ ποὺ λέτε, δήλωσε. Ποιὸς τὸ βρῆκε, τὸ σχεδιάγραμμα;

— Ὁ Βὰν Ρός.

— Εἶχε μάρτυρες;

— Ὄχι.

— Σίγουρα λοιπόν, πρόκειται γιὰ σκηνοθεσία, εἶπε ὁ Μάουρερ σκάζοντας στὰ γέλια. Θὰ τ' ἀναλάβῃ ὁ Ἄμπε. Ἔτσι;

Ὁ Γκόλλοβιτς κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του. Τὸ πρόσωπό του ὅμως εἶχε πάρει μιὰ ἔκφρασι ἀνησυχίας.

— Ἂν ὁ Τόνι γυρίσῃ σήμερα ἢ αὔριο, ἐπέμεινε ὁ Μὰκ Κάν, οἱ μισὲς ἀποδείξεις τοῦ Κόνραντ καταρρέουν. Καλὰ θὰ κάνετε νὰ τὸν φέρετε πίσω τὸ γρηγορώτερο, κύριε Μάουρερ.

Σώπασαν ὅλοι γιὰ λίγο. Ὁ Μάουρερ κύτταζε τὰ σχέδια τοῦ χαλιοῦ.

— Κι' ἂν, ἂς ὑποθέσουμε, δὲ μπορέσω νὰ βρῶ τὸν Τόνι; εἶπε ἐπὶ τέλους. Ἂν ἀποφάσισε νὰ τὸ σκάσῃ μὲ τὰ λεφτὰ ποὺ τὸν ἔστειλα νὰ εἰσπράξῃ; Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα σεβαστὸ ποσόν, ξέρετε...

Ὁ Μὰκ Κὰν ἔγινε ξαφνικὰ κατακόκκινος.

— Ἐλπίζω νὰ μὴν κάνῃ τέτοια βλακεία! φώναξε.

— Μὴν ἐκνευρίζεσθε, τοῦ σύστησε ὁ Μάουρερ χαμογελῶντας. Κι' ἂν ἀκόμη τὸ σκάσῃ ὁ Παρέτι, οἱ περίφημες ἀποδείξεις τοῦ Κόνραντ δὲν ἀξίζουνε μιὰ πεντάρα γιὰ τὸ δικαστήριο.

— Δὲν εἶν' αὐτὰ μόνο, εἶπε ὁ Μὰκ Κάν.

— Ἄ, ἔχουμε κι' ἄλλα; ρώτησε ὁ Γκόλλοβιτς.

— Ὁ θυρωρὸς τῆς Τζοὺν Ἄρνοτ ἔγραφε τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισκεπτῶν σ' ἕνα βιβλίο, πρόφερε ἀργὰ ὁ Μὰκ Κάν. Τὸ βράδυ τοῦ ἐγκλήματος, στὶς 7, πῆγε νὰ τὴν δῇ κάποια Φράνσις Κόλεμαν. Τώρα ψάχνουν νὰ τὴν βροῦνε, γιὰ μάρτυρα. Ὁ Κόνραντ πιστεύει πὼς εἶδε ἴσως τὸ δολοφόνο.

Ὁ Μάουρερ κύτταζε τὴ φωτιὰ τοῦ πούρου του. Μιὰ σύσπασι πέρασε ἀπ' τὸ πρόσωπό του, ἀλλ' ἡ ἔκφρασί του ἔμεινε ἀπαθής.

— Λοιπόν, θὰ τ' ἀναλάβῃ ὅλα ὁ Γκόλλοβιτς; γκρίνιασε ὁ Μὰκ Κάν

Ὁ Μάουρερ σήκωσε τὸ κεφάλι του. Ἡ ματιά του ἔκαμε τὸ Μὰκ Κὰν νὰ χαμηλώσῃ τὰ μάτια του.

— Θάθελα νὰ μιλήσω ἰδιαιτέρως στὸν κύριο ἀστυνόμο, εἶπε μαλακὰ ὁ Μάουρερ.

Ὁ Γκόλλοβιτς σηκώθηκε καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο, μαζὶ μὲ τὸ Σέγκελ.

Ὁ Μὰκ Κὰν ἔμεινε ἀκίνητος, κατακόκκινος καὶ ἱδρωμένος.

Η ΜΟΝΗ ΠΟΥ ΕΠΕΖΗΣΕ

Ἡ μικρούλα Λίντα Σίμμον, ἡλικίας 6 χρόνων εἶναι ἡ μόνη ἐπιβάτις, ποὺ γλύτωσε ἀπὸ ἕνα ἀεροπορικὸ δυστύχημα ποὺ συνέβη πρὸ ἡμερῶν στὸ Μπάρμπανκ τῆς Καλιφορνίας. Τὸ ἀεροπλάνο, ποὺ μετέφερε 30 ἐπιβάτες, ἔχασε κατὰ τὴν ἀπογείωσι τὴν οὐρά του, ἡ ὁποία γαντζώθηκε στὴ σκεπὴ ἑνὸς ὑποστέγου. Ἀκυβέρνητο τὸ ἀεροπλάνο κατέπεσε στὸ ἀεροδρόμιο, συντρίβοντας κατὰ τὴν πτῶσι του καὶ ἕνα ἄλλο, ποὺ βρισκόταν στὸ ἔδαφος. Μεταξὺ τῶν βαρέως τραυματισμένων, ποὺ ὑπέκυψαν λίγες ὧρες μετὰ τὸ δυστύχημα, ἦταν καὶ ἡ μητέρα τῆς Λίντας, κοντὰ στὸ πτῶμα τῆς ὁποίας κάθεται ἡ δυστυχισμένη μικρούλα.

νος.

— Φράνσις Κόλεμαν τὴν εἴπατε αὐτήν; τοῦ εἶπε ξαφνικὰ ὁ Μάουρερ, χωρὶς νὰ δυναμώσῃ τὴ φωνή του.

— Ναί.

— Ποιὰ εἶναι;

— Ἄκοῦστε, κύριε Μάουρερ! Ἂς μιλήσουμε μ' ἀνοιχτὰ χαρτιά. Εἴσαστε...

— Ποιὰ εἶναι; ξαναρώτησε ὁ Μάουρερ, πάντα μὲ τὸν ἴδιο τόνο.

— Μιὰ ἄνεργη φιγκυράντ. Τὸ βράδυ τοῦ ἐγκλήματος, ἔφυγε ἀπ' τὴν κάμαρα ποὺ ἔμενε ὡς τότε, στὴν Γκλένταλ Ἄβενιου. Τὸ γραφεῖο εὑρέσεως ἐργασίας δὲν ἔχει τὴν καινούργια της διεύθυνσι.

— Ἤξερε τὴ μὶς Ἄρνοτ;

— Ἐργάσθηκε μαζί της, στὸ τελευταῖο της φίλμ.

— Ψάχνετε τώρα νὰ τὴ βρῆτε;

— Ναί. Θὰ τὴν ἀνακαλύψουμε σὲ λίγο.

— Ἔχετε καμμιὰ φωτογραφία της;

Ὁ Μὰκ Κὰν ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του μιὰ φωτογραφία.

— Βρῆκα αὐτὴν ἐδῶ, στὸ γραφεῖο εὑρέσεως ἐργασίας.

Ὁ Μάουρερ τὴν πῆρε, τὴν κύτταξε καὶ τὴν ἄφισε ὕστερα πάνω στὸ μπράτσο τῆς πολυθρόνας του. Σηκώθηκε καὶ πέρασε στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Σὲ λίγο ξαναγύρισε,κρατώντας ἕνα μακρὺ ἄσπρο φάκελλο.

— Εἶναι καιρὸς ποὺ ἤθελα νὰ σᾶς δώσω αὐτὸ ἐδῶ, εἶπε χαμογελῶντας. Εἶχα διαθέσει ἕνα ποσὸν στ' ὄνομά σας καὶ ἀπέφερε ἕνα καλὸ κέρδος.

Ὁ Μὰκ Κὰν πῆρε τὸ φάκελλο.

— Τριάντα χιλιάδες δολλάρια, τοῦ ψιθύρισε ὁ Μάουρερ, Ἐκεῖνος ἀνάσανε βαθειὰ κι ἔκρυψε τὸ φάκελλο στὴν τσέπη του.

— Μπορῶ ἴσως νὰ σᾶς προσφέρω κι' ἐγὼ μιὰ ὑπηρεσία, εἶπε.

— Καὶ βέβαια! Θάθελα νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ θὰ μάθω ποῦ βρίσκεται ἡ μὶς Κόλεμαν. Εἶναι δυνατὸν αὐτό;

— Πιστεύω ναί. Ἔχω τῇ στοὺς ἀνθρώπους μου νὰ μὲ εἰδοποιήσουν μόλις τὴ βροῦνε, καὶ νὰ μὴν προβοῦνε σὲ καμμιὰ ἐνέργεια προτοῦ τοὺς δώσω ὁδηγίες. Ἔχω ὑποσχεθῇ νὰ εἰδοποιήσω ἀμέσως τὸ γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέως. Θέλουν νὰ τὴν ἀνακρίνουνε.

— Θάθελα λοιπὸν νὰ τὴν ἰδῶ ἐγὼ πρῶτα. Ὅταν πετύχετε τὴ διεύθυνσί της, λάβετε τὴν καλωσύνη νὰ τηλεφωνήσετε ἐδῶ. Ὁ Λοΐς θὰ περιμένῃ;

— Θὰ περιμένῃ ὅμως κι ὁ εἰσαγγελέας. Πρέπει νὰ προσέξω πολύ, κύριε Μάουρερ. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἐγγυηθῶ περισσότερο ἀπὸ μισῆς ὥρας προτεραιότητα.

Ὁ Μάουρερ χαμογέλασε καὶ χτύπησε στὸν ὦμο τὸν ἀστυνόμο.

— Ἐν τάξει, εἶπε. Μισὴ ὥρα φτάνει.

— Βρίσκετε,. πὼς ὁ Κόνραντ ἔχει πιθανότητες...;

— Δὲν θὰ τὸν ἀφισω νὰ κάνῃ τίποτα, διέκοψε μαλακὰ ὁ Μάουρερ. Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

Συνώδεψε ὡς τὴν πόρτα τὸ Μὰκ Κὰν καὶ τοῦ εἶπε, στὸ κατῶφλι:

— Καληνύχτα, κύριε ἀστυνόμε, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴ συνεργασία σας.

Ἑλβετικὰ ὡρολόγια ΝΤΟΓΚΜΑ

- **Γνωστὰ γιὰ τὴν ἀκρίβειά τους καὶ κομψότητα εἰς ὅλον τὸν Κόσμο.**
- **Ἡ Μεγαλυτέρα ποικιλία ὡραίων Μοντέλλων.**

Παντοῦ μᾶς ἀντιγράφουν ποτὲ δὲν μᾶς φθάνουν

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Γ. Π. Logiavos & Sia

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ & ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 • ΑΘΗΝΑΙ

Όταν βρέθηκε μόνος, στὰ σκοτεινά, ὁ Μὰκ Κὰν ἄφισε νὰ ξεσπάσῃ ὁ θυμός του σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ πρόστυχες βρισιές.

★

Ὁ Γκόλλοβιτς μπῆκε στὸ δωμάτιο καὶ πλησίασε σιγὰ — σιγὰ τὸ Μάουρερ. Ἔμεινα κι' οἱ δυὸ σιωπηλοὶ γιὰ πολλὴ ὥρα, χωρὶς νὰ κυττάζουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ξαφνικά, ὁ Μάουρερ εἶπε:

— Δὲν ἔπρεπε νὰ πάρω μαζί μου τὸν Παρέτι. Ἔκανα γκάφα. Πίστευα πὼς ἦταν ὁ καλλίτερος ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους μου. Μὰ αὐτὸς ὁ ἠλίθιος ἄφισε στὸ σπίτι του ἐκεῖνο τὸ σχεδιάγραμμα!

Ὁ Γκόλλοβιτς ἔκλεισε τὰ μάτια του.

— Σκότωσες αὐτὴ τὴ γυναῖκα... ἐσὺ ὁ ἴδιος; ρώτησε βραχνά.

Ὁ Μάουρερ τὸν κύτταξε.

— Δὲν ξέρεις πόσο εὐχάριστο μοῦ ἦτανε!... Τῆς εἶχα πῆ νὰ μείνῃ μακρυὰ ἀπ' τὸ Τζόρτναν. Μὰ αὐτὴ ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν βλέπῃ...

— Γιατὶ τόκανες μονάχος σου, διάβολε; γκρίνιασε ὁ Γκόλλοβιτς. Αὐτὸ περίμενε ὁ Φόρεστ!... Τόσα χρόνια τώρα, ζητάει νὰ σὲ πετύχῃ! Φαντάζεσαι πὼς θ' ἀφίσῃ νὰ τοῦ ξεφύγῃ τέτοια εὐκαιρία; Ἂν ἤθελες νὰ τὴν ξεφορτωθῇς, δὲν εἶχες παρὰ ν' ἀφίσῃς τὸ Λούϊς νὰ κανονίσῃ τὸ λογαριασμό της.

Ὁ Μάουρερ χαμογέλασε.

— Ναί, μὰ ἦταν μιὰ ἰδιωτική μου ὑπόθεσι, Ἄμπε. Μ' εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως, 'σοῦ εἶπα... Ἂν ἔβλεπες τὰ μοῦτρα ποὺ ἔκανε, βλέποντάς με! Ἤξερε τί τὴν περίμενε... Ἡ Τζοὺν Ἄρνοτ, ἡ ξακουστὴ στάρ, ἔτρεμε ἀπ' τὸ φόβο της ... Ἂν ἔβλεπες τὰ μάτια της, ἂν ἄκουγες τὰ βογγητά της! Δὲν θὰ θυσίαζα μιὰ τέτοια ἀπόλαυσι οὔτε γιὰ ἕνα βασίλειο!

— Ναί, μὰ κινδυνεύει τώρα νὰ βουλιάξῃ ἐξ αἰτίας σου ὅλη ἡ ὀργάνωσί μας! διαμαρτυρήθηκε ὁ Γκόλλοβιτς. Δὲ θὰ σοῦ τὸ συχωρέσῃ τὸ Συνδικάτο.

— Τὸ Συνδικᾶτο! εἶπε περιφρονητικὰ ὁ Μάουρερ. Βαρέθηκα πιὰ νὰ τ' ἀκούω! Ξέρεις ποῦ τόχω γραμμένο, τὸ Συνδικάτο;

Ὁ Γκόλλοβιτς κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα. Ὁ Μάουρερ δὲν πρόλαβε νὰ δῇ τὴν ἔκφρασι τῆς ἐκπλήξεως ποὺ εἶχε περάσει γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπ' τὰ μάτια του.

— Ἂν σὲ εἶδε αὐτὴ ἡ κοπέλλα...

— Μπᾶ, μὴ σκοτίζεσαι γι' αὐτήν! εἶπε ἥσυχα ὁ Μάουρερ. Τὴν ἀναλαμβάνω ἐγώ. Δίχως τὴ μαρτυρία της, ὁ Φόρεστ δὲν θὰ καταφέρῃ τίποτα. Μπορεῖς ἐσὺ νὰ τὰ βολέψῃς, ἂν λείψῃ αὐτὴ ἀπ' τὴ μέση;

— Ναί. Μὰ πῶς θὰ λείψῃ;

— Εἶναι δουλειὰ δική μου, σοῦ λέω. Ὁ Μὰκ Κὰν θὰ μὲ εἰδοποιήσῃ ποῦ βρίσκεται, μισὴ ὥρα πρὶν κινητοποιηθῇ ἡ ἀστυνομία.

Ὁ Γκόλλοβιτς σκέφθηκε λίγο.

— Δὲν πρέπει νὰ ριψοκινδυνέψουμε καθόλου, Τζάκ, εἶπε ἀπότομα. Ἑτοίμασε τὸ γιὸτ... Θὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος, ὕστερα ἀπ' τὸ θάνατο αὐτῆς τῆς κοπέλλας! Καλύτερα λοιπὸν νὰ πᾶς ἕνα ταξειδάκι καὶ νὰ γυρίσῃς ὅταν θἄχῃ ἀρχίσει νὰ ξεχνιέται ἡ ὑπόθεσι.

Ὁ Μάουρερ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Τὸ γιὸτ εἶν' ἕτοιμο, ἀπάντησε. Θὰ μπαρκάρω, μόλις τηλεφωνήσῃ ὁ Μὰκ Κάν, καὶ θ' ἀφίσω τὸ Λούϊς νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά. Φώναξέ τον, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Γκόλλοβιτς σηκώθηκε, διέσχισε τὸ δωμάτιο, ἄνοιξε τὴν πόρτα, κοντὰ στὸ μπάρ, κι' ἔκαμε ἕνα νόημα στὸ Σέγκελ.

Ἐκεῖνος προχώρησε διστακτικά, σὰν νὰ πατοῦσε σ' αὐγά... Δὲν ἦταν βλάκας. Καταλάβαινε πολὺ καλὰ πὼς ὁ Μάουρερ εἶχε σκοτώσει ὁ ἴδιος τὴ Τζοὺν Ἄρνοτ, κι' ἔτρεμε στὴ σκέψι τῶν πιθανῶν συνεπειῶν. Ἤξερε πὼς μὲ τὸ παραμικρὸ λάθος μποροῦσε νὰ γκρεμιστῇ ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τῆς ὀργανώσεως, τὸ στημένο μὲ τόση ὑπομονή...

Δέκα ὁλόκληρα χρόνια εἶχε παλέψει ὁ Σέγκελ, γιὰ ν' ἀνεβῇ, νὰ γίνῃ κάτι. Τώρα εἶχε λεφτά, γυναίκες, ὅ,τι κι' ἂν ἤθελε! Ἡ σκέψι πὼς μποροῦσε νὰ τὰ χάσῃ ὅλα, τὸν ἔκανε ἔξω φρενῶν.

— Λούϊς, πρέπει νὰ ξεμπερδέψῃς αὐτὴ τὴ κοπέλλα, τὸν διάταξε ὁ Μάουρερ. Ὁ Μὰκ Κὰν θὰ σὲ εἰδοποιήσῃ ποῦ βρίσκεται. Πρέπει νὰ κάνῃς τότε γρήγορα. Θἄχουμε μισῆς ὥρας προτεραιότητα ἀπ' τὸν Κόνραντ.

Ὁ Σέγκελ τὸν κύτταξε.

— Θἄναι δύσκολη δουλειά, κύριε Μάουρερ, παρατήρησε. Δὲν θἄχουμε στὴ διάθεσί μας ἀρκετὴ ὥρα γιὰ νὰ καταστρώσουμε ἕνα σχέδιο...

— Βγάλτε τα πέρα ὅπως θέλετε. Ἀπαιτῶ πάντως νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ λέω. Ποιὸς θὰ τὸ ἀναλάβῃ;

Ὁ Σέγκελ σκέφθηκε λίγο κι' ὕστερα εἶπε:

— Ὁ Μόε κι' ὁ Πέτε.

— Ποιὸς Πέτε; ρώτησε ξερὰ ὁ Μάουρερ.

— Ὁ Πέτε Βάϊνερ. Εἶναι αὐτὸς ποὺ μᾶς χρειάζεται. Δὲν ἔχει ξανακάμει ἀκόμα τέτοια δουλειά, πρέπει ὅμως ν' ἀρχίσῃ κάποτε.

— Ἄ, εἶν' αὐτὸς μὲ τὸ σημάδι στὸ πρόσωπο; εἶπε ὁ Μάουρερ ζαρώνοντας τὰ φρύδια του.

— Ἀκριβῶς. Ξέρει νὰ μιλάῃ ὡραῖα. Ὁ γέρος του ἦτανε πάστορας... Βλέπετε, μᾶς χρειάζεται ἕνας τύπος ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὴν πλησιάσῃ, χωρὶς νὰ τὴν κάνῃ νὰ σηκώσῃ τὸν κόσμο στὸ ποδάρι. Ὁ Πέτε εἶν' ὁ πιὸ κατάλληλος. Ἂν δὲν πετύχῃ, θὰ πάρῃ σειρὰ ὁ Μόε. Μὰ δὲν πιστεύω νὰ χρειαστῇ. Ὁ Πέτε ἀγαπάει τὴ δουλειά του.

— Δὲν μοῦ πολυαρέσει νὰ χρησιμοποιῶ ἀνθρώπους μὲ σημαδεμένο πρόσωπο, παρατήρησε ὁ Μάουρερ. Ἀναγνωρίζονται πολὺ εὔκολα.

— Δὲν ἔχω κανέναν ἄλλον ποὺ νὰ μπορῇ νὰ μπῇ στὸ σπίτι της. Οὔτε κι' ἔχω καιρὸ τώρα νὰ βρῶ ἄλλον... Μόλις τελειώσῃ τὴ δουλειά, ὁ Πέτε θὰ φύγῃ ἀπ' τὴν πόλι. Δὲν θὰ τὸν ξαναδῇ κανείς.

— Τὸ ἐλπίζω, εἶπε ξερὰ ὁ Μάουρερ.

Χτύπησε κάποιος δειλὰ τὴν πόρτα. Ἦταν ὁ Ντὰτς Φάϊνερ, ἐκεῖνος ποὺ φρόντιζε γιὰ τὴ λέσχη ὅταν ὁ Σέγκελ εἶχε ἄλλη δουλειά.

— Τί συμβαίνει; τὸν ρώτησε νευρικὰ ὁ Μάουρερ.

— Μπῆκε κάποια στὴ λέσχη, κύριε Μάουρερ. Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ Κόνραντ. Μὰ ἴσως καὶ νὰ γελιέμαι... Εἶχε ἔρθει καὶ χτὲς τὸ βράδυ.

— Ἡ γυναῖκα τοῦ Πὼλ Κόνραντ; εἶπε ζωηρὰ ὁ Σέγκελ, κυττάζοντάς τον.

— Ἔτσι νομίζω, ἀπάντησε ὁ Φάϊνερ ἐνθουσιασμένος ποὺ εἶχε κάμει τόση ἐντύπωσι ἡ πληροφορία του.

— Εἶναι μαζὶ μὲ τὸν Κόνραντ;

— Ὄχι, εἶναι μόνη της.

— Πήγαινε νὰ δῇς, Λούϊς, διάταξε ὁ Μάουρερ.

Ὁ Σέγκελ ἔσπρωξε ἀπότομα τὸ Φάϊνερ κι' ἔτρεξε στὸ διάδρομο ποὺ ὁδηγοῦσε στὸ ρεστωράν. Ξαναγύρισε σ' ἕνα λεπτό, ἀναστατωμένος.

— Ἀλήθεια, εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ Κόνραντ! εἶπε. Κάθεται στὸ μπάρ, ὁλομόναχη.

Ὁ Μάουρερ ἔδιωξε τὸ Φάϊνερ. Ὅταν μείναμε μόνοι, κύτταξε τὸν Γκόλλοβιτς.

— Τί σημαίνει αὐτό; πρόφερε. Μήπως τὴ στέλνει ὁ ἄντρας της νὰ μᾶς κατασκοπεύσῃ;

— Δὲν τὸ πιστεύω.

— Πήγαινε νὰ τῆς μιλήσῃς ἐσύ, Λούϊς... Πρόσεξε! Μὴν τῆς πῇς ποὺ ξέρεις ποιὰ εἶναι. Περίμενε νὰ σοῦ τὸ πῇ μονάχη της. Καὶ προσπάθησε νὰ μάθῃς γιατί ἦρθε ἐδῶ.

Ὁ Σέγκελ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο.

— Τί ξέρεις γι' αὐτήν; ρώτησε ὁ Μάουρερ τὸ δικηγόρο.

— Ὄχι πολλὰ πράγματα... Εἶναι χαριτωμένη. Πιστεύω πώς, πρὶν παντρευτῇ, ἦταν τραγουδίστρια, τρίτης τάξεως. Παντρεύτηκε μὲ τὸν Κόνραντ ἐδῶ καὶ τρία χρόνια περίπου.

— Τί γυρεύει ἄραγε ἐδῶ; μουρμούρισε ὁ Μάουρερ.

Ὁ Γκόλλοβιτς ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του. Δὲν τὸν ἐνδιέφερε καθόλου ἡ Τζάνετ Κόνραντ...

Σκεπτότανε πώς, σὲ μερικὲς ὧρες, ὁ Μάουρερ θὰ βρισκότανε στὸ γιὸτ του...

Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ὀνειρευότανε νὰ πάρῃ αὐτὸς τὴ θέσι του, ἐπικεφαλῆς τῆς συμμορίας. Καί τώρα ἡ πραγματοποίησι τοῦ ὀνείρου του δὲν ἦταν παρὰ ζήτημα ὡρῶν... Δὲν θὰ χρειαζότανε πιὰ νὰ παρακαλῇ τοὺς ἄλλους, γιὰ ν' ἀκολουθοῦνε τὶς συμβουλές του. Θ' ἀποφάσιζε, κι' οἱ ἄλλοι θὰ ἐκτελοῦσαν ἀμέσως τὶς διαταγές του.

Ὕστερα, σκεπτότανε κι' ἕναν ἄλλο θησαυρό, ποὺ τὸν ποθοῦσε ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν εἶχε γνωρίσει: τὴ Ντολορές, τὴ γυναῖκα τοῦ Μάουρερ.

Ἡ σκέψι μονάχα αὐτῆς τῆς ψηλῆς κοκκινομάλας μὲ τὰ πράσινα μάτια τοὔκοβε τὴν ἀνάσα. Δὲν μποροῦσε νὰ φανταθῇ ἄλλη γυναῖκα τόσο μυστηριώδη κι' ἐπιθυμητή, σὰν τὴν Ντολορές. Κι' ὅμως ὁ Μάουρερ δὲν φαινότανε κὰν νὰ τὴν προσέχῃ!

Πῶς μποροῦσε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νἄχῃ φιλενάδα τὴν Ἄρνοτ, ἀφοῦ εἶχε δική του τὴ Ντολορές;...

— Τί σκέπτεσαι, Ἄμπε; τὸν ρώτησε ξερὰ ὁ Μάουρερ, κυττάζοντάς τον.

Ὁ Γκόλλοβιτς κατάλαβε πὼς κόντευε νὰ προδοθῇ... Ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του κι' ἀπάντησε:

— Διάφορα πράγματα... Ἂν νομίζῃς πὼς εἶν' εὐχάριστη ἡ θέσι μου!... Ἐσὺ θὰ φύγῃς καὶ θὰ τ' ἀφίσῃς ὅλα στὴν κομπούρα μου.

Ὁ Μάουρερ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Δὲν θὰ λείψω πολὺ καιρό, εἶπε. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ τὰ καταφέρῃς καλὰ ὥσπου νὰ γυρίσω.

Ὁ Γκόλλοβιτς σκέφθηκε πὼς θἄταν προτιμότερο νὰ μὴ γυρίσῃ ποτὲ ὁ Μάουρερ. Μὰ δὲν τὸ εἶπε...

★

Ἡ Τζάνετ Κόνραντ κύτταζε γύρω της, στενοχωρημένη.

Εἶχε πῆ στὸ θυρωρὸ πὼς περίμενε κάποιον κύριο. Γιατὶ ἡ Λέσχη Παράδεισος δὲν δεχόταν εὐχαρίστως γυναῖκες μόνες. Εἶχε τὸ δικό της θηλυκὸ προσωπικό, γιὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς πελάτες της, καὶ δὲν εὐνοοῦσε καθόλου τὸν ἐξωτερικὸ συναγωνισμό.

Τὴν προηγουμένη φορὰ ποὺ εἶχε ἔρθει ἐκεῖ ἡ Τζάνετ, τὴν εἶχε «διπλαρώσει» ἕνας ἄντρας χοντρὸς καὶ μεσόκοπος. Εἶχε καθήσει στὸ τραπέζι της κι' εἶχε περάσει ὅλη τὴ βραδυὰ γεμίζοντάς της τὸ ποτήρι της καὶ ἀραδιάζοντάς της ἄνοστες ἱστορίες. Τὸν εἶχε βρῆ ἀνυπόφορα πληκτικὸ — κι' ὅμως τώρα παρακαλοῦσε νὰ φανῇ, ἔστω κι' αὐτός...

Μὰ ἀπόψε ὅλοι οἱ ἄντρες στὴ Λέσχη εἶχαν τὴ συντροφιά τους. Ἡ Τζάνετ ἀρχίζε νὰ νοιώθῃ κακοκεφιὰ κι' ἀμηχανία. Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μείνῃ γιὰ πολὺ ἔτσι μονάχη στὸ τραπέζι της. Ὁ μπάρμαν τὴν κύτταζε μ' ἐπιμονή, καὶ δυὸ ἀπ' τὶς γυναῖκες τοῦ καταστήματος τῆς ἔριχναν λοξὲς κι' ἐχθρικὲς ματιές.

Ἄδειασε νευρικὰ τὸ ποτήρι της. Τῆς ἐρχότανε νὰ σκάσῃ, ὅσο σκεπτότανε πὼς θ' ἀναγκαζότανε νὰ φύγῃ ἔτσι ἄπρακτη, ἀφοῦ κοπίασε τόσο γιὰ νὰ γίνῃ πιὸ ὁμορφη, καὶ ξόδεψε τόσα λεφτὰ γιὰ ταξί!

Δὲν τολμοῦσε ἄλλωστε νὰ πάῃ πουθενὰ ἀλλοῦ. Ἐδῶ τοὐλάχιστον δὲν εἶχε φόβο νὰ συναντήσῃ ἐκείνους τοὺς γελοίους φίλους τοῦ Πώλ...

Ὅταν ἦταν πιὰ ἕτοιμη νὰ σηκωθῇ ἀπ' τὸ κάθισμά της, τὴν πλησίασε ἕνας ἄντρας ψηλός, μὲ ἄψογο σμόκιν. Εἶχε ὡραῖο καὶ λεπτὸ πρόσωπο, μ' ἕνα σημάδι πληγῆς ἀπ' τὸ ἀριστερὸ μάτι ὡς τὴ μύτη του.

Σταμάτησε μπροστά της καὶ τὴν κύτταξε χαμογελῶντας. Τοῦ χαμογέλασε κι' ἐκείνη, καταταραγμένη...

Ὁ Σέγκελ — αὐτὸς ἦταν ὁ ἄντρας μὲ τὸ σμόκιν — ἔσκυψε πάνω της καὶ τῆς ψιθύρισε:

— Περιμένετε κανένα;... Εἶναι τόση ὥρα ποὺ βρίσκεσθε ἐδῶ...

Ἡ ματιὰ του χωνότανε στὸ ντεκολτέ της. Ἐκείνη τραβήχτηκε λίγο πίσω, γιὰ τοὺς τύπους, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἦταν κολακευμένη. Κύτταξε τὸ ρολόϊ της κι' ἀπάντησε:

— Ναί, ἄργησε λιγάκι ὁ καβαλιέρος μου. Τὸ συνηθίζει, αὐτό... Μὰ θαρθῇ πάντως...

— Ποτὲ μιὰ γυναῖκα δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ ἕναν ἄντρα! εἶπε κατηγορηματικὰ ὁ Σέγκελ. Μπορῶ νὰ πάρω ἐγὼ τὴ θέσι του;

Ἡ Τζάνετ προσποιήθηκε πὼς δίστασε.

— Δέν... δὲν ξέρω, εἶπε. Δὲν ἔχομε γνωριστῇ, κύριε...

Ὁ Σέγκελ πῆρε μιὰ καρέκλα καὶ κάθησε κοντά της.

— Νὰ γνωριστοῦμε λοιπόν, ἀπάντησε. Τίποτε πιὸ εὔκολο. Μὲ λένε Λούϊς Σέγκελ. Καὶ σᾶς;

— Τζάνετ... Κόνραντ.

Ὁ Πὼλ τῆς εἶχε πῆ πὼς τὴν ἀναγνώριζαν εὔκολα, κι ἔτσι ἔκρινε τὴν τελευταία στιγμὴ πὼς δὲν ὠφελοῦσε νὰ δώσῃ ψεύτικο ὄνομα.

— Νὰ ποὺ γνωριστήκαμε λοιπόν! εἶπε ὁ Σέγκελ. Εἴδατε τί ἁπλὸ καὶ εὔκολο ποὺ ἦτανε; Θὰ πιοῦμε τώρα κάτι;

Κάλεσε τὸ μπάρμαν, μ' ἕνα νόημα. Ἡ Τζάνετ πρόσεξε πὼς ἔτρεξε ἐκεῖνος νὰ πάρῃ τὴν παραγγελία του.

— Πόσο θἄθελα νἄμουν ἄντρας! τοῦ εἶπε, ὅταν ἀπομακρύνθηκε ὁ μπάρμαν. Θὰ μὲ λογαριάζανε τότε πολὺ περισσότερο... Ἐνῶ τώρα μοῦ σερβίρανε ἕνα «μαρτίνι» ἀπαίσιο!

— Εὐτυχῶς ποὺ δὲν εἶσαστε ἄντρας! ἀπάντησε ὁ Σέγκελ, ρίχνοντάς της μιὰ ἀπὸ τὶς ἀκαταμάχητες ματιές του. Μοῦ φαίνεται πὼς σᾶς ξαναεῖδα ἐδῶ, πρὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες...

Ἡ Τζάνετ ἔγνεψε ναὶ μὲ τὸ κεφάλι της.

— Ἔρχομαι καμμιὰ φορά. Μ' ἀρέσει πολὺ αὐτὸ τὸ κέντρο... Συμφωνεῖτε καὶ σεῖς μαζί μου;

— Ἀσφαλῶς! εἶπε γελῶντας ὁ Σέγκελ. Εἶναι τὸ καλλίτερο νυκτερινὸ κέντρο ποὺ ὑπάρχει στὴν πόλι μας!

Πῆρε τὸ ποτήρι του καὶ πρόσθεσε, ἀφοῦ τ' ἄδειασε μονορρούβι:

— Κάμετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο καὶ εὐχηθῆτε νὰ γίνουμε δυὸ καλοὶ καὶ στενοὶ φίλοι.

Ἡ Τζάνετ συμμορφώθηκε πρόθυμα μὲ τὴ σύστασί του.

Ὁ μπάρμαν τοὺς σερβίρισε ἄλλα δυὸ «μαρτίνι», δίχως νὰ περιμένῃ παραγγελία.

Οἱ ματιὲς θαυμασμοῦ τοῦ Σέγκελ, τὸ πιοτὸ καὶ ἡ μουσικὴ ξαναφέρνανε τὴ Τζάνετ στὴ χαρούμενη ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἀκόμη ἀνύπαντρη.

Ὁ Σέγκελ εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ διαβάζῃ τὶς σκέψεις τῶν γυναικῶν...

— Στοιχηματίζω πὼς σᾶς ἦρθανε ὡραῖες ἀναμνήσεις, εἶπε.

Ἡ Τζάνετ κοκκίνισε κι' ἐπιχείρησε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

Ἄδειασε τὸ ποτήρι της καὶ τ' ἄφισε πάνω στὸ τραπέζι, μὲ μιὰ κίνησι προκλητική. Ὁ Σέγκελ χαμογέλασε.

— Σίγουρα, θ' ἀναρωτιόσαστε τώρα τί πρόκειται νὰ σᾶς προτείνω, εἶπε. Ἴσως, ναρθῆτε ἀπίτι μου γιὰ νὰ θαυμάσετε τὴ συλλογὴ τῶν μπιμπελό μου...

Ἡ Τζάνετ τὸν κύτταξε μιὰ στιγμὴ μ' ἀμηχανία, κι' ὕστερα ἔβαλε τὰ γέλια.

— Δὲν πέρασε καθόλου ἀπ' τὸ μυαλό μου τέτοιο πρᾶγμα! φώναξε.

Ὁ Σέγκελ ἔσκυψε μπροστά. Ὑπῆρχε ὅλο του τὸ εἶναι μιὰ μαγνητικὴ δύναμι, ποὺ ἔκοβε τὴν ἀνάσα τῆς Τζάνετ...

— Σας ἐνδιαφέρουνε τὰ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ

Ραπτομηχανὲς σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ νέα μοντέλα στὴν «GALERIE» Πανεπιστημίου 51 (ἀπέναντι στὸ θέατρο Ἰντεάλ). Γιὰ μαθητευόμενες καὶ μοδίστρες, παρέχεται ἔκπτωσις 10% καὶ πληρωμὴ σὲ 24 δόσεις.

«GALERIE» Πανεπιστημίου 51 (ἀπέναντι στὸ θέατρο Ἰντεάλ).

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ · ΥΠΕΥΘΥΝΗ · ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Mlle KASTRIOTIS
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΦΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ Τηλ. 612-010

ΙΑΤΡΟΣ
ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 & 5-7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Χαρ. Τρικούπη 113—Τηλ. 613-610.

MENTIOYM
ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΑΤΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
Ὁδὸς Κρήτης 6
(Πάροδος Λιοσίων, πλατ. Βάθης).
Δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφωνον 813-591.

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5—8
Ἀκαδημίας 78 Τηλ. 25.226

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ - ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Μάγερ 23α (Πλατ. Βάθης, πλησίον τὴν Ὁμόνοιαν) 9—12, 5—8.

ΔΗΜ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—7
ΣΕΚΕΡΗ 8 καὶ Γωνία ΚΑΝΑΡΗ — ΤΗΛΕΦ. 612-006
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 4—8 μ.μ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Κων/τίνου 5. — Τηλ. 56-713.

ΑΚΟΡΙΤΣΕΣ ΦΡΟΝΤΑΛΙΝΙ
Η κορυφὴ τῆς τελειότητος
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΤ. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ
Ἡρῴων 21 (Ὁμόνοια)-Πατησίων 215 (ἔναντι τοῦ Μ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ)

MENTIOYM
Δάφνη
Βραβεῖον τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως, τῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν. Ὁδὸς Κυψέλης 34Β. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—1 καὶ 4—6½. Τηλ. 812-278.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Μ. ΛΟΥΙΖΙΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΩ
ΕΡΜΟΥ 51
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
Ἐξαλείφονται: Πανάδες, ρυτίδες, φακίδες, ἀκμή, κρεατοελιές, παχυσαρκία. Τελείως ἀνώδυνος. ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ (Peeling).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ταράτσα ὁριζόντιος, ἔχουσα χωριστὴν εἴσοδον πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἑνὸς ὀρόφου ἀντὶ 60.000 δραχμῶν, ὁδὸς Ὀλυμπίων 17, τέρμα Πατησίων, παραπλεύρως ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ. Πληροφορίαι ἐντὸς καθ' ἑκάστην.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΜΟΝΑΔΑ;
12
ΑΣΦΑΛΩΣ ΟΧΙ
Μάρεϊτε ὅμως
νὰ κάνετε πιὸ ξεκούραστη, τὴ ζωὴ τῆς γυναῖκας σας στὴν κουζίνα χαρίζοντάς της μιὰ ἐγκατάστασι
ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ:
ΑΝΕΤΟ - ΑΚΙΝΔΥΝΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ - ΤΑΧΥΤΑΤΟ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
"ΕΞΥ"

μπιμπελό; τὴ ρώτησε.

Ἐκείνη κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

— Καθόλου, ἀπάντησε. Ἐσᾶς;

— Οὔτε κι' ἐμένα! Μιλῆστε μου γιὰ ἕνα καλὸ φαγητό, μὲ λίγο χορό, ἁπαλὰ φῶτα καὶ γλυκειὰ μουσική.. Αὐτὰ ἀξίζουν περισσότερο ἀπ' ὅλα τὰ μπιμπελὸ τοῦ κόσμου!

Ἔσπρωξε πρὸς τὰ πίσω τὴν καρέκλα του καὶ πρότεινε:

— Θέλετε νὰ φᾶμε μαζί;

Ἡ Τζάνετ τὸν κύτταξε διστακτικά. Ἤξερε πώς, ἂν ἀρνιότανε, θὰ τὴν ἄφινε καὶ πάλι μονάχη ὁ Σέγκελ. Καὶ τότε θἄπρεπε νὰ γυρίσῃ στὸ ἀδειανὸ καὶ πληκτικὸ σπίτι της.

— Εἴσαστε παράξενος τύπος! εἶπε Πεινάω ὅμως. Πᾶμε νὰ φᾶμε.

— Ὁ κέϋ. Πάω νὰ κάνω ἕνα τηλεφώνημα, ὥσπου νὰ πουντράρετε σεῖς τὴν ὁμορφη μυτίτσα σας Θὰ ξαναβρεθοῦμε ἐδῶ, σὲ πέντε λεπτά.

— Θέλω περισσότερη ὥρα γιὰ νὰ πουντράρω τὴ μύτη μου, ἀπάντησε ἡ Τζάνετ, ποὺ δὲν τῆς ἄρεσε νὰ παίρνῃ διαταγές.

— Σὲ πέντε λεπτά, ξαναεῖπε ὁ Σέγκελ χαμογελῶντας.

Καὶ διευθύνθηκε πρὸς τοὺς τηλεφωνικοὺς θαλάμους. Μπῆκε σ' ἕναν ἀπ' αὐτούς, πῆρε ἕναν ἀριθμὸ στὸ τηλέφωνο καὶ περίμενε.

Τοῦ ἀπάντησε σὲ λίγο ἡ φωνὴ τοῦ Μόε Γκλέμπ:

— Τί τρέχει;

— Ἔχω μιὰ δουλειὰ γιὰ σένα, εἶπε ξερὰ ὁ Σέγκελ. Θὰ τὴν ἀναλάβετε ὁ Πέτε καὶ σύ. Πήγαινε νὰ τὸν βρῇς καὶ περίμενε ὁδηγίες μου. Θὰ σοῦ ξανατηλεφωνήσω, μόλις μάθω μιὰ διεύθυνσι ποὺ χρειαζόμαστε.

— Ἄ! Δὲν θὰ κάνουμε πρῶτα μιὰ ἀναγνώρισι;

— Δὲν ἔχουμε καιρό. Ὕστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα θὰ φτάσῃ ἡ ἀστυνομία... Πρόσεξε μὴν κάνῃς γκάφες, Μόε! Εἶναι πολὺ σπουδαία δουλειά. Βασίζομαι σὲ σένα. Κατάλαβες;

— Ναί.

— Θὰ σὲ εἰδοποιήσω λοιπόν, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή. Κι' ὁ Σέγκελ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο. Διέσχισε γρήγορα τὸ διάδρομο κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του.

Ὁ Μάουρερ κι' ὁ Γκόλλοβιτς βρίσκονταν ἀκόμη ἐκεῖ. Εἶχε πάει νὰ τοὺς δῇ κι' ἡ Ντολορὲς ἡ γυναῖκα τοῦ Μάουρερ.

Ὁ Σέγκελ τὴν κύτταξε κι' ἔνοιωσε τὸ αἷμα νὰ κυλάῃ γρηγορώτερα στὶς φλέβες του. Τὸ ἴδιο τοῦ συνέβαινε κάθε φορὰ ποὺ τὴν ἔβλεπε.

Ἡ Ντολορὲς ἦταν ἡ γυναῖκα τῶν ὀνείρων του. Καμμιὰ ἄλλη δὲν τοῦ εἶχε κάμει ποτὲ τέτοια ἐντύπωσι.

Ἤξερε πὼς ἦταν ἀπρόσιτη, μὰ δὲν μποροῦσε νὰ μὴν τὴ σκέπτεται, νὰ μὴ τὴν ὀνειρεύεται. Τὸν κρατοῦσε ξυπνητὸ ὧρες ὁλόκληρες, στὸ κρεβάτι του.

Εἶχε παντρευτῇ τὸ Μάουρερ γιὰ τὰ λεφτά του καὶ τὴ δύναμί του. Τὸ ξερε ὁ Σέγκελ. Μὰ ὑπῆρχε κι' ἡ ἀνόπoδη ὄψι τοῦ νομίσματος: Ὁ Μάουρερ ἦταν ἕνας τύπος «μπλαζέ». Δὲν εἶχε πορὰ νὰ κουνήσῃ τὸ δαχτυλάκι του, γιὰ νὰ πέσουν ὅλα τὰ κορίτσια στὴν ἀγκαλιά του.

Μὲ τὴν ἐπιρροή του στὴν κινηματογραφικὴ βιομηχανία, στὰ νυκτερινὰ κέντρα καὶ στὰ μεγάλα θέατρα τῆς Καλιφορνίας, εἶχε στὴ διάθεσί του βεντέτες καὶ στάρλετ. Ἀκόμα κι' ἡ Τζοὺν Ἄρνοτ, ἡ διάσημη καὶ πλουσιώτατη στάρ, εἶχε γίνει δική του.

Ἡ Ντολορὲς λοιπὸν δὲν ἦταν γι' αὐτὸν παρὰ μιὰ γυναίκα σὰν ὅλες τὶς ἄλλες. Καὶ τῆς τόχε πῆ πολλὲς φορές.

Ὁ Σέγκελ ξανακύτταξε τὴ Ντολορές, ποὺ καθότανε στὸ μπάρ, φορῶντας μιὰ πράσινη βραδυνὴ τουαλέτα. Εἶχε τὸ ὡραιότερο δέρμα ποὺ εἶδε ποτέ του, σὰν λεῖο καὶ βελουδένιο φίλντισι. Τὰ πλούσια καὶ σκουροκόκκινα μαλλιά της ταίριαζαν μὲ τὸ πράσινο χρῶμα τῶν ἀμυγδαλωτῶν ματιῶν της. Τὸ κορμί της ἦταν ψηλὸ κι εὐλύγιστο, γεμᾶτο ἡδυπάθεια.

Χαμογέλασε κοροϊδευτικὰ στὸ Σέγκελ, μὲ τὸ ὕφος τῆς γυναίκας ποὺ ξέρει πὼς τὴν ποθοῦνε καὶ δὲν δίνει καμμιὰ σημασία.

— Καλησπέρα, Λούϊς! τοῦ εἶπε. Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες;... Σᾶς εἶδα πρὶν ἀπὸ λίγο μ' ἐκείνη τὴν ξανθούλα. Σᾶς ἀρέσει;

Ὁ Σέγκελ ἄλλαξε χρῶμα. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ Μάουρερ, κι' ὕστερα στὸ Γκόλλοβιτς. Ἤξερε πὼς ὁ δικηγόρος ἦταν ξετρελλαμένος μὲ τὴ Ντολορὲς καὶ πὼς ἐκείνος εἶχε μιὰ πιθανότητα ἐπιτυχίας. Πραγματικά, ἂν συνέβαινε κάτι στὸ Μάουρερ θἄπαιρνε ὁ Γκόλλοβιτς τὴν ἀρχηγία τῆς ὀργανώσεως, καὶ τὴν Ντολορὲς μαζί.

Ἤξερε ὁ Σέγκελ πὼς ἡ Ντολορὲς ἀντιπαθοῦσε τὸ Γκόλλοβιτς, ὅσο καὶ τὸ Μάουρερ, μὰ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ διαλέξῃ πάντα τοὺς πλούσιους καὶ ἰσχυρούς.

— Μὴν ἀνακατεύεσαι ἐσὺ μ' αὐτά, εἶπε ξερὰ ὁ Μάουρερ στὴ Ντολορὲς ρίχνοντάς της μιὰ αὐστηρὴ ματιά. Ἂν δὲν μπορῇς νὰ κάτσῃς φρόνιμα, καλλίτερα νὰ φύγῃς!

— Μὰ ξέρω πολὺ καλὰ νὰ κάτσω φρόνιμα, Τζάκ, ἀπάντησε ἐκείνη χαμογελῶντας.

Ὁ Μάουρερ κύτταξε τὸ Σέγκελ.

— Τί ἤρθε νὰ κάνῃ λοιπόν; τὸν ρώτησε.

Ἐκεῖνος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Δὲν ξέρω. Θὰ φᾶμε μαζί. Μοῦ εἶπε ποιὰ εἶναι... Ἔχει πάρει κι' ὅλας θάρρος μαζί μου. Ἔτσι ποὺ φέρνεται, ἢ εἶναι μιὰ εὔκολη γυναικούλα ἢ μὲ περνάει γιὰ βλάκα.

— Ἐσᾶς, Λούϊς; εἶπε εἰρωνικὰ ἡ Ντολορές. Ὄχι δά! Εἶμαι βέβαιη πὼς λυώνει ἀπ' τὸν πόθο νὰ τὴ σφίξετε στὴν ἀγκαλιά σας καὶ νὰ νοιώσῃ τὴ φλογερὴ ἀνάσα σας στὸ μάγουλό της... ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες ἄλλωστε.

Ὁ Σέγκελ κατακοκκίνισε. Ἄνοιξε τὸ στόμα του γιὰ νὰ πῇ κάτι, ἀλλὰ συγκρατήθηκε ἐγκαίρως.

— Ἐμπρός, δίνε του, Ντόλυ! διέταξε ὁ Μάουρερ τὴ γυναίκα του, δίχως κἂν νὰ τὴν κυττάξῃ. Ἀρκετὰ σὲ εἶδα γιὰ σήμερα. Γύρισε τώρα στὸ σπίτι.

Ἐκείνη κατέβηκε ἀπ' τὸ ψηλὸ σκαμνὶ τοῦ μπάρ, πῆρε τὴ ζακέτα ἀπὸ ἐρμίνα ποὺ εἶχε πετάξει ἀδιάφορα πάνω σὲ μιὰ καρέκλα, καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα.

— Καληνύχτα, Ἄμπε, εἶπε πρὶν περάσῃ τὸ κατώφλι.

— Καληνύχτα, ἀπάντησε ὁ Γκάλλοβιτς μὲ μιὰ μικρὴ ὑπόκλισι.

— Καληνύχτα, Λούϊς.

— Δρόμο λοιπόν! φώναξε ὁ Μάουρερ. Ἔχω δουλειά.

— Καληνύχτα, χρυσέ μου. Βγῆκε κι' ἔκλεισε πίσω της τὴν πόρτα. Ὁ Μάουρερ ἔκαμε μιὰ χειρονομία νευριασμένη.

— Ἄχ, αὐτὲς οἱ γυναίκες! γκρίνιασε. Τοὺς χρειάζεται νά...

— Δὲν πρέπει ν' ἀφίσουμε νὰ περιμένῃ ἡ κυρία Κόνραντ, διέκοψε ξερὰ ὁ Γκόλλοβιτς.

— Ἔχεις δίκηο, εἶπε ὁ Μάουρερ. Φρόντισε νὰ τὰ ψήσῃς μαζί της, Λούϊς. Μπορεῖ νὰ μᾶς φανῇ χρήσιμη... Τὸ νοῦ σου ὅμως! Ἴσως θελήσῃ νὰ σὲ φαρέψῃ... Τὸ στόμα σου κλειστό!

— Δὲν κάνω γκάφες ἐγώ, βεβαίωσε ὁ Σέγκελ.

— Ξαναγύρισε λοιπὸν κοντά της καὶ βάλε ὅλα τὰ δυνατά σου.

Ὁ Σέγκελ κούνησε τὸ κεφάλι του, βγῆκε στὸ διάδρομο καὶ ξανάκλεισε πίσω του τὴν πόρτα. Ἡ Τζάνετ τὸν περίμενε στὸ μπάρ.

— Ἐπιτέλους! φώναξε, βλέποντάς τον. Μοῦ εἴχατε πῆ πὼς θὰ κάνατε πέντε λεπτά, κι' ἀργήσατε ἕνα τέταρτο.

Τῆς χαμογέλασε καὶ δικαιολογήθηκε:

— Μοὔτυχε κάποια ξαφνικὴ δουλειά.

Τὴν κύτταξε προσεκτικά. Δὲν ἦταν ἄσχημη, βέβαια, ἀλλὸ δὲν ἔφτανε οὔτε στὸ δαχτυλάκι τῆς Ντολορές.

Τελοσπάντων, ἔπρεπε ν' ἀρκεσθῇ σ' αὐτήν... Θὰ τὴν πήγαινε σὲ κάποια σκοτεινὴ γωνιὰ καὶ θὰ φανταζότανε πὼς ἦταν ἡ Ντολορές. Θὰ τῆς πρόσφερε ἔτσι μερικὲς ὧρες ἀξέχαστες...

— Ἐμπρός, πᾶμε νὰ φᾶμε.., τῆς εἶπε πιάνοντάς την ἀπ' τὸ μπράτσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ὁ Μόε Γκλὲμπ ἄδειασε μέσα στὸ πιάτο του τ' αὐγὸ ποὺ εἶχε τηγανίσει, πρόσθεσε δυὸ χοντρὲς φέτες ζαμπόν, ἄφισε ὕστερα τὸ τηγάνι στὸ νεροχύτη καὶ πῆγε τὸ πιάτο στὸ τραπέζι.

Ἦταν νέος, εὔσωμος, μὲ ξανθοκόκκινα μαλλιά. Τὸ ἀδύνατο πρόσωπό του εἶχε ἕνα ἀρρωστημένο ἄσπρο χρῶμα. Τὰ μικρὰ του μάτια, χωμένα βαθειὰ στὶς κόγχες, καὶ τὰ λεπτά του χείλια τοῦ δίνανε μιὰ ἔκφρασι ἀντιπαθητική. Φαινόταν ἀμέσως πὼς ἦταν ἕνας παληανθρωπάκος, ἱκανὸς γιὰ ὅλα.

Κάθησε κι' ἄρχισε νὰ καταβροχθίζῃ τὸ φαγητό του.

Ὁ Πέτε Βάινερ τὸν κύτταζε, ἀκουμπησμένος στὸ παράθυρο.

— Ἔ, τί χαζεύεις ἔτσι; τοῦ εἶπε ἐκεῖνος, κάποια στιγμή. Δὲν ἔχεις ξαναδῇ ἄνθρωπο νὰ τρώῃ;

— Θαυμάζω τὴν ὄρεξί σου, ἀπάντησε ἥσυχα ὁ Πέτε. Ἀπὸ χτὲς τὸ βράδυ στὶς 9, ἔχεις κατεβάσει δώδεκα αὐγὰ καὶ δυὸ λίτρες ζαμπόν.

— Ἔ, κι' ἔπειτα; Πῶς ἀλλοιῶς θὰ περνοῦσα τὴν ὥρα μου;... Γιατί δὲν κάνεις καὶ σὺ τὸ ἴδιο;

Ὁ Πέτε ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του κι' ἀπάντησε:

— Γιατὶ δὲν πεινάω... Πόσο θὰ περιμένουμε ἄραγε ἀκόμα;

Ὁ Μόε τὸν κύτταξε κι' εἶπε μὲ τὸ νοῦ του πὼς δὲν ἦταν πολὺ καλὰ στὰ μυαλά του... Μὰ τὸν δικαιολογοῦσε, μ' αὐτὸ τὸ μεγάλο μαυροκόκκινο σημάδι ποὺ εἶχε στὸ πρόσωπό του ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε.

— Ὥσπου νὰ μᾶς τηλεφωνήσῃ ἐκεῖνο τὸ γομάρι, ὁ Λούϊς, ἀπάντησε. Δὲν καταλαβαίνω ὡστόσο γιατὶ διάλεξε ἐσένα γιὰ νὰ ξεπαστρέψῃς αὐτὴ τὴ μικρή! Δὲν τοῦ κάνω ἐγώ; Ἔχω καθαρίσει ντουζίνες ὁλόκληρες ὡς τὰ τώρα. Ἐνῶ ἐσὺ δὲν ἔχεις κάνει ἀρχὴ ἀκόμα...

Ὁ Πέτε κούνησε τὸ κεφάλι του κι' ἀπάντησε:

— Κάποτε πρέπει ν' ἀρχίσω κι' ἐνώ.

Ἔσκυψε, πῆρε τὴ φωτογραφία τῆς Φράνσις Κόλεμαν καὶ τὴν κύτταξε.

— Θὰ προτιμοῦσα ὡστόσο νὰ ταν κανεὶς ἄλλος... πρόσθεσε.

— Ἔχεις δίκηο! φώναξε σωκοστικὰ ὁ Μόε. Εἶναι σωστὸ κουκλί!

Ὁ Πέτε κύτταξε ἀκόμα τὴ φωτογραφία. Τὸ πρόσωπο τῆς κοπέλλας ἐκείνης τοὔκανε μιὰ περίεργη ἐντύπωσι.

Δὲν ἦταν τόσο ὁμορφη, εἶχε ὅμως κάτι στὴ ματιά της ποὺ τὸν ἀνατάραξε βαθειά: Ἦταν ἡ χαρούμενη ἔκφρασι τῆ κοπέλλας ποὺ βλέπει τὴ ζωὴ σὰν μιὰ ὡραία περιπένεια.

Ὁ Μόε κύτταξε τὸ σύντροφό του. Θαύμαζε τὸ ἄψογο γκρίζο φανελλένιο κοστούμι του, τὰ μπεζ παπούτσια του, τὸ ἄσπρο πουκάμισο καὶ τὴν ὡραία γραβάτα του μὲ τὶς μπλὲ καὶ κόκκινες ρίγες. Κι ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του, μὲ κάποιο φθόνο, πὼς ὁ Πέτε φαινότανε σὰν νἄχε βγῇ μόλις ἀπὸ ἕνα ἀριστοκρατικὸ κολλέγιο.

Δὲν θἄταν πολὺ μεγαλείτερός του. Εἰκοσιδυὸ ἢ εἰκοσιτριῶν χρονῶν, ἀπάνω - κάτω. Ἂν δὲν εἶχε ἐκεῖνο τὸ σημάδι στὸ πρόσωπο, θὰ μποροῦσε νὰ σταδιοδρομήσῃ μιὰ χαρὰ στὸν κινηματογράφο.

— Μήπως σοῦ εἶπε ὁ Σέγκελ γιατί πρέπει νὰ κάνουμε αὐτὴ τὴ «δουλειά»; ρώτησε ξαφνικὰ ὁ Πέτε.

— Δὲν τὸν ρώτησα. Ἡ περιέργεια κάνει κακό.., Ξέρεις τί ἀκριβῶς ἔχεις νὰ κάνῃς;

— Ναί, ξέρω, ἀπάντησε ὁ Πέτε.

Βλέποντάς τον νὰ στέκεται ὄρθιος μπροστὰ στὸ παράθυρο, μὲ τὴ ματιὰ χαμένη μακρυά, ὁ Μόε ἐνοιωθε κάτι σὰν κακοδιαθεσία. Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ ποτὲ τί ἔκρυβε μέσ' στὸ μυαλό του αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, κουδούνισε τὸ τηλέφωνο.

— Πάω ἐγώ, εἶπε ὁ Μόε.

Καὶ βγῆκε βιαστικὰ στὸ διάδρομο, ὅπου βρισκότανε τὸ τηλέφωνο.

Ὁ Πέτε ξανακύτταξε τὴ φωτογραφία. Φανταζότανε τὴν ἔκφρασι ποὺ θἄπαιρνε αὐτὴ ἡ κοπέλλα, ὅταν θὰ τὸν ἔβλεπε... Ἡ ματιά της θὰ φανέρωνε τότε τὴν ἐλαφρεια ἐκείνη ἀηδία ποὺ ἐξεδήλωναν ὅλες οἱ γυναῖκες ὅταν βρίσκονταν ἀντίκρυ του.

Τοῦ γύριζαν τότε ξαφνικὰ τὴν πλάτη, σὰν ν' ἀντίκρυζαν κανένα τέρας. Κι' εὕρισκαν μιὰ ὁποιαδήποτε πρόφασι, γιὰ νὰ μὴ μείνουν μονάχες μαζί του.

Ἔτσι κι' αὐτὴ θὰ ζητοῦσε νὰ φύγῃ... Τότε ἀκριβῶς θὰ τὴ σκότωνε!

Ὁ Μόε ὥρμησε ξαφνικὰ μέσα στὸ δωμάτιο.

— Ἐμπρός, πᾶμε! φώναξε. Ἔχομε μισὴ ὥρα καιρὸ μονάχα, γιὰ νὰ φτάσουμε ἐκεῖ κάτω, στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς πόλεως, νὰ τελειώσουμε τὴ δουλειὰ καὶ νὰ τὸ σκάσουμε!

Ὁ Πέτε πῆρε κάμποσα εἰκονογραφημένα περιοδικά. Βεβαιώθηκε ὅτι ὁ μυτερὸς γάντζος βρισκότανε περασμένος στὴ ζώνη του, κάτω ἀπ' τὸ παλτό του, κι' ἀκολούθησε ὕστερα τὸ Μόε ποὺ κατέβαινε τὴ βρώμικη καὶ σαραβαλιασμένη σκάλα.

Μιὰ παληὰ Πακὰρ τοὺς περίμενε, δίπλα στὸ πεζοδρόμιο. Εἶχε ὄψι ἀξιοθρήνητη, ἀλλὰ τὸ μοτέρ της διατηρεῖτο σὰν καινούργιο, χάρις στὶς φροντίδες τοῦ Μόε.

— Ἄκουσε τί θὰ κάνουμε, εἶπε ὁ Μόε. Ἐγὼ θὰ μείνω μέσ' στ' αὐτοκίνητο καὶ θ' ἀφίσω ἀναμένο τὸ μοτέρ. Ἐσὺ θὰ χτυπήσῃς τὴν πόρτα της.

»Ἂν σοῦ ἀνοίξῃ ἡ ἴδια, θὰ τῆς σερβίρῃς τὸ παραμύθι σου γιὰ τὰ περιοδικὰ καὶ θὰ φροντίσῃς νὰ σὲ προσκαλέσῃ νὰ μπῇς στὸ σπίτι. Ἂν βγῇ κανεὶς ἄλλος, θὰ ζητήσῃς τὴ μὶς Κόλεμαν. Κατάλαβες; Πρέπει νὰ καταφέρῃς νὰ μείνῃς μονάχος μαζί της... Θὰ τὴ χτυπήσῃς τότε, γερὰ καὶ γρήγορα ὥστε νὰ μὴ προφτάσῃ νὰ βάλῃ τὶς φωνές. Ὕστερα θὰ τὸ σκάσῃς.

»Μεταχειρίσου τὸ πιστόλι σου, ἂν χρειαστῇ. Ἔπειτα, θὰ γυρίσῃς στ' αὐτοκίνητο... Θὰ παρατήσουμε τ' ἀμάξι στὴν 14η Ὁδό. Θὰ μᾶς παραλάβῃ ἀπὸ κεῖ ὁ Ντὰτς καὶ θὰ μᾶς πάῃ στὴ Λέσχη. Κι' ἀπὸ κεῖ θὰ φύγουμε γιὰ τὴ Κούβα.

— Σύμφωνος, εἶπε νευριασμένος ὁ Πέτε. Τὰ ξέρω ἀπ' ἔξω, ὁλ' αὐτά.

— Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Μὰ δὲν μᾶς κάνει κακὸ μιὰ μικρὴ ἐπανάληψι... Τὸ πιὸ δύσκολο θἄταν νὰ φτάσουμε στὴ Λέσχη. Ἂν τὰ καταφέρουμε, τὰ ρέστα θἄναι πιὰ παιχνιδάκι...

»Ἔχεις πάει ποτὲ στὴν Κούβα; Ἐγὼ ἔχω δῇ φωτογραφίες της... Ἔχει ὡραῖα τοπία.., καὶ κάτι γυναίκες, ποὺ τὶς βλέπεις καὶ τρέχουνε τὰ σάλια σου!

»Θὰ γλεντήσουμε σὰν πασάδες μαζί τους!

Ὁ Πέτε σώπαινε. Σχεδὸν δὲν ἄκουγε...

Σκεπτότανε πὼς πλησίαζε ἡ μεγαλείτερη στιγμὴ τῆς ζωῆς του! Χρόνια τώρα σκεπτόταν αὐτὴ τὴ στιγμή, ποὺ θὰ σκότωνε ἄνθρωπο. Θὰ ἔκανε ἐπιτέλους σὲ κάποιον κάτι χειρότερο ἀπ' ὅ,τι ἔκαναν ὅλοι σ' αὐτόν...

— Φτάσαμε, εἶπε ὁ Μόε σὲ πέντε λεπτά. Ἐδῶ εἶναι: Λένοξ Ἄβενιου.

»Ἡ περδικοῦλα μας μένει μαζὶ μὲ μιὰ συνάδελφό της, τὴ Μπούντυ Μπόϋντ... Δὲν ξέρω τί θὰ τὴν κάνῃς, αὐτήν. Σκότωσέ την, ἂν δὲν γίνεται ἀλλοιῶς.

Λιγόστεψε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ πέρασε μπροστὰ ἀπὸ μιὰ σειρὰ ἀπὸ τετραώροφες οἰκοδομές.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχειο

* Μία πλαστικὴ κασσετίνα μὲ 3 σαπουνάκια "ZINNIA,, τουαλέττας.
* Τὰ περίφημα ἀρώματα "ZINNIA,, σὲ πλαστικὰ κυτία καὶ θῆκες Ναϋλον.
* Οἱ ἐκλεκτὲς Λοσιὸν "ZINNIA,, σὲ ὡραῖα φιαλίδια τῶν 100 καὶ 250 γραμ.
* Μία πολυτελὴς πλαστικὴ κασσετίνα μὲ τὰ περίφημα καλλυντικὰ "ZINNIA,,

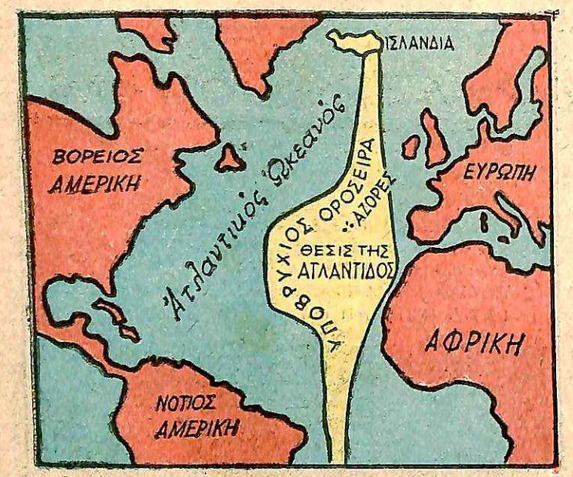

Στὸ χάρτη αὐτὸν βλέπει κανεὶς τὴν θέσι τῆς 'Ατλαντίδος στὸν 'Ατλαντικὸ ὠκεανό, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σημερινῶν γεωγράφων καὶ τὶς ἐνδείξεις τοῦ Πλάτωνος.

Τὰ χέλια ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

Ἡ πρωτότυπη θεωρία ἑνὸς Βιεννέζου ἐπιστήμονα

Τὸ βαθὺ μυστήριο ποὺ καλύπτει ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια τὴν ἐξαφάνιση τῆς θρυλικῆς 'Ατλαντίδος, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ σήμερα νὰ κεντρίζῃ τὸ πάθος τῶν ἐρευνητῶν καὶ τὸ ζῆλο τῶν ἀρχαιολόγων. Ὑπῆρξε ποτὲ αὐτὴ ἡ ἄγνωστη χώρα; Ἔζησαν ἄραγε στὰ χώματά της οἱ μυθικοὶ 'Ατλαντες γιὰ τοὺς ὁποίους γράφουν τὰ πανάρχαια βιβλία;

Μιὰ μεγάλη ἐξερευνητικὴ ἀποστολὴ στὴν ὁποία λαμβάνουν μέρος πολλοὶ Εὐρωπαῖοι γεωγράφοι καὶ ἀρχαιολόγοι ἑτοιμάζεται νὰ ξεκινήσῃ μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ ἐξιχνιάσῃ ὁριστικὰ τὸ μυστήριο καὶ νὰ φέρῃ στὸ φῶς ἀκατάμαχητα στοιχεῖα γιὰ τὴν ὕπαρξι τῆς 'Ατλαντίδος.

Ἡ ἀποστολὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ὁμάδες ἐπιστημόνων, ποὺ θὰ ἐρευνήσουν χωριστὰ τρεῖς διαφορετικὲς ζῶνες τῆς γῆς, ποὺ εἶναι ἀσχετες γεωγραφικὰ μεταξύ τους, ἀλλὰ σύνδεονται μὲ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ συμβάλουν στὴ λύσι τοῦ αἰνίγματος.

Ἡ πρώτη ὁμάδα ἔλαβε κιόλας τὴν ἔγκρισι τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἰρὰν καὶ θ' ἀρχίσῃ σύντομα τὸ ἔργο της ἐξερευνῶντας τὴν περιοχὴ τοῦ ὄρους 'Αραράτ, ὅπου σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι ἄραξε ἡ Κιβωτὸς τοῦ Νῶε, ὅταν ἐκόπασε ἡ μανία τοῦ κατακλυσμοῦ. Ἡ δεύτερη θὰ κατευθυνθῇ στὶς ἀνεξερεύνητες ὄχθες τῆς λίμνης Τιτικάκα, στὰ σύνορα τοῦ Περοῦ καὶ τῆς Βολιβίας. Τέλος, ἡ τρίτη ὁμάδα θὰ ἐξερευνήσῃ τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Σαργασῶν, κοντὰ στὰ νησιὰ 'Αζόρες, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη τῶν γεωλόγων εἶναι τὰ μόνα ἐδαφικὰ λείψανα τῆς χαμένης ἠπείρου. Ἀπὸ τὴν τελευταία αὐτὴ ὁμάδα θὰ πρέπῃ νὰ περιμένωμε τὶς πιὸ θετικὲς ἀνακαλύψεις.

Σήμερα, τὰ στοιχεῖα ποὺ κατέχομε γιὰ τὴν καταποντισμένη ἀδελφὴ τῶν πέντε ἠπείρων, ἂν καὶ δὲν εἶναι πρόσφατα, εἶναι ἀρκετὰ πειστικά. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὸ πιὸ ἀξιόπιστο ἀπ' ὅλα ἡ μαρτυρία τοῦ Πλάτωνος.

Νὰ τί λέει ὁ μεγάλος φιλόσοφος:

«Ἐκεῖ ποὺ ἡ Εὐρώπη κοντοζυγώνει τὴν 'Αφρική, κατάντικρυ στὶς 'Ηράκλειες Στῆλες, καθρεφτιζόταν μιὰ φορὰ στὰ νερὰ τοῦ 'Ωκεανοῦ μιὰ εὐτυχισμένη χώρα, πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ πολυάνθρωπη ἀπ' τὴν Εὐρώπη καὶ τὴ Λιβύη ἑνωμένες. Μὰ καταποντίστηκε μέσα στὴν ὑγρὴ ἄβυσσο κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς τρομακτικοῦ σεισμοῦ. Σήμερα δὲν μένουν παρὰ σκόρπια λείψανα αὐτῆς τῆς χώρας».

Ἡ περιγραφὴ δὲν ἀφήνει καμμιὰ ἀμφιβολία. 'Ηράκλειες Στῆλες εἶναι οἱ ψηλοὶ βράχοι τοῦ Γιβραλτάρ. Ἔτσι λεγόταν στὴν ἀρχαιότητα τὸ φυσικὸ αὐτὸ ὄχυρὸ ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ πέρασε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ 'Ηρακλῆς γιὰ νὰ φέρῃ στὸ βασιλιὰ Εὐρυσθέα τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν 'Εσπερίδων. Τὰ σκόρπια λείψανα τῆς καταποντισμένης χώρας εἶναι, ὅπως εἴπαμε, οἱ 'Αζόρες.

'Ο Πλάτων προσδιορίζει ἀκόμη καὶ τὸ χρόνο ποὺ ἔγινε ἡ καταστροφή: «Ἀπὸ τότε, λέει, ἔχουν περάσει 9 χιλιάδες χρόνια».

"Αν ὑπολογίσουμε τώρα καὶ τὰ χρόνια ποὺ μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Πλάτωνος, πρέπει νὰ καταλήξωμε στὴν ὑπόθεσι ὅτι ὁ καταποντισμὸς τῆς 'Ατλαντίδος ἔγινε πρὶν ἀπὸ 120 αἰῶνες...

Ἡ μαρτυρία τοῦ μεγάλου σοφοῦ καὶ τῶν μεταγενεστέρων του ἀνθρωπογεωγράφων θὰ ἦταν ἀρκετὴ νὰ μᾶς πείσῃ πὼς ἡ 'Ατλαντίδα δὲν ὑπῆρξε μιὰ μυθικὴ ἢ συμβολικὴ χώρα, ὅπως ἡ βιβλικὴ Ἐδέμ ἢ ἡ σκανδιναυϊκὴ Θούλη. Κατέχομε ὅτως κεἰ ἄλλες ἐνδείξεις, ὅπως καὶ ὀρισμένα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὰ οἱ ἐπιστήμονες προσπαθοῦν ν' ἀποκατασταθοῦν κάποιαν προϊστορικὴ εἰκόνα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν 'Ατλάντων.

'Ωστόσο ἐκεῖνο ποὺ συνεκίνησε ἀφάνταστα τὴ κοινὴ γνώμη, δίνοντας ἀφορμὴ γιὰ νέους προσανατολισμοὺς τῆς ἀρχαιολογικῆς σκαπάνης εἶναι ἡ τελευταία ἀνακάλυψι τοῦ "Οττο Μίκ, ἑνὸς Αὐστριακοῦ φυσιοδίφου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ χρόνια παρακολουθεῖ καὶ μελετᾶ τὶς παράδοξες μεταναστεύσεις τῶν χελιῶν. Ἡ ἀνακάλυψί του δὲν θὰ εἶχε βέβαια γενικώτερο ἐνδιαφέρον, ἂν περιορίζόταν σὲ διαπιστώσεις ποὺ ἀφοροῦν τὴν... ἰδιωτικὴ ζωὴ τους. 'Αλλὰ νὰ ποὺ ὁ Βιεννέζος σοφὸς καταλήγει στὸ ἑξῆς ἀπρόοπτο συμπέρασμα: «'Η ζωὴ τῶν χελιῶν, γράφει, ἀποδεικνύει κατὰ τρόπον ἀδιαφιλονείκητο ὅτι πρὸ ἀρκετῶν χιλιάδων ἐτῶν ὑπῆρχε στὸν 'Ατλαντικὸ 'Ωκεανὸ καὶ γύρω ἀπὸ τὴ ζώνη ποὺ βρίσκονται σήμερα οἱ 'Αζόρες, μιὰ μεγάλη ἤπειρος, ἡ λεγομένη 'Ατλαντίς».

Τὸ συμπέρασμα αὐτό, ἔτσι ἁπλὸ διατυπωμένο, κλείνει μέσα του τὴ μεγαλοφυΐα τῶν ἁπλῶν συλλογισμῶν μὲ τοὺς ὁποίους ὁ ἄνθρωπος ἐπραγματοποίησε τὰ μεγαλύτερα βήματα τῆς προόδου. Παρόμοια ἁπλὴ καὶ μεγαλοφυὴς ἦταν καὶ ἡ ὑπόθεσι τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου σχετικὰ μὲ τὴν ὕπαρξι ἀμερικανικῆς ἠπείρου. 'Αλλὰ ἂς δοῦμε ποιὰ σχέσι μποροῦν νὰ ἔχουν τὰ χέλια μὲ τὴ χαμένη 'Ατλαντίδα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ χέλια, ἂν καὶ ζοῦνε στὰ γλυκὰ νερά, ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα τῆς ἀναπαραγωγῆς τους, ἐγκαταλείπουν τὰ ρυάκια καὶ τὶς λίμνες καὶ ἀκολουθῶντας τὰ μεγάλα ρεύματα τῶν ποταμῶν κατεβαίνουν στὴ θάλασσα. Αὐτὴ ἡ μετανάστευσι γίνεται κάθε φθινόπωρο. 'Απὸ διάφορα σημεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἄλλων μεσογειακῶν χωρῶν τὰ χέλια ξεκινοῦν κοπαδιαστὰ καὶ ὅταν φτάσουν στὴ θάλασσα, θὰ πάρουν τὴν ἴδια κατεύθυνσι πρὸς τὸν 'Ατλαντικὸ 'Ωκεανὸ καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια πρὸς τὴ θαλασσία περιοχὴ τῶν Σαργασῶν, ποὺ εἶναι τὸ κοινὸ ἐρωτικὸ ἐντευκτήριο ὅλων τῶν χελιῶν τοῦ κόσμου. 'Εκεῖ θὰ γίνουν οἱ γάμοι τους. Τὰ νερὰ εἶναι θερμά. "Ενα ἀπέραντο δάσος ἀπὸ φύκια προστατεύει τὸ γόνο. "Οσο καιρὸ διαρκεῖ ἡ ὠοτοκία, τὰ χέλια μένουν ἐκεῖ. Μετὰ τὴν ἐκκόλαψι τῶν ἑκατομμυρίων ἀπογόνων τους, ἀρχίζει πάλι τὸ ταξίδι πρὸς τὰ γλυκὰ νερά.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ταξίδι πρὸς τὶς ἠπειρωτικὲς ἀκτὲς ἔδωσε ἀφορμὴ στὸν "Οττο Μίκ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ διατυπώσῃ τὴν πρωτότυπη θεωρία του.

Στὴ θάλασσα τῶν Σαργασῶν δὲν ἔρχονται μόνο τὰ χέλια τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τὰ χέλια τῆς Ἀμερικῆς. "Οταν ἀρχίζῃ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς, τὰ ἀμερικάνικα χέλια κατευθύνονται οἰκογενειακῶς πρὸς δυσμάς, τὰ δὲ εὐρωπαϊκὰ ἀκολουθοῦν ἀνατολικὴ πορεία. Ἐπιχειροῦν δηλαδὴ ἕνα ταξίδι ὄχι μόνο μακρυνό, ἐπικίνδυνο καὶ κουραστικό, ἀλλὰ καὶ παράλογο...

Γιατί, ρωτοῦσαν πάντοτε οἱ ζωολόγοι, τὰ χέλια τῆς Εὐρώπης, ἀφίνοντας τὴ θάλασσα τῶν Σαργασῶν, δὲν κατευθύνονται κι' αὐτὰ πρὸς τὰ δυτικά, δηλαδὴ πρὸς τὴν ἀμερικανικὴ ἤπειρο, ποὺ εἶναι πολὺ πιὸ κοντά τους; Γιατί ἀποφασίζουν ἕνα ταξίδι τριπλασίας κάποτε διάρκειας; Τί ἀναγκάζει π. χ. τὰ χέλια ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν 'Ισπανία νὰ διασχίζουν μετὰ τὴν ἀναπαραγωγή, τὸ μισὸ πλάτος τοῦ 'Ατλαντικοῦ, νὰ μπαίνουν ὕστερα μέσα στὴ Μεσόγειο καὶ νὰ περιπλανῶνται στὴν 'Αδριατικὴ ἢ στὸ Αἰγαῖο ὡς ὅτου φτάσουν σ' ἕνα ποτάμι τῆς 'Ιταλίας, τῆς 'Ελλάδος καὶ κάποτε τῆς Παλαιστίνης; Δὲ θὰ ἦταν φρονιμώτερο γι' αὐτὰ νὰ πλεύσουν πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ν' ἀναζητήσουν ἕνα σίγουρο καταφύγιο στὶς πλησιέστερες ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν τῆς 'Αμερικῆς;

Σ' αὐτὰ τὰ ρωτήματα δίνει γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ εὔλογη καὶ τολμηρὴ ἀπάντησι ὁ "Οττο Μίκ.

«"Οπως συμβαίνει σήμερα, γράφει, ἔτσι συνέβαινε μὲ τὰ χέλια καὶ πρὶν ἀπὸ 12 χιλιάδες χρόνια, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὸν μεγάλο σεισμό, ποὺ ἀνατάραξε τὸν 'Ατλαντικὸ 'Ωκεανό. 'Η θάλασσα τῶν Σαργασῶν ὑποδεχόταν καὶ τότε στὴν ἐποχὴ τῆς ἀναπαραγωγῆς τους τὰ χέλια τῆς 'Αμερικῆς, καθὼς κι' ἕνα δεύτερο κοπάδι χελιῶν, ποὺ ξεκινοῦσε ἀπ' τὰ γλυκὰ νερὰ μιᾶς γειτονικῆς ἠπείρου, αὐτῆς ποὺ λέγεται 'Ατλαντίδα. 'Αφοῦ γινόταν ἡ ἐκκόλαψι, καὶ τὰ δυὸ κοπάδια ἔπαιρναν τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, διανύοντας ἴσες περίπου ἀποστάσεις. Κάποια ἡμέρα ὅμως ἡ ἤπειρος ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε ξεκινήσει τὸ δεύτερο κοπάδι, ἐξαφανίστηκε. Χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ἔκπληξι τῶν χελιῶν θὰ ἦταν μεγάλη. Τί μποροῦσαν νὰ κάνουν; Τὸ ἔνστικτό τους δὲν τοὺς ἐπέτοεπε νὰ γυρίσουν πίσω ἢ νὰ στραφοῦν πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις. 'Εξακολούθησαν λοιπὸν νὰ ταξιδεύουν πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συναντήσουν τὴ πατρίδα τους, ὡς ὅτου ἔφτασαν στοὺς ποταμοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς κατοίκησαν.

«Ἀπὸ τότε, συνεχίζει ὁ "Οττο Μίκ ὅλα τὰ χελια, ποὺ δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν 'Αμερική, ἐπαναλαμβάνουν κάθε χρόνο τὸ ἴδιο ταξίδι, ποὺ κάποτε, στοὺς μακρυνοὺς καιρούς, τὰ ὁδηγοῦσε στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν τῆς 'Ατλαντίδος, ἐνῶ σήμερα τὰ φέρνει στοὺς ποταμοὺς τῆς Εὐρώπης. Κανένα γεγονὸς δὲν μπορεῖ νὰ τὰ κάνῃ ν' ἀλλάξουν πορεία. Ἐξακολουθοῦν νὸ ἐπιστρέφουν πλέοντας πρὸς τὰ δυτικὰ—ἐνῶ οἱ ἀνατολικὲς ἀκτὲς εἶναι κοντινότερες — γιατὶ ὑπακούουν στὸ ἔνστικτό τους καὶ σὲ μιὰ ἀλάνθαστη πεῖρα ἑκατομμυρίων ἐτῶν ποὺ τὰ παραπαιᾶ μὲ τὴν ψευδαίσθησι ὅτι... ἐπιστρέφουν στὴ πατρίδα τους, τὴν 'Ατλαντίδα!»

Οἱ κάτοικοι τῆς 'Ατλαντίδος ἦταν ἕνας λαὸς κατακτητῶν. Πολλὰ ἀρχαῖα αἰγυπτιακὰ ἀνάγλυφα τοὺς παριστάνουν σὲ πολεμικὲς σκηνές.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Θὰ εἶναι ἕνα τέλειο διανοητικὸ ρομπότ!..

ΠΟΙΑ θὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ αὐριανοῦ ἀνθρώπου;

Οἱ ἀνθρωπολόγοι καὶ οἱ βιολόγοι χαρακτηρίζουν τὴν ἐποχὴ μας ὡς «περίοδο μεγάλων μεταβολῶν» καὶ παρατηροῦν ὅτι ἡ βραδεῖα ἐπεξεργασία, ποὺ συντελεῖται ἀπὸ καιρὸ μέσα στὸν ὀργανισμό μας, ἔφθασε στὸ σημεῖο τῆς πλήρους ὡριμότητος. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ προβλεπόμενες μεταβολὲς εἶναι ἐπικείμενες καὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀναπόφευκτα κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

1) 'Ανάστημα: Οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες εἶχαν ἀνάστημα μέτριο, ἐνῶ οἱ Ρωμαῖοι ἦταν μᾶλλον κοντοί. Κατὰ τὸν 1ον αἰῶνα μ. Χ. τὸ μέσον ὕψος τῶν Ρωμαίων ἦταν 1 μ. 58. Σήμερα τὸ μέσον ἀνάστημα κυμαίνεται γιὰ τοὺς ἄνδρες γύρω στὸ 1 μ. 66 καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες γύρω στὸ 1 μ. 64. Μεγαλύτερη εἶναι ἡ αὔξησι τοῦ ἀναστήματος στοὺς βορείους λαούς. Στὴ Σουηδία ὑπολογίζεται ὅτι τὸ μέσον ἀνάστημα αὐξάνει κατὰ 1 ἑκατοστόμετρο κάθε χρόνο. "Επειτα ἀπὸ 20 χρόνια τὸ μέσον ἀνάστημα Σουηδῶν θὰ εἶναι 1 μ. 86.

2) 'Ηλικία: 'Ο Δάντης ὑπελόγισε «τὸ μισὸ τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς μας» στὰ 35 χρόνια. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ὑπερέβαλε τὰ πράγματα, γιατὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 1300 ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς δὲν ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ 48 χρόνια (ὁπότε τὰ μισὰ τοῦ δρόμου βρίσκονταν στὰ 24). Σήμερα ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς ἔχει ὑπερβῆ τὰ 60 χρόνια, ὅπως ἀπέδειξαν οἱ στατιστικές. Στὶς φυχρὲς χῶρες, ὅπως π. χ. στὴ Σουηδία ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς κυμαίνεται γύρω στὰ 76.

3) Περισσότεροι μελαχροινοὶ ἀπὸ ξανθούς: 'Ο ξανθὸς τύπος ἐλαττώνεται συνεχῶς καὶ στὶς πέντε ἠπείρους. Τὰ περισσότερα παιδιὰ ποὺ γεννιοῦνται σήμερα εἶναι μελαχροινά. "Επειτα ἀπὸ μερικὲς δεκαετηρίδες, ὁ ξανθὸς τύπος θὰ ἀποτελῇ σπάνια ἐξαίρεσι.

4) Οἱ πνεύμονες θὰ γίνουν περισσότερο εὐπαθεῖς: Στοὺς πνεύμονες καὶ γενικώτερα στὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται αἰσθητὴ ἡ ἐπίδρασις τῶν στερεῶν καὶ λιπαρῶν καταλοίπων, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια: κονιορτὸς ἀπὸ κάρβουνα, αἰθάλη, ἀναθυμιάσεις χημικῶν προϊόντων κλπ. Στὶς μεγάλες βιομηχανικὲς πόλεις ὁ καρκίνος τῶν πνευμόνων ἐσημείωσε μιὰ αἰσθητὴ αὔξησι κατὰ τὰ τελευταῖα πενῆντα χρόνια, ἰδίως μεταξὺ τοῦ ἄρρενος πληθυσμοῦ. Στὸ Λονδίνο, ἐξ ἄλλου, πρὸ διετίας, τὸ περίφημο «σμὸγκ» (ποὺ εἶναι ἕνα μίγμα ὁμίχλης καὶ καπνοῦ) προεκάλεσε μιὰ χειμερινὴ ἐπιδημία πνευμονίας μὲ ἄνω τῶν 4.000 νεκρούς.

5) 'Ο θώραξ θὰ γίνῃ πιὸ εὐρύς: Στὸν ἑλληνορωμαϊκὸ τύπο ἡ περίμετρος τοῦ θώρακος κυμαινόταν γύρω στὰ 85 ἑκατοστά. Μποροῦσε νὰ ὑποθέσωμε, λοιπόν, ὅτι οἱ λεγεωνάριοι τοῦ Καίσαρος δὲν διέφεραν ἀπὸ τὸ μέσο σημερινὸ τύπο, ἀφοῦ στοὺς περισσοτέρους στρατοὺς τοῦ κόσμου ἡ περίμετρος τῶν 85 ἑκατοστῶν εἶναι τὸ ἐλάχιστον ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τοὺς στρατευσίμους. Κατὰ τὰ εἴκοσι τελευταῖα χρόνια, λόγω τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ζωῆς, τῆς γυμναστικῆς, τῆς ἐπιδόσεως στὰ σπορ κλπ., ἡ μέση περίμετρος τοῦ στήθους κυμαίνεται γύρω στὰ 92 - 93 ἑκατοστά.

6) 'Η ἀκοὴ θὰ ἐλαττωθῇ: 'Η ἀκοὴ μοιάζει μὲ ἕνα πιάνο σὲ μικρογραφία. Οἱ ἰσχυροὶ καὶ διαπεραστικοὶ ἦχοι ποὺ γεμίζουν τοὺς δρόμους τῶν μεγαλουπόλεων προκαλοῦν μικρὲς ρωγμὲς στὸ τύμπανο. Οἱ ἐπιστήμονες προβλέπουν ὅτι ἡ ἀκοὴ θὰ ἐλαττωθῇ σὲ προσεχὲς μέλλον. Οἱ ρωγμὲς ποὺ σχηματίζονται στὸ τύμπανο ἐπηρεάζουν ἐπίσης τὰ νεῦρα, ποὺ, μὲ τὴ σειρά τους, ἐπιδροῦν στὸν ἐγκέφαλο. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ προβλέπεται ὅτι οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι θὰ εἶναι στὸ μέλλον νευρασθενικοί.

7) Θὰ χάσωμε τὴν αἴσθησι τῆς γεύσεως: Τὴ γεῦσι τῶν τροφῶν τὴν αἴσθανόμεθα στὴ γλῶσσα μας. Στὴν ἐποχή μας πολλοὶ ἄνθρωποι ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ στομάχι, τὸ σηκότι ἢ τὰ ἔντερα. Οἱ παθήσεις αὐτὲς ἐπιδροῦν στὴ γλῶσσα καὶ μειώνουν τὴν εὐαισθησία της. 'Ο καπνός, ἐξ ἄλλου, οἱ διεγερτικὲς τροφές, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ κλπ. ἐρεθίζουν ἐπίσης τὴ γλῶσσα καὶ μειώνουν τὴν εὐαισθησία της. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ ἐπιστήμονες προβλέπουν ὅτι σὲ προσεχὲς μέλλον οἱ ἄνθρωποι θὰ χάσουν τὴν αἴσθησι τῆς γεύσεως.

8) Θὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μυώπων: "Εχετε προσέξει πόσοι ἄνθρωποι στὸν κινηματογράφο φοροῦνε γυαλιά; Οἱ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μυώπων αὐξάνει συνεχῶς. Ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία; Οἱ στατιστικὲς μᾶς λένε καὶ πάλι ὅτι ἡ μυωπία εἶναι πολὺ συχνὴ μεταξὺ ἐκείνων ποὺ συνέχισαν τὶς σπουδές τους κατὰ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία κι' ἔπειτα ἀπ' αὐτήν. Αλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τῶν πόλεων εἶναι ὑπεύθυνη γι' αὐτὴ τὴν αὔξησι τῆς μυωπίας. 'Ο ὁρίζων τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν στὶς πόλεις εἶναι περιωρισμένος καὶ τὰ μάτια τους δὲν κάνουν τὶς ἀπαραίτητες προσαρμοστικὲς κινήσεις, ποὺ διατηροῦν καὶ ἐνισχύουν τὴν ὅρασι. "Ετσι, ἡ ἱκανότης τους ἐξασθενίζει ὁλοένα. Οἱ ναυτικοί, ἀντίθετα, οἱ ἀγρότες, οἱ ἄνθρωποι τῶν βουνῶν καὶ γενικὰ ὅλοι ὅσοι ζοῦν στὸ ὕπαιθρο σπάνια παθαίνουν μυωπία.

9) 'Ο ἐγκέφαλος: Τὰ ἐγκεφαλικὰ κέντρα ποὺ ἐξουσιάζουν τὶς πιὸ στοιχειώδεις ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας, ὅπως τὸ ἔνστικτο, παραμένουν στάσιμα ἢ ἐξασθενίζουν συνεχῶς.

'Ωρισμένα ἄλλα κέντρα κινδυνεύουν νὰ γίνουν ἀτροφικά, λόγω τοῦ ὅτι τὰ ἔχομε καταδικάσει εἴτε σὲ ὁλοκληρωτικὴ εἴτε σὲ μερικὴ ἀδράνεια.

Τέτοια κέντρα εἶναι τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς, τῆς γεύσεως, τῆς ὀσφρήσεως, τῆς μνήμης, τοῦ ὕπνου, τῆς κινήσεως καὶ — ἀλλοίμονο! — τοῦ ἔρωτος.

"Αλλα κέντρα, ἀντίθετα, ὅπως τῆς θελήσεως, τοῦ λόγου, τῆς μελέτης, τῆς γραφῆς, τῆς συνειδήσεως, ἐνισχύονται συνεχῶς κι' ἑτοιμένως καλυτερεύουν.

'Απὸ ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ἐγκεφάλου, τὸ περισσότερο κουρασμένο εἶναι ἡ παρεγκεφαλίς, ποὺ, ὡς γνωστόν, βρίσκεται στὸ πίσω μέρος τοῦ κρανίου καὶ ρυθμίζει καὶ κανονίζει τὶς ἐγκεφαλικὲς λειτουργίες.

'Ολα πείθουν, παρατηροῦν οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος θὰ ἐξελιχθῇ σ' ἕνα εἶδος διανοητικοῦ ρομπότ, ποὺ θὰ εἶναι ἀνίκανο νὰ αἰσθανθῇ καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς.

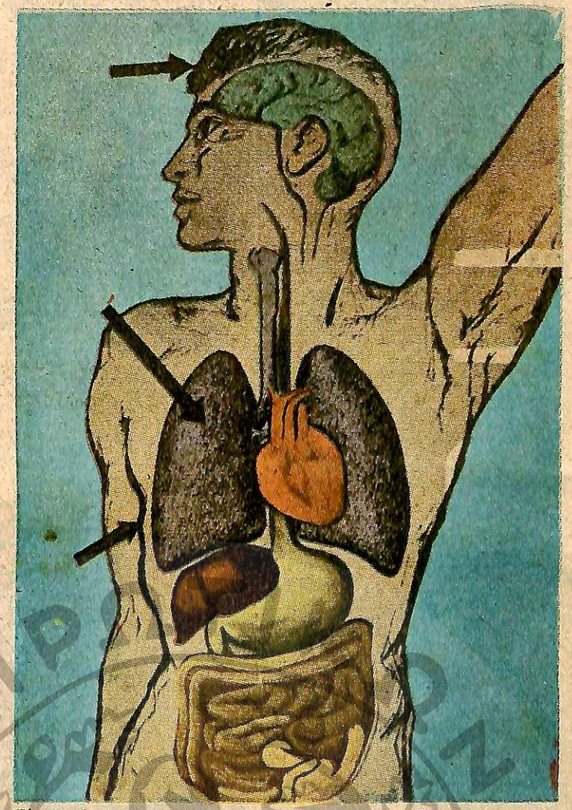

Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι τὰ ἑξῆς: α) Θὰ εἶναι μελαχροινός. β) Θὰ ἔχῃ εὐπαθεῖς πνεύμονες. γ) Θὰ ἔχῃ πιὸ εὐρὺ θώρακα.

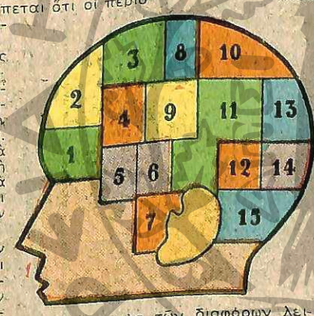

'Ο ἐντοπισμὸς τῶν διαφόρων λειτουργιῶν στὸν ἐγκέφαλο: 1) Θέτουργιον. 2) Ἔρως. 3) Ὕπνος. 4) Λησις. 5) Γεῦσις. 6) Ὀσφρησις. 7) Ἐνστικτον. 8) Συνείδησι. 9) Ὁμοί. 10) Μνήμη. 11) Κίνησι. 12) μιλία. 13) Γραφή. 14) Ὅρασι. Μελέτη. 15) Παρεγκεφαλίδα.

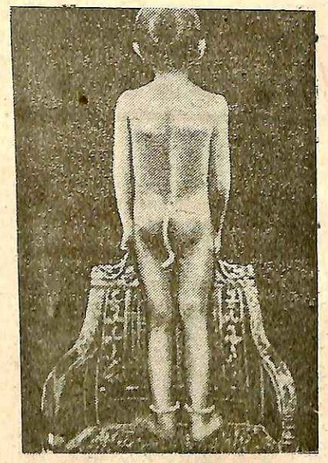

"Ενα παιδὶ μὲ οὐρά. Ἡ φωτογραφία αὐτὴ δημοσιεύθηκε στὸ γαλλικὸ ἰατρικὸ περιοδικὸ «Ἀσκληπιός».

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΟΥΡΑ

"Ενας παράξενος θρῦλος τῆς 'Ινδοκίνας

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ αὐτὸ τὸ θέμα. Ξαναγίνεται ὅμως τώρα ἐπίκαιρο, γιατὶ ὁ Γάλλος στρατιωτικὸς γιατρὸς Ε. Βοζέλ, ποὺ ἔζησε πολλὰ χρόνια στὴν 'Ινδοκίνα, δημοσίευσε προσφάτως στὸ γαλλικὸ ἰατρικὸ περιοδικὸ («Ἀσκληπιός» μιὰ ἐνδιαφέρουσα περιγραφὴ τῶν προσπαθειῶν ποὺ κατέβαλε γιὰ ν' ἀνακαλύψη μιὰ φυλὴ ἀνθρώπων μὲ οὐρά.

'Η ὑπαρξὶς τῆς φυλῆς αὐτῆς ἀναφέρεται στοὺς θρύλους τῶν Μόϊ, τῶν πρωτόγονων ἰθαγενῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς 'Ινδοκίνας.

Πρὶν ἀπὸ 135 χρόνια, ὁ γνωστὸς ἐξερευνητὴς Ρέϋ ἔγραφε τὰ ἑξῆς, σχετικὰ μ' ἕνα ταξίδι του στὴν Κοχινκίνα:

«Μιὰ πληροφορία ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴν πιστέψω, ὅσο κι' ἂν προέρχεται ἀπὸ σοβαρὲς πηγές, εἶναι ὅτι ὑπάρχουν στὴν περιφέρεια Ταιάμπα ἄνθρωποι μὲ οὐρές ζώων. Οἱ Κοχινκινέζοι τοὺς ὀνομάζουν «ἀγριωπους ἀνθρώπους».

»"Ενας μανδαρῖνος ποὺ μὲ φιλοξενοῦσε, μοῦ μίλησε ἀρκετὲς φορὲς γι' αὐτούς. Μὲ βεβαίωσε μάλιστα πὼς οἱ στρατιῶτες του εἶχαν πιάσει καὶ τοῦ εἶχαν φέρει κάποτε δυὸ τέτοιους ἀνθρώπους. 'Ο μανδαρῖνος τοὺς πρόσφερε τότε στὸν αὐτοκράτορα, κι' ἐκεῖνος τοὺς ἔστειλε πίσω στὸν τόπο τους, φορτωμένους μὲ δῶρα.

»"Οσο γιὰ τὸ μῆκος τῆς οὐρᾶς τους, ὁ μανδαρῖνος μοῦ εἶπε πὼς ἦταν ἑπτὰ κοχινκινέζικες ἴντσες (21 πόντους περίπου)».

Τὴν ἴδια πληροφορία ἀναφέρει κι' ὁ ἱεραπόστολος Καζελέν, τὸ 1831:

«Πάνω ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τοῦ Κόλπου τοῦ Σιὰμ — γράφει — σὲ μιὰ ὀρεινὴ περιοχή, ζῆ μιὰ ἄγρια φυλὴ ἰθαγενῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔμαθα πὼς ἔχουν οὐρά, ὁπλαδὴ μιὰ προέκτασι τῆς σπονδυλικῆς στήλης τους, ποὺ τοὺς ἐμποδίζει νὰ καθήσουν κανονικά».

'Ο δόκτωρ Βοζὲλ λοιπόν, ποὺ εἶχε διαβάσει τὰ παλαιότερα αὐτὰ κείμενα, ἀναζήτησε τὰ ἴχνη τῶν παράξενων ἀνθρώπων μὲ τὴν οὐρά, κατὰ τὶς συχνὲς ὑπηρεσιακὲς περιοδείες του στὶς μακρυνὲς ἐπαρχίες Κοντοὺμ καὶ Ναρλὰκ τῆς 'Ινδοκίνας. Ρωτοῦσε τοὺς ἰθαγενεῖς γιὰ τὴ θρυλικὴ αὐτὴ φυλή.

Κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν τὴν εἶχε δῆ ὁ ἴδιος — ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ μερικοὺς γέρους, ποὺ εἶχαν πιὰ πεθάνει. "Ολοι ὅμως ἦσαν σὲ θέσι νὰ δώσουν λεπτομερεῖς πληροφορίες στὸ Γάλλο γιατρό, ἀπ' ὅσα εἶχαν ἀκούσει.

Τὸν βεβαίωσαν λοιπὸν πὼς οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴν οὐρὰ εἶναι πολὺ κακοὶ καὶ πὼς κανεὶς ἀπ' τοὺς ξένους ποὺ διακινδύνευσαν στὴν περιοχή τους, δὲν ἐγύρισε πίσω ζωντανός. Παρ' ὅλο τὸ μικρὸ ἀνάστημά τους —τοῦ εἶπαν— εἶναι τόσο δυνατοί, ὥστε μποροῦνε νὰ σπάσουνε τὸ γεράτερο καλαμι μπαμποῦ μονάχα μ' ἕνα κτύπημα τῆς ράχης τοῦ χεριοῦ τους!

Πυκνὸ τρίχωμα σκεπάζει ὅλο τους τὸ κορμί. Κυκλοφοροῦν δὲ συνήθως ὁλόγυμνοι. Μονάχα μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς φοράνε ροῦχα ἀπὸ φλοιοὺς δέντρων.

Γιὰ νὰ νοστιμίσουν τὸ φαγητό τους, ρίχνουν μέσα, στὸ μαγείρεμα, μιὰ εἰδικὴ πέτρα, πολὺ σκληρή, τὴν ἀφίνουν λίγα λεπτὰ μονάχα κι' ὕστερα τὴν ξαναθγάζουν. Ἄγνωστο πῶς ἐπιδρᾶ ἡ πέτρα αὐτὴ στὴ γεῦσι τοῦ φαγητοῦ. Πάντως, μπορεῖ νὰ ξαναχρησιμοποιηθῆ ὁσεσδήποτε φορές, χωρὶς νὰ χάσῃ τὶς ἰδιότητές της.

Κάνουν ζωὴ νομαδική. "Οταν μεταφέρουν δὲ τὶς κατασκηνώσεις τους ἀπὸ ἕνα σὲ ἄλλο μέρος, παίρνουν μαζί τους πάντοτε κι' ἕνα εἰδικὸ μικρὸ σκαμνί, μὲ μιὰ τρύπα γιὰ νὰ περνάη ἀπ' αὐτὴν ἡ οὐρά τους ὅταν κάθωνται.

Πάντως, ὅλοι οἱ ἰθαγενεῖς σύστησαν στὸ δόκτορα Βοζὲλ νὰ μὴν ἐπιχειρήση μὲ κανένα τρόπο νὰ παραβιάση τὰ ὁρεινὰ κρησφύγετα τῆς φυλῆς αὐτῆς, ἂν ἤθελε τὴ ζωή του.

"Ενας γνωστὸς μελετητὴς τῶν ἀσιατικῶν λαῶν, ὁ δόκτωρ Σαλλέ, πιστεύει ὅτι ὁ θρῦλος γιὰ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν οὐρὰ προέρχεται ἀπὸ ἕνα παλιὸ παραμῦθι τοῦ 'Ανάμ, ποὺ λέει τὰ ἑξῆς:

Κάποτε, ὁ βασιλιὰς τῶν Δαιμόνων εἶδε τὴν πριγκηπίσσα Μπάχ—Τί, τὴ σύζυγο τοῦ βασιλόπουλου τοῦ Χὸ-Τόν, μαγεύτηκε ἀπ' τὴν ὁμορφιά της καὶ τὴν ἔκλεψε. Τότε ὁ ἄντρας της ἐξεστράτευσε ἐναντίον του, μ' ἕνα στρατὸ ἀπὸ πιθήκους, τὸν νίκησε, τὸν σκότωσε καὶ πῆρε πίσω τὴ γυναῖκα του. Οἱ πίθηκοι λοιπὸν αὐτοὶ ζευγαρώθηκαν μὲ γυναῖκες, στὴν ἐνθρικὴ χώρα ποὺ κατακτήσανε, κι' οἱ ἀπόγονοί τους εἶναι μιὰ φυλὴ ἀνθρώπων μὲ οὐρά.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ θρῦλος αὐτὸς τῶν 'Αννα μιτῶν διαδόθηκε καὶ στὴ χώρα τῶν Μόϊ, μὲ τοὺς ὁποίους εἶχαν οἱ πρῶτοι ἐμπορικὲς συναλλαγές, ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Εἶναι δὲ φυσικὸ νὰ τὸν πίστεψαν οἱ πρωτόγονοι αὐτοὶ ἰθαγενεῖς, μὲ τὴν παιδιάστικη εὐπιστία τους καὶ τὴ δεισιδαιμονία τους. Δὲν ἀποκλείεται μάλιστα, στὰ κυνήγια τους νὰ εἶδαν ἀπὸ μακρυὰ μεγάλους πιθήκους καὶ νὰ πείσθηκαν ἔτσι γιὰ τὴν ὕπαρξὶ τῶν ἀνθρώπων μὲ οὐρά.

"Αν ὡστόσο φαίνεται πολὺ ἀμφίβολο ὅτι ὑπάρχει ὁλόκληρη φυλὴ μὲ τὸ ἀλλόκοτο αὐτὸ σωματικὸ γνώρισμα, τὰ ἰατρικὰ χρονικὰ ἀναφέρουν ἀρκετὲς ἐξακριβωμένες περιπτώσεις ἀνθρώπων μὲ οὐρά. Σ' ἄλλους τὸ ἐξάρτημα αὐτὸ ἦταν μακρὺ καὶ σ' ἄλλους κοντό, εὐλύγιστο ἢ σκληρὸ καὶ ἀκίνητο. Πάντοτε δὲ ἀποτελεῖτο ἀπὸ μιὰ προέκτασι τῆς σπονδυλικῆς στήλης, σκεπασμένη ἀπ' ἔξω μὲ μαλακοὺς ἱστούς.

Φαίνεται μάλιστα πὼς οἱ περιπτώσεις αὐτὲς δὲν ἔλειπαν ἀκόμα καὶ στοὺς πανάρχαιους χρόνους, καὶ γι' αὐτὸ τὶς συναντοῦμε στοὺς θρύλους καὶ στὴ μυθολογία διαφόρων λαῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Οἱ ἄνθρωποι μὲ οὐρὰ ἐθεωροῦντο τότε σὰν ὑπερφυσικὰ πλάσματα, ποὺ συνδυάζανε τὰ σωματικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζώου.

Οἱ περιπτώσεις ὅμως αὐτὲς ὑπῆρξαν μεμονωμένες — ἐξαιρέσεις ποὺ ἐπιβεβαίωναν τὸν κανόνα ὅτι οἱ πρόγονοι τοῦ ἀνθρώπου ἔπαψαν νὰ ἔχουν οὐρὰ ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισαν νὰ στέκωνται στὰ δυό τους πόδια. Αὐτὸ ἔχει ἀποδειχθῆ ἀπὸ τὶς μελέτες ὅλων τῶν ἐπιστημόνων ποὺ ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἐξέλιξι τῶν ζωικῶν εἰδῶν.

"Εχομε ἄλλωστε καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἀνθρωποειδῶν πιθήκων, ποὺ συγγενεύουν μὲ τὸν ἄνθρωπο, περπατοῦν ὀρθιοι καὶ δὲν ἔχουν οὐρά, ἐνῶ ἀντίθετα οἱ πίθηκοι μὲ οὐρὰ εἶναι ἀτελέστεροι καὶ περπατᾶνε μὲ τὰ τέσσερα.

Αὐτὸ ὡστόσο δὲν ἐμποδίζει τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς 'Ινδοκίνας καὶ τοῦ 'Αννάμ νὰ πιστεύουν πὼς ὑπάρχει ἡ φυλὴ τῶν ἀγρίων μὲ τὶς οὐρές, κάπου στὰ ἀπρόσιτα βουνὰ τῆς χώρας τους.

— *Παιδιά, ἐδῶ εἶσαστε!...* (Τοῦ Φ. Γεωργουλάκη)

— *Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀλλὰ ὁ μάγερας ἔχασε τὰ γυαλιά του!...*

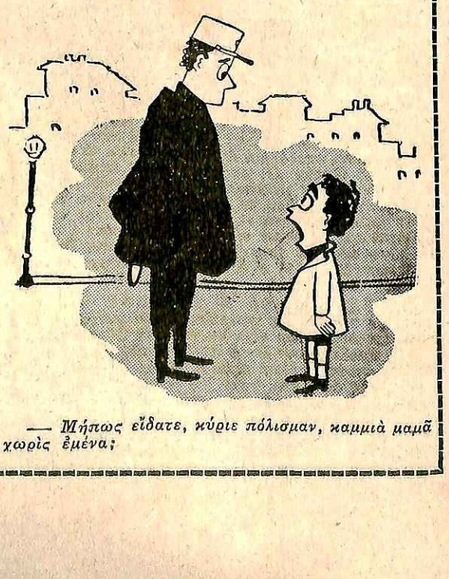

— *Μήπως εἴδατε, κύριε πόλισμαν, καμμιὰ μαμᾶ χωρὶς ἔμενα;*

ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Ο Παν. 'Ανδρεόπουλος, Φωκαίας 10, Πάτραι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Φίλιππος Νενόπουλος, 'Αλευρόμυλος Καμποχωρίου, Βέρροια, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ 'Ελληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. 'Ο Χαράλαμπος Σολωμὸς (21 χρόνων), Κουρτέσι, 'Ηλεία, Grèce, ὁ Σταῦρος Νικολαΐδης (27 χρόνων), Παρμενίωνος 6, Καβάλα, Grèce, καὶ ὁ Κων. Πράντζαλος (19 χρόνων), Κουρτέσι, 'Ηλεία, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Ἰωάννης Ζερβός, Αἰόλου 46, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ ἀναγνώστριές μας, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ. 'Ο Σωτήριος Γκατζιάστας, Προύσης 17, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Αὐστραλίας. Εἶναι 18 χρόνων. 'Ο Νικόλαος Δημουλέσης, Τέρμα Πρεμετῆ, Λόφος 'Αθωματικῶν, Αἰγάλεω, 'Αθῆναι, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς 'Αμερικῆς στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ καὶ τὴν δημιουργία μιᾶς καλῆς φιλίας.

'Ο Νάσος Γεωργίου (22 χρόνων), Ταξιαρχῶν 45, Περιστέρι, 'Αθῆναι, Grèce καὶ ὁ Α. Κ. Παντουβέρης (28 χρόνων), Poste Restante, Κεντρικόν, 'Αθῆναι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Θέμης Δημακέας (26 χρόνων), Φιλικῶν 2, Περιστέρι, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ μιὰ κυρία ἢ δεσποινίδα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. 'Ο Ἐμμανουὴλ Τζιρατούδης, Ἀγίων Θεοδώρων 43, Νέα 'Ορεστιάς, "Εβρος, Grèce, καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Κιλιτζίδης Ἁγίων Θεοδώρων 44, Νέα 'Ορεστιάς, "Εβρος, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

'Ο Παντελήμων Παναγιωτίδης, Poste Restante, Νέα Σμύρνη, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 15—20 χρόνων. 'Ο Παναγιώτης Κοτσώνης, Ο.Τ.Ε., Μακρακώμη Φθιώτιδος, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ "Ελληνες καὶ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ βιβλίων καὶ κάρτ - ποστάλ. 'Ο Θάνος Αστέριος, Προξένου 7, Θεσσαλονίκη, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—20 χρόνων.

'Ο Παῦλος Ἀποστολόπουλος, Νικηταρᾶ 1, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστὰλ καὶ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. 'Ο Κων. Μακρῆς (23 χρόνων) καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Ἀγαπάκης (23 χρόνων), Κουτσιαρί, Καρδίτσα, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ 'Ελληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

'Ο Γεώργιος Χυλὸς (24 χρόνων) καὶ ὁ Πέτρος 'Αγκύλας (29 χρόνων), Βαρὺπετρον Κυδωνίας, Χανιά, Κρήτη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Θανάσιος Καρυσσάκης, Σκλήθρον, Φλώρινα, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες τῆς 'Αμερικῆς μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. 'Ο Παναγιώτης Φατοῦρος (18 χρόνων), Λυκοποριά, Κορινθία, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τῆς Αὐστραλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, στὴν ἑλληνικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα.

'Ο Τριαντάφυλλος Παπαϊωάννου, Λεβάδεια, Βοιωτία, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ. 'Ο Ἀλέξανδρος Ράλλης, Δωροθέου Ἐπισκόπου 13, Χανιά, Κρήτη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα. 'Ο Τάκης Βελισσαρίου (19 χρόνων), 'Ακροπόλεως 92, Καλλιθέα, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Μιλτιάδης Μπίζιος καὶ ὁ 'Αθανάσιος Γκεράπας (26 χρόνων), "Αργος 'Ορεστικόν, Καστοριά, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Ἀντώνιος Κουλούρης, Ν. Σ. «Σωτηρία», 5η Κλινική, 'Αθῆναι, Grèce, ὁ Δημήτριος Καμάτσος, Ν. Σ. «Σωτηρία» 3η Κλινική, 'Αθῆναι, Grèce καὶ ὁ Δημήτριος Τρυπομμάτης, Ν. Σ. «Σωτηρία», 5η Κλινική, 'Αθῆναι, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Νικόλαος Ἰωαννίδης, Poste Restante, Νέα Σμύρνη, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Παντελεήμων Παναγιωτίδης, Poste Restante, Νέα Σμύρνη, 'Αθῆναι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο 'Αντώνιος Βαρτζάκος, Poste Restante, Κεντρικόν, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Εἶναι 22 χρόνων. 'Ο Στυλιανὸς Καλούδης (17 χρόνων), Νέα Μουδανιά, Χαλκιδική, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Βασίλειος Κουτσάκης, Πλάτωνος 16, Πειραιεύς, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Ἀντώνιος Καφαδίας καὶ ὁ Σπυρίδων Τάντης (18 χρόνων), Πλατεῖα Γεωργίου Θεοτόκη 42, Κέρκυρα, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νησιωτοπούλες, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ. 'Ο Τάκης Καρελάκης, Μενελάου 134, Καλλιθέα, 'Αθῆναι, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες τῆς Αἰγύπτου.

'Ο Γρηγόριος Ἰωαννίδης (24 χρόνων), Θεαγένους Χορίση 28, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ "Ελληνες καὶ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Χρῆστος Τραγιάνός (20 χρόνων), Πεστῶν 73, Θήνικην, Grèce, καὶ ὁ Νικόλαος Μακούλης (20 χρόνων), Κλεάνθους 120, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες τῆς Αὐστραλίας. 'Ο Μίμης Ἐρωτόστρατος, Ἰερόθεου 29Α, Πάτραι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Ράκης Ἀνδριακόπουλος, "Εκτορος 2, Ν. Σμύρνη, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Δημήτριος Μάνικος, Poste Restante, Βόλος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. 'Ο Ἀρικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. 'Ο Ἀλέξανδρος Παπανικολόπουλος (22 χρόνων), Λ. Παρασκευοπούλου 11, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Τάκης Ἀρσένης, Παπαδιαμαντοπούλου 33, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, ποὺ νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴ λογοτεχνία καὶ τὴ μουσική.

'Ο Δημήτριος Βλάχος (18 χρόνων), Ἀρχελάου 19, Παγκράτι, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ. 'Ο Κων)νος Νταβέλης (21 χρόνων), Κρησίλα 9, Παγκράτι, 'Αθῆναι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Εὐάγγελος Παπᾶς (21 χρόνων), Πελαγία, Φθιῶτις, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ. 'Ο Τάκης Παπασημακόπουλος (18 χρόνων), Πίνδου 6, Λόφος 'Αξιωματικῶν, 'Αθῆναι, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Οἱ δυὸ φίλοι Γεώργιος 'Αντωνίου (25 χρόνων) καὶ Τηλέμαχος Βασιλόπουλος (25 χρόνων), Αἰσχύλου 41, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. 'Ο Δημήτριος Κοροβέσης, Ν. Σ. «Σωτηρία». 3η Κλινική, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Γεώργιος Τζεντέκης, Κορίνθου 8, 'Επτάλοφος, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ φιλοτελιστὰς ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

'Ο Δημήτριος Τριανταφύλου (30 χρόνων), Τέρμα Καρόλου, ὁδὸς Κ. ἀριθ. 1, Πάτραι, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο. Οἱ τρεῖς φίλοι 'Ανδρέας Χριστοδούλου, Θανάσης Βαλασσάνης καὶ Δημήτριος Ρουμελιώτης, Φ.Σ., Μελίσσια, 'Αττική, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Κων. Μαλανδράκης, 'Ακτημόνων, Τέρμα Γαλάτσι, 'Αθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Θεοφάνης 'Αργυρίου καὶ ὁ Γεώργιος Τσιάλτας, Διαβολίτσιον, Μεσσηνία, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. 'Ο Κων. Μαργούνης, Κεντρικὴ 'Αγορὰ 34, Χίος, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ - ποστάλ. 'Ο Γεώργιος Χατζηδάκης (32 χρόνων) καὶ ὁ Ἰωάννης Παπαδάκης (30 χρόνων), χωρίον Τσαγκαράκι, 'Ηράκλειον, Κρήτη, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

'Ο Χρ. Κουκούτσης (20 χρόνων), Ν. Σ. 'Ασβεστοχωρίου, Θεσσαλονίκη, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Παρακαλεῖ ἐκείνες ποὺ θὰ τοῦ γράψουν νὰ ἐσωκλείσουν στὸ γράμμα καὶ μιὰ φωτογραφία τους. 'Ο Δημήτριος Ζεκάκης (19 χρόνων), Παν. Μαυρογιάννη 11, Ἰωάννινα, Grèce, ὁ Βασίλειος Λιτόπουλος (19 χρόνων), Μελετίου Γεωγράφου 10, Ἰωάννινα, Grèce, καὶ ὁ Νικόλαος "Ελλην (20 χρόνων). Παν. Μαυρογιάννη 66, Ἰωάννινα, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ μαθήτριες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

'Ο Ἰωάννης Τζανετάκης (25 χρόνων), Ν. Σ. «Ἀσβεστοχωρίου, 4ος Θάλαμος, Θεσσαλονίκη, Grèce, ὁ Λάκης Μαρούδας καὶ ὁ Τάκης Σακελλαρίου (23 χρόνων), Ζαχαροπλαστεῖον «'Ολύμπια», Φάρσαλα, Grèce, ὁ Ἀναστάσιος Παπανάστασίου (20 χρόνων), ὁ Δημήτριος Σταυρόπουλος (20 χρόνων) καὶ ὁ Φώτιος Καραΐσκος (18 χρόνων), Ταχυδρομεῖον 'Λετοῦ - Τριφυλίας, Μεσσηνία, Grèce, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φραγκίσκος Μιχαλόπουλος, Φειδιππίδου 5, 'Αθῆναι, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Οἱ δυὸ φίλοι Νικόλαος Πουκέρης καὶ Σπυρίδων Κασίας, Σανατόριον «"Αγιος 'Ανδρέας», Πάτραι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Μαρ. Στέλιος Πουκέρης καὶ Σπυρίδων Κασίας, Σανατόριον «"Αγιος 'Ανδρέας», Πάτραι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο Μαρ. Στέλιος

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΣΥΧΝΑ ΖΕΥΓΑΡΩΝΟΥΝ

'Η στὰρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου Γκαμπὺ Μπρυγιὲρ παντρεύτηκε στὴ Νέα Υόρκη τὸν 'Αμερικανὸ βιομήχανο Τζέημς Ντάγκλας Βατεμπάργκερ. 'Η φωτογραφία αὐτὴ τοῦ ζεύγους πάρθηκε κατὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα ποὺ διεδέχθη τὴν τελετὴ τοῦ γάμου. Οἱ νιόπαντροι θὰ κάνουν ἕνα γαμήλιο ταξίδι τριῶν μηνῶν ἀνὰ τὸν κόσμο, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ Γαλλία, τὴν 'Ισπανία καὶ τὴν 'Ιταλία.

(19 χρονων), Poste Restante, Περιστέρι, Ἀθῆναι, Grèce καὶ ὁ Εὐστάθιος Σταθόπουλος, Poste Restante, Νέα Λιόσια, Ἀθῆναι, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα. Ὁ Δημήτριος Κουντουπῆς, Ν. Σ. «Σωτηρία», 3η Κλινική, Ἀθῆναι, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Ναπολέων Καμπουρόπουλος, 28η Ὀκτωβρίου 40Α, Θεσσαλονίκη, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Ὁ Νικόλαος Κοφινᾶς, 485 Τ.Δ., Β.Σ.Τ. 904, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Αὐγερινὸς Λαυρέντζος, 583 Τ.Π., 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 918, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ λοχίας Λάκης Θαλασσινός, ὁ Γεώργιος Καλαματιανὸς καὶ ὁ Δημήτριος Τριπολιτσιώτης, 490 Τ.Δ., 2ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 903, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὸν κινηματογράφο.

Ὁ Γεώργιος Οἰκονομίδης καὶ ὁ Νικόλαος Παναγιωτόπουλος, 323 Σ.Ε., Σ.Τ.Γ. 915, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ λοχίας Φώτιος Κριζώνης, 882 Α.Τ.Χ., Β.Σ.Τ. 904, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Οἱ δυὸ φίλοι Φώτιος Γαρδικιώτης καὶ Χρῆστος Σαββίδης, ΚΕΜΚ, 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Οἱ ὑπαξ)κοὶ Ἰωάννης Τσελίκης, Ἄγγελος Ρηγόπουλος καὶ Αἰμίλιος Ἀθηναῖος, 392 Σ.Α., 3η Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Παναγ. Τερζιώτης, Κ.Ε.Ε.Μ., Ἰατρεῖον, 4ος Λόχος Π.Μ., Σ.Τ.Γ. 909Α, Grèce, ὁ Νικόλαος Πετρόπουλος καὶ ὁ Μίμης Ξανθόπουλος, 3ος Λόχος, Κ.Ε.Ν. Καλαμῶν, Σ.Τ.Γ. 909Δ, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Νικόλαος Νικολάκης, 657 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 920Α, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Οἱ δίοποι Δημήτριος Κυριάκου καὶ Ἰωάννης Τσιοῦλος, Κ.Ε. Παλάσκας, Γ.Ε.Ν., Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Ἀλέξανδρος Ἀσωνίτης καὶ ὁ Νικόλαος Στασινόπουλος, Γραφεῖον Δ)σεων, ΙΙ Μεραρχία, Σ.Τ.Γ. 912, Grèce, ὁ Σπυρίδων Γκίκας καὶ ὁ Νικόλαος Παρασκευόπουλος, 110 Π.Μ., Β.Σ.Τ. 904, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Οἱ ὑπαξ)κοὶ Εὐάγγελος Νέλλας, Ἀνδρέας Ζωγράφος καὶ Ἰωάννης Ρούνης, Σχολὴ Μονίμων Ὑπαξ)κῶν, Β.Σ.Τ. 902, Σύρος, Grèce, ὁ Ἄγγελος Ἀμπατζῆς, ὁ Νικόλαος Κρέτσας καὶ ὁ Χρῆστος Μαχαιρίδης, 568 Τ.Π., 2ος Λόχος, Διμοιρία Μηχανικοῦ, Σ.Τ.Γ. 916Γ, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Οἱ κάτωθι ναῦτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Ὑπαξ)κὸς Παναγιώτης Κοντάρας, Β. Π. «Ἄρης», Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Ἀντώνιος Πασιώτης, ΚΕΚΑΝ, Δ' τάξις ἀποφοίτων, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., Νικόλαος Ταμβάκης, Χαράλαμπος Γεωργίου καὶ Ἀνδρέας Κουρτέσης, Α)Γ «Πηνειός», Γ.Ε.Ν. Ἀνδρέας Μαρκέτος, Μπάμπης Μαρκέτος, Εὐστάθιος Καββαδίας καὶ Ἰωάννης Λιαδάκης, Α)Γ «Ἀξιός», Γ.Ε.Ν. Δημήτριος Φράγκος, Γεώργιος Παυλάκης καὶ Χαράλαμπος Μητσόπουλος, ΚΕΚΑΝ, Τάξις Β')Κ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν.

Χαράλαμπος Φλουδόπουλος καὶ Γεώργιος Σουλινέρης, 561 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916Α. Γεώργιος Γιολδάσης, Κ.Ε.Τ.Ε.Σ., Λόχος Δ)σεως, Β.Σ.Τ. 902. Βασίλειος Πρεάρης, Βασίλειος Γκέσιος καὶ Γεώργιος Σφενδουράκης, 865 Λ.Ε.Α.Σ., Β.Σ.Τ. 902. Χρῆστος Καναράκης, Κ.Ε.Ν. Κερκύρας, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 910. Ἐπιλοχίας Γεώργιος Μαρτῖνος, λοχίας Ἰωάννης Κεφαλᾶς, λοχίας Δημήτριος Λαζίδης, Ἀντώνιος Τσεκούρας καὶ Θεοδόσιος Τζώνης, 525 Τ.Π., Λ.Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 913Γ. Στέφανος Γιαννᾶτος, ΚΕΤΕΣ, 4ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902. Καλλίνικος Κύρκος, 507 Τ.Π., Λ.Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 912Γ. Ἰωάννης Λαμπρόπουλος καὶ Ναπολέων Τόλης, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 13ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909.

Ὁ ἀνθ)γὸς Θεόδωρος Ἀράπης, 519 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914Γ, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ ἀνθ)γὸς Ρ. Βασιλείου, Κ.Ε.Ε.Ε.Μ.)Λ.Ο., Σ.Τ.Γ. 909Α, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ ἀνθ)γὸς Ἄρης Γαλανός, 504 Τ.Π., Σ.Τ.Γ. 912Β, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ ὑπαξ)κὸς Ἀριστόδημος Ρογκᾶκος, ὁ Ἀνδρέας Ρωμανάκης, Ἀντώνιος Κρασᾶς, ὁ Δημήτριος Πλαντάρης καὶ ὁ Μιχαὴλ Καλύμνιος, Δ.Δ.Κ., ΚΕΕΜ, Σ.Τ.Γ. 909Α., Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Γεώργιος Χρονάκης (21 χρόνων), ΚΕΣΕΣ, 4ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Οἱ ὑπαξ)κοὶ Γεώργιος Δρεττάκης καὶ Μιλτιάδης Φωτόπουλος, Κ.Ε.Ν. Καλαμῶν, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909Δ, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Κων)νος Σταυρόπουλος καὶ ὁ Ἰωάννης Τσοραΐδης, 705 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 911Β, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Ἀριστ. Ἀτματζίδης καὶ ὁ Παναγιώτης Χατζῆς, 702 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 912, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Κύπρου.

Οἱ ὑπαξ)κοὶ Δημήτριος Παπακώστας καὶ Ἰωάννης Σκορδάλης, 604 Τ.Π., 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 920Γ, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Ἰωάννης Ντεντόπουλος, 392 Σ.Α., Ἴλη Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 913Γ, Grèce, ὁ Τάκης Σουλιωτάκης, 392 Σ.Α., 1η Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ, Grèce, ὁ Θεόδωρος Νίνος (20 χρόνων) καὶ ὁ Γεώργιος Βίγκος (19 χρόνων), 111 Π.Μ., Μ.Μ., Σ.Τ.Γ. 905, Βόλος, Grèce, ὁ Περικλῆς Σιδέρης (21 χρόνων) καὶ ὁ Νικόλαος Κεραμίδας (18 χρόνων), 111 Π.Μ., Μ. Ἐπιτελείου, Σ.Α.Β., Σ.Τ.Γ. 905, Βόλος, Grèce, ὁ Ἄλκης Ἀνθόπουλος, Κ.Ε.Ν. Καλαμῶν, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909Δ., Grèce, ὁ Παναγιώτης Γεωργούλης, ὁ Ἀρίστος Ἰωαννίδης, ὁ Νικόλαος Μονσενῖκος, ὁ Παναγιώτης Μασιαούτης καὶ ὁ Ἐπαμεινώνδας Ράπτης, 489 Τ.Δ., Ὁμὰς Διοικήσεως, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ὁ Λάμπρος Βαβέτσης, ὁ Ἀθανάσιος Ζαχαρόπουλος καὶ ὁ Παναγιώτης Καϊταντζῆς, 655 Α.Β.Π., Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Γεώργιος Βαξεβανίδης, Κ.Ε.Ε.Μ., Σ.Τ.Γ. 909Α, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ματθαῖος Καραπιδάκης, ὁ Κων)νος Δεληγιώργης καὶ ὁ Γεώργιος Ἰατροῦ, 771 Μ.Λ.Μ., Σ.Τ.Γ. 912, ὁ Ἰωάννης Ζωντός, ὁ Ποθητὸς Χονδροκούκης, ὁ Ἐμμανουὴλ Ἰωάννης, ὁ Βασίλειος Κωραγκούνης, καὶ ὁ Εὐάγγελος Μπελίδης, 785 Σ.Ε., Β.Σ.Τ. 901, Grèce καὶ ὁ ὑπαξ)κὸς Κων)νος Λέτσιος, Κ.Ε.Ν. Κερκύρας, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 910, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Ν. Δαμουλιανός, Α.Β.Ν.Σ., Σ.Τ. Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Οἱ ὑπαξ)κοὶ Ἰωάννης Γλεντῆς καὶ Τάκης Μπλέτσας, Κ.Ε.Ν. Καλαμῶν, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909Δ, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Κύπρου. Οἱ ὑπαξκοὶ Τάκης Ἐλατοβίτης (18 χρόνων) καὶ Μπάμπης Εὐαγγελόπουλος (18 χρόνων), Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 7ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ὑπαξ)κὸς Λάκης Λαμπρόπουλος, Σχολὴ Πεζικοῦ, Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 902, Χαλκίς, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ἰωάννης Μπόρας, 40ον Λ.Υ.Σ.Π., Σ.Τ.Γ. 918Γ, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Α. Μαραγκάκης (18 χρόνων), ναύτης, Κ.Ε. ΠΑΛ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Γρηγόριος Μουτούκιας, ὁ Γεώργιος Μυλωνᾶς καὶ ὁ Κων)νος Μπέλλας, 484 Τ.Δ., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 920, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Κ. Χατζούλης καὶ ὁ Β. Σκουλίδης, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 6ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστραλίας, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ἀνάργυρος Βαλαματόπουλος, ὁ Πέτρος Σπυριδάκης, ὁ Θεόδωρος Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ Βασίλειος Κοκότας, 392 Σ.Α.Τ.Μ., 3η Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ Θεόδωρος Ἀδαμόπουλος, Κ.Ε.Ε.Μ.)Δ.Δ.Κ., Σ.Τ.Γ. 909Α, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ-ποστάλ. Ὁ Ἄλκης Παναγόπουλος, ὁ Χρῆστος Ἀνδρομελίδης, ὁ Ἄγις Τριανταφυλλόπουλος, ὁ Βελισσάριος Ἀσσανανίδης καὶ ὁ Μενέλαος Καμελίδης, 527 Τ.Π., Λ. Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 913Α, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Κύπρου. Ὁ Παναγιώτης Γιανακᾶκος, Κ.Ε.Ε.Μ.)Δ.Δ.Κ., Σ.Τ.Γ. 909Α, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ-ποστάλ. Ὁ ὑπ)κὸς Νικόλαος Μπραουδάκης (18 χρόνων), Σ.Ν., Κ.Ε. Πόρος, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Ἀλέξανδρος Ντόμολας καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Κόττης, 401 Γ.Σ.Ν., Θάλαμος Λυράκη, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ γαλλικὴ γλῶσσα.

Οἱ ὑπαξ)κοὶ Νικόλαος Κυρηναῖος (20 χρόνων), ὁ Παναγιώτης Ζαπάντης (20 χρόνων), ὁ Ἀθανάσιος Εὐαίσθητος (22 χρόνων) καὶ ὁ Εὐάγγελος Νικολάου (22 χρόνων), Κ.Ε.Υ.Π., 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Κων)νος Δρυμούσης, Κ.Ε.ΚΑΝ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἰταλίας. Ὁ Ἀπόστολος Κυριαζῆς, καὶ ὁ Γεώργιος Κυλιντζιράκης, 746 Π.Β.Μ., Β.Σ.Τ. 903, Grèce, ὁ Κων)νος Κυριάκης καὶ ὁ Λάκης Γρηγορόπουλος, Κ.Ε.Ν.Τ., 9ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928, Grèce, οἱ ὑπαξ)κοὶ Γεώργιος Παπαγεωργίου καὶ Βύρων Παπαγεωργίου, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 8ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909, Grèce, ὁ ὑποσμηνίας Ἀναστάσιος Τερζιώτης καὶ ὁ Νικόλαος Μπάρμπας, 127 Σ.Α.Β., Τ.Γ.Α. 1010, Grèce, ὁ ὑπαξ)κὸς Μίμης Ἀδαμόπουλος, Κ.Ε.Ν.Τ., 9ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928, Grèce, οἱ ὑπαξ)κοὶ Μελέτιος Τζαμαλῆς καὶ Ἄγγελος Μαρκένης, 507 Τ.Π., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 912Γ, Grèce, ἐπιθυμοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Βασίλειος Ράπτης καὶ Κων)νος Κατσιάμπας, ΚΕΤΕΣ, 4ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ὁ Χρῆστος Λυμπερόπουλος, Κ.Ε.Τ.)Σ.Ε.Ο.Τ., Ἴλη Δ)σεως, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ὁ Κων)νος Τσιριγώτης, Κ.Ε. ΠΑΛ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν., Grèce, ὁ Σταῦρος Κουλούρης, Μοῖρα Ἐπιτελείου, 127 Σ.Α.Β., Τ.Γ.Α. 1010, Grèce, καὶ ὁ Θᾶνος Ράλλης, 28 Α.Τ.Α., Β.Σ.Τ. 904, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ὁ ἀνθ)γὸς Ἀντώνιος Μελλίδης, Λ.Β.Ο., 504 Τ.Π., Σ.Τ.Γ. 912Β, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ποὺ διαμένουν στὸν Καναδᾶ.

Ὁ ἀνθ)γὸς Λάκης Ροδόπουλος, Δημ. Θέμελη 15, Μεσολόγγιον, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Ἀναστάσιος Ἠλιάδης, Γεώργιος Μικρός, Ἠλίας Καλῆς, Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, Κων)νος Γαλανός, Ἀναστάσιος Μοσκέτης, Κων)νος Μαρτσούκας καὶ Ἄγγελος Βελέντσος, 173 Σ.Ε., Β.Σ.Τ. 903. Λεωνίδας Καττές, Νικόλαος Πετρόπουλος, Δημήτριος Χατζηγιάννης, Νῖκος Ὡραϊλίδης, Ἀλκιβιάδης Παπαδόπουλος, Νῖκος Παπαδόπουλος, Νῖκος Ρέντας, Χριστόδουλος Κονίδης, Κων)νος Σαλαμανίδης, Κων)νος Κουταλιανός, καὶ Θεοχάρης Περεντίδης, 518 Τ.Π., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 914Γ.

Μιχαὴλ Μαρινάκης καὶ Κων)νος Παπαβασιλείου, 32 Ε.Σ.Ε., Σ.Τ.Γ. 913Α. Ντῖνος Λαμπρόπουλος καὶ Φαίδων Λαμπρινίδης, 566 Τ.Π., 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916Β. Γεώργιος Ἀσημακόπουλος, Κ.Ε.Ν.Τ., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 928. Ὑπαξ)κὸς Χαρίλαος Οἰκονόμου, Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου, 7ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 907.

Σπυρίδων Καζαμίας, Βασίλειος Παπᾶς, Εὐστάθιος Γούσιας, καὶ Δημήτριος Ἀμαξόπουλος, Κ.Ε.Ν. Μεσολογγίου, 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 907. Ὑπαξ)κὸς Κων)νος Βορβολᾶκος, 393 Σ.Α., Ἴλη Δ)σεως, Β.Σ.Τ. 903. Ἰωάννης Τριανταφυλλίδης, ΚΕΤΕΣ, Λόχος Δ)σεως, Β.Σ.Τ. 902. Λοχίας Ἀνδρέας Σταθόπουλος καὶ Νικόλαος Καβαλάρης, 581 Τ.Π., Λ.Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 918Γ.

Ἀναστάσιος Λύκος, Κ. Μπουλίλος καὶ Νικόλαος Ράδης, 518 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914Γ. Εὐάγγελος Τσιρώνης, Ἠλίας Μωϋσίδης καὶ Κεχαγιᾶς Ἀναγνώστης, 251 Ε.Τ.Π., 2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 908. Κων)νος Σταυρόπουλος καὶ Ἰωάννης Τσοραΐδης, 705 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 911Β. Τάκης Ἀλευρόπουλος, Μάκης Θαλασσινός, Κλεάνθης Μοίρας, Ἰωάννης Ἀθανασίου καὶ Ἰωάννης Κουτσογεωργόπουλος, Κ.Ε.Ν.Τ., Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 928.

Ἀρισ. Ἀτματζίδης καὶ Παν. Χατζῆς, 702 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 912. Λοχίας Λάμπρος Κολώνης, 6610 Ο.Α., Β.Σ.Τ. 902. Ἄκης Χρηστᾶκος, Τάκης Τριανταφυλλίδης, Λάκης Ἀδαμόπουλος, Χρῆστος Χριστόπουλος καὶ Σάκης Ἀντωνόπουλος, Κ.Ε.Ν.Τ., 9ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928. Ἰωάννης Ἀθανασίου, ΚΕΝΤ, Διμοιρία Ἐπιδείξεων, Σ.Τ.Γ. 928.

Γεώργιος Καπετσώνης, Ἀλέξανδρος Θρασύβουλος, Κων)νος Ἀνδρουλιδάκης, Κυριάκος Καραμάνος, Ἰωάννης Κουκαδάκης, Ἰωάννης Κυριακός, Βύρων Τριανταφυλλάκης, Σπυρίδων Μπουρνουσούζης, Κων)νος Μαστρογιάννης καὶ Δημήτριος Σαββαρίκος, Κ.Ε.Τ.)ΣΕΟΤ, 1η Ἴλη, Β.Σ.Τ. 902. Διονύσιος Κωστάλλας, ΚΕΤΕΣ, 3ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902.

Οἱ κάτωθι ναῦτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Νικόλαος Μούρλας, Α)Γ «Ἀχελῷος», Γ.Ε.Ν. Ἡρακλῆς Κουσκουλῆς, Β.Π. «ΕΛΛΗ», Γ.Ε.Ν. Ἀλέκος (18 χρόνων) καὶ Χρῆστος Ζῶτος (17 χρόνων), Κ.Ε. ΠΑΛ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Ὑπαξ)κὸς Ντῖνος Καλλιανιώτης, Β.Π. «ΛΕΩΝ», Γ.Ε.Ν. Λάκης Παπαδόπουλος καὶ Παῦλος Σωτηρόπουλος, Ναυτικὸς Ἀσύρματος Μουρνιῶν, Χανιά, Κρήτη. Ὑπαξ)κὸς Κ. Πασσάδης, Δ.Ε.Σ.Μ.)Β.Ν.Σ., Β.Σ.Τ. 902 Κ. Τουρῆς, Θ. Παπαδόπουλος καὶ Ε. Ραρρῆς, Κ.Ε. ΠΑΛΑΣΚΑΣ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Ἰάκωβος Παπαϊωάννου, Σχολὴ Μηχανικοῦ, Κ.Ε. ΚΑΝ, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν.

Οἱ κάτωθι σμηνῖτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Ντῖνος Φωτιάδης καὶ Ἀθανάσιος Τσαμαΐδης, 111 Π.Μ., Μ.Σ.Β., Σ.Τ.Γ. 905. Γεώργ. Μπαρλιάς, 142 Σ.Α.Ε., Β.Σ.Τ. 904. Ἠλίας Κωστοβασίλης, Μοῖρα Ἐπιτελείου Ἐκπ)σεως, Σ.Τ.Α., 123 Π.Τ.Ε., Τ.Γ.Α. 1010. Νικόλαος Μανωλίδης καὶ Νικόλαος Χωραφιός, 28ον Α.Τ.Α., Α.Κ.Ε., Β.Σ.Τ. 904. Ὑπ)κὸς Βασίλειος Κόλλιας, Α.Β.Ν.)Δ.Ε.Κ., Γ.Ε.Ν. Γεώργιος Κορωνάκης καὶ Ἰωάννης Ἀλικάρης, ΚΕΚΑΝ, Φρουρά, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Δημήτριος Λεοντίτσης καὶ Κων)νος Καντιώτης, Κ.Ε. Παλάσκας, Τάξις Π.Γ.Δ.Β., Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Ἄκης Μανωλᾶτος, Κ.Ε. Παλάσκας, Μουσική, Β.Σ.Τ. 902, Γ.Ε.Ν. Μιλτιάδης Χατζηθεοδωρίδης, Ν. Δ)σις Β. Αἰγαίου, Γ.Ε.Ν.

Οἱ κάτωθι σμηνῖτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Γεώργιος Μελιτσίδης, Α.Ν.Μ., Τ.Γ.Α. 1010. Δημήτριος Πυλαρινός, Ἀριστείδης Φιλίππου καὶ Χρῆστος Τηλεμάχου, 111 Π.Μ., 335 ΜΔ)Β, Σ.Τ.Γ. 905. Ἀργύριος Κεφάλας, 28ον Α.Τ.Α., Β.Σ.Τ. 904. Ὑποσμηνίαι Ἰωάννης Ντουβεσκέας καὶ Ἐρρῖκος Νικολάου, Μ.Σ.Β., 111 Π.Μ., Σ.Τ.Γ. 905. Μάριος Ροδόπουλος καὶ Λάκης Πολυμέρης, 111 Π.Μ., Μ. Μεταφορῶν, Σ.Τ.Γ. 905. Ὑποσμηνίαι Ἐδουάρδος Μιχαηλίδης καὶ Νάκος Τριανταφύλλου, Μ.Σ.Β., 111 Π.Μ., Σ.Τ.Γ. 905.

Χρῆστος Χρυσικόπουλος, Ἀναστάσιος Λεττώνης καὶ Θεόδωρος Σαραβᾶνος, 337 Μ.Δ.)Β., 110 Π.Μ., Β.Σ.Τ. 904. Ἰωάννης Κορρὲς καὶ Ἰωάννης Βαθρακοκοίλης, 111 Π.Μ., Μ.Τ., Σ.Τ.Γ. 905. Ἀλέκος Παριανόπουλος, 865 ΛΕΑΣ, Ἐλευσίς, Β.Σ.Τ. 902. Ὑποσμηνίας Κων)νος Καραπᾶνος, 142 Σ.Α.Ε., Β.Σ.Τ. 904. Ἀναστάσιος Παυλᾶκος, 1η Μ.Κ.Ε.Π., Βόλος, Σ.Τ.Γ. 904Α.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες: Θεόδωρος Γκίκας καὶ Γεώργιος Νικολαΐδης, Λ.Α.Φ.Ε., 2ας Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 912. Λοχίας Ἰωάννης Κυπραῖος, 392 Σ.Α., 2α Ἴλη, Σ.Τ.Γ. 913Γ. Σπυρίδων Φαγογένης, 691 Β.Ε.Β., Β.Σ.Τ. 902. Διαμαντῆς Κουτσός, Εὐστράτιος Ἀλεξέλλης, Ἰωάννης Μπούτσης, Σπυρίδων Γιαννόπουλος, Μήτσος Κανακάρης, Σπυρίδων Βασιλειάδης, Βασίλειος Σπυρόπουλος, Τάκης Φραγκόπουλος καὶ Βάσος Γαλανόπουλος, Ε.Σ.Ε., 2ον Σ.Τ.Ι., Σ.Τ.Γ. 914Γ. Ὑπαξ)κοὶ Κων)νος Βαρσάκης, Σπυρίδων Κοντὸς καὶ Ἀριστείδης Γουβιᾶς, Κ.Ε.Ν. Κερκύρας, 4ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 910.

Ἰωάννης Μπερτένης, 109 Στρατολογικὸν Γραφεῖον, Σπάρτη. Ἀντώνιος Γιαννακόπουλος, Σχολὴ Μηχανικοῦ, Λόχος Δ)σεως, Σ.Τ.Γ. 909. Ὑπαξ)κοὶ Ἐρρῖκος Ἀνθόπουλος, Βύρων Γεωργιάδης καὶ Λάκης Μιχαλάκης, ΚΕΒΟΠ, 5ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902. Λοχίας Θεόδωρος Νταγκούλης, 691 Β.Ε.Β., Β.Σ.Τ. 902. Κων)νος Γρηγορόπουλος, 1041 Μ.Ε., Β.Σ.Τ. 904. Παῦλος Μεντεσίδης, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 5ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909. Πύρρος Γιακουμῆς καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρβανίτης, 392 Σ.Κ.Α., 3η Ἴλη, 9 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 913Γ.

Μάκης Διαμαντόπουλος, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος, Περικλῆς Νταλιάνης, Τάκης Νάσσης, Παναγιώτης Παπαμιχαὴλ καὶ Κώστας Κανελλόπουλος, Σ.Ε.Ο. Κορίνθου, Σ.Τ.Γ. 909. Παῦλος Δούφας καὶ Εὐάγγελος Καράκλης, 655 Α.Β.Π., Β.Σ.Τ. 902. Παναγιώτης Ἀντωνόπουλος, 68 Λ.Υ.Σ.Π., Σ.Τ.Γ. 916Γ. Λάκης Κιουτσούκης, Ἀν. Χατζόπουλος καὶ Βασίλειος Τσάλης, 568 Τ.Π., Λ.Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 916Γ.

Παναγιώτης Φωτόπουλος καὶ Γεώργιος Τεκίδης, 622 Ε.Τ.Π., 3ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 901. Κ. Γεωργιάδης καὶ Κων. Σολομωνίδης, 785 Σ.Ε., Β.Σ.Τ. 901. Ὑπ)κὸς Πάνος Παῦλος, Κ.Ε.Ν.Τ., 5ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928. Γεώργιος Ἀργυρόπουλος, 654 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 920. Ἠλίας Γαντζῆς, 489 Τ.Δ., 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 901. Γεώργιος Φέτας, Λόχος Δ)σεως, Β.Σ.Τ. 901, λοχίας Βασίλειος Πλούμης, 489 Τ.Δ., 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 901.

Οἱ λοχίαι Γεώργιος Χατζηϊωάννου, Ἰωάννης Χριστοφίδης καὶ Κίμων Χατζηδρόσος, 519 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 914Γ. Θεόδωρος Τσοκακτσίδης, Παῦλος Ἰορδανίδης, Παναγιώτης Χαλκίδης, Ἰωάννης Σιδηρόπουλος καὶ Τραϊανὸς Δραγάτης, 415 Σ.Δ.Ι., Β.Σ.Τ. 902. Λοχίας Νῖκος Σταρακίδης, 561 Τ.Π., 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916Α. Χάρης Θαλασσινός, Δημήτριος Στάμου, Δημήτριος Πέτρου καὶ Παναγιώτης Δροσόπουλος, 174 Σ.Ε., Σ.Τ.Γ. 916.

Σάκης Στασινόπουλος, 491 Τ.Δ., Λ.Ε., Σ.Τ.Γ. 915, Σταῦρος Λεκούδης, 145 Στρατολογικὸν Γραφεῖον, Κόρινθος. Λοχίας Δημήτριος Καμπᾶς, Δημήτριος Σταϊκος καὶ Μόσχος Ἀμβράζης, Φ.Σ.Φ. Καβάλας, Σ.Τ.Γ. 914.

Ὁ Χρῆστος Γιολδάσης καὶ ὁ Στυλιανὸς Δελιορίδης, Κ.Ε.Δ.)Τ.Δ.Λ.Ο., Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ὑπαξ)κὸς Ντῖνος Ροδόπουλος, Κ.Ε.Β.Ο.Π., 5ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ ἐπιλοχίας Ἰωάννης Φούσκης, Κ.Ε.Β.Ο.Π., 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἰταλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ-ποστάλ. Ὁ Κων. Τομαρᾶς καὶ ὁ Πέτρος Μπετσακτσῆς, Κ.Ε.Β.Ο.Π., 1ος Λόχος, Β.Σ.Τ. 902, Grèce, ζητοῦν ἀλληλογραφία μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ὁ Μίμης Νικηφοράκης, Κ.Ε.Ν.Τ., 12ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀμερικῆς, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ κάρτ-ποστάλ. Ὁ Σπῦρος Καλαμάκης, 785 Λ.Γ.Μ., Β.Σ.Τ. 901, Grèce, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ ὑπαξ)κὸς Θεοχάρης Σκαράκης, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου, 7ος Λ. Σ.Τ.Γ. 909, Grèce, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

— Καὶ τώρα κύριοι σύμβουλοι, ὁ ταμίας μας, θὰ σᾶς κατατοπίση γιὰ τὴν κατάστασι τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἑταιρείας!...

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Μ. Βαλαβάνην, Π. Φάληρον: Ἴσως ἀγνοεῖτε τὸ σκοτεινὸ ρόλο τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ κατὰ τὴν κατοχή. Κ. Φωτιάδη, Θεσσαλονίκη: Βεβαίως. Τὰ γνωρίζω ὅλα ὅσα μοῦ γράφετε. Γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας, εὐχαριστῶ. Α. Ν. Παπαδόπουλον, Ἐνταῦθα: Ὁ κ. Δ. Κοτρώτσης ποὺ ἔγραψε γιὰ τὴ ζωὴ τῆς θρυλικῆς Λ. Καρ. ἦταν στενὸς συνεργάτης της καὶ τὴ γνώριζε καλά. Ἑπομένως δὲν ὑπερβάλλει. Ἀλέκο Ἀμπελᾶ, Τύρναβον: Τ' ἀεροποράκια μας ἔκαναν τὸ χρέος τους μὲ τὸ παραπάνω. Ντακότα, Κ. Ν. 384: Τὸ λάθος θὰ ἦταν δικό μου, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ ὑπ' ἀριθμ. 6713) 581)45 ἔκθεσι, ποὺ ἀναφέρει τὸ γεγονὸς ὅπως τὸ περιγράφω. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια, εὐχαριστῶ. Λ. Ε. Παναγιωτόπουλον, Κάϊρο: Νά, λοιπόν, ποὺ ἦρθαν τὰ πράγματα μόνα τους. Ἡ καινούργια σειρὰ εἶναι ὅ,τι θέλατε ἀκριβῶς. Περιμένω καὶ τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα. Κ. Θεοχαρίδην, Κέρκυρα: Συμφωνῶ ἀπολύτως γιατί γνωρίζω τὰ γεγονότα. Εἶμαι στὴ διάθεσί σας. Ἀρ. Λογοθέτην, Λεμεσόν, Κύπρον: Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ βαθειὰ συγκίνησι ποὺ μοῦ χαρίσατε. Σᾶς ἀπαντῶ ταχυδρομικῶς. Βασ. Μιχαηλίδην, Ἀμμόχωστον Κύπρον: Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ σᾶς. Ἀν. Μοδινόν, Φρασκειές, Κύπρον: Τὸ ἴδιο. Εὐθύμιον Μπαλάσκαν, Αὐστραλία: Τὰ γράμματα τῶν ξενητεμένων φίλων μας, εἶναι πάντα εὐπρόσδεκτα. Δὲν μᾶς κουράζουν ποτέ. Κωνστ. Βούλγαρην, Καλλίπολιν: Ἡ ἀνατίναξις ἔγινε στὶς 27 Ἰουνίου 1943, λίγες μέρες δηλαδὴ πρὶν ἀπ' τὴν κατάρρευσι τῆς Ἰταλίας. Πάντως δὲν ἐπρόκειτο γιὰ σαμποτάζ, ἀλλὰ γιὰ τυχαῖο γεγονός. Ἰω. Ἀπ. Ἀποστολίδην, Λεμεσόν, Κύπρον: Σᾶς ἀπαντῶ ταχυδρομικῶς. Φ. Δασκαλάκην, Στυλίδα: Λυποῦμαι ποὺ ἀργήσατε, ἀλλὰ κρατῶ τὸ ἱστορικό σας γιὰ τὸ μέλλον. Σοφία Οἰκονομοπούλου, Σέριφον: Δὲν εἶναι διόλου ἄσχημη ἡ σκέψι σας. Συγχρόνως ὅμως νὰ γράψετε καὶ στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν. Θὰ συμπληρώσετε ἔτσι τὰ στοιχεῖα σας. Εὐάγγελον Μανουσάκην, Παῦλον Ρούσσον, καὶ Νικόλαον Μαργαρίτην, Ἐνταῦθα: Ἡ ἐπιθυμία σας πραγματοποιήθηκε. Περιμένω τώρα τὴν ὑπόσχεσί σας. Ι. Σεφεριάδην, Ἀλεξάνδρεια: Δυστυχῶς σᾶς ἀποστέλλω μόνο ἀπὸ τὸ δεύτερο τόμο. Τὸν πρῶτο θὰ τὸν λάβετε μὲ τὴν ἀνατύπωσι. Περικλῆ Μαλλιόπουλον, Τρίπολι: Τὸ ἱστορικὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας ἐνδιαφέρον. Τὸ κρατῶ γιὰ τὴ νέα «σειρά», ἀφοῦ τὸ διασταυρώσω μὲ τὰ στοιχεῖα Β.Μ.Σ. Σ. Μάτσαν, Θεσσαλονίκη: Δὲν εἶχα ποτὲ ἀμφιβολίες. Πῶς τὸ φανταστήκατε αὐτό; Νικ. Δ. Δάραν, Παγκράτι: Ἄργησα, ἀλλὰ ἦρθε κι' ἡ σειρά σας. Δὲν θέλω νἄχετε παράπονα μαζί μου. Μανώλη Κουτσαλέξη, Ἐνταῦθα: Ὁ κ. Σταῦρος Εὐταξίας ἦταν νομάρχης Ἕβρου κατὰ τὴν κατοχή. Ἔμεινε στὴ θέσι αὐτὴ γιὰ νὰ μπορῆ ἀπὸ τὸ «πόστο» του νὰ προσφέρη τὶς ὑπηρεσίες του. Θ. Παπᾶν, Καστοριά: Σᾶς ἔγραψα πρὶν ἀπὸ ἕξη μῆνες καὶ μοῦ ἀπαντᾶτε μόλις σήμερα. Ὅπως βλέπετε, εἶναι πιὰ ἀργά, γιατί ἀλλάξαμε τὴ σειρά. Σταῦρον Ζαχαρίου, Ἀπόστολο Κρίκο, Γιάννη Αὐγερινόπουλο, Ε. Ζουράκην, Νικ. Κοντογιάννην, Μιχ. Νομικόν, Γ. Κανέλλον, Στέφανον Κρεμμύδαν, Βασ. Γιαλουράκην, Ἀθαν. Προύσαλην, Δημήτριον Βασιλείου, Κωνστ. Γεωργιάδην, Φώτη Μαστορόπουλον, Ἰωάννην Ρεσβάνην, Παναγ. Λύφην, Ἀντώνιον Εὐάγ. Ξύδα, Ρ. Μεταλλίδην, Δ. Λαφαζάνην, Ἰωάννην Μπουρέκαν, Ἀνδρεόπουλον, Γεώργ. Γιαννόπουλον καὶ ἄλλες ἔντεκα δυσανάγνωστες ὑπογραφές, Β.Σ.Π. 133: Εὐχαριστῶ θερμά. Φωτογραφία τῆς Λ. Καρ. σᾶς στέλνω. Δική μου δυστυχῶς δὲν ἔχω. Ε. καὶ Δ. Ἀνδρουλιδάκη: Ἀργότερα ἴσως, τώρα δὲν ὑπάρχει χῶρος.

Γ. Β. Ι.

'Ο διάσημος μαῦρος κλαρινετίστας Λιούϊς Ἄρμστρογκ

ΤΟ ΑΔΟΞΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΒΑΣΙΛΗΑ ΤΗΣ ΤΖΑΖ»

Ἔχει σωπάσει τὸ «χρυσὸ κλαρῖνο» τοῦ Λιούϊς Ἄρμστρογκ

Λίγοι θνητοὶ γνώρισαν στὴν ἐποχή μας μιὰ τέτοια δόξα, ὅση ὁ Λιούϊς Ἄρμστρογκ, ὁ μαῦρος «βασιλῆας τῆς τζάζ». Οἱ δίσκοι του κυκλοφοροῦσαν κατὰ δεκάδες χιλιάδων σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Τὸ κλαρῖνο του εἶχε σκορπίσει ρίγη συγκινήσεως σὲ ἑκατομμύρια φανατισμένους ὀπαδοὺς τῆς τζάζ.

Τὰ γεμᾶτα ἡδυπάθεια «μπλοὺζ» του λίκνισαν στὴν πίστα τὰ ἐρωτικὰ ὄνειρα ἀμέτρητων ζευγαριῶν.

«Ὁ Λιούϊς Ἄρμστρογκ εἶναι γιὰ τὴν τζὰζ ὅ,τι ὁ Ἀϊνστάϊν γιὰ τὰ μαθηματικά, ὁ Τσῶρτσιλ γιὰ τὴν πολιτική, ὁ Πικασσὸ γιὰ τὴν ζωγραφικὴ καὶ ὁ Φὸρντ γιὰ τὴν βιομηχανία!» εἶχε γράψει, σὲ κάποιο περιοδικό, πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ἕνας Ἀμερικανὸς κριτικός.

Ἡ σταδιοδρομία ὡστόσο τοῦ θρυλικοῦ μαύρου ἦταν γραμμένο νὰ γνωρίση τὸ πιὸ θλιβερὸ καὶ ἄδοξο τέλος.

Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν τελευταία τουρνέ του στὴν Εὐρώπη, ποὺ ἦταν γι' αὐτὸν μιὰ τραγικὴ ἀποτυχία, περικυκλώθηκε ἀπὸ Ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους, ποὺ τὸν ρωτοῦσαν μὲ ἀπάνθρωπη περιέργεια, γιὰ νὰ μάθουν λεπτομέρειες τοῦ διασυρμοῦ του.

Ἀντὶ ν' ἀπαντήση στὶς ἐπίμονες ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων περιωρίστηκε στὴ λιγόλογη δήλωσι:

—Εἶμαι ἕνας ἁπλὸς γέρομουσικός, ποὺ θέλει τώρα νὰ βρῆ λίγη ἡσυχία...

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ Ἄρμστρογκ δὲν εἶναι καὶ τόσο γέρος. Πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, ἔκλεισε τὰ 55. Ἀλλὰ τὸν γέρασαν ἀπότομα ἐκεῖνα ποὺ τοῦ συνέβησαν στὴν Εὐρώπη καὶ τὸν ἔκαναν νὰ αἰσθανθῆ τὸν ἑαυτό του ξοφλημένον γιὰ πάντα.

Ὅταν τὸ 1952, γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ὁ «βασιλῆας τῆς τζάζ» εἶχε περιοδεύσει μὲ τὴν ὀρχήστρα του τὴν Εὐρώπη, κάθε σταθμὸς τῆς περιοδείας του ἦταν κι' ἕνας θρίαμβος! Χιλιάδες πιστοὶ τῆς «ὀρθόδοξης τζάζ» ἄκουσαν μὲ ἀληθινὴ κατάνυξι τὰ κονσέρτα του καὶ τὸν ζητωκραύγασαν μὲ ἔξαλλο ἐνθουσιασμό.

Τρία χρόνια ἀργότερα, ὁ Ἄρμστρογκ ἐπεχείρησε τὴν ἴδια τουρνέ. Ἀλλὰ τὸ μετάνοιωσε πικρά. Οἱ παληοὶ θαυμασταί του τὸν σφύριξαν, τὸν ἀποδοκίμασαν, ἄρχισαν ν' ἀδειάζουν τὴν αἴθουσα πρὶν ἀκόμη τελειώση τὸ κονσέρτο.

Στὸ Ἀμβοῦργο, δημιουργήθηκε ἀληθινὸ σκάνδαλο. Καὶ μιὰ μικρὴ γαλλικὴ βιομηχανικὴ πόλι, τὸ Ρουμπαί, ἔγινε ὁ τάφος τῆς καρριέρας του.

Ὁ Λιούϊς Ἄρμστρογκ ἔφθασε μὲ καθυστέρησι μιᾶς ὁλόκληρης ὥρας στὴν τεράστια «Ἔρνστ-Μέρκ-Χάλλε», τοῦ Ἀμβούργου, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ δώση τὸ κονσέρτο του. Τὸ κοινό, μολονότι ἐκνευρισμένο ἀπὸ τὴν καθυστέρησι, τὸν ὑποδέχτηκε μὲ θερμότητα. Ἀλλὰ ἕνα ἀπρόοπτο γεγονὸς ψύχρανε ἀμέσως πάλι τὴν ἀτμόσφαιρα.

Τὸ μικρόφωνο χάλασε ξαφνικὰ καὶ ἡ ὀρχήστρα καὶ τὸ κοινὸ χρειάστηκε νὰ περιμένουν ἀρκετά, ὥσπου νὰ τὸ διορθώσουν.

Τέλος, ἀκούστηκε στὴν ἀπέραντη αἴθουσα, ἡ βαθειὰ φωνὴ τοῦ Ἄρμστρογκ, ποὺ σκόρπιζε ἄλλοτε ἀληθινὴ ἀνατριχίλα. Ὅμως, ἀπὸ τὶς πρῶτες νότες, τὸ ἀκροατήριο ἀλληλοκυττάχτηκε ἔκπληκτο. Ἡ φωνὴ τοῦ «βασιλῆα τῆς τζὰζ» ἦταν ἀγνώριστη! Ἀδύνατη, σπασμένη, παράτονη, σὰν νἄβγαινε μὲ φοβερὸ μόχθο ἀπὸ τοὺς κουρασμένους του πνεύμονες...

Ἕνα σούσουρο ἁπλώθηκε στὴν αἴθουσα. Καὶ τὸ σούσουρο ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερο, ὅταν ὁ Ἄρμστρογκ ἔφερε τὸ κλαρῖνο στὰ χείλη του καὶ ἡ ὀρχήστρα ἔπαψε νὰ παίζη, γιὰ ν' ἀκουστῆ τὸ σόλο τοῦ «δασκάλου».

Ἀμέσως σχεδὸν ξέσπασαν τὰ πρῶτα σφυρίγματα.

—Λιούϊς, μὴ μᾶς σερβίρης κρύο καφέ! φώναξαν δύο-τρεῖς ἀπὸ τὴ νεολαία.

Ἐνῶ ὁ Ἄρμστρογκ ἐξακολουθοῦσε τὸ σόλο του, τὰ γέλια, τὰ σφυρίγματα, οἱ ἀποδοκιμασίες πολλαπλασιαζόντουσαν. Καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ τελείωσε — ὅταν, ἄλλοτε, μιὰ ἐνθουσιώδης ἰαχὴ πλημμύριζε τὴν αἴθουσα — μερικὰ ἄδεια μπουκάλια ἀπὸ κόκα-κόλα ἐκσφενδονίστηκαν ἀπὸ τὴν πλατεία καὶ τοὺς ἐξῶστες στὴν σκηνή!

«Τὸ σόλο τοῦ Λιούϊς Ἄρμστρογκ ἦταν... νερωμένο γάλα!» ἔγραφε τὴν ἑπομένη μιὰ γερμανικὴ ἐφημερίδα.

Ὅτι ἔγινε, ὅμως, στὸ Ἀμβοῦργο, ἦταν τίποτα μπρὸς σὲ ὅ,τι ἐπακολούθησε, λίγες μέρες ἀργότερα' στὸ Ρουμπαί. Οἱ νεαροὶ ἐργάτες, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν πλειοψηφία τοῦ κοινοῦ στὴν γαλλικὴ βιομηχανικὴ πόλι, φέρθηκαν μὲ ἀπάνθρωπη σκληρότητα στὸν ξεπεσμένο «βασιλῆᾶ τῆς τζάζ».

Τὰ σφυρίγματα ἔδωσαν γρήγορα τὴν θέσι τους σὲ ἄγριες ἀποδοκιμασίες καὶ σὲ λίγο ἡ αἴθουσα πῆρε τὴν ὄψι πεδίου μάχης. Τὰ καθίσματα ἔπεφταν βροχὴ στὴ σκηνὴ καὶ ὁ Ἄρμστρογκ μὲ τοὺς συντρόφους του ἀναγκάστηκαν νὰ καταφύγουν στὸ βεστιάριο καὶ νὰ κλειδώσουν τὴν πόρτα, γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις. Τὸ πλῆθος, ὅμως, τοὺς καταδίωξε ὡς ἐκεῖ καὶ ἐπεχείρησε νὰ παραβιάση τὴν εἴσοδο μὲ γροθιὲς καὶ κλωτσιές!

Ἡ ἀστυνομία κατέφθασε ἀκριβῶς τὴν τελευταία στιγμή, ὅταν δυὸ νεαροὶ εἶχαν σπάσει τὴν πόρτα καί, ὡπλισμένοι... μὲ ρόπαλα, ἦταν ἕτοιμοι νὰ ἐπιπέσουν ἐναντίον τοῦ Ἄρμστρογκ! Οἱ ἀστυνομικοὶ μόλις καὶ μετὰ βίας κατάφεραν νὰ τὸν γλυτώσουν ἀπὸ τὰ χέρια τους.

Σὲ κλειστὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ τὴν προστασία ἰσχυρῆς ἀστυνομικῆς συνοδείας, ἡ νέγρικη ὀρχήστρα ἐπέστρεψε στὸ ξενοδοχεῖο της. Ἔξω, ὅμως, ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ἦταν συγκεντρωμένο ἕνα καινούργιο πλῆθος, μὲ ἀμείλικτα ἐπιθετικὲς διαθέσεις. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶδαν κι' ἔπαθαν ὥσπου νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς ἐξαγριωμένους φιλόμουσους καὶ νὰ ἀσφαλίσουν τὸν Ἄρμστρογκ στὸ ξενοδοχεῖο του — γιὰ νὰ τὸν φυγαδεύσουν νωρὶς τὸ ἄλλο πρωΐ.

Φυσικά, τὸ Ρουμπαὶ ἦταν κι' ὁ τελευταῖος σταθμὸς στὴν περιοδεία τοῦ ἐκθρονισμένου «βασιλῆᾶ» στὴν Εὐρώπη. Πολλοὶ ἰσχυρίζονται πὼς θὰ μείνη καὶ ὁ τελευταῖος σταθμὸς στὴν σταδιοδρομία του. Ὁ Ἄρμστρογκ — λένε — δὲν θα τολμήση νὰ ξαναβάλη τὸ κλαρῖνο στὰ χείλη του.

Ποῦ ὀφείλεται, ὅμως, ὁ ξαφνικὸς αὐτὸς ξεπεσμός; Στὴν ἀρχή, διαδόθηκε ἡ φήμη πὼς ὁ Ἄρμστρογκ ὑποφέρει ἀπὸ καρκῖνο τοῦ πνεύμονος, ἀλλὰ γρήγορα ἡ φήμη αὐτὴ διαψεύσθηκε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ νέγρος μουσικὸς χρωστάει τὸν ξεπεσμό του στὸν «πανδαμάτορα χρόνο» καί, κυρίως, στὴ σκληρὴ δίαιτα, ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ ἀδυνατίση. Μέσα σὲ τέσσερες μῆνες, ἔχασε 42 κιλά, πρᾶγμα ποὺ φυσικὸ ἦταν νὰ μὴ μείνη χωρὶς συνέπειες.

Θὰ μπορέση ἄραγε νὰ ξαναβρῆ ὁ Λιούϊς Ἄρμστρονκ τὸν παληὸ ἑαυτό του; Κανείς, δὲν τὸ πιστεύει. Ἀλλὰ κι' ἂν ἀκόμη μπορέση νὰ ξαναπαίξη, ἀποκλείεται νὰ ξαναγυρίση στὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων θριάμβων του, ὅταν τὸ θρυλικὸ «Σαὶν-Λιούϊς-μπλοὺζ» εἶχε ξετρελλάνει ἀκόμη καὶ τοὺς ἐστεμμένους, ἀπὸ τὸν Ἐδουάρδο Η' τῆς Ἀγγλίας — τὸν σημερινὸ δοῦκα τοῦ Οὐΐνδσωρ — ποὺ εἶχε δώσει ἐντολὴ νὰ διασκευαστῆ γιὰ νὰ τὸ παίζη τὸ σκωτικὸ σύνταγμα τῆς φρουρᾶς του ὡς τὸν Νεγκοὺς τῆς Ἀβησσυνίας, τὸ Χαϊλὲ Σελασιέ, ποὺ τὸ ἄκουγε κάθε βράδυ, γιὰ νὰ ξεχνάη — ὅπως ἔλεγε—τὶς ἀνησυχίες του καὶ τὰ προμηνύματα τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως, ποὺ ἦταν, τότε, ἕτοιμη νὰ ξεσπάση ἐναντίον τῆς χώρας του!

Σήμερα, ὅλα αὐτὰ εἶναι περασμένες δόξες... Καὶ τὸ «χρυσὸ κλαρῖνο», ὅπως εἶχαν ἐπονομάσει, μιὰ φορά, τὸν Λιούϊς Ἄρμστρογκ, ἔχει σωπάσει—ἴσως γιὰ πάντα.

ΜΙΑ ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΗ ΝΕΑ

Ἡ Βέρθα Χέρτογκ, ἡ νεαρὰ Ὁλλανδέζα τῆς Ἰνδονησίας, ποὺ κατὰ τὸν πόλεμο ἔχασε τοὺς γονεῖς της καὶ ὑποχρεώθηκε κατόπιν νὰ παντρευτῆ ἕναν ἰθαγενῆ, κατώρθωσε, ὡς γνωστόν, πρὸ καιροῦ νὰ χωρίση τὸν ἄνδρα της καὶ νὰ ξαναγυρίση ἐλεύθερη πιὰ στὴν Ὁλλανδία. Ἡ Βέρθα, ποὺ εἶναι τώρα 18 χρόνων, ὕστερα ἀπὸ τόσα βάσανα, βρῆκε ἐπὶ τέλους τὴν εὐτυχία. Γνώρισε καὶ ἀγάπησε τὸν νεαρὸ ἔμπορο τοῦ Ρόττερνταμ Γιόχαν Κβόλκενφιλτ μὲ τὸν ὁποῖο πρὸ ἡμερῶν ἀρραβωνιάστηκε ἐπισήμως.

ΧΕΛΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΓΕΥΜΑ

Ὁ ζωέμπορος Χάϊντζ Σεΐντελ ἀπὸ τὴν Φραγκφούρτη τῆς Γερμανίας ἔφερε στὴ χώρα του ἀπὸ τὶς Ἰνδίες ἕνα φορτίο ἀπὸ χελῶνες γιγαντιαίων διαστάσεων. Τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ προοριζόταν γιὰ τὸ χριστουγεννιάτικο γερμανικὸ τραπέζι, ποὺ θὰ τὸ ἐπλούτιζαν μ' ἕνα θαυμάσιο ζουμί. Στὴ φωτογραφία μας μερικὲς ἀπὸ τὶς χελῶνες κατὰ τὴν ἐκφόρτωσί τους στὴ Φραγκφούρτη. Ὅπως βλέπετε, τὰ ζῶα αὐτά, ποὺ οἱ Γερμανοὶ τὰ ἐκτιμοῦν ἰδιαιτέρως καὶ ποὺ ζυγίζουν κατὰ μέσον ὅρον 60 κιλὰ τὸ καθένα, δὲν ἔκαναν καὶ πολὺ ἄνετο ταξίδι.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὁ καϋμὸς τοῦ παιδιοῦ

— Ὡραῖο αὐτὸ τὸ πουλοβεράκι, ποὺ πλέκεις, Βούλα. Εἶναι γιὰ τὸ μικρούλη σου;

— Ναί, εἶναι τὸ τρίτο, ποὺ τοῦ πλέκω, ἀπάντησε μιὰ νέα γυναῖκα, μὲ κουκλίστικο προσωπάκι.

Καὶ συνέχισε, κυττάζοντας, μὲ τὰ γελαστά της μάτια, τὴ συνομιλήτριά της, τὴν κυρία Εὐγενία, ἰδιοκτήτρια τοῦ σπιτιοῦ.

— Μοὔρχεται ἱδρωμένος ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ φοβᾶμαι μὴν κρυώση μ' αὐτὸν τὸν καιρό...

— Κι' ὅμως εἶσαι εὐτυχισμένη ἐσύ, Βούλα μου, παρ' ὅλους τοὺς φόβους σου καὶ τὶς ἀγωνίες σου. Ἔχεις ἕνα παιδί, ποὺ σὲ φωνάζει μητέρα, ποὺ γεμίζει τὸ σπίτι σου μὲ τὶς φωνοῦλες του, μὲ τὸ γέλιο του, μὲ τὸ κλάμα του. Ἐνῶ, τὸ δικό μου σπίτι, μ' ὅλα του τὰ πλούτη, εἶναι βουβό, πληκτικό.

Ἡ κυρία Εὐγενία σώπασε μιὰ στιγμὴ γιὰ νὰ πάρη ἀναπνοὴ καὶ συνέχισε:

— Τὸ ἴδιο κι' ὁ ἄντρας μου... Φεύγει τὸ πρωῒ ἀγέλαστος μὲ τὸ τυπικὸ «ἀντίο» καὶ τὸ μεσημέρι γυρίζει ἀηδιασμένος ἀπ' ὅλα. Τρῶμε ἀμίλητοι κι' ἔπειτα, ἐκεῖνος, χώνεται σὲ μιὰ πολυθρόνα μὲ τὴν ἐφημερίδα ἀνοιχτή, ποὺ τοῦ σκεπάζει ὅλο τὸ πρόσωπο... Μεσημέρι, βράδυ αὐτὴ ἡ ἐφημερίδα ἀνοίγει ἀνάμεσά μας καὶ μᾶς χωρίζει, σὰν νὰ μὴν εἴχαμε τίποτα πιὰ νὰ ποῦμε... Ἐνῶ, ἂν εἴχαμε ἕνα παιδί, ὅλα θὰ ἦταν ἀλλοιώτικα.

— Δὲν βαρυέσαι, κυρία Εὐγενία μου... Ἕνας καϋμός, ὅταν δὲν [illegible] τὸ παιδί, καὶ χίλιοι καϋμοὶ ὅταν [illegible] της, εἶπε ἡ Βούλα σταματ[illegible] τὰ παι[illegible] πλέξιμό της. Ἔχουν βάσανα [illegible] παιδιά: Τὸ παιδὶ ἀρρώστησε, τ[illegible] δὲν τρώει, τὸ παιδὶ ἔπεσε, τὸ π[illegible] ἐτοῦτο, τὸ παιδὶ ἐκεῖνο! Ὅλη μου ἡ σκέψι συγκεντρώνεται σ' αὐτὸ τὸ παιδί... Ἔχω γίνει σκλάβα του... Περνῶ τόσες ἀγωνίες, ποὺ καλλίτερα νὰ μὴν τὸ εἶχα...

Μόλις πρόφερε τὰ λόγια αὐτά, ἡ Βούλα ἔγινε κατακίτρινη, ἀντικρύζοντας τὸ Μάκη, ἕνα ἀγοράκι ἑφτὰ χρόνων, ποὺ στεκόταν στὴ μέση τῆς ἀνοιχτῆς πόρτας, σὰν μαραμένο μπουμπούκι, μὲ σβυσμένο τὸ χαμόγελο στὰ χειλάκια του.

Ἦταν μεσημέρι κι' ἐρχότανε ἀπὸ τ' ἀντικρυνό, σχολεῖο ἀπὸ ὅπου μόλις εἶχε σχολάσει. Ὁ Μάκης σφίγγοντας μὲ τὰ δυὸ χεράκια του τὴ σάκκα μὲ τὰ βιβλία, κύτταζε μὲ παράπονο τὴ μητέρα του, ποὺ εἶχε σηκωθῆ στὸ μεταξὺ καὶ πήγαινε κοντά του γιὰ νὰ τ' ἀγκαλιάση.

— Δὲν μὲ ἀγαπᾶς, μαμά; ψιθύρισε. Δὲν μὲ θέλεις; Σ' ἄκουσα ποὺ τὸ εἶπες τῆς κυρίας Εὐγενίας...

Καὶ ἔκανε νὰ τῆς ξεφύγη.

Ταραγμένη ἡ Βούλα, τὸ ἔσφιξε πάνω στὸ στῆθος της καὶ μὲ χάδια καὶ φιλιὰ προσπάθησε νὰ γλυκάνη τὴν πληγωμένη καρδούλα τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἔκλεγε μ' ἀναφυλλητά.

— Μὴν κλαῖς, χρυσό μου, κι' ἡ μανούλα σου σ' ἀγαπάει! Εἶσαι ἡ ζωή μου ἐσύ, παιδί μου!...

Ἡ κυρία Εὐγενία, ποὺ εἶχε πάει νὰ ζητήση ἀπὸ τὴ Βούλα τὰ δυὸ καθυστερημένα νοίκια, στεκόταν ἀκίνητη, μὲ δακρυσμένα μάτια.

★

Πολλὲς μέρες πέρασαν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι, ποὺ ὁ Μάκης ἔχυσε τὰ πρῶτα δάκρυα κι' ἔνοιωσε τὸν πρῶτο πόνο νὰ τοῦ σφίγγη τὴν καρδιά. Τὰ παιχνίδια του τώρα, δὲν τὸν εὐχαριστοῦσαν...

Μιὰ μέρα, ὁ πατέρας του τὸν βρῆκε κλεισμένο στὴν κάμαρα, ὅπως ἔκανε πάντα, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ μελετήση, τὰ μαθήματά του, νὰ κλαίη. Ἐκνευρίστηκε τότε καὶ τὸν μάλωσε. Ὁ Μάκης κατάπιε τὰ δάκρυα καὶ δὲν μίλησε. Μά, ὕστερ' ἀπὸ λίγο ὁ μικρὸς χάθηκε ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἡ Βούλα, σὰν τρελλή, γύριζε ὅλο ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα στὴ γειτονιὰ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ ὁ πατέρας του, μὲ τὴν ἀγωνία στὴν ψυχή, ἔψαχνε κι' αὐτός, ρωτῶντας ὅποιον εὕρισκε μπροστά του γιὰ τὸ ἀγοράκι του, δίνοντας τὰ χαρακτηριστικά του.

Τίποτα! Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς δώση μιὰ πληροφορία.

Κάποιος τοὺς συμβούλεψε νὰ τηλεφωνήσουν στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν, γιὰ νὰ μάθουν μήπως ὁ Μάκης εἶχε πάθει τίποτα.

Μὲ πόση λαχτάρα περίμεναν τὴν ἀπάντησι! Ἕνας ἀναστεναγμὸς ξέφυγε ἀπὸ τὰ στήθη τους, ὅταν τοὺς εἶπαν ὅτι δὲν εἶχαν πάει ἐκεῖ τὸ παιδί τους...

Δὲν ἔμενε παρὰ νὰ εἰδοποιήσουν στὴν Ἀστυνομία, νὰ τηλεφωνήσουν στὰ διάφορα τμήματα μήπως οἱ πόλισμαν εἶχαν βρῆ κανένα παιδάκι.

Ἄρχισαν, λοιπόν, ἀπὸ τὸ τμῆμα τῆς περιφερείας τους. Μόλις πρόφτασαν νὰ ποῦνε στὸν ἀξιωματικὸ τῆς ὑπηρεσίας τὸν πόνο τους, εἶδαν ἕνα ἀστυφύλακα νὰ μπαίνη στὸ γραφεῖο καὶ νὰ κρατάη ἀπὸ τὸ χέρι τὸ Μάκη, ποὺ ἔκλαιγε καὶ φώναζε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πάη στὴ γιαγιά του...

— Γιατί ἔφυγες ἀπὸ τὸ σπίτι σου; τὸν ρώτησε ὁ ἀξιωματικός, χαϊδεύοντας τὸ κεφαλάκι του, ἀφοῦ ἄκουσε πρῶτα τὸν ἀστυφύλακα ποὺ τοῦ ἀνέφερε ὅτι βρῆκε τὸ παιδὶ νὰ κλαίη στὸ δρόμο.

— Ἤθελα νὰ πάω στὴ γιαγιά μου, μουρμούρισε φοβισμένο τὸ παιδί, ἐνῶ τὰ βουρκωμένα μάτια του κύτταζαν πότε τὴ μητέρα του καὶ πότε τὸν πατέρα του.

Ἔπειτα ὁ μικρὸς ἀναστέναξε καὶ τύλιξε τὰ χεράκια του γύρω στὸ λαιμὸ τῆς μητέρας του, ποὺ ἔσκυβε γιὰ νὰ τὸν φιλήση.

— Πᾶμε σπίτι, χρυσό μου, μὴ φοβᾶσαι τοῦ εἶπε.

★

Δὲ μίλησαν, δὲν εἴπανε τίποτα στὸ παιδί τους, ὅταν γυρίσανε στὸ σπίτι κρατῶντας το ὁ ἕνας ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Λίγο ἀργότερα ὅμως, ὅταν ἡ Βούλα ἀπασχολημένη μὲ τὸ σιδέρωμα, ζήτησε ἀπὸ τὸν Μάκη, νὰ τῆς φέρη ἕνα ποτήρι νερό, ἐκεῖνος, στάθηκε μπροστά της μὲ τὸ γεμᾶτο ποτήρι καὶ τῆς εἶπε μὲ παράπονο:

— Εἶδες, μαμά, ποὺ εἶπες, καλλίτερα νὰ μὴ μὲ εἶχες; Ποιὸς θὰ σοῦ ἔφερνε τώρα τὸ νερό; Ποιὸς θὰ σοῦ φέρνη τὰ δεκάρια ἀπὸ τὸ σχολεῖο;

Σὰν πυρωμένη μαχαιριὰ ἔφτασαν στὴν καρδιὰ τῆς Βούλας τ' ἀθῶα λόγια τοῦ παιδιοῦ της, καὶ μιὰ προσευχὴ ἀνέβηκε μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή της:

«Συχώρεσέ με, Θεέ μου!»

ΜΙΡΑΝΤΑ

'Ο πειρασμός!...

(Τοῦ Φ. Γεωργουλάκη)

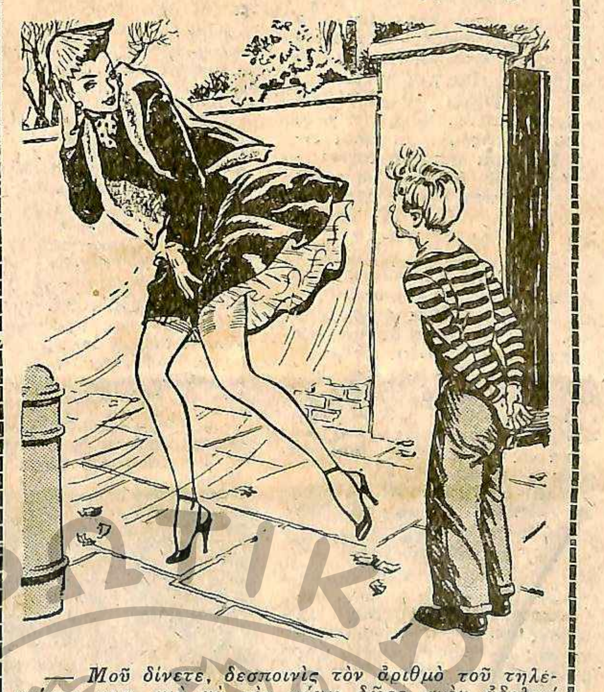

— Μοῦ δίνετε, δεσποινίς τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου σας, γιὰ νὰ τὸν κάνω δῶρο στὸν ἀδελφό μου ποὺ γιορτάζει αὔριο;...

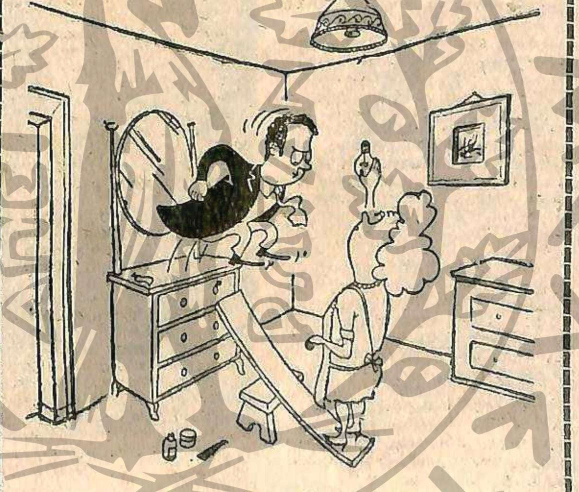

— Σημάδεψε καλά, Μαρία. Πηδῶ!...

Ὁ Διεθνὴς ΣΤΙΒΟΣ

ΠΡΟΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΜΑΧΕΣ ΣΤΕΦΕΝΣ ΚΑΙ ΙΧΑΡΟΣ

Πῶς ὁ «ἱπτάμενος γαλατᾶς», δημοδιδάσκαλος Στέφενς νίκησε τὸν παγκόσμιο ἄσσο Οὔγγρο Σάντορ Ἴχαρος.

Οἱ τελευταῖες εἰδήσεις ἀπὸ τὴν ὀλυμπιακὴ πόλι, τὴ Μελβούρνη τῆς Αὐστραλίας, δὲν ἦταν ἐνθαρρυντικὲς γιὰ τὸν παγκόσμιο ἄσσο τῶν δρόμων ἀντοχῆς Οὔγγρο Σάντορ Ἴχαρος. Ὁ λεπτόσωμος πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου μᾶς εἶχε πρὸ λίγων μηνῶν συνηθίσει σὲ θρυλικὰ κατορθώματα. Ὁ περίφημος προπονητής του Ἴγκλοϊ εἶχε δηλώσει πὼς ἡ ἐκστρατεία πρὸς Μελβούρνη θὰ ἦταν τὸ πρελούντιο τῶν συναντήσεων τοῦ 1956. Ὡστόσο, δυὸ φορὲς ποὺ ἀναμετρήθηκε μὲ τὸν «ἱπτάμενο γαλατᾶ» τῆς Μελβούρνης, τὸ δημοδιδάσκαλο Νταίβιντ Στέφενς, νικήθηκε πανηγυρικά. Τὴν πρώτη δοκιμασία ἔχασε στὰ 5000 μ. ἀπὸ τὸν Αὐστραλὸ Στέφενς μὲ 14΄07΄΄6 ἂν καὶ ὁ Ἴχαρος ἔχει παγκόσμιο ρεκὸρ 13΄40΄΄6. Στὸν δεύτερον ἀγῶνα τους ὁ Στέφενς νίκησε στὰ 3 μίλια μὲ 13΄37΄΄6 ἂν καὶ ὁ Ἴχαρος κατέχει τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ μὲ 13΄14΄΄2.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ μόνον τῶν δυὸ ἀλλεπάλληλων νικῶν τοῦ Στέφενς ἐπὶ τοῦ Ἴχαρος πρέπει νὰ βάλη σὲ μεγάλες σκέψεις τοὺς ἀθλητικοὺς ἐμπειρογνώμονες καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀθλητάς. Ὁ Στέφενς εἶναι βέβαια ἀθλητὴς μεγάλης κλάσεως, ἀλλὰ δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη τὴ βαθμίδα, ποὺ βρίσκεται ὁ Ἴχαρος. Εἶναι μᾶλλον δρομεὺς ἀντοχῆς καὶ ἡ φιλοδοξία του στὸν παρουσιασθῆ νὰ δώση τὴ μεγάλη μάχη στὴ 16η Ὀλυμπιάδα τῆς Μελβούρνης μᾶλλον στὰ 10.500 μ. παρὰ στὰ 5.000 μ.

Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρὰ ὁ Ἴχαρος ἦταν γνωστὸς ὡς δρομεὺς ἡμιαντοχῆς (1500 μ.) καὶ οἱ ἐκπληκτικὲς ἐπιδόσεις του στὰ 5000 μ. καὶ στὰ 3 ἀγγλικὰ μίλια κατὰ τὸ 1955 προξένησαν συγκίνησι καὶ κατάπληξι.

Τί συνέβη, λοιπόν, στὴ Μελβούρνη τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1955; Πῶς νικήθηκεν ἀπ' τὸν Στέφενς ὁ Ἴχαρος; Γιατί ὁ δρομέας τῶν 10.500 μ. (Στέφενς) ἐπεβλήθη τοῦ δρομέως ἡμιαντοχῆς (Ἴχαρος);

Οἱ νίκες τοῦ Στέφενς καὶ οἱ ἧττες τοῦ Ἴχαρος στὴ Μελβούρνη, δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀντιπροσωπευτικές, κατὰ τὴ γνώμη μας, τῆς τάξεως τῶν δυὸ μεγάλων ἀθλητῶν.

Ὁ Ἴχαρος πῆγε στὴ Μελβούρνη μὲ τὸ φορτίο στὴν πλάτη ἑνὸς ἐξαιρετικὰ ἐπίπονου ἀγωνιστικοῦ προγράμματος, ποὺ τοῦ χάρισε βέβαια παγκόσμια ρεκόρ, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ἐπηρεάση τὴν ἀπόδοσί του σὲ ἐπιδόσεις στοὺς ἀμέσως προσεχεῖς μῆνες.

Ἀντίθετος, ὁ φιλότιμος καὶ συνετὸς Στέφενς καραδοκοῦσε τὴν εὐκαιρία ὅλο τὸ καλοκαίρι - φθινόπωρο γιὰ μᾶς καὶ χειμῶνα - ἄνοιξι γιὰ τοὺς Αὐστραλοὺς γιὰ νὰ δείξη τὴν ἀξία του.

Κουρασμένος κάπως ὁ Ἴχαρος, φρέσκος ὁ Στέφενς ἀναμετρήθηκαν σὲ περιβάλλον αὐστραλιανό, σὲ στίβο γνώριμο γιὰ τὸν Στέφενς, σὲ κλίμα αὐστραλιανό. Ἔτσι νίκησε ὁ Στέφενς.

Ἡ ἀντιπαραβολὴ τώρα τῶν ἐπιδόσεων ποὺ σημείωσε στὴν Εὐρώπη ὁ Ἴχαρος μὲ ἐκεῖνες ποὺ ἐπέτυχε ὁ Στέφενς στὸ Ὀλυμπιακὸ Στάδιο τῆς Μελβούρνης εἶναι συντριπτικὴ γιὰ τὸν Στέφενς, τὸ νικητὴ τοῦ Ἴχαρος. Ὁ Οὔγγρος προπονητὴς Ἴγκλοϊ καὶ οἱ μαθηταί του Ἴχαρος, Τάμπορι καὶ Ρόζαβολγκυ παρατηρήθηκαν πὼς ὁ ὀλυμπιακὸς στίβος τοῦ σταδίου κρίκετ τῆς Μελβούρνης εἶναι πολὺ σκληρός. Ἂν δὲν βελτιωθῆ μέχρι τὸν

Ὁ νικητὴς τοῦ Ζάτοπεκ Οὔγγρος πρωταθλητὴς Κόβατς, ποὺ προετοιμάζεται δραστήρια γιὰ τὴ Μελβούρνη, σ' ἕνα ἀγῶνα του στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο.

προσεχῆ Νοέμβριο οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ δρομεῖς θὰ βρεθοῦν πρὸ ἐκπλήξεων.

Πραγματικὰ λοιπὸν ἔχουν δίκηο. Ὁ σκληροτράχηλος Στέφενς, ποὺ εἶναι συνηθισμένος νὰ διανύη κάθε μέρα 20 μίλια σὲ σκληρὸ δημόσιο δρόμο ἀπὸ προάστειο τῆς Μελβούρνης γιὰ νὰ μοιράση τὸ γάλα στὰ πρατήρια τῆς Ἑταιρείας Γάλακτος ποὺ ἐργάζεται, ὑπέφερε λιγώτερο ἀπ' τὸν λεπτοκαμωμένο Οὔγγρο ἄσσο, τὸν κάπως ἐπιβαρυμένο ἀπ' τὶς γιγάντιες προσπάθειες γιὰ τὴν κατάρριψι τῶν παγκοσμίων ρεκόρ. Ἄλλωστε οἱ ἐπιδόσεις τοῦ νικητοῦ Στέφενς (14΄07΄΄6 — 13΄37΄΄6) καὶ τὰ ρεκὸρ τοῦ Ἴχαρος (13΄40΄΄6 — 13΄14΄΄2) συνηγοροῦν στὴν ἄποψι ποὺ ὑποστηρίξαμε ἀπ' τὴν ἀρχὴ καὶ στὸ συμπέρασμα ποὺ ἀνακύπτει τελευταῖα.

Δηλαδή, πῶς ἂν δὲν λάβουν ὑπ' ὄψι τους οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἀθληταὶ τὶς ἀγωνιστικὲς συνθῆκες τῆς Αὐστραλίας, ποὺ θὰ ἐπικρατοῦν εἰδικὰ μάλιστα τὸ Νοέμβριο τοῦ 1956, θἄχουμε ἐκπληκτικὲς ἀνακατατάξεις στὶς προβλέψεις τῶν ὑποψηφίων Ὀλυμπιονικῶν.

Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῶν Ὀλυμπιάδων οἱ παγκόσμιοι αὐτοὶ ἀγῶνες θὰ τελεσθοῦν Νοέμβριο μῆνα, ἐποχὴ δηλαδὴ ποὺ οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἄσσοι ἔχουν συνήθως ἀποκάμει ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀγῶνες καλοκαιριοῦ καὶ φθινοπώρου. Γιὰ τοὺς Αὐστραλοὺς βέβαια τὸ Νοέμβριο κυρίως ἀρχίζει ἡ ἀγωνιστικὴ περίοδος. Ἑπομένως, θἄχουν οἱ φιλοξενοῦντες Αὐστραλοὶ τὸ πλεονέκτημα. Ὡστόσο, τὸ πείραμα τῶν Ἴχαρος, Τάμπορι, Ρόζαβολγκυ, ἄνοιξε τὰ μάτια τῶν ἄσσων ποὺ ὁραματίζονται ὀλυμπιακὰ στεφάνια καὶ ἀσφαλῶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία καὶ στοὺς ἐμπειρογνώμονες τοῦ ἀθλητισμοῦ κάθε χώρας ποὺ θὰ μετάσχη τῶν Ὀλυμπιακῶν νὰ ἀναδιαρθρώσουν τὰ προγράμματά τους καὶ τὶς προετοιμασίες τους γιὰ τὸ Ὀλυμπιακὸ 1956.

Ἂς ἐλπίσουμε πὼς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπίδοξοι ἀθληταὶ τῆς 16ης Ὀλυμπιάδος τῆς Μελβούρνης θὰ λάβουν ὑπ' ὄψι τους τὶς παραπάνω παρατηρήσεις καὶ θὰ ἐμφανισθοῦν πανέτοιμοι.

Τ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

✪✪

Μιὰ κρυφὴ μονομαχία

Δυὸ συγγραφεῖς στὴ Γαλλία, μάλλωσαν κι' ἀνταλλάξανε βαρειὲς βρισιές, ποὺ μόνο τὸ αἷμα μποροῦσε νὰ τὶς ξεπλύνη. Ἀποφάσισαν, λοιπόν, νὰ μονομαχήσουν.

Μιὰ ὥρα ὅμως πρὶν γίνη ἡ μονομαχία, ὁ ἕνας τηλεφωνεῖ στὴν ἀστυνομία:

— Κύριε ἀστυνόμε, λέει, σᾶς προειδοποιῶ ὅτι δυὸ κύριοι πρόκειται μετὰ μιὰ ὥρα νὰ παραβοῦν τὶς διατάξεις τοῦ νόμου ποὺ ἀπαγορεύει τὴ μονομαχία, στὸ τάδε μέρος...

— Ξέρω, ξέρω... τὸν διακόπτει ὁ ἀστυνόμος. Καὶ ὁ ἄλλος μὲ προειδοποίησε!

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Συλλαβικὸ ρομβόλεξο

1) ΔΙΑΛΙΘΟΣ. 2) ΠΑΡΩΔΙΑ. 3) ΠΑΡΑΤΗΡΩ. 4) ΛΙΔΩΡΙΚΙ. 5) ΔΙΑΔΙΔΩ. 6) ΤΗΓΑΝΙΑ. 7) ΡΙΒΗΣΙΟΝ. 8) ΔΙΑΤΡΙΒΗ. 9) ΝΙΓΗΡΙΑ.

Μικρὰ προβλήματα

1) Σὲ 21 μέρες. (Δεδομένου ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἴδιο, ἔχομε τὴν ἀκόλουθη ἐξίσωσι: 14 Χ 12 = Χ Χ 8).
2) 32 χιλιόμετρα (Χ + 3 Χ)4 + 9 Χ)16 = 74).
3) Ὁ Λέανδρος ἔχει δυὸ σκύλους μονάχα καὶ δίνει τὸν ἕνα στὸν Ἀγησίλαο.
4) Ὁ μεγαλύτερος θὰ πάρη 4 ἑκατομμύρια καὶ οἱ ἄλλοι 3.400.000, 2.800.000, 2.200.000, 1.600.000 καὶ 1 ἑκατομμύριο.
5) Οἱ 4 ἀριθμοὶ εἶναι: 8, 12, 5 καὶ 20.

Ἀριθμητικὸ παιγνίδι

48 καὶ 36 (Χ — Ψ = 12, ΧΨ = (Χ + 4) (Ψ + 4) — 352.

Ἡλικίες

12, 34 καὶ 56 χρόνων. Ἡ λύσις βρίσκεται εὔκολα μὲ σειρὰ συλλογισμῶν.

Λογοπαικτικὸς λεξίγριφος

Δίσκος (Δὶς — Κῶς).

Μαγικὴ εἰκὼν χωρὶς εἰκόνα

Στὸν Ἀντώνη (τέλος πΑΝΤΩΝ Η...).

Αἴνιγμα

Στὸ λεξικό.

Μεταμορφώσεις

1) Δάσος, Κάσος, Κάδος, Πάδος, Πάρος, Πόρος, Ὄρος.
2) Οἶνος, Ὄνος, Ὅλος, Ἕλος, Μέλος, Μύλος, Μῦθος, Ζύθος.

Στοιχειόγριφος

ΑΡΤΟΣ — ΑΡΚΤΟΣ.

Σωστὸ — Λάθος

1) ΛΑΘΟΣ (βρίσκονται στὴ Γουωλ Στρήτ). 2) ΣΩΣΤΟ. 3) ΛΑΘΟΣ (περίπου μὲ τὴ φυσιολογικὴ θερμοκρασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος). 4) ΣΩΣΤΟ. 5) ΣΩΣΤΟ.

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 569 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΟΜΕΡ — ΒΑΣΙΛΗΣ — ΖΑΡΙ. 2) ΠΑΛΑΜΗΔΙ — ΑΡΙΔΑΙΟΣ. 3) ΩΡΑ — ΑΛΗΣ — ΚΩΜΗ — ΕΔΩ. 4) ΣΙΣΥΦΟΣ — ΣΟΛΑΝΟΣ. 5) ΛΙΣ — ΝΟΠ. 6) ΣΑΜΙΑ — ΠΑΠ — ΣΑΧΗΣ. 7) ΕΚ — ΣΑΛΟΣ — ΤΩ. 8) ΛΑΓΟ — ΑΠΛΟΤΗΣ — ΩΣΙΣ. 9) ΑΘΑΝΑΣΙΑ — ΙΣΤΟΡΙΚΑ. 10) ΤΑΣ — ΦΙΛΙ — ΣΤΑΡ — ΣΑΝ. 11) ΕΝ — ΑΟΡΑΤΟΝ — ΝΝ. 12) ΣΑΡΑΣΟΒΑΣ — ΑΘΩΑ. 13) ΣΗΜΑ — ΣΑΪ — ΑΡΗΣ. 14) ΜΑΗΣ — ΝΤΑΛ. 15) ΩΣΑΝ — ΟΣ — ΟΑ — ΚΥΜΑ. 16) ΡΟΔΟΛΦΟΣ — ΑΚΙΝΑΚΗΣ. 17) ΑΛΙΣ — ΑΚΑΡΝΑΝ — ΣΑΝΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΟΠΩΣ — ΣΑΛΑΤΕΣ — ΔΩΡΑ. 2) ΜΑΡΙΝΑ — ΑΘΑΝΑΣ — ΣΟΛ. 3) ΕΛΑΣ — [illegible]ΓΑΣ — ΡΗΜΑΔΙ. 4) ΡΑ — ΥΛΙΚ[illegible] — [illegible]ΑΜΑΝΟΣ. 5) ΜΑΦΙΑ — ΑΦ — ΑΗ. 6) [illegible]ΣΙΛΟΣ — ΑΣΙΑ — ΣΟΦΑ. 7) ΑΔ[illegible]Σ — [illegible]ΠΙΛΟΣ — ΣΟΚ. 8) ΣΙΣ — ΠΑ[illegible] — ΣΑ. 9) ΚΑΛΟ — ΑΒΑΣ. 10) [illegible]ΑΚ — ΠΟΤΙΣΤΑΙ — ΑΝ. 11) ΗΡΩ[illegible] — ΣΗΣΤΟΣ — ΟΚΑ. 12) ΣΙΜΟΝ — ΣΤΑΝ — ΝΑΪΝ. 13) ΔΗΛΟΣ — ΟΡ — ΑΤ. 14) ΖΑ — ΑΠΑΤΩΡ — ΑΡΑΚΑΣ. 15) ΑΙΕΝ — ΧΩΣΙΣ — ΘΗΛΥΚΑ. 16) ΡΟΔΟΠΗ — ΙΚΑΝΩΣ — ΜΗΝ. 17) ΙΣΩΣ — ΣΩΣΑΝΝΑ — ΣΑΣΑ.

✪✪

Νέα ρωσικὴ ρουκέτα

Ἕνας εἰδικὸς Ἀμερικανὸς βεβαιώνει ὅτι οἱ Ρῶσοι ἐπιστήμονες κατασκευάζουν μιὰ νέα ρουκέτα, πέντε φορὲς ἰσχυρότερη ἀπὸ τὶς γερμανικὲς V-2. Τὴν ἔχουν ὀνομάσει «Μοντέλο 103», φαίνεται δὲ ὅτι εἶναι ἐκπληκτικὰ μικρὴ σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόδοσί της σὲ κινητήριο δύναμι. Ζυγίζει περίπου ὅσο ἕνα μέτριο αὐτοκίνητο. Ἡ «ἐξάτμισί» της ἔχει μῆκος 50 μέτρων. Ἀναπτύσσει ταχύτητα 8.000 χιλιομέτρων τὴν ὥρα. Ἡ θερμοκρασία της περνάει τοὺς 2.800 βαθμοὺς — εἶναι δηλαδὴ ὑπερδιπλασία ἀπὸ κείνη στὴν ὁποία λυώνει τὸ ἀτσάλι. Οἱ Ρῶσοι σκοπεύουν νὰ τὴ μεταχειρισθοῦν, μεταξὺ ἄλλων, γιὰ πειράματα διαπλανητικῶν πτήσεων.

ΤΟ ΧΕΡΙ τοῦ δολοφόνου

Παράξενο διήγημα

Ἔχω λάβει μέρος σὲ ὅλους τοὺς πολέμους καὶ δὲν φοβήθηκα ποτέ μου. Εἶμαι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ γενναίους ἀξιωματικοὺς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Οἱ φλόγες, οἱ ὀβίδες, οἱ σφαῖρες δὲ μὲ τρόμαξαν ποτέ!...

Καὶ ὅμως... Μιὰ φορὰ στὴ ζωή μου φοβήθηκα. Φοβήθηκα τόσο, ποὺ καὶ τώρα ἀκόμα τρέμω, ὅταν τὸ θυμᾶμαι.

Εἶχα προβιβασθῆ σὲ συνταγματάρχη καὶ τὸ Ἐπιτελεῖο μὲ τοποθέτησε στὴ φρουρὰ τοῦ Ρεμιρόν.

Ὅταν πῆγα ἐκεῖ, ἐγκαταστάθηκα στὸ μοναδικὸ ξενοδοχεῖο τοῦ τόπου. Τὸ δωμάτιο ἦταν μεγάλο κι' ἀπόμερο. Τὸ κακὸ ἦταν ποὺ δὲν εἶχε ἠλεκτρικό. Φωτιζότανε ἀπὸ ἕνα μεγάλο κερί, ποὺ τὸ φῶς του ἔδινε ἕνα τόνο πένθιμο στὸ δωμάτιο. Ἐπίσης δὲν εἶχε κουδοῦνι.

Δυὸ - τρεῖς εἰκόνες ποὺ κρεμόντουσαν στοὺς τοίχους ἦταν πολὺ τραγικές. Ἡ μία παρίστανε τὴν Ἰουδὴθ νὰ κρατάη τὸ κομμένο κεφάλι τοῦ Ὁλοφέρνη. Ἡ ἄλλη παρίστανε τὸν ἐνταφιασμὸ τῆς Ἀτάλας καὶ ἡ τρίτη ἕνα ἐρημίτη ποὺ φιλοσοφοῦσε μπρὸς σὲ μιὰ νεκροκεφαλή.

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν ὅλ' αὐτά, ἄγριος ἀέρας ἄρχισε νὰ φυσάη ξαφνικά, ποὺ μπαίνοντας ἀπὸ τὸ κακοκλεισμένο παράθυρο ἔκανε νὰ τρέμη τὴ φλόγα τοῦ κεριοῦ... Ἀνατρίχιασα, μὲ τὴν ἰδέα πὼς μποροῦσα νὰ μείνω στὰ σκοτεινά... Γι' αὐτό, σκέφτηκα, ὅτι τὸ καλύτερο ποὺ εἶχα νὰ κάνω, ἦταν νὰ πέσω καὶ ν' ἀποκοιμηθῶ.

Πλάγιασα, λοιπόν, στὸ κρεβάτι, μὰ δὲν ξέρω γιατί, δὲν τολμοῦσα νὰ σβύσω τὸ κερί... Ἐπίσης δὲ νύσταζα. Γιὰ νὰ περάση ἡ ὥρα, ἄρχισα νὰ καπνίζω. Ὁ ἀέρας δυνάμωσε. Ἔνοιωσα ρῖγος καὶ τράβηξα τὶς κουβέρτες μου λίγο πιὸ πάνω. Μὰ κάνοντας αὐτὴ τὴν κίνησι, ἔπεσε ἡ κάφτρα τοῦ τσιγάρου μου πάνω στὸ χαλί. Ἔσκυψα γρήγορα νὰ δῶ ποῦ βρισκόταν, γιὰ νὰ τὴ σβύσω καὶ τότε εἶδα νὰ προβάλλη κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἕνα χέρι, νὰ σβύνη μ' ἕνα δάχτυλό του τὴν κάφτρα καὶ ν' ἀποτραβιέται πάλι κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι!...

Τρόμαξα τόσο, ποὺ ἄρχισα νὰ τρέμω σύγκορμος.

Ὁ καθρέφτης ποὺ ἦταν ἀντίκρυ, μοῦ ἔδειξε ἕνα πρόσωπο ἔξαλλο, κατάχλωμο, μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ μὲ μ[...]ια τρελλοῦ! Ἦταν τὸ πρόσωπό μου! [...]ροσπάθησα τότε νὰ συνέλθω σιγὰ - σιγὰ καὶ νὰ σκεφθῶ πιὸ ἤρεμα.

Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἦταν κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι μου, περίμενε χωρὶς ἄλλο νὰ σβύσω τὸ κερί, γιὰ νὰ μοῦ ἐπιτεθῆ, νὰ μὲ κλέψη, νὰ μὲ σκοτώση...

Κύτταξα τότε νὰ ὁπλισθῶ μὲ θάρρος. Γιατὶ νὰ τρέμω ἔτσι;

Ἡ ἰδέα ὡστόσο ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ἦταν τόσο κοντά μου, ὅτι μὲ παραμόνευε γιὰ νὰ μοῦ κάνη κακό, μὲ τρέλλαινε...

Μοῦ ἐρχότανε νὰ φωνάξω βοήθεια. Ἀλλὰ μὲ τόσο δυνατὸ ἀέρα, ποιός θὰ μ' ἄκουγε; Ἔπειτα, αὐτὸ θὰ γινόταν ἀφορμὴ νὰ ὁρμήση μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ὁ ἄγνωστος καὶ νὰ πνίξη τὴ φωνή μου... Ἀλλὰ μήπως εἶχα καὶ τὴ δύναμι νὰ φωνάξω;

Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν ἑαυτό μου, ἄοπλος ὅπως ἤμουν;

Τὸ πιστόλι μου τὸ εἶχα δώσει μαζὶ μὲ τὴ γλαίνη μου στὸν ἱπποκόμο μου. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ εἰδοποιήσω τὸν ξενοδόχο καὶ μ' αὐτόν, τὴν ἀστυνομία...

Ἀλλὰ πῶς; Πῶς νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ πατήσω στὸ χαλί; Τὸ χέρι τοῦ ἀγνώστου θὰ μ' ἅρπαζε ἀπὸ τὸ πόδι!...

Ἔπρεπε ὅμως νὰ κάνω αὐτὸ τὸ πήδημα τοῦ θανάτου... Ἔπρεπε... Δὲν θὰ ξεχάσω μὲ τί ἀγωνία ἔβαλα πρῶτα τὸ ἕνα πόδι κάτω, κι' ὕστερα καὶ τὸ ἄλλο καὶ μ' ἕνα πήδημα βρέθηκα στὴ μέση τῆς κάμαρας!...

Τὸ φοβερὸ χέρι ὅμως δὲν μ' ἅρπαξε, ὅπως φοβόμουν. Ντύθηκα γρήγορα - γρήγορα. Τὰ χέρια μου ἔτρεμαν. Ἄνοιξα τὴν πόρτα καὶ βγαίνοντας τὴν κλείδωσα δυὸ φορές. Τέλος κατάφερα, στηριζόμενος κάθε τόσο στὸν τοῖχο, νὰ φτάσω στὸ δωμάτιο τοῦ ἱπποκόμου καὶ νὰ τὸν ξυπνήσω. Ἔπειτα ξύπνησα καὶ τὸν ξενοδόχο, ποὺ παρουσιάστηκε μπροστά μου μὲ τὰ νύχια του κι' ἕνα κερὶ στὸ χέρι.

— Γρήγορα!... φώναξα. Τρέξτε ἀμέσως στὴν ἀστυνομία!

Ὁ ἱπποκόμος κι' ἕνας ὑπηρέτης ἔτρεξαν νὰ τὴν εἰδοποιήσουν, ἐνῶ ὁ ξενοδόχος ἄρχισε κι' αὐτὸς νὰ φοβᾶται. Δὲν καταλάβαινε τί γινόταν... Κρατοῦσα τώρα τὸ πιστόλι μου καὶ τοῦ εἶπα βιαστικὰ λίγα πράγματα...

Τέλος ἔφτασαν δυὸ χωροφύλακες. Τοὺς διηγήθηκα τί εἶχε συμβῆ. Ἐκεῖνοι, μὲ τὸ περίστροφο στὸ χέρι, προχώρησαν. Ξεκλείδωσα τὴν πόρτα καὶ μπῆκα πρῶτος στὸ δωμάτιο, σφίγγοντας τὸ πιστόλι μου. Τὸ κερὶ ἔκαιγε ἀκόμη... Ὅλα γύρω ἦταν ἀπείραχτα. Ἀκόμα καὶ τὸ πορτοφόλι μου, ποὺ μοῦ εἶχε πέσει, καθὼς ἔβγαινα ἔξω, βρισκόταν πάνω στὸ χαλί.

Ποῦ ἦταν λοιπὸν ὁ δολοφόνος;

Χωρὶς ἄλλο κάποιο θαῦμα θὰ εἶχε γίνει. Γιατί, σκύβοντας κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι, ἀντίκρυσα μιὰ νόστιμη κοπέλλα μὲ ἄσπρη ποδιὰ καὶ δαντελλένιο σκουφάκι στὸ κεφάλι. Μόλις μὲ εἶδε, σύρθηκε στὰ πόδια μου, ἐνῶ δάκρυα ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ μάτια της.

— Ποιά εἶσαι; τὴ ρώτησα. Τί θέλεις ἐδῶ μέσα;

Ἐκείνη τρέμοντας, μοῦ ἀπάντησε:

— Εἶμαι ἡ Μαριέττα, ἡ καμαριέρα τοῦ ξενοδοχείου. Σᾶς ἱκετεύω, μὴ μὲ σκοτώσετε! Ἀκοῦστε με!... Καὶ μὴν ἀφήσετε ἄλλους νὰ μποῦν μέσα. Θὰ σᾶς πῶ ἕνα μυστικό...

Γύρισα στὴν πόρτα καὶ εἶπα στοὺς χωροφύλακες νὰ μὴ μποῦν ἀκόμα μέσα.

Ἡ Μαριέττα, λοιπόν, ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ὅτι ὁ ἱπποκόμος μου, ποὺ εἶχε φτάσει πρὶν ἀπὸ μένα στὸ ξενοδοχεῖο μὲ τὶς ἀποσκευές μου, τὴν ἐρωτεύθηκε. Κι' ἐκείνη, βρίσκοντάς τον νόστιμο, τοῦ ἔδωσε ραντεβοῦ στὸ δωμάτιό μου, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ὁ ξενοδόχος θὰ μοῦ ἔδινε ἄλλο κι' ὅτι αὐτὸ θὰ ἔμενε ἄδειανὸ ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἦταν τὸ πιὸ ἀπόμερο ἀπ' ὅλα...

Περίμενε λοιπὸν ἡ δυστυχισμένη τὸν ἱπποκόμο μου. Ὅταν ὅμως ἄκουσε ὁμιλίες ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, κατάλαβε ὅτι ἐρχόταν κάποιος ἄλλος. Κρύφτηκε τότε κάτω ἀπ' τὸ κρεβάτι καὶ περίμενε τὴν κατάλληλη στιγμὴ νὰ βγῆ ἀπὸ τὴν κρυψῶνα της καὶ νὰ φύγη...

— Ἀνόητη, τῆς εἶπα, τόσο εὔκολα δίνεις τὰ ραντεβού σου;

— Κύριε, μοῦ ἀπάντησε, σᾶς ὁρκίζομαι ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ πίστεψα στὰ λόγια ἑνὸς ἄντρα... Μοῦ φάνηκε τόσο τίμιος καὶ τόσο καλὸς ὁ ἱπποκόμος σας!... Μοῦ ὑποσχέθηκε πὼς θὰ μὲ παντρευτῆ...

Ἄνοιξα τὴν πόρτα καὶ εἶπα στοὺς χωροφύλακες, στὸν ξενοδόχο καὶ στὸν ὑπηρέτη του, ποὺ περίμενε, κρατῶντας ἕνα μεγάλο μαχαίρι τῆς κουζίνας:

— Φαίνεται πὼς θὰ εἶδα κανένα κακὸ ὄνειρο καὶ γελάστηκα... Κανένας κλέφτης δὲ βρίσκεται στὴν κάμαρά μου. Ἡ δεσποινίδα Μαριέττα μάλιστα, ποὺ μπῆκε μέσα, τὴν ὥρα ποὺ ἦρθα νὰ σᾶς φωνάξω, μὲ διαβεβαιώνει ὅτι δὲν εἶδε ἀπολύτως τίποτα!...

Ἔτσι, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τελείωσε ἡ τρομερὴ αὐτὴ ἱστορία.

Ἐπειδὴ ὅμως ἤθελα νὰ τιμωρήσω κάποιον γιὰ τὴ φρικτὴ ἀγωνία ποὺ πέρασα, ὑποχρέωσα τὸν ἱπποκόμο μου νὰ παντρευτῆ τὴ νόστιμη καμαριέρα! Δὲν ἔμεινε ἄλλωστε καθόλου δυσαρεστημένος... Ἔγινα μάλιστα καὶ κουμπάρος τους, καὶ ζοῦν σήμερα εὐτυχισμένοι...

Μ. ΕΣΤΩΝΙΕ

[...]ΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία	Δρχ. 340.—
Ἑξάμηνος	» 170.—
Τρίμηνος	» 85.—

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία	£ 6.— $ 24.—
»	Φρ. Γαλλικὰ 5.980
»	» Βελγικὰ 1.100

Ἐμβάσματα Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιαύτης πρὸς τὸ περιοδικὸ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσανίου 4 (Πλατεῖα Κλαυθμῶνος), ΑΘΗΝΑΙ.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ὁποιουδήποτε θέματος τοῦ παρόντος τεύχους ἄνευ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Θησαυροῦ».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1092)1938. Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής: Ε.Ε.Ε. «Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ Σία». Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. Ὑπεύθ. Τυπογρ.: Σπυρ. Μπέλλας, ὁδὸς Δύσεως, Ν. Ἡράκλειον.

Ὁ ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Πρακτικὲς συμβουλὲς

Τὸ χειμῶνα πρέπει νὰ τρέφεσθε πολὺ πιὸ καλὰ ἀπὸ τὸ καλοκαῖρι. Ὁ ὀργανισμὸς χρειάζεται περισσότερα λευκώματα καὶ λιπαρὲς οὐσίες. Οἱ βιταμίνες Α εἶναι ἀπαραίτητες. Διατηροῦν τὸ δέρμα μαλακό, λεῖο καὶ ζωηρὸ καὶ τὸ προφυλάττουν ἀπὸ τὶς κοκκινίλες καὶ τὰ σκασίματα.

Τὰ χέρια σας πρὸ παντὸς τώρα τὸ χειμῶνα μετὰ τὸ πλύσιμο νὰ τὰ ἀλείφετε μὲ εἰδικὴ κρέμα γιὰ τὰ χέρια ἢ μὲ γλυκερίνη καὶ λεμόνι, γιὰ νὰ τὰ προφυλάξετε ἀπὸ τὸ σκάσιμο καὶ τὶς χιονίστρες. Οἱ λιπαρὲς οὐσίες εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ κρατοῦν τὰ χέρια σας σὲ καλὴ κατάστασι.

Τὰ νύχια σας πρέπει νὰ τὰ διατηρῆτε καθαρά. Τὸ καθαρὸ νύχι δείχνει γυναῖκα πολιτισμένη καὶ νοικοκυρά. Τὰ νύχια θὰ τὰ πλένετε καλὰ μὲ βοῦρτσα καὶ μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ σαπουνάδα. Ἀφοῦ τὰ ξεπλύνετε καλὰ καὶ τὰ σκουπίσετε, θὰ ξεκολλήσετε γύρω στὸ νύχι τὰ πετσάκια, σπρώχνοντάς τα μ' ἕνα κοκκάλινο ἐργαλεῖο, γιὰ νὰ προλάβετε τὶς παρωνυχίδες.

Θὰ καταπολεμήσετε τὴ δυσκοιλιότητα τρώγοντας πολλὰ φροῦτα, κομπόστες καὶ χόρτα. Ἀποφεύγετε ὅσο μπορεῖτε τὰ καθαρτικά. Ἡ γυμναστική, ὁ περίπατος, ὁ καθαρὸς ἀέρας συντελοῦν πολὺ στὴν καταπολέμησί της. Ἀντίθετα πάλι ἡ καθιστικὴ ζωὴ προκαλεῖ τὴ δυσκοιλιότητα. Ἡ κακὴ λειτουργία τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καὶ οἱ ζυμώσεις συχνὰ εἶναι αἰτία τῆς κοινῆς ἀκμῆς, καὶ πολλῶν ἄλλων νοσημάτων.

Ἀποφεύγετε νὰ βάφετε τὰ μαλλιά σας. Τὸ βάψιμο σὲ πολλὰ ἄτομα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο καὶ πρὸ πάντων ὅταν οἱ βαφὲς ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἔχουν βάσι τὴν παραφαινυλενοδιαμίνη. Αὐτὴ προκαλεῖ συχνὰ δερματίτιδες καὶ πονοκεφάλους καὶ ἔχουν ἀκόμα σημειωθῆ καὶ νεφρίτιδες καὶ πολὺ σπάνια καὶ θάνατοι.

Οἱ πολλὲς περιποιήσεις τῶν μαλλιῶν, μὲ συχνὸ πλύσιμο μὲ ἀλκαλικὰ σαπούνια ἀφαιροῦν τὴ λιπαρὴ οὐσία τῶν μαλλιῶν, τὰ ξηραίνουν καὶ τὰ κάνουν νὰ σπάζουν πολὺ εὔκολα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἀπότομο στέγνωμα μὲ ζεστὸ ἀέρα, τὸ βούρτσισμα μὲ σκληρὲς βοῦρτσες, τὸ χτένισμα μὲ χτένες μὲ πυκνὰ δόντια, ἡ περμανάντ, τὸ κατσάρωμα τῶν μαλλιῶν μὲ ζεστὸ ψαλλίδι, ξηραίνουν τὶς τρίχες, τὶς κάνουν νὰ σπάζουν εὔκολα καὶ προκαλοῦν ἀκόμα δυὸ ἀρρώστειες, τὴν ψαλλίδα καὶ τὴν τριχόρρηξι. Γιὰ νὰ τὸ προλάβετε αὐτό, πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε διάφορες λιπαρὲς οὐσίες κι' ὅταν φανερωθῆ ἀρρώστεια νὰ ψαλλιδίζετε τὶς ἄκρες καὶ νὰ πετᾶτε τὸ ἄρρωστο μέρος τῆς τρίχας.

Ὅταν περιποιῆστε τὸ πρόσωπό σας μὴν ξεχνᾶτε πὼς πιὸ μεγάλη ἀνάγκη ἔχει ὁ λαιμός σας. Ἀπ' ἐκεῖ ἀρχίζουν οἱ ρυτίδες καὶ τὰ γηρατειά. Αὐτὸς στεγνώνει πιὸ εὔκολα καὶ χρειάζεται κρέμες καὶ λιπαρὲς οὐσίες. Πρωῒ καὶ βράδυ θὰ τὸν καθαρίζετε μὲ τὸ γάλα ποὺ καθαρίζετε καὶ τὸ πρόσωπό σας. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ τὸν διατηρήσετε ζωηρό, χωρὶς ρυτίδες καὶ θὰ παρουσιάζετε ὡραῖο ντεκολτὲ τὸ καλοκαῖρι καὶ τὰ βράδια.

Θὰ ἀποφεύγετε τὶς κρέμες τὸ βράδυ. Στενοχωροῦν πολὺ τὸ δέρμα καὶ δὲν τὸ ἀφήνουν νὰ ἀναπνεύση. Τὸ δέρμα πρέπει νὰ ξεκουράζεται τὴ νύχτα. Θὰ μείνη μόνο μὲ τὸ γάλα, ποὺ χρησιμοποιήσατε γιὰ νὰ βγάλετε τὶς ποῦδρες καὶ νὰ καθαρίσετε τὸ πρόσωπό σας ἀπὸ τὸ σμῆγμα, τὶς σκόνες, τὰ νεκρὰ κύτταρα τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τὰ μικρόβια, ποὺ κολλήσανε στὸ δέρμα ὅλη τὴν ἡμέρα.

Πολλὲς ρωτᾶνε: «Τί κρέμα νὰ μεταχειρισθῶ ἢ μὲ τί γάλα νὰ καθαρίσω τὸ πρόσωπό μου;» Κάθε δέρμα δὲν μπορεῖ νὰ μεταχειρίζεται τὰ ἴδια καλλυντικὰ μὲ ἕνα ἄλλο. Τὸ ξηρὸ δέρμα θέλει ἄλλα καλλυντικά, τὸ λιπαρὸ ἄλλα, τὸ μικτὸ ἄλλα. Ὅλα τὰ ξηρὰ πάλι δέρματα δὲν ἀνέχονται τὰ διάφορα καλλυντικά. Γενικὰ κάθε δέρμα χρειάζεται τὸ καλλυντικό, ποὺ τοῦ πηγαίνει, ποὺ δὲν τὸ ἐρεθίζει, δὲν τὸ κοκκινίζει, δὲν τὸ γεμίζει σπυριά.

Γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὸ ὑπερβολικὸ πάχος πρέπει νὰ κάμετε κατάλληλη δίαιτα καὶ ὑγιεινὴ ζωή. Προτοῦ ἀρχίσετε ὁποιαδήποτε δίαιτα, νὰ συμβουλευθῆτε τὸ γιατρό σας. Αὐτὸς θὰ σᾶς ἐξετάση λεπτομερῶς καὶ θὰ σᾶς κανονίση, τί πρέπει νὰ κάμετε, γιὰ νὰ ἀδυνατίσετε. Ὑπάρχουν ἄτομα, ὅπως λ.χ. οἱ φυματικοί, ποὺ δὲν πρέπει νὰ κάμουν δίαιτα. Πολλὲς γιὰ νὰ ἀδυνατίσουν, παίρνουν φάρμακα, ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ὄρεξι ἢ αὐξάνουν τὶς καύσεις στὸν ὀργανισμὸ καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀδυνατίζουν. Αὐτὸ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο, γιατὶ τὸ ἀπότομο ἀδυνάτισμα ἐλαττώνει τὴ δύναμι, ποὺ ἔχει ὁ ὀργανισμὸς νὰ καταπολεμῆ τὶς διάφορες ἀρρώστειες, καὶ ἔτσι εὔκολα προσβάλλεται ἀπ' αὐτές. Τὸ δέρμα σ' αὐτὲς ποὺ κάνουν ἀνόητη δίαιτα καὶ ἀπότομη, χαλαρώνεται, ζαρώνει καὶ γερνᾶ πρόωρα. Προλαμβάνετε τὸ πάχος γενικά, ἂν λιγοστέψετε τὰ λίπη, τὸ ψωμί, τὰ μακαρόνια, τὴ ζάχαρι, τὸ ἁλάτι καὶ τὸ νερὸ καὶ ἂν κάμετε διάφορα σπόρ, γυμναστική, κολύμπι, κυνήγι, πεζοπορία, ἱππασία.

Δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρῆτε τὶς κρεατοελιές, χωρὶς νὰ συμβουλευθῆτε τὸ δερματολόγο σας. Αὐτὸς θὰ σᾶς πῆ ποιές πρέπει νὰ βγοῦν καὶ ποιές δὲν πρέπει νὰ τὶς ἐγγίσετε. Ὑπάρχουν κρεατοελιὲς ἢ σπῖλοι, ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὶς ἀφαιρέσετε, γιατὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσι των προκαλοῦνται μελανοσαρκώματα, ποὺ γρήγορα πληθαίνουν μέσα στὰ σπλάγχνα καὶ σ' ὅλο τὸν ὀργανισμὸ καὶ ὁδηγοῦν σὲ ταχὺ θάνατο. Δυστυχῶς, πολλὲς πηγαίνουν σὲ ἐμπειρικούς, κουρεῖς καὶ ἰνστιτοῦτα καλλονῆς, ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ τὶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τοὺς σπίλους ἢ κρεατοελιές, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τί εἴδους σπῖλοι εἶναι καὶ ἀσυνείδητα μποροῦν νὰ προκαλέσουν καρκῖνο καὶ θάνατο ἀργότερα.

ΛΥΔΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ - ΔΟΥΚΑ
Ἰατρὸς Δερματολόγος

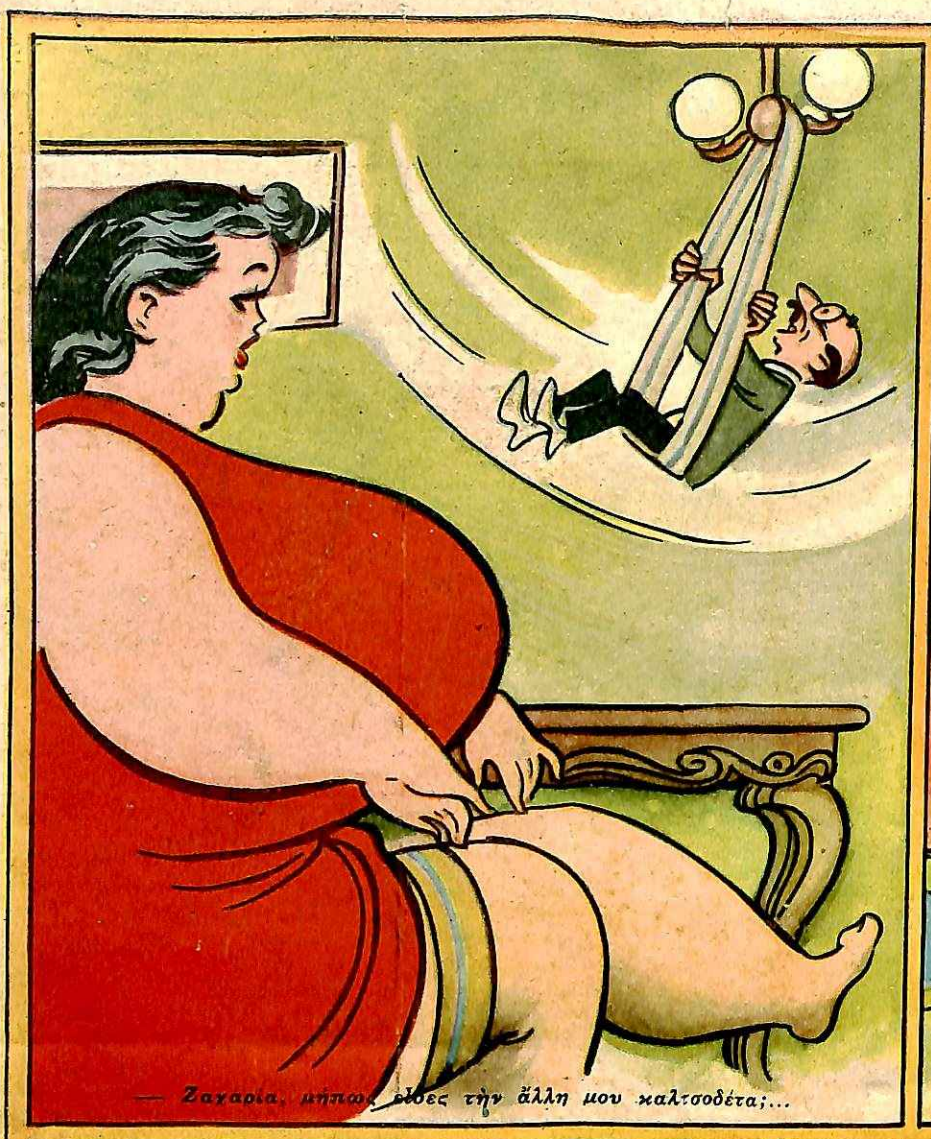

— Ζαχαρία, μήπως είδες τὴν ἄλλη μου καλτσοδέτα;...

Τρέμολο...

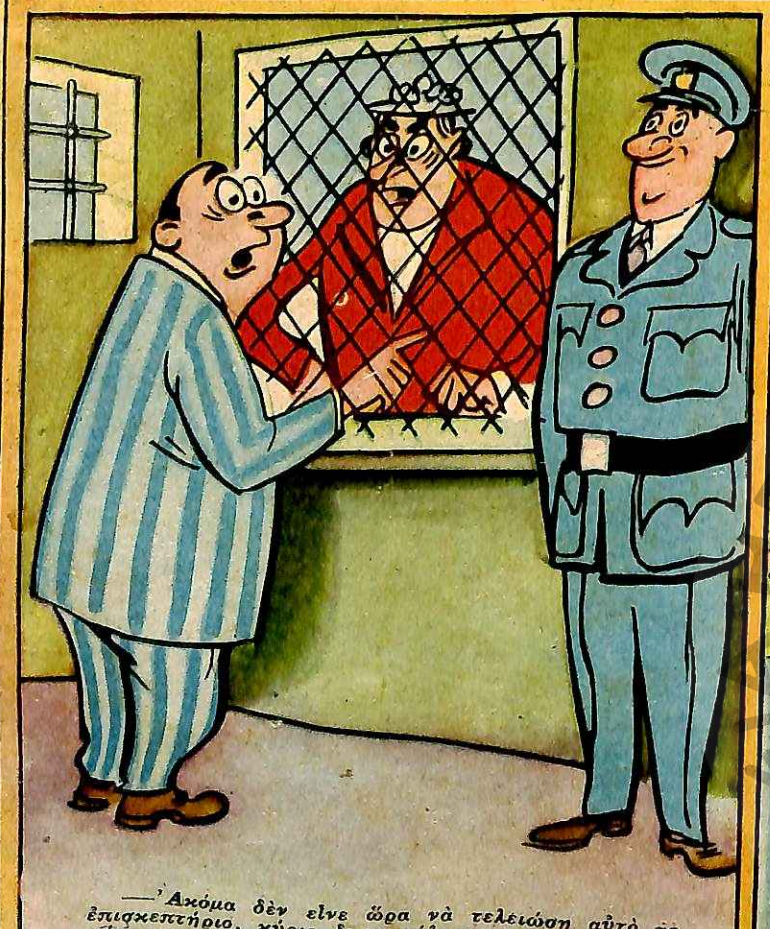

—'Ακόμα δὲν εἶνε ὥρα νὰ τελειώσῃ αὐτὸ τὸ ἐπισκεπτήριο, κύριε δεσμοφύλακα;... Μήπως στάματησε τὸ ρολόϊ σας;

— Σὲ προειδοποίησα νὰ περιορίσῃς τὴ γλῶσσα σου... Βλέπεις, δὲν μποροῦν ὅλοι νὰ τὴν ὑποφέρουν!...

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΥ